

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
November 2020

“ શ્રેષ્ઠ તકદીર (ભાગ્ય) ની તસ્વીર (છબી) બનાવવાની યુક્તિ ”

આજે તકદીર બનાવવા વાળા બાપદાદા બધાં બાળકોની શ્રેષ્ઠ તકદીરની તસ્વીર જોઈ રહ્યાં છે. તકદીર વાન બધાં બન્યાં છે, પરંતુ દરેક ની તકદીરની તસ્વીર ની ઝલક પોત-પોતાની છે. જેમ કોઈ પણ તસ્વીર બનાવવા વાળા તસ્વીર બનાવે છે તો કોઈ તસ્વીર હજારો રૂપિયાનાં કિંમતની અમૂલ્ય હોય છે, કોઈ સાધારણ પણ હોય છે. અહીંયા બાપદાદા દ્વારા મળેલાં ભાગ્ય ને, તકદીર ને તસ્વીર માં લાવવું અર્થાત્ પ્રેક્ટિકલ જીવનમાં લાવવું છે. એમાં અંતર થઈ જાય છે. તકદીર બનાવવા વાળાએ એક જ સમયે અને એકે જ બધાને તકદીર વહેંચી. પરંતુ તકદીર ને તસ્વીર માં લાવવા વાળી દરેક આત્મા ભિન્ન-ભિન્ન હોવાનાં કારણે જે તસ્વીર બનાવી છે એમાં નંબરવાર દેખાઈ રહ્યાં છે. કોઈ પણ તસ્વીર ની વિશેષતા નયન અને સ્મિત થી થાય છે. આ બે વિશેષતાઓ થી જ તસ્વીર ની કિંમત થાય છે. તો અહીંયા પણ તકદીરની તસ્વીરની આ જ બે વિશેષતાઓ છે. નયન અર્થાત્ રુહાની વિશ્વકલ્યાણી, રહેમદિલ, પરોપકારી દૃષ્ટિ. જો દૃષ્ટિમાં આ વિશેષતાઓ છે તો ભાગ્ય ની તસ્વીર શ્રેષ્ઠ છે. મૂળ વાત છે દૃષ્ટિ અને સ્મિત, ચહેરા ની ચમક. આ છે સદા સંતુષ્ટ રહેવાની, સંતુષ્ટતા અને પ્રસન્નતા ની ઝલક. આ જ વિશેષતાઓથી સદા ચહેરા પર રુહાની ચમક આવે છે. રુહાની મુસ્કાન અનુભવ થાય છે. આ બે વિશેષતાઓ જ તસ્વીર ની કિંમત વધારી દે છે. તો આજે આ જ જોઈ રહ્યાં હતાં. તકદીર ની તસ્વીર તો બધાએ બનાવી છે. તસ્વીર બનાવવાની કલમ બાપે બધાને આપી છે. તે કલમ છે - શ્રેષ્ઠ સ્મૃતિ, શ્રેષ્ઠ કર્મોનું જ્ઞાન. શ્રેષ્ઠ કર્મ અને શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ અર્થાત્ સ્મૃતિ. આ જ્ઞાનની કલમ દ્વારા દરેક આત્મા પોતાની તકદીર ની તસ્વીર બનાવી રહી છે, અને બનાવી પણ લીધી છે. તસ્વીર તો બની ગઈ છે. નયન, ચલન પણ બની ગયાં છે. હવે છેલ્લી ટચિંગ (અનુભૂતિ) છે “સંપૂર્ણતા” ની. બાપ સમાન બનવાની. ડબલ વિદેશી ચિત્ર બનાવવાનું વધારે પસંદ કરે છે ને. તો બાપદાદા પણ આજે બધાની તસ્વીર જોઈ રહ્યાં છે. દરેક પોતાની તસ્વીર જોઈ શકે છે ને કે ક્યાં સુધી તસ્વીર મૂલ્યવાન બની છે. સદા પોતાની આ રુહાની તસ્વીર ને જોઈ એમાં સંપૂર્ણતા લાવતાં રહો. વિશ્વની આત્માઓથી તો શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન કોટોમાં કોઈ, કોઈ માં પણ કોઈ અમૂલ્ય અથવા શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન તો છો જ, પરંતુ એક છે શ્રેષ્ઠ, બીજા છે શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ. તો શ્રેષ્ઠ બન્યાં છો કે શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બન્યાં છો? આ ચેક કરવાનું છે. અચ્છા!

આ ડબલ વિદેશી રેસ (દોડ) કરશે ને! આગળ નંબર લેવાનો છે કે આગળ વાળા ને જોઈ ખુશ થવાનું છે. જોઈ-જોઈ ખુશ થવું પણ આવશ્યક છે, પરંતુ સ્વયં પાછળ થઈને નહીં જુઓ, સાથે-સાથે રહી બીજાને પણ જોઈ હર્ષિત થઈ ચાલો. સ્વયં પણ આગળ વધો અને પાછળ વાળા ને પણ આગળ વધારો. આને જ કહે છે પર-ઉપકારી. આ પર-ઉપકારી બનવું આની વિશેષતા છે - સ્વાર્થ ભાવથી સદા મુક્ત રહેવું. દરેક પરિસ્થિતિમાં, દરેક કાર્યમાં, દરેક સહયોગી સંગઠનમાં જેટલું નિસ્વાર્થપણું હશે, એટલાં જ પર ઉપકારી હશે. સ્વયં સદા ભરપૂર અનુભવ કરશે. સદા પ્રાપ્તિ સ્વરૂપની સ્થિતિમાં હશે. ત્યારે પરોપકારી ની અંતિમ સ્થિતિ અનુભવ કરી અને બીજાને પણ કરાવી શકશે. જેમ બ્રહ્મા બાપ ને જોયાં અંતિમ સમય ની સ્થિતિમાં “ઉપરામ” અને “પરોપકાર” આ વિશેષતા સદા જોઈ. સ્વ નાં પ્રતિ કંઈ પણ સ્વીકાર ન કર્યું. ન મહિમા સ્વીકાર કરી, ન વસ્તુ સ્વીકાર કરી. ન રહેવાનું સ્થાન સ્વીકાર કર્યું. સ્થૂળ અને સૂક્ષ્મ, સદા “પહેલા બાળકો”. આને કહેવાય છે પરોપકારી. આ જ સંપન્નતા ની, સંપૂર્ણતા ની નિશાની છે. સમજ્યાં!

મુરલીઓ તો બહુજ સાંભળી. હવે મુરલીધર બની સદા નાચતાં અને નચાવતાં રહેવાનું છે. મુરલી થી સાપ નાં ઝેર ને પણ સમાપ્ત કરી લે છે. તો એવા મુરલીધર છો જે કોઈનો કેટલો પણ કડવો સ્વભાવ-સંસ્કાર હોય એને પણ વશ કરી દે અર્થાત્ એનાથી મુક્ત કરી નચાવી દે. હર્ષિત બનાવી દે. હવે આ રિઝલ્ટ (પરિણામ) જોશે કે કોણ-કોણ એવાં યોગ્ય મુરલીધર બને છે. મુરલી થી પણ પ્રેમ છે, મુરલીધર થી પણ પ્રેમ છે પરંતુ પ્રેમનું સબૂત છે, જે મુરલીધરનાં દરેક બાળક પ્રતિ શુભ આશા છે-તે પ્રેક્ટિકલ માં દેખાડો. પ્રેમની નિશાની છે જે કહ્યું તે કરીને દેખાડવું. એવાં માસ્ટર મુરલીધર છો ને. બનવાનું જ છે, હવે નહીં બનશો તો ક્યારે બનશો. કરશું, આ વિચાર

નહીં કરો. કરવાનું જ છે. દરેક એજ વિચારે કે અમે નહીં કરશું તો કોણ કરશે. અમારે કરવાનું જ છે. બનવાનું જ છે. કલ્પ ની બાજી (રમત) જીતવાની જ છે. આખાં કલ્પ ની વાત છે. તો ફર્સ્ટ ડિવિઝન (પ્રથમ શ્રેણી) માં આવવાનું છે, આ દૃઢતા ધારણ કરવાની છે. નવી વાત કરી રહ્યા છો શું? કેટલી વાર ની થયેલી વાતને ફક્ત લીટીનાં ઉપર લીટી ખેંચી રહ્યાં છો. ડ્રામા ની રેખા ખેંચાયેલી છે. નવી રેખા પણ નથી દોરી રહ્યાં, જે વિચારો કે ખબર નહિં સીધી થશે કે નહીં. કલ્પ-કલ્પ ની બનેલી પ્રાલબ્ધ ને ફક્ત બનાવો છો કારણ કે કર્મોનાં ફળ નો હિસાબ છે. બાકી નવી વાત શું છે? આ તો ખુબજ જૂની છે, થયેલી જ છે. આ છે અટલ નિશ્ચય. આને દૃઢતા કહેવાય છે, આને તપસ્વી મૂર્ત કહે છે. દરેક સંકલ્પ માં દૃઢતાં એટલે તપસ્યા. અચ્છા!

બાપદાદા હાઈએસ્ટ હોસ્ટ (ઊંચા યજમાન) પણ છે અને ગોલ્ડન ગેસ્ટ (સોનેરી મહેમાન) પણ છે. હોસ્ટ બનીને પણ મળે છે, ગેસ્ટ બનીને આવે છે. પરંતુ ગોલ્ડન ગેસ્ટ છે. ચમકતાં છે ને. ગેસ્ટ તો બહુ જોયા-પરંતુ ગોલ્ડન ગેસ્ટ નથી જોયાં. જેમ ચીફ ગેસ્ટ ને બોલાવો છે તો તે ધન્યવાદ આપે છે. તો બ્રહ્મા બાપે પણ હોસ્ટ બની ઈશારો આપ્યો અને ગેસ્ટ બની બધાને મુબારક આપી રહ્યાં છે. જેમણે આખી સિઝનમાં સેવા કરી એ બધાને ગોલ્ડન ગેસ્ટ નાં રૂપમાં શુભેચ્છા આપી રહ્યાં છે. સૌથી પહેલાં મુબારક કોને? નિમિત્ત દાદીઓ ને. બાપદાદા, નિર્વિઘ્ન સેવાની સમાપ્તિ ની મુબારક આપી રહ્યાં છે. મધુબન નિવાસીઓને પણ નિર્વિઘ્ન હર્ષિત બની મહેમાન-નિવાજી કરવાની વિશેષ મુબારક આપી રહ્યાં છે. ભગવાન પણ મહેમાન બની આવ્યાં તો બાળકો પણ. જેમનાં ઘરમાં ભગવાન મહેમાન બનીને આવે તે કેટલાં ભાગ્યશાળી છે. રથ ને પણ મુબારક છે કારણ કે આ પાર્ટ ભજવવો પણ કોઈ ઓછી વાત નથી. આટલી શક્તિઓને આટલો સમય પ્રવેશ થયા પછી ધારણ કરવી આ પણ વિશેષ પાર્ટ છે. પરંતુ આ સમાવવાની શક્તિ નું ફળ તમને બધાને મળી રહ્યું છે. તો સમાવવાની શક્તિની વિશેષતા થી બાપદાદાની શક્તિઓને સમાવવી આ પણ વિશેષ પાર્ટ કહો કે ગુણ કહો. તો બધાં સેવાધારીઓ માં આ પણ સેવા નો પાર્ટ ભજવવા વાળા નિર્વિઘ્ન રહ્યાં. એનાં માટે મુબારક છે અને પદ્મા પદમ ધન્યવાદ. ડબલ વિદેશીઓને પણ ડબલ ધન્યવાદ કારણ કે ડબલ વિદેશીઓએ મધુબન ની શોભા કેટલી સારી કરી દીધી. બ્રાહ્મણ પરિવાર નો શૃંગાર ડબલ વિદેશી છે. બ્રાહ્મણ પરિવારમાં દેશવાળાઓ ની સાથે વિદેશી પણ છે તો પુરુષાર્થની પણ મુબારક અને બ્રાહ્મણ પરિવાર નો શૃંગાર બનવાની પણ મુબારક. મધુબન પરિવારની વિશેષ સૌગાત (ભેટ) છો એટલે ડબલ વિદેશીઓને ડબલ મુબારક આપી રહ્યાં છે. ભલે ક્યાંય પણ છે. સામે તો થોડાક જ છે પરંતુ ચારે તરફ નાં ભારતવાસી બાળકોને અને ડબલ વિદેશી બાળકોને મોટાં દિલ થી મુબારક આપી રહ્યાં છે. દરેકે ખુબજ સારો પાર્ટ ભજવ્યો. હવે ફક્ત એક વાત રહી છે “સમાન અને સંપૂર્ણતાની”. દાદીઓ પણ સારી મહેનત કરે છે. બાપદાદા, બંનેનો પાર્ટ સાકાર માં ભજવી રહ્યાં છે એટલે બાપદાદા દિલ થી સ્નેહની સાથે મુબારક આપે છે. બધાએ ખુબજ સારો પાર્ટ ભજવ્યો. ઓલરાઉન્ડર (સર્વાંગી) બધાં સેવાધારી ભલે નાની એવી સાધારણ સેવા છે પરંતુ તે પણ મહાન છે. દરેકે પોતાનું પણ જમા કર્યું અને પુણ્ય પણ કર્યું. બધાં દેશ-વિદેશ નાં બાળકોની પહોંચવાની પણ વિશેષતા મુબારક યોગ્ય છે. બધાં મહારથીઓએ મળીને સેવાનો શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ પ્રેક્ટિકલમાં લાવ્યો અને લાવતાં જ રહેશો. સેવામાં જે નિમિત્ત છે એમને પણ તકલીફ ન આપવી જોઈએ. પોતાના અલબેલાપણા થી કોઈને મહેનત ન કરાવવી જોઈએ. પોતાની વસ્તુઓને સંભાળવી આ પણ જ્ઞાન છે. યાદ છે ને બ્રહ્મા બાપ શું કહેતા હતાં? રુમાલ ખોવાડ્યો તો ક્યારેક પોતાને પણ ખોઈ દેશો. દરેક કર્મમાં શ્રેષ્ઠ અને સફળ રહેવું આને કહેવાય નોલેજકુલ (જ્ઞાની). શરીરનું પણ જ્ઞાન, આત્માનું પણ જ્ઞાન. બંને જ્ઞાન દરેક કર્મમાં જોઈએ, શરીર ની બીમારીનું પણ જ્ઞાન જોઈએ. મારું શરીર કઈ વિધિ થી ઠીક ચાલી શકે છે. એવું નહીં આત્મા તો શક્તિશાળી છે, શરીર કેવું પણ છે. શરીર ઠીક નહિં હશે તો યોગ પણ નહીં લાગશે. શરીર પોતાની તરફ ખેંચે છે એટલે નોલેજકુલ માં આ બધું જ્ઞાન આવી જાય છે. અચ્છા.

થોડીક કુમારીઓનો સમર્પણ સમારોહ બાપદાદા ની સામે થયો

બાપદાદા બધી વિશેષ આત્માઓને બહુ જ સુંદર સજ્યા-સજાવેલાં જોઈ રહ્યાં છે. દિવ્ય ગુણો નો શૃંગાર કેટલો સુંદર, બધાને શોભનિક બનાવી રહ્યો છે. લાઈટ નો તાજ કેટલો સુંદર ચમકી રહ્યો છે. બાપદાદા અવિનાશી શૃંગારેલાં ચહેરાને જોઈ રહ્યાં છે. બાપદાદા ને બાળકોનો આ ઉમંગ-ઉત્સાહ નો સંકલ્પ જોઈ ખુશી થાય છે. બાપદાદાએ બધાને સદાનાં માટે પસંદ કરી લીધાં. તમે પણ પાકું પસંદ કરી લીધું છે ને! દૃઢ સંકલ્પ ની રાખડી બંધાઈ ગઈ. બાપદાદા ની પાસે દરેકનાં દિલ નાં સ્નેહ નો સંકલ્પ સૌથી જલ્દી પહોંચે છે. હવે સંકલ્પ માં પણ આ

શ્રેષ્ઠ બંધન ઢીલું નહીં થશે. એટલું પાકું બાંધ્યું છે ને. કેટલાં જન્મો નો વાચદો કર્યો? આ બ્રહ્મા બાપ ની સાથે સદા સંબંધમાં આવવાનો પાકો વાચદો છે અને ગેરંટી છે કે સદા ભિન્ન નામ, રૂપ, સંબંધ માં ૨૧ જન્મ સુધી તો સાથે રહેશો જ. તો કેટલી ખુશી છે, હિસાબ કરી શકો છો? આનો હિસાબ નીકાળવા વાળું કોઈ નથી નીકળ્યું. હવે આમ જ સદા સજ્યા-સજાવેલાં રહેજો, સદા તાજધારી રહેજો અને સદા ખુશીમાં હસતાં-ગાતાં રુહાની મોજ માં રહેજો. આજે બધાએ દૃઢ સંકલ્પ કર્યો ને - કે કદમ, કદમ પર રાખવા વાળા બનશું. તેઓ તો સ્થૂળ પગની ઉપર પગ રાખે છે પરંતુ તમે બધાં સંકલ્પ ઉપર કદમ પર કદમ રાખવા વાળા. જે બાપ નો સંકલ્પ તે બાળકોનો સંકલ્પ - એવો સંકલ્પ કર્યો? એક કદમ પણ બાપનાં કદમ નાં સિવાય અહીંયા ત્યાંનો ન હોય. દરેક સંકલ્પ સમર્થ કરજો અર્થાત્ બાપનાં સમાન કદમ પાછળ કદમ રાખવો. અચ્છા!

વિદેશી ભાઈ બહેનો સાથે :- જેમ વિમાનમાં ઉડતાં-ઉડતાં આવ્યાં તેમ બુદ્ધિ રૂપી વિમાન પણ એટલું જ ફાસ્ટ ઉડતું રહે છે રહે છે ને કારણ કે તે વિમાન પરિસ્થિતિ નાં કારણે ન પણ મળે પરંતુ બુદ્ધિ રૂપી વિમાન સદા સાથે છે અને સદા શક્તિશાળી છે તો સેકન્ડમાં જ્યાં ઈચ્છો ત્યાં પહોંચી જાય. તો આ વિમાન નાં માલિક છો ને. સદા આ બુદ્ધિ નું વિમાન એવરરેડી (સદા તૈયાર) હોય અર્થાત્ સદા બુદ્ધિની લાઈન ક્લિયર હોય. બુદ્ધિ સદા જ બાપની સાથે શક્તિશાળી હોય તો જ્યારે ઈચ્છો ત્યારે સેકન્ડમાં પહોંચી જશો. જેમનું બુદ્ધિનું વિમાન પહોંચે છે, એમનું તે પણ વિમાન ચાલે છે. બુદ્ધિ નું વિમાન ઠીક નથી તો તે વિમાન પણ નહીં ચાલે. અચ્છા!

પાટીઓ થી :- ૧. સદા પોતાને રાજયોગી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ અનુભવ કરો છો? રાજયોગી અર્થાત્સર્વ કર્મેન્દ્રિયોનાં રાજા. રાજા બની કર્મેન્દ્રિયો ને ચલાવવા વાળા, નહિં કે કર્મેન્દ્રિયોનાં વશ ચાલવા વાળા. જે કર્મેન્દ્રિયોનાં વશ ચાલવા વાળા છે એમને પ્રજાયોગી કહેશું, રાજયોગી નહીં. જ્યારે જ્ઞાન મળી ગયું કે આ કર્મેન્દ્રિયો મારી કર્મચારી છે, હું માલિક છું, તો માલિક ક્યારે સેવાધારીઓનાં વશ ન થઈ શકે. કેટલો પણ કોઈ પ્રયત્ન કરે પરંતુ રાજયોગી આત્માઓ સદા શ્રેષ્ઠ રહેશે. સદા રાજ્ય કરવાનાં સંસ્કાર હમણાં રાજયોગી જીવનમાં ભરવાનાં છે. કંઈ પણ થઈ જાય - આ ટાઇટલ (શીર્ષક) પોતાનું સદા યાદ રાખજો કે હું રાજયોગી છું. સર્વ શક્તિવાન નું બળ છે, ભરોસો છે તો સફળતા અધિકાર રૂપમાં મળી જાય છે. અધિકાર સહજ પ્રાપ્ત થાય છે, મુશ્કેલ નથી થતું. સર્વ શક્તિઓનાં આધાર થી દરેક કાર્ય સફળ થયેલું જ છે. સદા ફખુર (નશો) રહે કે હું દિલતખ્તનશીન આત્મા છું. આ ફખુર અનેક ફિકરો થી પાર કરાવી દે છે. ફખુર નથી તો ફિકર જ ફિકર છે. તો સદા ફખુર માં રહી વરદાની બની વરદાન વહેંચતા ચાલો. સ્વયં સંપન્ન બની બીજાઓને સંપન્ન બનાવવાનાં છે. બીજાઓને બનાવવાં અર્થાત્ સ્વર્ગ ની સીટનું સર્ટીફિકેટ (પ્રમાણપત્ર) આપો છો. કાગળ નું સર્ટીફિકેટ નહીં, અધિકાર નું. અચ્છા!

૨. દરેક કદમમાં પશ્ચોની કમાણી જમા કરવા વાળા, અખૂટ ખજાનાનાં માલિક બની ગયાં. એવો ખુશીનો અનુભવ કરો છો! કારણ કે આજકાલ ની દુનિયા છે જ દગાબાજ. દગાબાજ દુનિયા થી કિનારો કરી લીધો. દગાવાળી દુનિયાથી લગાવ તો નથી! સેવા અર્થ સંબંધ બીજી વાત છે પરંતુ મનનો લગાવ ન હોવો જોઈએ. તો સદા પોતાને તો તુચ્છ નહીં, સાધારણ નહીં પરંતુ શ્રેષ્ઠ આત્મા છીએ, સદા બાપનાં પ્રિય છીએ, એ નશા માં રહો. જેવાં બાપ એવાં બાળકો - કદમ પર કદમ રાખતાં અર્થાત્ ફોલો (અનુસરણ) કરતાં ચાલો તો બાપ સમાન બની જશો. સમાન બનવું અર્થાત્ સંપન્ન બનવું. બ્રાહ્મણ જીવન નું આજ તો કાર્ય છે.

૩. સદા પોતાને બાપનાં રુહાની બગીચા નાં રુહાની ગુલાબ સમજો છો! સૌથી સુગંધવાળું ફૂલ ગુલાબ હોય છે. ગુલાબનું પાણી (જળ) કેટલાં કાર્યોમાં લગાવે છે, રંગ-રૂપમાં પણ ગુલાબ સર્વ પ્રિય છે. તો તમે બધાં રુહાની ગુલાબ છો. તમારી રુહાની સુગંધ બીજાઓને પણ સ્વતઃ આકર્ષણ કરે છે. ક્યાંય પણ કોઈ સુગંધ ની વસ્તુ હોય છે તો બધાનું ધ્યાન સ્વતઃ જ જાય છે તો આપ રુહાની ગુલાબો ની સુગંધ વિશ્વને આકર્ષિત કરવાવાળી છે, કારણ કે વિશ્વને આ રુહાની સુગંધ ની આવશ્યકતા છે એટલે સદા સ્મૃતિમાં રહે કે હું અવિનાશી બગીચાનું અવિનાશી ગુલાબ છું. ક્યારેય મુરઝાવા વાળું નહીં, સદા ખીલેલું. આવાં ખીલેલા રુહાની ગુલાબ સદા સેવામાં નિમિત્ત બની જાય છે. યાદ ની, શક્તિઓ ની, ગુણો ની આ બધી સુગંધ સૌને આપતાં રહો. સ્વયં બાપે આવીને આપ ફૂલોને તૈયાર કર્યા છે તો કેટલા સિકિલધા છો! અચ્છા.

વરદાન :- ન્યારા અને પ્યારા બનવાનો રાઝ (રહસ્ય) જાણીને રાજી રહેવા વાળા રાઝયુક્ત ભવ જે બાળકો પ્રવૃત્તિમાં રહેતાં ન્યારા અને પ્યારા બનવાનું રાઝ જાણે છે તે સદા સ્વયં પણ સ્વયં થી

રાજી રહે છે, પ્રવૃત્તિ ને પણ રાજી રાખે છે. સાથે-સાથે સાચું દિલ હોવાનાં કારણે સાહેબ પણ સદૈવ એમનાં પર રાજી રહે છે. એવાં રાજી રહેવાવાળા રાઝયુક્ત બાળકોને પોતાનાં પ્રતિ કે અન્ય કોઈનાં પ્રતિ કોઈને કાઝી બનાવવાની જરૂરત નથી રહેતી કારણ કે તે પોતાનો ફેસલો પોતેજ કરી લે છે એટલે એમને કોઈને કાઝી, વકીલ કે જજ બનાવવાની જરૂરત જ નથી.

સ્લોગન :-

સેવાથી જે દુઆઓ મળે છે - તે દુઆઓ જ તંદુરસ્તી નો આધાર છે.

“ મીઠા બાળકો - આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે , જૂની દુનિયા બદલાઈ હવે નવી બની રહી છે , તમારે હવે પુરુષાર્થ કરી ઉત્તમ દેવ પદ પામવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- સર્વિસએબલ (સેવાધારી) બાળકોની બુદ્ધિમાં કઈ વાત સદૈવ યાદ રહે છે?

ઉત્તર :- તેમને યાદ રહે છે કે ધન દિયે ધન ન ખૂટે.....એટલે તે રાત-દિવસ નિદ્રા નો પણ ત્યાગ કરી જ્ઞાન ધન નું દાન કરતાં રહે છે, થાકતાં નથી. પરંતુ જો સ્વયં માં કોઈ અવગુણ હશે તો સર્વિસ કરવાનો પણ ઉમંગ નથી આવી શકતો.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ બાપ બેસી સમજાવે છે. બાળકો જાણે છે પરમપિતા રોજ-રોજ સમજાવે છે. જેવી રીતે રોજ-રોજ શિક્ષક ભણાવે છે. બાપ ફક્ત શિક્ષા આપશે, સંભાળતાં રહેશે કારણ કે બાપનાં તો ઘરમાં જ બાળકો રહે છે. માં-બાપ સાથે રહે છે. અહીંયા તો આ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાત છે. રુહાની બાપનાં પાસે તમે રહો છો. એક તો રુહાની બાપનાં પાસે મૂળવતન માં રહો છો. પછી કલ્પ માં એક જ વાર બાપ આવે છે - બાળકોને વારસો આપવાં કે પાવન બનાવવાં, સુખ અથવા શાંતિ આપવાં. તો જરૂર નીચે આવીને રહેતાં હશે. આમાં જ મનુષ્યો ને મૂંઝવણ છે. ગાયન પણ છે - સાધારણ તન માં પ્રવેશ કરે છે. હવે સાધારણ તન ક્યાંથી ઉડી ને તો નથી આવતું. જરૂર મનુષ્યનાં તન માં જ આવે છે. તે પણ બતાવે છે - હું આ તનમાં પ્રવેશ કરું છું. આપ બાળકો પણ હવે સમજો છો - બાપ આપણ ને સ્વર્ગ નો વારસો આપવાં આવ્યાં છે. જરૂર આપણે લાયક નથી, પતિત બની ગયાં છીએ. બધાં કહે પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને પતિતો ને પાવન બનાવો. બાપ કહે છે મને કલ્પ-કલ્પ પતિતો ને પાવન કરવાની ડ્યુટી (નોકરી) મળેલી છે. હેં બાળકો, હવે આ પતિત દુનિયાને પાવન બનાવવાની છે. જૂની દુનિયાને પતિત, નવી દુનિયાને પાવન કહેશું. એટલે જૂની દુનિયાને નવી બનાવવા બાપ આવ્યાં છે. કળયુગને તો કોઈ પણ નવી દુનિયા નહીં કહેશે. આ તો સમજની વાત છે ને. કળયુગ છે જૂની દુનિયા. બાપ પણ આવશે જરૂર - જૂનાં અને નવાં નાં સંગમ પર. જ્યારે ક્યાંય પણ તમે આ સમજાવો છો તો બોલો આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે, બાપ આવેલાં છે. આખી દુનિયામાં એવો કોઈ મનુષ્ય નથી જેને આ ખબર હોય કે આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે. જરૂર તમે સંગમયુગ પર છો ત્યારે તો સમજાવો છો. મુખ્ય વાત છે જ સંગમયુગ ની. તો પોઇન્ટ (જ્ઞાન) પણ ખુબ જરૂરી છે. જે વાત કોઈ નથી જાણતું તે સમજાવવી પડે એટલે બાબાએ કહ્યું હતું આ જરૂર લખજો કે હવે પરષોત્તમ સંગમયુગ છે. નવો યુગ અર્થાત્ સતયુગ નાં ચિત્ર પણ છે. મનુષ્ય કેવી રીતે સમજે કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ સતયુગી નવી દુનિયાનાં માલિક છે. તેનાં ઉપર અક્ષર જરૂર જોઈએ - પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આ જરૂર લખવાનું છે કારણ કે આ જ મુખ્ય વાત છે. મનુષ્ય સમજે છે કળયુગમાં હજી ખુબ વર્ષ બાકી છે. બિલકુલ જ ઘોર અંધકાર માં છે. તો સમજાવવું પડે નવી દુનિયાનાં માલિક આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે. આ છે પૂરી નિશાની. તમે કહો છો આ રાજ્ય ની સ્થાપના થઈ રહી છે. ગીત પણ છે નવયુગ આવ્યું, અજ્ઞાન નિદ્રા થી જાગો. આ તમે જાણો છો હવે સંગમયુગ છે, આને નવયુગ નહીં કહેશું. સંગમ ને સંગમયુગ જ કહેવાય છે. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. જ્યારે કે જૂની દુનિયા ખતમ થઈ અને નવી દુનિયા સ્થાપન થાય છે. મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છો, રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો. દેવતાઓમાં પણ ઉત્તમ પદ છે જ આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું. આ પણ છે તો મનુષ્ય, આમનામાં દેવીગુણ છે એટલે દેવી-દેવતા કહેવાય છે. સૌથી ઉત્તમ ગુણ છે પવિત્રતા નો ત્યારે તો મનુષ્ય દેવતાઓની આગળ જઈને માથું નમાવે છે. આ બધી પોઇન્ટ્સ (વાત) બુદ્ધિમાં ધારણ તેમને થશે જે સર્વિસ (સેવા) કરતાં રહે છે. કહેવાય છે ધન દિયે ધન ન ખૂટે. ખુબ સમજણ મળતી રહે છે. નોલેજ તો ખુબ સહજ છે. પરંતુ કોઈ માં ધારણા સારી હોય, કોઈમાં નથી હોતી. જેમનામાં અવગુણ છે તે તો સેવાકેન્દ્ર સંભાળી પણ નથી શકતાં. તો બાપ બાળકો ને સમજાવે છે પ્રદર્શનીમાં પણ સીધા-સીધા અક્ષર આપવાં જોઈએ. પુરુષોત્તમ સંગમયુગ તો મુખ્ય સમજાવવો જોઈએ. આ સંગમ પર આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે. જ્યારે આ ધર્મ હતો તો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. આ જે મહાભારત લડાઈ છે, તેની પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. આ પણ હમણાં નીકળ્યાં છે. પહેલાં થોડી હતાં. ૧૦૦ વર્ષ ની અંદર બધું ખલાસ થઈ જાય છે. સંગમયુગ ને ઓછામાં ઓછાં ૧૦૦ વર્ષ તો જોઈએ ને. આખી નવી દુનિયા

બનવાની છે. ન્યુ દિલ્લી બનવામાં કેટલાં વર્ષ લાગ્યાં.

તમે સમજો છો ભારત માં જ નવી દુનિયા થાય છે, પછી જૂની ખલાસ થઈ જશે. કંઈક તો રહે છે ને. પ્રલય તો થતી નથી. આ બધી વાતો બુદ્ધિમાં છે. હમણાં છે સંગમયુગ. નવી દુનિયામાં જરૂર આ દેવી-દેવતા હતાં, ફરી આ જ હશે. આ છે રાજયોગ નું ભણતર. જો કોઈ વિસ્તાર માં નથી સમજાવી શકતાં તો ફક્ત એક વાત કહો - પરમપિતા પરમાત્મા જે બધાનાં બાપ છે, એમને તો બધાં યાદ કરે છે. એ આપણે ને બધાં બાળકોને કહે છે - તમે પતિત બની ગયાં છો. પોકારો પણ છો હૈં પતિત-પાવન આવો. બરાબર કળયુગ માં છે પતિત, સતયુગ માં પાવન હોય છે. હવે પરમપિતા પરમાત્મા કહે છે દેહ સહિત આ બધાં પતિત સંબંધ છોડી મામેકમ્ યાદ કરો તો પાવન બની જશો. આ ગીતાનાં જ અક્ષર છે. છે પણ ગીતાનો યુગ. ગીતા સંગમયુગ પર ગવાઈ હતી જ્યારે કે વિનાશ થયો હતો. બાપે રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. રાજાઈ સ્થાપન થઈ હતી ફરી જરૂર થશે. આ બધું રુહાની બાપ સમજાવે છે ને. ચાલો આ તનમાં ન આવે બીજા કોઈમાં પણ આવે. સમજણ (જ્ઞાન) તો બાપની છે ને. અમે આમનું તો નામ લેતાં નથી. અમે તો ફક્ત બતાવીએ છીએ - બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની અને મારી પાસે ચાલ્યાં આવશો. કેટલું સહજ છે. ફક્ત મને યાદ કરો અને ૮૪ નાં ચક્રનું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં હોય. જે ધારણા કરશે તે ચક્રવર્તી રાજા બનશે. આ મેસેજ તો બધાં ધર્મ વાળાઓનાં માટે છે. ઘરે તો બધાએ જવાનું છે. હું પણ ઘરનો જ રસ્તો બતાવું છું. પાદરી વગેરે કોઈ પણ હોય તમે એમને બાપનો સંદેશ આપી શકો છો. તમને ખુશી નો પારો ખુબ ચઢવો જોઈએ - પરમપિતા પરમાત્મા કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. બધાને આ જ યાદ કરાવો. બાપનો સંદેશ સંભળાવવો જ નંબરવન સર્વિસ છે. ગીતાનો યુગ પણ હમણાં છે. બાપ આવ્યાં છે એટલે એ જ ચિત્ર શુરુ માં રાખવું જોઈએ. જે સમજે છે - અમે બાપનો સંદેશ આપી શકીએ છીએ તો તૈયારરહેવું જોઈએ. દિલ માં આવવું જોઈએ અમે પણ આંધળાઓની લાઈ બનીએ. આ સંદેશ તો કોઈને પણ આપી શકો છો. બી.કે. નું નામ સાંભળીને જ ડરે છે. બોલો અમે ફક્ત બાપનો સંદેશ આપીએ છીએ. પરમપિતા પરમાત્મા કહે છે - મને યાદ કરો બસ. આપણે કોઈ ની ઝલાનિ નથી કરતાં. બાપ કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. હું ઊંચે થી ઊંચ પતિત-પાવન છું. મને યાદ કરવાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. આ નોંધ કરો. આ ખુબ કામની ચીજ છે. હાથ પર કે બાજુ પર અક્ષર લખાવે છે ને. આ પણ લખી દો. આટલું ફક્ત બતાવ્યું તો પણ રહેમદિલ, કલ્યાણકારી બને. પોતાનાથી પ્રણ કરવું જોઈએ. સર્વિસ જરૂર કરવાની છે પછી આદત પડી જશે. અહીંયા પણ તમે સમજાવી શકો છો. ચિત્ર આપી શકો છો. આ છે સંદેશ આપવાની ચીજ. લાખો બની જશે. ઘર-ઘરમાં જઈને સંદેશ આપવાનો છે. પૈસા કોઈ આપે ન આપે, બોલો-બાપ તો છે જ ગરીબ નિવાઝ. આપણી ફરજ છે - ઘર-ઘરમાં સંદેશ આપવો. આ બાપદાદા, આમનાથી આ વારસો મળે છે. ૮૪ જન્મ આ લેશે. આમનો આ અંતિમ જન્મ છે. આપણે બ્રાહ્મણ છીએ સો પછી દેવતા બનશું. બ્રહ્મા પણ બ્રાહ્મણ છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા એકલા તો નહીં હશે ને. જરૂર બ્રાહ્મણ વંશાવલી પણ હશે ને. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ દેવતા, બ્રાહ્મણ છે ચોટી. એ જ દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્ર બને છે. કોઈ જરૂર નીકળશે જે તમારી વાતો ને સમજશે. પુરુષ પણ સર્વિસ કરી શકે છે. સવારે ઉઠીને મનુષ્ય જ્યારે દુકાન ખોલે છે તો કહે છે સુબહ કા સાંઈ.....તમે પણ સવારે-સવારે જઈને બાપનો સંદેશ સંભળાવો. બોલો તમારો ધંધો ખુબ સારો થશે. તમે સાંઈ ને યાદ કરો તો ૨૧ જન્મ નો વારસો મળશે. અમૃતવેલા નો સમય સારો હોય છે. આજકાલ કારખાનાઓ માં માતાઓ પણ બેસી કામ કરે છે. આ બૈજ પણ બનાવવો ખુબ સહજ છે.

આપ બાળકોએ તો રાત-દિવસ સર્વિસમાં લાગી જવું જોઈએ, નિંદર હરામ કરી દેવી જોઈએ. બાપ નો પરિચય મળવાથી મનુષ્ય ધનવાન બની જાય છે. તમે કોઈને પણ સંદેશ આપી શકો છો. તમારું જ્ઞાન તો ખુબ ઉંચું છે. બોલો, અમે તો એક ને યાદ કરીએ છીએ. કાઈસ્ટની આત્મા પણ એમનું બાળક હતી. આત્માઓ તો બધી એમનાં બાળકો છે. એજ ગોડફાધર કહે છે કે બીજા કોઈપણ દેહધારી ઓને યાદ નહીં કરો. તમે પોતાને આત્મા સમજી મામેકમ્ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. મારી પાસે આવી જશો. મનુષ્ય પુરુષાર્થ કરે જ છે ઘરે જવા માટે. પરંતુ જતું કોઈ પણ નથી. જોવાય છે બાળકો હજું ખુબ ઠંડા છે, એટલી મહેનત થતી નથી, બહાના કરતાં રહે છે, આમાં ખુબ સહન પણ કરવું પડે છે. ધર્મસ્થાપક ને કેટલું સહન કરવું પડે છે. કાઈસ્ટ નાં માટે પણ કહે છે તેમને કોસ (ચોકડી) પર ચઢાવ્યાં. તમારું કામ છે બધાને સંદેશ આપવો. તેનાં માટે યુક્તિઓ બાબા બતાવતાં રહે છે. કોઈ સર્વિસ નથી કરતાં તો બાબા સમજે છે ધારણા નથી. બાબા સલાહ આપે છે કેવી રીતે સંદેશ આપો. ટ્રેનમાં પણ તમે આ સંદેશ આપતાં રહો. તમે જાણો છો આપણે સ્વર્ગમાં જઈએ છીએ. કોઈ શાંતિધામ માં પણ જશે ને.

રસ્તો તો તમે જ બતાવી શકો છો. આપ બ્રાહ્મણોએ જ જવું જોઈએ. છે તો ખુબ. બ્રાહ્મણોને ક્યાંક તો રાખશે ને. બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય. પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન તો જરૂર હશે ને. આદિ માં છે જ બ્રાહ્મણ. આપ બ્રાહ્મણ છો ઉંચે થી ઉંચ. તે બ્રાહ્મણ છે કુખ વંશાવલી. બ્રાહ્મણ તો જરૂર જોઈએ ને. નહીં તો પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો બ્રાહ્મણ ક્યાં ગયાં. બ્રાહ્મણોને તમે બેસી સમજાવો, તો તે ઝટ સમજી જશે. બોલો, તમે પણ બ્રાહ્મણ છો, અમે પણ પોતાને બ્રાહ્મણ કહીએ છીએ. હવે બતાવો તમારો ધર્મ સ્થાપન કરવા વાળા કોણ? બ્રહ્માનાં સિવાય કોઈ નામ જ નહીં લેશે. તમે દ્રાયલ (કોશિશ) કરી જુઓ. બ્રાહ્મણો નાં પણ ખુબ મોટા-મોટા કુળ હોય છે. પુજારી બ્રાહ્મણ તો અસંખ્ય છે. અજમેરમાં અસંખ્ય બાળકો જાય છે, ક્યારેય કોઈએ સમાચાર નથી આપ્યાં કે અમે બ્રાહ્મણો થી મળ્યાં, તેમનાથી પૂછ્યું - તમારો ધર્મ સ્થાપન કરવા વાળા કોણ? બ્રાહ્મણ ધર્મ કોણે સ્થાપન કર્યો? તમને તો ખબર છે, સાચાં બ્રાહ્મણ કોણ છે. તમે અનેકોનું કલ્યાણ કરી શકો છો. યાત્રાઓ પર ભક્ત જ જાય છે. આ ચિત્ર તો ખુબ સરસ છે - લક્ષ્મી-નારાયણનું. તમને ખબર છે જગદંબા કોણ છે? લક્ષ્મી કોણ છે? આમ-આમ તમે નોકરો, ભીલડીઓ વગેરેને પણ સમજાવી શકો છો. તમારા વગર તો કોઈ છે નહીં જે તેમને સંભળાવે. ખુબ રહેમદિલ બનવાનું છે. બોલો, તમે પણ પાવન બની પાવન દુનિયામાં જઈ શકો છો. સ્વયં ને આત્મા સમજો, શિવબાબા ને યાદ કરો. શોખ ખુબ હોવો જોઈએ, કોઈને પણ રસ્તો બતાવવાનો. જે સ્વયં યાદ કરતા હશે તે જ બીજાઓને યાદ કરાવવાનો પુરુષાર્થ કરશે. બાપ તો જઈને વાત નહીં કરશે. આ તો આપ બાળકો નું કામ છે. ગરીબોનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે. બિચારા ખુબ સુખી થઈ જશે. થોડું યાદ કરવાથી પ્રજામાં પણ આવી જાય, તે પણ સારું છે. આ ધર્મ તો ખુબ સુખ દેવાવાળો છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ તમારો અવાજ જોર થી નીકળશે. બધાને આ જ સંદેશ આપતા રહો, સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આપ મીઠા-મીઠા બાળકો પદમાપદમ ભાગ્યશાળી છો. જ્યારે કે મહિમા સાંભળો છો તો સમજો છો, છતાં પણ કોઈ વાત ની ફિકર વગેરે કેમ રાખવી જોઈએ. આ છે ગુપ્ત જ્ઞાન, ગુપ્ત ખુશી. તમે છો ઈનકાગનીટો વારિયર્સ (ગુપ્ત યોદ્ધા). તમને અનનોન વારિયર્સ કહેશું, બીજા કોઈ અનનોન વારિયર્સ હોઈ નથી શકતાં. તમારું દેલવાડા મંદિર પૂરું યાદગાર છે. દિલ લેવાવાળા નો પરિવાર છે ને. મહાવીર, મહાવીરની અને તેમની સંતાન આ પૂરે-પૂરું તીર્થ છે. કાશી થી પણ ઉંચી જગ્યા થઈ. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ઘર-ઘર માં જઈને બાપનો સંદેશ આપવાનો છે. સર્વિસ (સેવા) કરવાનું પ્રણ કરો, સર્વિસનાં માટે કોઈપણ બહાનું નહીં આપો.
2. કોઈ પણ વાતની ફિકર નથી કરવાની, ગુપ્ત ખુશી માં રહેવાનું છે. કોઈપણ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. એક બાપ ની યાદ માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- પરિસ્થિતિઓ ને ગુડલક સમજી પોતાનાં નિશ્ચયનાં ફાઉન્ડેશનને મજબૂત બનાવવા વાળા અચળ અડોલ ભવ કોઈ પણ પરિસ્થિતિ આવે તો તમે હાઈ જમ્પ (ઉંચી છલાંગ) આપી દો કારણ કે પરિસ્થિતિ આવવી પણ ગુડ-લક છે. આ નિશ્ચયનાં ફાઉન્ડેશન ને મજબૂત કરવાનું સાધન છે. તમે જ્યારે એક વાર અંગદ નાં સમાન મજબૂત થઈ જશો તો આ પેપર પણ નમસ્કાર કરશે. પહેલાં વિકરાળ રૂપ માં આવશે અને પછી દાસી બની જશે. ચેલેન્જ (પડકાર) કરો અમે મહાવીર છીએ. જેવી રીતે પાણીનાં ઉપર લીટી પડી નથી શકતી, એવી રીતે મુજ માસ્ટર સાગર નાં ઉપર કોઈ પરિસ્થિતિ વાર કરી નથી શકતી. સ્વ-સ્થિતિ માં રહેવાથી અચળ-અડોલ બની જશો.

સ્લોગન :- નોલેજકુલ તે છે જેમનું દરેક કર્મ શ્રેષ્ઠ અને સફળ હોય.

“ મીઠા બાળકો - તમે જ સાચાં અલૌકિક જાદુગર છો , તમારે મનુષ્ય ને દેવતા બનાવવાનું જાદુ દેખાડવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- સારા પુરુષાર્થી સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તેઓ પાસ વિથ ઓનર થવાનું અર્થાત વિજય માળામાં આવવાનું લક્ષ્ય રાખશે. એમની બુદ્ધિ માં એક બાપ ની જ યાદ હશે. દેહ સહિત દેહ નાં સર્વ સંબંધો થી બુદ્ધિયોગ તોડી એક થી પ્રીત રાખશે. એવાં પુરુષાર્થી જ માળા નાં દાણા બને છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે. હવે આપ રુહાની બાળકો જાદુગર જાદુગરની બની ગયાં છો એટલે બાપને પણ જાદુગર કહે છે. એવો કોઈ જાદુગર નહીં હશે - જે મનુષ્ય ને દેવતા બનાવી દે. આ જાદુગરી છે ને. કેટલી મોટી કમાણી કરાવવાનો તમે રસ્તો બતાવો છો. સ્કૂલમાં શિક્ષક પણ કમાણી કરતાં શીખવાડે છે. ભણતર કમાણી છે ને. ભક્તિમાર્ગની કથાઓ શાસ્ત્ર વગેરે સાંભળવું, એને ભણતર નહીં કહેશું. એમાં કોઈ આવક નથી, ફક્ત પૈસા ખર્ચ થાય છે. બાપ પણ સમજાવે છે - ભક્તિમાર્ગમાં ચિત્ર બનાવતાં, મંદિર વગેરે બનાવતાં, ભક્તિ કરતાં-કરતાં તમે કેટલાં પૈસા ખર્ચ કરી લીધાં છે. શિક્ષક તો પણ કમાણી કરાવે છે. આજીવિકા હોય છે. આપ બાળકોનું ભણતર કેટલું ઊંચું છે. ભણવાનું પણ બધાએ છે. આપ બાળકો મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવા વાળા છો. એ ભણતર થી તો બેરિસ્ટર વગેરે બનશો, તે પણ એક જન્મ માટે. કેટલો રાત દિવસ નો ફરક છે એટલે આપ આત્માઓને શુદ્ધ નશો રહેવો જોઈએ. આ છે ગુપ્ત નશો. બેહદ નાં બાપની તો કમાલ છે. કેવું રુહાની જાદુ છે. રુહાને યાદ કરતાં-કરતાં સતોપ્રધાન બની જવાનું છે. જેમ સન્યાસી લોકો કહે છે ને - તમે સમજો હું ભેંસ છું..... એવું સમજીને કોઈ માં બેસી ગયાં. બોલ્યા હું ભેંસ છું, કોઈ થી નીકળું કેવી રીતે? હવે બાપ કહે છે તમે પવિત્ર આત્મા હતાં, હવે અપવિત્ર બન્યાં છો ફરી બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં તમે પવિત્ર બની જશો. આ જ્ઞાનને સાંભળીને નર થી નારાયણ અથવા મનુષ્ય થી દેવતા બની જાઓ છો. દેવતાઓની પણ સાવરન્ટી (રાજ્ય) છે ને. આપ બાળકો હવે શ્રીમત પર ભારતમાં દેવી રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. બાપ કહે છે - હવે હું જે તમને શ્રીમત આપું છું તે સાચી છે કે શાસ્ત્રની મત સાચી છે? જજ કરો. ગીતા છે સર્વશાસ્ત્ર શિરોમણી શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા. આ ખાસ લખ્યું છે. હવે ભગવાન કોને કહેવાય? જરૂર બધાં કહેશે-નિરાકાર શિવ. આપણે આત્માઓ એમનાં બાળકો ભાઈ-ભાઈ છીએ. એ એક બાપ છે. બાપ કહે છે તમે બધાં આશિક છો-મુજ માશૂક ને યાદ કરો છો કારણ કે મેં જ રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો, જેનાથી તમે પ્રેક્ટિકલ માં નર થી નારાયણ બનો છો. તેઓ તો કહી દે છે કે અમે સત્યનારાયણની કથા સાંભળીએ છીએ. આ કોઈ સમજે થોડી છે કે એનાથી આપણે નર થી નારાયણ બનશું. બાપ આપ આત્માઓને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર આપે છે, જેનાથી આત્મા જાણી જાય છે. શરીર વગર તો આત્મા વાત કરી નથી શકતી. આત્માઓનાં રહેવાનાં સ્થાન ને નિર્વાણધામ કહેવાય છે. આપ બાળકો એ હવે શાંતિધામ અને સુખધામ ને જ યાદ કરવાનું છે. આ દુઃખધામ ને બુદ્ધિ થી ભૂલવાનું છે. આત્માને હવે સમજ મળી છે - ખોટું શું છે, સાચું શું છે? કર્મ, અકર્મ, વિકર્મ નું પણ રહસ્ય સમજાવ્યું છે. બાપ બાળકો ને જ સમજાવે છે અને બાળકો જ જાણે છે. બીજા મનુષ્ય તો બાપને જ નથી જાણતાં. બાપ કહે છે આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. રાવણ રાજ્ય માં બધાનાં કર્મ વિકર્મ જ થાય છે. સતયુગમાં કર્મ અકર્મ થાય છે. કોઈ પૂછે ત્યાં બાળકો વગેરે નથી હોતાં? બોલો એને કહેવાય જ છે વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા) તો ત્યાં આ પાંચ વિકાર ક્યાંથી આવે. આ તો ખુબ સરળ વાત છે. આ બાપ બેસી સમજાવે છે, જે સાચું સમજે છે તે તો ઝટ ઉભાં થઈ જાય છે. કોઈ નથી પણ સમજતાં, આગળ ચાલીને સમજ માં આવી જશે. શમા પર પતંગા (પતંગિયા) આવે છે, ચાલ્યાં જાય છે ફરી આવે છે. આ પણ શમા છે, બધાં બળીને ખતમ થવાનાં છે. આ પણ સમજાવાય છે - બાકી શમા કોઈ છે નહીં. તે તો સામાન્ય છે. શમા પર પતંગિયા બહુ જ બળે છે. દિવાળી પર કેટલાં નાનાં-નાનાં મચ્છર નીકળે છે અને ખતમ થઈ જાય છે. જીવવું અને મરવું. બાપ પણ સમજાવે છે-અંતમાં આવીને જન્મ લે અને મરી જાય. તે તો જેમ મચ્છરો જેવું થઈ ગયું. બાપ વારસો આપવા આવ્યાં છે તો પુરુષાર્થ કરી પાસ વિથ ઓનર થવું જોઈએ. સારા વિદ્યાર્થીઓ ખુબજ પુરુષાર્થ કરે છે. આ માળા પણ પાસ વિથ ઓનર્સ ની જ છે. જેટલું થઈ શકે પુરુષાર્થ કરતાં રહો. વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ કહે છે. આનાં પર પણ તમે સમજાવી શકો છો. આપણી બાપનાં સાથે

પ્રીત બુદ્ધિ છે. એક બાપ નાં સિવાય આપણે બીજા કોઈને યાદ નથી કરતાં. બાપ કહે છે દેહ સહિત દેહનાં સર્વ સંબંધ છોડી મામેકમ્ યાદ કરો. ભક્તિમાર્ગમાં બહુ જ યાદ કરતાં આવ્યાં છે - હૈં દુઃખહર્તા, સુખકર્તા.... તો જરૂર બાપ સુખ આપવાવાળા છે ને. સ્વર્ગ ને કહેવાય જ છે સુખધામ. બાપ સમજાવે છે હું આવ્યો છું જ પાવન બનાવવાં. બાળકો જે કામ ચિતા પર બેસી ભસ્મ થઈ ગયાં છે, એમનાં પર આવીને જ્ઞાનની વર્ષા કરું છું. આપ બાળકો ને યોગ શીખવાડું છું - બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે પરીસ્તાન (સ્વર્ગ) નાં માલિક બની જશો. તમે પણ જાદુગર થયાં ને. બાળકોને નશો રહેવો જોઈએ - આપણી આ સાચી-સાચી જાદુગરી છે. કોઈ-કોઈ બહુ જ સારા હોશિયાર જાદુગર હોય છે. શું-શું ચીજો નીકાળે છે. આ જાદુગરી પછી અલૌકિક છે અર્થાત્ સિવાય એક નાં બીજું કોઈ શીખવાડી ન શકે. તમે જાણો છો આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છીએ. આ શિક્ષા છે જ નવી દુનિયા માટે. એને સતયુગ નવી દુનિયા કહેવાય છે. હમણાં તમે સંગમયુગ પર છો. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ ની કોઈને પણ ખબર જ નથી. તમે કેટલાં ઉત્તમ પુરુષ બનો છો. બાપ આત્માઓ ને જ સમજાવે છે. ક્લાસમાં પણ તમે બ્રાહ્મણીઓ જ્યારે બેસો છો તો તમારું કામ છે પહેલાં-પહેલાં સાવધાન કરવાનું. ભાઈઓ-બહેનો પોતાને આત્મા સમજી ને બેસો. આપણે આત્મા આ અવયવો દ્વારા સાંભળીએ છીએ. ૮૪ જન્મ નું રહસ્ય પણ બાપે સમજાવ્યું છે. કયા મનુષ્ય ૮૪ જન્મ લે છે? બધાં તો નહીં લેશે. આનાં પર પણ કોઈનો વિચાર નથી ચાલતો. જે સાંભળ્યું તે કહી દે છે સત (સત્ય). હનુમાન પવન થી નીકળ્યાં-સત. પછી બીજાને પણ એવી-એવી વાતો સંભળાવતાં રહે છે અને સત-સત કરતાં રહે છે.

હવે આપ બાળકોને સાચું અને ખોટું સમજવાનાં જ્ઞાન ચક્ષુ મળ્યાં છે તો સાચાં કર્મ જ કરવાનાં છે. તમે સમજાવો પણ છો અમે બેહદ બાપ થી આ વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. તમે બધાં પુરુષાર્થ કરો. એ બાપ સર્વ આત્માઓનાં પિતા છે. આપ આત્માઓને બાપ કહે છે, હવે મને યાદ કરો. સ્વયં ને આત્મા સમજો. આત્મામાં જ સંસ્કાર છે. સંસ્કાર લઈ જાય, કોઈનું નામ નાનપણ માં બહુજ થઈ જાય છે તો સમજાય છે આને પાછલા જન્મમાં એવાં કોઈ કર્મ કર્યાં છે, કોઈએ કોલેજ વગેરે બનાવી છે તો બીજા જન્મમાં સારું ભણે છે. કર્મોનો હિસાબ-કિતાબ છે ને. સતયુગ માં વિકર્મની વાત જ નહીં હશે. કર્મ તો જરૂર કરશે. રાજ્ય કરશે, ખાશે પરંતુ ઉલટા કર્મ નહીં કરશે. એને કહેવાય જ છે રામરાજ્ય. અહીંયા છે રાવણ રાજ્ય. હમણાં તમે શ્રીમત પર રામરાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. તે છે નવી દુનિયા. જૂની દુનિયા પર દેવતાઓનો પડછાયો નથી પડતો. લક્ષ્મી નું જડ ચિત્ર ઉઠાવી ને રાખો તો પડછાયો પડશે, ચૈતન્ય નો ન પડી શકે. તમે બાળકો જાણો છો બધાને પુનર્જન્મ લેવો જ પડે. નારની કંગાની (કુવા થી પાણી કાઢવાની એક વિધિ) હોય છે ને, ફરતી રહે છે. આ પણ તમારું ચક્ર ફરતું રહે છે. આનાં પર જ દૃષ્ટાંત સમજાવાય છે. પવિત્રતા તો સૌથી સારી છે. કુમારી પવિત્ર છે એટલે બધાં એમનાં પગે પડે છે. તમે છો પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. વધુ સંખ્યા કુમારીઓની છે એટલે ગાયન છે કુમારી દ્વારા બાણ મરાવ્યાં. આ છે જ્ઞાન બાણ. તમે પ્રેમ થી બેસી સમજાવો છો. બાપ સદ્ગુરુ તો એક જ છે. એ સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે. ભગવાનુવાય - મનમનાભવ. આ પણ મંત્ર છે ને, આમાં જ મહેનત છે. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આ છે ગુપ્ત મહેનત. આત્મા જ તમોપ્રધાન બની છે પછી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાપે સમજાવ્યું છે - આત્માઓ અને પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ.... જે પહેલાં-પહેલાં છૂટા પડ્યાં છે, મળશે પણ પહેલાં તેમને. એટલે બાપ કહે છે લાડલાં સિકિલધા બાળકો. બાપ જાણે છે ક્યારથી ભક્તિ શરૂ કરી છે. અડધું-અડધું છે. અડધોકલ્પ જ્ઞાન, અડધોકલ્પ ભક્તિ. દિવસ અને રાત ૨૪ કલાકમાં પણ ૧૨ કલાક એ.એમ. અને ૧૨ કલાક પી.એમ. હોય છે. કલ્પ માં પણ અડધો-અડધો છે. બ્રહ્માનો દિવસ, બ્રહ્માની રાત પછી કળયુગની આયુ આટલી લાંબી કેમ આપી દે છે? હમણાં તમે સાચું-ખોટું બતાવી શકો છો. શાસ્ત્ર બધાં છે ભક્તિમાર્ગનાં. પછી ભગવાન આવીને ભક્તિનું ફળ આપે છે. ભક્તોનાં રક્ષક કહેવાય છે ને. આગળ જઈને તમે સન્યાસીઓ વગેરેને ખુબજ પ્રેમ થી બેસી સમજાવશો. તમારું ફોર્મ તો તે ભરશે નહીં. મા-બાપનું નામ લખશે નહીં. કોઈ-કોઈ બતાવે છે. બાબા જઈને પૂછતાં હતાં-કેમ સન્યાસ કર્યો, કારણ બતાવો? વિકારોનો સન્યાસ કરે છે, તો ધરનો પણ સન્યાસ કરે છે. હવે તમે આખી જૂની દુનિયાનો સન્યાસ કરો છો. નવી દુનિયાનો તમને સાક્ષાત્કાર કરાવી દીધો છે. તે છે નિર્વિકારી દુનિયા. હેવનલી ગોડફાધર છે હેવન સ્થાપન કરવા વાળા. ફૂલોનો બગીચા બનાવવા વાળા. કાંટાઓ ને ફૂલ બનાવે છે. નંબરવન કાંટો છે - કામ કટારી. કામ માટે કટારી કહે છે, ક્રોધ ને ભૂત કહેશે. દેવી-દેવતાઓ ડબલ અર્હિસક હતાં. નિર્વિકારી દેવતાઓની આગળ વિકારી મનુષ્ય બધાં માથું ટેકવે છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો - આપણે અહીં આવ્યા છીએ ભણવા માટે. બાકી તે સતસંગો વગેરે માં જવું એ તો સામાન્ય વાત છે. ઈશ્વર સર્વવ્યાપી કહી દે છે. બાપ ક્યારેય સર્વવ્યાપી હોય છે શું? બાપ થી આપ બાળકોને વારસો મળે છે. બાપ

આવીને જૂની દુનિયાને નવી દુનિયા સ્વર્ગ બનાવે છે. ઘણાં તો નર્ક ને નર્ક પણ નથી માનતાં. સાહુકાર લોકો સમજે છે પછી સ્વર્ગમાં શું રાખ્યું છે. અમારી પાસે ધન, મહેલ, વિમાન વગેરે બધું જ છે, અમારાં માટે આ જ સ્વર્ગ છે. નર્ક એમનાં માટે છે જે કચરામાં રહે છે એટલે ભારત કેટલો ગરીબ કંગાળ છે પછી હિસ્ટ્રી રિપીટ થવાની છે. તમને નશો રહેવો જોઈએ - બાપ અમને ફરીથી ડબલ સિરતાજ બનાવે છે. ભૂતકાળ, વર્તમાન, ભવિષ્ય ને જાણી ગયાં છો. સતયુગ-ત્રેતા ની કથા બાબાએ બતાવી છે પછી વચમાં આપણે નીચે પડીએ છીએ. વામમાર્ગ છે વિકારી માર્ગ. હવે ફરી બાપ આવ્યાં છે. તમે પોતાને સ્વદર્શન ચક્રધારી સમજો છો. એવું નથી કે ચક્ર ફરાવો છો, જેનાથી ગળું કપાઈ જાય. કૃષ્ણ ને ચક્ર દેખાડે છે કે દૈત્યો ને મારતાં રહે છે, એવી વાત તો હોઈ ન શકે. તમે સમજો છો અમે બ્રાહ્મણ છીએ સ્વદર્શન ચક્રધારી. આપણને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ છે. ત્યાં દેવતાઓને તો આ જ્ઞાન નહીં રહેશે. ત્યાં છે જ સદ્ગતિ એટલે એને કહેવાય છે દિવસ. રાતમાં જ તકલીફ થાય છે. ભક્તિ માં કેટલાં હઠયોગ વગેરે કરે છે - દર્શન માટે. નૌધા ભક્તિવાળા પ્રાણ આપવા માટે તૈયાર થઈ જાય છે ત્યારે સાક્ષાત્કાર થાય છે. અલ્પકાળ માટે ઇચ્છા પૂરી થાય છે - ડ્રામા અનુસાર. બાકી ઈશ્વર કાંઈ નથી કરતાં. અડધો કલ્પ ભક્તિ નો પાર્ટ ચાલે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ જ રુહાની નશામાં રહેવાનું છે કે બાબા આપણને ડબલ સિરતાજ બનાવી રહ્યાં છે. આપણે છીએ સ્વદર્શન ચક્રધારી બ્રાહ્મણ. ભૂતકાળ, વર્તમાનકાળ, ભવિષ્યકાળ નું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં રાખીને ચાલવાનું છે
2. પાસ વિથ ઓનર થવા માટે બાપ થી સાચી-સાચી પ્રીત રાખવાની છે. બાપ ને યાદ કરવાની ગુપ્ત મહેનત કરવાની છે.

વરદાન :- સર્વ ગુણોનાં અનુભવો દ્વારા બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાવાળા અનુભવી મૂર્ત ભવ જે બાપનાં ગુણ ગાયો છો તે સર્વ ગુણોનાં અનુભવી બનો, જેમ બાપ આનંદ નાં સાગર છે તો તે જ આનંદનાં સાગરની લહેરો માં લહેરાતાં રહો. જે પણ સંપર્કમાં આવે તેને આનંદ, પ્રેમ, સુખ.... બધાં ગુણો ની અનુભૂતિ કરાવો. આવાં સર્વ ગુણોનાં અનુભવી મૂર્ત બનો તો તમારા દ્વારા બાપની સૂરત પ્રત્યક્ષ થાય કારણ કે તમે મહાન આત્માઓ જ પરમ આત્મા ને પોતાનાં અનુભવી મૂર્ત થી પ્રત્યક્ષ કરી શકો છો.

સ્લોગન :- કારણ ને નિવારણ માં પરિવર્તન કરી અશુભ વાતને પણ શુભ કરીને ઉપાડો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે સદૈવ યાદની ફાંસી પર ચઢ્યા રહેવાનું છે , યાદ થી જ આત્મા સાચું સોનું બનશે ”

પ્રશ્ન :- કયું બળ કિમિનલ આંખો (કુદૃષ્ટિ) ને તરત જ બદલી દે છે?

ઉત્તર :- જ્ઞાનનાં ત્રીજા નેત્ર નું બળ જ્યારે આત્મામાં આવી જાય છે તો કિમિનલપણું સમાપ્ત થઈ જાય છે. બાપ ની શ્રીમત છે - બાળકો, તમે બધાં આપસ માં ભાઈ-ભાઈ છો, ભાઈ-બહેન છો, તમારી આંખો ક્યારેય પણ કિમિનલ થઈ ન શકે. તમે સદૈવ યાદની મસ્તી માં રહો. વાહ તકદીર વાહ! આપણે ને ભગવાન ભણાવે છે. એવાં વિચાર કરો તો મસ્તી ચઢેલી રહેશે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવી રહ્યાં છે. બાળકો જાણે છે કે રુહાની બાપ જે પણ આત્મા જ છે, એ પરફેક્ટ છે એમનામાં કોઈ પણ કાટ નથી લાગેલો. શિવબાબા કહેશે મારામાં કાટ છે? બિલકુલ નથી. આ દાદા માં તો પૂરો કાટ હતો. આમનામાં બાપે પ્રવેશ કર્યો છે તો મદદ પણ મળે છે. મૂળ વાત છે ૫ વિકારોનાં કારણે આત્મા પર કાટ ચઢવાથી અપવિત્ર થઈ ગઈ છે. તો જેટલું-જેટલું બાપ ને યાદ કરશો, કાટ ઉતરતો જશે. ભક્તિમાર્ગની કથાઓ તો જન્મ-જન્માન્તર સાંભળતા આવ્યાં છો. આ તો વાત જ નિરાળી છે. તમને હવે જ્ઞાન સાગર થી જ્ઞાન મળી રહ્યું છે. તમારી બુદ્ધિમાં લક્ષ્ય-હેતુ છે બીજા કોઈપણ સતસંગ વગેરે માં લક્ષ્ય-હેતુ નથી. ઈશ્વર સર્વવ્યાપી કહી મારી ઝલાનિ કરતાં રહે છે, ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. મનુષ્ય આ પણ નથી સમજતાં કે આ ડ્રામા છે. આમાં ક્રિયેટર (રચયિતા), ડાયરેક્ટર (નિર્દેશક) પણ ડ્રામાનાં વશ છે. ભલે સર્વશક્તિમાન ગવાય છે - પરંતુ તમે જાણો છો એ પણ ડ્રામાની પટરી પર ચાલી રહ્યાં છે. બાબા જે સ્વયં આવી ને બાળકો ને સમજાવે છે, કહે છે મારી આત્મામાં અવિનાશી પાર્ટ નોંધાયેલ છે તે અનુસાર ભણાવું છું. જે કંઈ સમજાવું છું, ડ્રામામાં નોંધ છે. હવે તમારે આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર પુરુષોત્તમ બનવાનું છે. ભગવાનુવાય છે ને. બાપ કહે છે આપ બાળકોએ પુરુષાર્થ કરી આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું છે. એવું બીજા કોઈ મનુષ્ય કહી ન શકે કે તમારે વિશ્વનાં માલિક બનવાનું છે. તમે જાણો છો આપણે આવ્યાં જ છીએ વિશ્વનાં માલિક, નર થી નારાયણ બનવાં. ભક્તિમાર્ગ માં તો જન્મ-જન્માન્તર કથાઓ સાંભળતા આવ્યાં હતાં, સમજ કાંઈ પણ નહોતી. હવે સમજો છો - બરાબર આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય સ્વર્ગ માં હતું, હમણાં નથી. ત્રિમૂર્તિનાં માટે પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે. બ્રહ્મા દ્વારા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થાય છે. સતયુગમાં આ એક ધર્મ હતો, બીજા કોઈ ધર્મ નહોતાં. હવે તે ધર્મ નથી ફરીથી સ્થાપના થઈ રહ્યો છે. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ નાં સંગમયુગ પર આવીને આપ બાળકોને ભણાવું છું. આ પાઠશાળા છે ને. અહીંયા બાળકોએ કેરેક્ટર (ચરિત્ર) પણ સુધારવાનાં છે. ૫ વિકારોને નીકાળવાનાં છે. તમે જ દેવતાઓની આગળ જઈને ગાતાં હતાં - આપ સર્વગુણ સંપન્ન....અમે પાપી છીએ. ભારતવાસી જ દેવતા હતાં. સતયુગમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ પૂજ્ય હતાં પછી કળયુગ માં પૂજારી બન્યાં. હવે ફરી પૂજ્ય બની રહ્યાં છે, પૂજ્ય સતોપ્રધાન આત્માઓ હતી. તેમનાં શરીર પણ સતોપ્રધાન હતાં. જેવી આત્મા તેવો દાગીનો. સોના માં ખાદ મેળવે છે તો તેનો ભાવ કેટલો ઓછો થઈ જાય છે. તમારો પણ ભાવ ખુબ ઊંચો હતો. હવે કેટલો ઓછો ભાવ થઈ ગયો છે. તમે પૂજ્ય હતાં, હવે પૂજારી બન્યાં છો. હવે જેટલાં યોગ માં રહેશો એટલો કાટ ઉતરશે અને બાપ થી પ્રેમ થતો જશે, ખુશી પણ થશે. બાબા સ્પષ્ટ કહે છે - બાળકો, ચાર્ટ રાખો કે આખાં દિવસમાં અમે કેટલો સમય યાદ કરીએ છીએ? યાદની યાત્રા, આ અક્ષર સાચાં છે. યાદ કરતાં-કરતાં કાટ નીકળતા-નીકળતા અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. તે તો પંડા લોકો યાત્રા પર લઈ જાય છે. અહીંયા તો આત્મા સ્વયં યાત્રા કરે છે. પોતાનાં પરમધામ જવાનું છે કારણ કે ડ્રામાનું ચક્ર હવે પૂરું થાય છે. આ પણ તમે જાણો છો કે આ ખુબ ગંદી દુનિયા છે. પરમાત્મા ને તો કોઈ પણ નથી જાણતું, નહીં જાણે એટલે કહેવાય છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ. તેમનાં માટે તો આ નરક જ સ્વર્ગ નાં સમાન છે. તેમની બુદ્ધિમાં આ વાતો બેસી ન શકે. આપ બાળકોને આ બધું વિચાર સાગર મંથન કરવાનાં માટે ખુબ એકાંત જોઈએ. અહીંયા તો એકાંત ખુબ સરસ છે એટલે મધુબન ની મહિમા છે. બાળકોને ખુબ ખુશી થવી જોઈએ. આપણને જીવાત્માઓ ને પરમાત્મા ભણાવી રહ્યાં છે. કલ્પ પહેલાં પણ આવી રીતે ભણાવ્યું હતું. કૃષ્ણની વાત નથી. તે તો નાનો બાળક હતો. તે આત્મા, આ પરમાત્મા. પહેલાં નંબર ની આત્મા શ્રીકૃષ્ણ સો પછી છેલ્લાં નંબર માં આવી ગઈ છે. તો

નામ પણ અલગ થઈ ગયું. અનેક જન્મોનાં અંતનાં જન્મમાં નામ તો બીજું હશે ને. કહે છે આ તો દાદા લેખરાજ છે. આ છે જ અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ. બાપ કહે છે હું આમનામાં પ્રવેશ કરી તમને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યો છું. બાપ કોઈનામાં તો આવશે ને. શાસ્ત્રોમાં આ વાતો છે નહીં. બાપ આપ બાળકોને ભણાવે છે, તમે જ ભણો છો. પછી સતયુગમાં આ જ્ઞાન હશે નહીં. ત્યાં છે પ્રાલબ્ધ. બાપ સંગમ પર આવીને આ નોલેજ સંભળાવે છે પછી તમે પદ પામી લો છો. આ સમય જ છે બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો પામવાં માટે એટલે બાળકોએ ગફલત ન કરવી જોઈએ. માયા ગફલત ખુબ કરાવે છે પછી સમજાય છે તેમની તકદીર માં નથી. બાપ તો તદબીર કરાવે છે. તકદીર માં કેટલો ફરક પડી જાય છે. કોઈ પાસ, કોઈ નપાસ થઈ જાય છે. ડબલ સિરતાજ બનવા માટે પુરુષાર્થ કરવો પડે.

બાપ કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં ભલે રહો. લૌકિક બાપ નો કર્જો પણ બાળકોએ ઉતારવાનો છે. લો કુલ (કાયદેસર) ચાલવાનું છે. અહીંયા તો બધાં છે બેકાયદા. તમે જાણો છો આપણે જ આટલાં ઉંચ પવિત્ર હતાં, પછી પડતા આવ્યાં છીએ. હવે ફરી પવિત્ર બનવાનું છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો બધાં બી.કે. છો તો કિમિનલ દૃષ્ટિ (કુદૃષ્ટિ) થઈ ન શકે કારણ કે તમે ભાઈ-બહેન થયાં ને. આ બાપ યુક્તિ બતાવે છે. તમે બધાં બાબા-બાબા કહેતાં રહો છો તો ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. ભગવાન ને બધાં બાબા કહે છે ને. આત્માઓ કહે છે અમે શિવબાબાનાં બાળકો છીએ. પછી શરીરમાં છે તો ભાઈ-બહેન થયાં. પછી આપણી કિમિનલ આંખ કેમ થાય. તમે મોટી-મોટી સભામાં આ સમજાવી શકો છો. તમે બધાં ભાઈ-ભાઈ છો પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા રચના રચાઈ, તો ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં, બીજો કોઈ સંબંધ નથી. આપણે બધાં એક બાપ નાં બાળકો છીએ. એક બાપ નાં બાળકો પછી વિકારમાં કેવી રીતે જઈ શકે છે. ભાઈ-ભાઈ પણ છીએ તો ભાઈ-બહેન પણ છીએ. બાપે સમજાવ્યું છે આ આંખો ખુબ દગો આપવા વાળી છે. આંખો જ સારી ચીજ જુએ છે તો દિલ થાય છે. જો આંખ જોશે નહીં તો તૃષ્ણા પણ નહીં ઉઠશે. આ કિમિનલ આંખોને બદલવી પડે છે. ભાઈ-બહેન વિકારમાં તો જઈ ન શકે. તે દૃષ્ટિ નીકળી જવી જોઈએ. જ્ઞાન નાં ત્રીજા નેત્ર નું બળ જોઈએ. અડધોકલ્પ આ આંખો થી કામ કર્યું છે, હવે બાપ કહે છે આ બધો કાટ નીકળે કેવી રીતે? આપણે આત્મા જે પવિત્ર હતી, તેમાં કાટ લાગ્યો છે. જેટલું બાપ ને યાદ કરશો એટલો બાપ થી પ્રેમ જોડાશે. ભણતર થી નહીં, યાદ થી પ્રેમ જોડાશે. ભારત નો છે જ પ્રાચીન યોગ, જેનાથી આત્મા પવિત્ર બની પોતાનાં ધામ ચાલી જશે. બધાં ભાઈઓએ પોતાનાં બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. સર્વવ્યાપી નાં જ્ઞાન થી તો બિલકુલ પડી ગયાં છો જોર થી. હવે બાપ કહે છે ડ્રામા અનુસાર તમારો પાર્ટ (ભૂમિકા) છે. રાજધાની અવશ્ય સ્થાપન થવાની છે. જેટલો કલ્પ પહેલાં પુરુષાર્થ કર્યો છે, એટલો જ તે કરશે જરૂર. તમે સાક્ષી થઈને જોતાં રહો છો. આ પ્રદર્શનીઓ વગેરે તો ખુબ જોતાં રહેશે. તમારી ઈશ્વરીય મિશન છે. આ છે ઇનકારપોરિયલ ગોડ ફાધરલી મિશન (નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મ સંપ્રદાય). તે હોય છે ક્રિશ્ચિયન મિશન, બૌદ્ધ મિશન. આ છે ઇનકારપોરિયલ ઈશ્વરીય મિશન. નિરાકાર તો જરૂર કોઈ શરીરમાં આવશે ને. તમે પણ નિરાકાર આત્માઓ મારી સાથે રહેવા વાળા હતાં ને. આ ડ્રામા કેવો છે? આ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. રાવણરાજ્ય માં બધાં વિપરીત બુદ્ધિ બની ગયાં છે. હવે બાપ થી પ્રીત લગાડવાની છે. તમારો વાયદો છે મારાં તો એક બીજું ન કોઈ. નષ્ટોમોહા બનવાનું છે. ખુબ મહેનત છે. આ જેમ કે ફાંસી પર ચઢવાનું છે. બાપ ને યાદ કરવાં એટલે ફાંસી પર ચઢવું. શરીર ને ભૂલી આત્માએ ચાલ્યું જવાનું છે બાપની યાદ માં. બાપની યાદ ખુબ જરૂરી છે. નહીં તો કાટ કેવી રીતે ઉતરશે? બાળકોની અંદર માં ખુશી રહેવી જોઈએ - શિવબાબા આપણને ભણાવે છે. કોઈ સાંભળશે તો કહેશે આ શું કહે છે કારણ કે તેઓ તો કૃષ્ણ ને ભગવાન સમજે છે.

આપ બાળકોને તો હમણાં ખુબ ખુશી થાય છે કે અમે હવે કૃષ્ણની રાજધાનીમાં જઈએ છીએ. અમે પણ પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બની શકીએ છીએ. તે છે ફર્સ્ટ પ્રિન્સ. નવાં મકાન માં રહે છે. પછી જે બાળકો જન્મ લેશે તે તો મોડે થી આવ્યાં છે ને. જન્મ સ્વર્ગમાં જ થશે. તમે પણ સ્વર્ગમાં પ્રિન્સ બની શકો છો. બધાં તો પહેલાં નંબર માં નહીં આવશે. નંબરવાર માળા બનશે ને. બાપ કહે છે - બાળકો, ખુબ પુરુષાર્થ કરો. અહીંયા તમે આવ્યાં છો નર થી નારાયણ બનવાં. કથા પણ સત્ય નારાયણ ની છે. સત્ય લક્ષ્મી ની કથા ક્યારેય નહીં સાંભળી હશે. પ્રેમ પણ બધાનો કૃષ્ણ પર છે. કૃષ્ણ ને જ ઝૂલા માં ઝુલાવે છે. રાધા ને કેમ નહીં? ડ્રામા પ્લાન અનુસાર તેમનું નામ ચાલ્યું આવે છે. તમારી હમજીન્સ તો રાધા છે છતાં પણ પ્રેમ કૃષ્ણ થી છે. તેમનો ડ્રામા માં પાર્ટ પણ એવો છે. બાળકો હંમેશા પ્રેમાળ હોય છે. બાપ બાળકોને જોઈ કેટલાં ખુશ થાય છે. બાળક આવશે તો ખુશી થશે, બાળકી આવશે તો ઘુટકા ખાતાં રહેશે. ઘણાં તો મારી પણ દે છે. રાવણ નાં રાજ્યમાં કેરેક્ટર્સ (ચરિત્ર)

નો કેટલો ફરક થઈ જાય છે. ગાયે પણ છે આપ સર્વગુણ સંપન્ન.....છો. અમે નિર્ગુણ છીએ. હવે બાપ કહે છે ફરીથી એવાં ગુણવાન બનો. હવે સમજો છો આપણે અનેકવાર આ વિશ્વનાં માલિક બન્યાં છીએ. હવે ફરી બનવાનું છે. બાળકોને ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. ઓહો! શિવબાબા આપણને ભણાવે છે. આ જ બેસીને ચિંતન કરો. ભગવાન આપણને ભણાવે છે, વાહ તકદીર વાહ! એવાં-એવાં વિચાર કરી મસ્તાના થઈ જવું જોઈએ. વાહ તકદીર વાહ! બેહદનાં બાપ આપણને મળ્યાં છે, આપણે બાબા ને જ યાદ કરીએ છીએ. પવિત્રતા ધારણ કરવાની છે. આપણે આ બનીએ છીએ, દૈવીગુણ ધારણ કરીએ છીએ. આ પણ મનમનાભવ છે ને. બાબા આપણને આ બનાવે છે. આ તો પ્રેક્ટિકલ અનુભવ ની વાત છે.

બાપ મીઠા-મીઠા બાળકોને સલાહ આપે છે - ચાર્ટ લખો અને એકાંત માં બેસી એવી પોતાની સાથે વાતો કરો. આ બૈજ તો છાતી થી લગાવી દો. ભગવાન ની શ્રીમત પર આપણે આ બની રહ્યાં છીએ. આને જોઈને એમને પ્રેમ કરતા રહો. બાબાની યાદ થી આપણે આ બનીએ છીએ. બાબા તમારી તો કમાલ છે, બાબા અમને પહેલા થોડી ખબર હતી કે તમે અમને વિશ્વનાં માલિક બનાવશો. નૌધા ભક્તિમાં દર્શન માટે ગળું કાપવા, પ્રાણ ત્યાગ કરવા લાગે છે ત્યારે દર્શન થાય છે. એવાં-એવાં ની જ ભક્ત માળા બનેલી છે. ભક્તોનું માન પણ છે. કળયુગ નાં ભક્ત તો જેમ બાદશાહ છે. હમણાં આપ બાળકોની બેહદનાં બાપ થી પ્રીત છે. એક બાપનાં સિવાય બીજું કોઈ યાદ ન રહે. એકદમ લાઈન ક્લિયર હોવી જોઈએ. હવે આપણાં ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં. હવે આપણે બાપનાં ફરમાન પર પૂરા ચાલશું. કામ મહાશત્રુ છે, તેનાથી હાર નથી ખાવાની. હાર ખાઈને પછી પશ્ચાતાપ કરી શું કરશું? એકદમ હાડકે-હાડકાં ટુટી જાય છે. ખુબ આકરી સજા મળી જાય છે. કાટ ઉતરવાના બદલે વધારે જોર થી ચઢી જાય છે. યોગ લાગશે નહીં. યાદ માં રહેવું ખુબ મહેનત છે. ખુબ ગપ્પા પણ મારે છે-અમે તો બાપ ની યાદ માં રહીએ છીએ. બાબા જાણે છે, રહી નથી શકતાં. આમાં માયાનાં મોટા તોફાન આવે છે. સ્વપ્ન વગેરે એવાં આવશે, એકદમ હેરાન કરી દેશે. જ્ઞાન તો ખુબ સહજ છે. નાનું બાળક પણ સમજાવી લેશે. બાકી યાદની યાત્રામાં જ મોટી ગડબડ છે. ખુશ ન થવું જોઈએ-અમે ખુબ સર્વિસ (સેવા) કરીએ છીએ. ગુપ્ત સર્વિસ પોતાની (યાદની) કરતાં રહો. આમને તો નશો રહે છે - હું શિવબાબા નો બાળક એકલો છું. બાબા વિશ્વનાં રચયિતા છે તો જરૂર આપણે પણ સ્વર્ગનાં માલિક બનશું. પ્રિન્સ બનવા વાળો છું, આ આંતરિક ખુશી રહેવી જોઈએ. પરંતુ જેટલું આપ બાળકો યાદમાં રહી શકો છો, એટલો હું નહીં. બાબાએ તો ખુબ ખ્યાલ કરવો પડે છે. બાળકોને ક્યારેય ઈર્ષા પણ ન થવી જોઈએ કે બાબા મોટા વ્યક્તિઓની ખાતરી કેમ કરે છે. બાપ દરેક બાળકોની નાડી જોઈ તેમનાં કલ્યાણ અર્થ દરેકને તે અનુસાર ચલાવે છે. શિક્ષક જાણે છે દરેક વિદ્યાર્થી ને કેવી રીતે ચલાવવાનાં છે. બાળકોએ આમાં સંશય ન લાવવો જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એકાંતમાં બેસી પોતે પોતાનાથી વાતો કરવાની છે. આત્મા પર જે કાટ ચઢેલો છે તેને ઉતારવા માટે યાદની યાત્રા પર રહેવાનું છે.
2. કોઈ પણ વાતમાં સંશય નથી ઉઠાવવાનો, ઈર્ષા નથી કરવાની. આંતરિક ખુશી માં રહેવાનું છે. પોતાની ગુપ્ત સર્વિસ (સેવા) કરવાની છે.

વરદાન :-

સેવા કરતા ઉપરામ સ્થિતિ માં રહેવા વાળા યોગ્યયુક્ત, યુક્તિયુક્ત સેવાધારી ભવ

જે યોગ્યયુક્ત, યુક્તિયુક્ત સેવાધારી છે તે સેવા કરતાં પણ સદા ઉપરામ રહે છે. એવું નહીં સેવા વધારે છે એટલે અશરીરી નથી બની શકતાં. પરંતુ યાદ રહે કે મારી સેવા નથી, બાપે આપી છે તો નિર્બન્ધન રહેશો. ટ્રસ્ટી છું, બંધનમુક્ત છું એવી પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરો. અતિ નાં સમયે અંત ની અવસ્થા, કર્માતીત અવસ્થાનો અભ્યાસ કરો. જેવી રીતે વય-વયમાં સંકલ્પોનાં ટ્રાફિક ને કંટ્રોલ કરો છો એવી રીતે અતિ નાં સમય અંત ની અવસ્થા નો અનુભવ કરો ત્યારે અંત નાં સમયે પાસ વિથ ઓનર બની શકશો.

સ્લોગન :-

શુભ ભાવના, કારણ ને નિવારણ માં પરિવર્તન કરી દે છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે આપ બાળકોને શાંતિ અને સુખનો વારસો આપવાં , તમારો સ્વધર્મ જ શાંત છે , એટલે તમે શાંતિ માટે ભટકતાં નથી ”

- પ્રશ્ન :-** હમણાં આપ બાળકો ૨૧ જન્મો માટે અખૂટ ખજાનામાં વજન કરવાનાં યોગ્ય બનો છો-શા માટે ?
- ઉત્તર :-** કારણ કે બાપ જ્યારે નવી સૃષ્ટિ રચે છે, ત્યારે આપ બાળકો એમનાં મદદગાર બનો છો. પોતાનું સર્વસ્વ એમનાં કાર્યમાં સફળ કરો છો એટલે બાપ એનાં રિટર્ન (વળતર) માં ૨૧ જન્મોનાં માટે તમને અખૂટ ખજાનામાં એવાં વજન કરે છે જે ક્યારેય ધન પણ નથી ખૂટતું, દુઃખ પણ નથી આવતું, અકાળે મૃત્યુ પણ નથી થતું.
- ગીત :-** મુજકો સહારા દેને વાલે ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોને ઓમ નો અર્થ તો સંભળાવ્યો છે. કોઈ-કોઈ ફક્ત ઓમ કહે છે, પરંતુ કહેવું જોઈએ ઓમ શાંતિ. ફક્ત ઓમ નો અર્થ નીકળે છે ઓમ ભગવાન. ઓમ શાંતિ નો અર્થ છે હું આત્મા શાંત સ્વરૂપ છું. આપણે આત્મા છીએ, આ આપણું શરીર છે. પહેલાં છે આત્મા, પાછળ છે શરીર. આત્મા શાંત સ્વરૂપ છે, એનું નિવાસ સ્થાન છે શાંતિધામ. બાકી કોઈ જંગલમાં જવાથી સાચી શાંતિ નથી મળતી. સાચી શાંતિ મળે છે જ ત્યારે જ્યારે ઘરે જઈએ છીએ. બીજું શાંતિ ઈચ્છે છે જ્યાં અશાંતિ છે. આ અશાંતિનું દુઃખધામ વિનાશ થઈ જશે પછી શાંતિ થઈ જશે. આપ બાળકોને શાંતિ નો વારસો મળી જશે. ત્યાં ન ઘર માં, ન બહાર રાજધાનીમાં અશાંતિ હોય છે. તેને કહેવાય છે શાંતિ નું રાજ્ય, અહીંયા છે અશાંતિ નું રાજ્ય કારણ કે રાવણરાજ્ય છે. તે છે ઈશ્વર નું સ્થાપન કરેલું રાજ્ય. પછી દ્રાપરનાં પછી આસુરી રાજ્ય હોય છે, અસુરોને ક્યારેય શાંતિ હોતી નથી. ઘરમાં, દુકાનમાં જ્યાં-ત્યાં અશાંતિ જ અશાંતિ હશે. ૫ વિકાર રૂપી રાવણ અશાંતિ ફેલાવે છે. રાવણ શું ચીજ છે, આ કોઈપણ વિદ્વાન પંડિત વગેરે નથી જાણતાં. સમજતાં નથી કે અમે વર્ષે-વર્ષે રાવણને કેમ મારીએ છીએ. સતયુગ-ત્રેતા માં આ રાવણ હોતો જ નથી. તે છે જ દેવી રાજ્ય. ઈશ્વર, બાબા દેવીરાજ્ય ની સ્થાપના કરે છે તમારાં દ્વારા. એકલા તો નથી કરતાં. તમે મીઠા-મીઠા બાળકો ઈશ્વર નાં મદદગાર છો. પહેલાં હતાં રાવણનાં મદદગાર. હવે ઈશ્વર આવીને સર્વની સદ્ગતિ કરી રહ્યાં છે. પવિત્રતા, સુખ શાંતિની સ્થાપના કરે છે. આપ બાળકો ને જ્ઞાનનું હવે ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. સતયુગ-ત્રેતા માં દુઃખની વાત નથી. કોઈ ગાળ વગેરે નથી આપતાં, ગંદુ નથી ખાતાં. અહીંયા તો જુઓ ગંદુ કેટલું ખાય છે. દેખાડે છે કૃષ્ણ ને ગાયો બહુ પ્રિય હતી. એવું નથી કે કૃષ્ણ કોઈ ગોવાળ હતાં, ગાયો ની પાલના કરતા હતાં. ના, ત્યાંની ગાય અને અહીંયાની ગાયોમાં બહુજ-બહુજ ફરક છે. ત્યાંની ગાયો સતોપ્રધાન ખુબ સુંદર હોય છે. જેવા સુંદર દેવતાઓ, તેવી ગાયો. જોવાથી જ દિલ ખુશ થઈ જાય. તે છે જ સ્વર્ગ. આ છે નર્ક. બધાં સ્વર્ગ ને યાદ કરે છે. સ્વર્ગ અને નર્ક માં રાત-દિવસનો ફરક છે. રાત હોય છે અંધિયારી, દિવસ માં છે અજવાળું. બ્રહ્માનો દિવસ એટલે બ્રહ્માવંશીઓ નો પણ દિવસ થઈ જાય. પહેલા તમે પણ ધોર અંધારી રાતમાં હતાં. આ સમયે ભક્તિનું કેટલું જોર છે, મહાત્મા વગેરે ને સોનામાં વજન કરતાં રહે કારણ કે શાસ્ત્રોનાં મોટાં વિદ્વાન છે. તેમનો આટલો પ્રભાવ કેમ છે? આ પણ બાબા એ સમજાવ્યું છે. ઝાડમાં નવાં-નવાં પત્તા નીકળે છે તો સતોપ્રધાન છે. ઉપર થી નવી આત્મા આવશે તો જરૂર તેમનો પ્રભાવ હશે ને અલ્પકાળ માટે. સોના અથવા હીરા માં વજન કરે છે, પરંતુ આ તો બધું ખલાસ થઈ જવાનું છે. મનુષ્યોનાં પાસે કેટલાં લાખો નાં મકાન છે. સમજે છે અમે તો બહુજ સાહુકાર છીએ. આપ બાળકો જાણો છો આ સાહુકારી થોડાં સમય માટે છે. આ બધું માટીમાં મળી જશે. કિનકી દબી રેહી ધૂલ મેં.... બાપ સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે, એમાં જે લગાડે છે એમને ૨૧ જન્મોનાં માટે હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ મળશે. અહીંયા તો એક જન્મનાં માટે મળે છે. ત્યાં તમારું ૨૧ જન્મ ચાલશે. આ આંખોથી જે કંઈ જુઓ છો શરીર સહિત બધું ભસ્મ થઈ જવાનું છે. આપ બાળકોને દિવ્ય દૃષ્ટિ દ્વારા સાક્ષાત્કાર પણ થાય છે. વિનાશ થશે પછી આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હશે. તમે જાણો છો આપણે પોતાનું રાજ્ય-ભાગ્ય ફરીથી સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. ૨૧ પેઢી રાજ્ય કર્યું પછી રાવણનું રાજ્ય ચાલ્યું. હવે ફરી બાપ આવ્યાં છે. ભક્તિમાર્ગમાં બધાં બાપને જ યાદ કરે છે. ગાયન પણ છે દુઃખમાં સિમરણ સૌ કરે.... બાપ સુખ નો વારસો આપે છે, પછી યાદ કરવાની દરકાર નથી રહેતી. તમે માત પિતા.... હવે આ તો મા-બાપ

હશે પોતાનાં બાળકો નાં. આ છે પારલૌકિક માત-પિતાની વાત. હવે તમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનાં માટે ભણો છો. સ્કૂલમાં બાળકો સારાં પાસ થાય છે તો પછી શિક્ષક ને ઇનામ આપે છે. હવે તમે એમને શું ઇનામ આપશો! તમે તો એમને પોતાનાં બાળક બનાવી લો છો, જાદુગરી થી. દેખાડે છે-કૃષ્ણનાં મુખમાં માતાએ એ જોયો માખણનો ગોળો. હવે કૃષ્ણએ તો જન્મ લીધો સતયુગ માં. તે તો માખણ વગેરે નહીં ખાશે. તે તો છે વિશ્વનાં માલિક. તો આ કયા સમયની વાત છે? આ છે હમણાં સંગમ ની વાત. તમે જાણો છો આપણે આ શરીર છોડી બાળક જઈ બનશું. વિશ્વનાં માલિક બનશું. બંને કિશ્વન આપસમાં લડે છે અને માખણ મળે છે આપ બાળકોને. રાજાઈ મળે છે ને. જેમ તે લોકો ભારતને લડાવીને માખણ પોતે ખાઈ ગયાં. કિશ્વન ની રાજધાની પોણા ભાગમાં હતી. પછી ધીરે-ધીરે છૂટી ગઈ છે. આખાં વિશ્વ પર સિવાય તમારા કોઈ રાજ્ય કરી ન શકે. તમે હમણાં ઈશ્વરીય સંતાન બન્યાં છો. હમણાં તમે બ્રહ્માંડ નાં માલિક અને વિશ્વ નાં માલિક બનો છો. વિશ્વમાં બ્રહ્માંડ નથી આવ્યું. સૂક્ષ્મવતન માં પણ રાજાઈ નથી. સતયુગ, ત્રેતા.... આ ચક્ર અહીં સ્થૂળવતન માં હોય છે. ધ્યાનમાં આત્મા ક્યાંય જતી નથી. આત્મા નીકળી જાય તો શરીર ખતમ થઈ જાય. આ બધું છે સાક્ષાત્કાર, રિદ્ધિ-સિદ્ધિ દ્વારા એવાં પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે, જે અહીંયા બેઠા વિદેશની પાર્લામેન્ટ વગેરે જોઈ શકે છે. બાબાનાં હાથમાં પછી છે દિવ્ય દૃષ્ટિ ની ચાવી. તમે અહીંયા બેઠા લન્ડન જોઈ શકો છો. શસ્ત્ર વગેરે કંઈ નથી જે ખરીદ કરવા પડે. ડ્રામા અનુસાર એ સમય પર તે સાક્ષાત્કાર થાય છે, જે ડ્રામા માં પહેલાથી જ નોંધ છે. જેમ દેખાડે છે ભગવાને અર્જુનને સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો. ડ્રામા અનુસાર તેમને સાક્ષાત્કાર થવાનો હતો. આ પણ નોંધ છે. કોઈની મોટાઈ નથી. આ બધું ડ્રામા અનુસાર થાય છે. કૃષ્ણ વિશ્વનો પ્રિન્સ બને છે, એટલે માખણ મળે છે. આ પણ કોઈ જાણતું નથી કે વિશ્વ કોને, બ્રહ્માંડ કોને કહેવાય છે. બ્રહ્માંડમાં આપ આત્માઓ નિવાસ કરો છો. સૂક્ષ્મવતન માં આવવું-જવું સાક્ષાત્કાર વગેરે આ સમયે થાય છે પછી ૫ હજાર વર્ષ સૂક્ષ્મવતન નું નામ નથી હોતું. કહેવાય છે બ્રહ્મા દેવાતાય નમઃ પછી કહે છે શિવ પરમાત્માય નમઃ તો સૌથી ઊંચા થઈ ગયાં ને. એમને કહેવાય છે ભગવાન. તે દેવતાઓ છે મનુષ્ય, પરંતુ દૈવીગુણ વાળા છે. બાકી ૪-૮ ભુજાવાળા મનુષ્ય હોતાં નથી. ત્યાં પણ બે ભુજાવાળા જ મનુષ્ય હોય છે, પરંતુ સંપૂર્ણ પવિત્ર, અપવિત્રતાની વાત નથી. અકાળે મૃત્યુ ક્યારેય થતું નથી. તો આપ બાળકોને ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. અમે આત્મા આ શરીર દ્વારા બાબા ને તો જોઈએ. જોવામાં તો શરીર આવે છે, પરમાત્મા અથવા આત્મા ને તો જોઈ નથી શકતાં. આત્મા અને પરમાત્મા ને જાણવાનાં હોય છે. જોવાં માટે પછી દિવ્ય દૃષ્ટિ મળે છે. અને બધી ચીજો દિવ્ય દૃષ્ટિ થી મોટી જોવામાં આવશે. રાજધાની મોટી જોવામાં આવશે. આત્મા તો છે જ બિંદુ. બિંદુ ને જોવાથી તમે કંઈ પણ નહીં સમજશો. આત્મા તો ખુબ સૂક્ષ્મ છે. ઘણાં ડોક્ટર્સ વગેરેએ કોશિશ કરી છે આત્મા ને પકડવાની, પરંતુ કોઈને ખબર નથી પડતી. તે લોકો તો સોના-હીરા માં વજન કરે છે. તમે જન્મ-જન્માન્તર પદમ પતિ બનો છો. તમારો બહારનો શો (દેખાવ) જરા પણ નથી. સાધારણ રીતે આ રથમાં બેસી ભણાવે છે. એમનું નામ છે ભાગીરથ. આ છે પતિત જૂનો રથ, જેમાં બાપ આવીને ઊંચે થી ઊંચી સર્વિસ (સેવા) કરે છે. બાપ કહે છે મને તો પોતાનું શરીર છે નહીં. હું જે જ્ઞાનનો સાગર, પ્રેમનો સાગર..... છું, તો તમને વારસો કેવી રીતે આપું! ઉપર થી તો નહીં આપું. શું પ્રેરણા થી ભણાવીશ? જરૂર આવવું પડશે ને. ભક્તિમાર્ગ માં મને પૂજે છે, બધાંને પ્રિય લાગું છું. ગાંધી, નહેરુ નાં ચિત્ર પ્રિય લાગે છે, તેમનાં શરીર ને યાદ કરે છે. આત્મા જે અવિનાશી છે તેને તો જઈને બીજો જન્મ લઈ લીધો. બાકી વિનાશી ચિત્ર ને યાદ કરે છે. તે ભૂત પૂજા થઈ ને. સમાધિ બનાવીને તેનાં પર ફૂલ વગેરે બેસી ચડાવે છે. આ છે યાદગાર. શિવ નાં કેટલાં મંદિર છે, સૌથી મોટું યાદગાર શિવનું છે ને. સોમનાથ મંદિર નું ગાયન છે. મોહમ્મદ ગઝનવી એ આવી ને લૂંટ્યું હતું. તમારી પાસે એટલું ધન રહેતું હતું. બાબા આપ બાળકોનું રત્નો માં વજન કરે છે. પોતાનું વજન નથી કરાવતો. હું એટલો ધનવાન બનતો નથી, તમને બનાવું છું. તેમનું તો આજે વજન કર્યું, કાલે મરી જશે. ધન કોઈ કામમાં નહીં આવે. તમને તો બાપ અખૂટ ખજાનામાં એવું વજન કરે છે જે ૨૧ જન્મ સાથે રહેશે. જો શ્રીમત પર ચાલશો તો ત્યાં દુઃખ નું નામ નથી, ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ નથી થતું. મોત થી ડરશો નહીં. અહીંયા કેટલું ડરો છો, રડો છો. ત્યાં કેટલી ખુશી હોય છે - જઈને પ્રિન્સ બનશો. જાદુગર, સોદાગર, રત્નાગર આ શિવ પરમાત્મા ને કહેવાય છે. તમને પણ સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. આવાં પ્રિન્સ બનશો. આજકાલ બાબાએ સાક્ષાત્કારનો પાર્ટ બંધ કરી દીધો છે. નુકસાન થઈ જાય છે. હમણાં બાપ જ્ઞાન થી તમારી સદ્ગતિ કરે છે. તમે પહેલાં જશો સુખધામ. હમણાં તો છે દુઃખધામ. તમે જાણો છો આત્મા જ જ્ઞાન ધારણ કરે છે, એટલે બાપ કહે છે પોતાને આત્મા સમજો. આત્મામાં જ સારા કે ખરાબ સંસ્કાર હોય છે. શરીરમાં હોય તો શરીર ની સાથે સંસ્કાર ભસ્મ થઈ જાય. તમે કહો છો શિવબાબા, અમે આત્માઓ ભણીએ છીએ આ શરીર દ્વારા. નવી વાત છે ને. આપણને આત્માઓને શિવબાબા ભણાવે છે. આ તો પાકું-પાકું યાદ કરો. આપણા બધી આત્માઓનાં એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે. બાપ પોતે

કહે છે મને પોતાનું શરીર નથી. હું પણ છું આત્મા, પરંતુ મને પરમાત્મા કહેવાય છે. આત્મા જ બધું કરે છે. બાકી શરીર નાં નામ બદલાય છે. આત્મા તો આત્મા જ છે. હું પરમ આત્મા તમારા માફક પુનર્જન્મ નથી લેતો. મારો ડ્રામામાં પાર્ટ જ એવો છે, જે હું આમનામાં પ્રવેશ કરી તમને સંભળાવી રહ્યો છું એટલે આમને ભાગ્યશાળી રથ કહેવાય છે. આમને જૂની જુતી પણ કહે છે. શિવબાબાએ પણ જૂનો લાંબો બુટ (જુતી) પહેર્યો છે. બાપ કહે છે મેં આમનામાં અનેક જન્મોનાં અંત માં પ્રવેશ કર્યો છે. પહેલાં-પહેલાં આ બને છે તત્ત્વમ. બાબા કહે છે તમે તો જવાન છો. મારાથી વધારે ભણીને ઉંચ પદ પામવું જોઈએ, પરંતુ મારી સાથે બાબા છે તો મને ઘડી-ઘડી એમની યાદ આવે છે. બાબા મારી સાથે સૂવે પણ છે, પરંતુ બાબા મને ભાકી નથી પહેરી શકતાં (ભેટી નથી શકતાં). તમને ભેટી શકે છે. તમે ભાગ્યશાળી છો ને. શિવબાબાએ જે શરીર લોન લીધું છે તમે એમને ભેટી શકો છો. હું કેવી રીતે ભેટી શકું. મને તો આ પણ નસીબ નથી એટલે તમે લકી તારાઓ ગવાઓ છો. બાળકો હંમેશાં લક્ષ્મી (ભાગ્યશાળી) હોય છે. બાપ પૈસા બાળકોને આપી દે છે, તમે ભાગ્યશાળી તારાઓ થયાં ને. શિવબાબા પણ કહે છે તમે તમે મારાથી ભાગ્યશાળી છો, તમને ભણાવીને વિશ્વનાં માલિક બનાવું છું, હું થોડી બનું છું. તમે બ્રહ્માંડનાં પણ માલિક બનો છો. બાકી મારી પાસે વધારે દિવ્ય દૃષ્ટિ ની ચાવી છે. હું જ્ઞાન નો સાગર છું. તમને પણ માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બનાવું છું. તમે આ આખાં ચક્રને જાણી ચક્રવર્તી મહારાજા મહારાણી બનો છો. હું થોડી બનું છું. વૃદ્ધ થાય છે તો પછી બાળકોને વિલ (નામે) કરી ખુદ વાનપ્રસ્થ માં ચાલ્યાં જાય છે. પહેલાં આવું થતું હતું. આજકાલ તો બાળકોમાં મોહ આવે છે. પારલૌકિક બાપ કહે છે હું આમનામાં પ્રવેશ કરી આપ બાળકોને કાંટા થી ફૂલ, વિશ્વનાં માલિક બનાવી, અડધા કલ્પ માટે સદા સુખી બનાવી હું વાનપ્રસ્થ માં બેસી જાઉં છું. આ બધી વાતો શાસ્ત્રો માં થોડી છે. સન્યાસી, ઉદાસી શાસ્ત્રોની વાતો સંભળાવે છે. બાપ તો જ્ઞાનનાં સાગર છે. સ્વયં કહે છે વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે બધું ભક્તિમાર્ગની સામગ્રી છે. જ્ઞાનસાગર તો હું જ છું. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ આંખો થી શરીર સહિત જે દેખાય છે, આ બધું ભસ્મ થઈ જવાનું છે એટલે પોતાનું બધું જ સફળ કરવાનું છે.
2. બાપ થી પૂરો વારસો લેવા માટે ભણતર ભણવાનું છે. સદા પોતાનાં ભાગ્ય ને સ્મૃતિ માં રાખી બ્રહ્માંડ અથવા વિશ્વ નાં માલિક બનવાનું છે.

વરદાન :- માયાનાં રોયલ રૂપ નાં બંધનો થી મુક્ત, વિશ્વજીત, જગતજીત ભવ
મારો પુરુષાર્થ, મારું ઇન્વેશન (શોધ), મારી સેવા, મારું ટચિંગ, મારા ગુણ સારા છે, મારી નિર્ણય શક્તિ ખુબજ સારી છે, આ મારાપણું જ રોયલ માયા નું રૂપ છે. માયા એવો જાદુ મંત્ર કરી દે છે જે તારા ને પણ મારું બનાવી દે છે એટલે હવે એવાં અનેક બંધનો થી મુક્ત બની એક બાપ નાં સંબંધ માં આવી જાઓ તો માયાજીત બની જશો. માયાજીત જ પ્રકૃતિજીત, વિશ્વજીત કે જગતજીત બને છે. તે જ એક સેકન્ડનાં અશરીરી ભવ નાં ડાયરેક્શન ને સહજ અને સ્વતઃ કાર્યમાં લગાવી શકે છે.

સ્લોગન :- વિશ્વ પરિવર્તક તે જ છે જે કોઈ નાં નેગેટિવ (નકારાત્મક) ને પોઝિટિવ માં બદલી દે.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં ગોડલી સર્વિસ (ઈશ્વરીય સેવા) પર છો , તમારે બધાને સુખનો રસ્તો બતાવવાનો છે , સ્કોલરશિપ લેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં જ્યારે જ્ઞાનની સારી ધારણા થઈ જાય છે તો કયો ડર નિકળી જાય છે?

ઉત્તર :- ભક્તિમાં જે ડર રહેતો કે ગુરુ અમને શ્રાપ ન આપી દે, આ ડર જ્ઞાન માં આવવાથી, જ્ઞાન ની ધારણા કરવાથી નીકળી જાય છે કારણ કે જ્ઞાનમાર્ગ માં શ્રાપ કોઈ આપી ન શકે. રાવણ શ્રાપ આપે છે, બાપ વારસો આપે છે. રિક્કિ-સિક્કિ શીખવા વાળા આવું હેરાન કરવાનું, દુઃખ આપવાનું કામ કરે છે, જ્ઞાનમાં તો આપ બાળકો બધાં ને સુખ પહોંચાડો છો.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે. તમે બધાં પહેલાં આત્મા છો. આ પાકો નિશ્ચય રાખવાનો છે. બાળકો જાણે છે આપણે આત્માઓ પરમધામ થી આવીએ છીએ, અહીંયા શરીર લઈને પાઈ ભજવવાં. આત્મા જ પાઈ ભજવે છે. મનુષ્ય પછી સમજે છે શરીર જ પાઈ ભજવે છે. આ છે મોટાં માં મોટી ભૂલ. જેનાં કારણે આત્માને કોઈ જાણતું નથી. આ આવાગમનમાં આપણે આત્માઓ આવીએ-જઈએ છીએ - આ વાતને ભૂલી જાય છે એટલે બાપને જ આવીને આત્મ-અભિમાની બનાવવાં પડે છે. આ વાત પણ કોઈ નથી જાણતું. બાપ જ સમજાવે છે, આત્મા કેવી રીતે પાઈ ભજવે છે. મનુષ્ય નાં વધુમાં વધુ ૮૪ જન્મો થી લઈને ઓછાંમાં ઓછાં છે એક-બે જન્મ. આત્માએ પુનર્જન્મ તો લેતાં રહેવાનું છે. આનાથી સિદ્ધ થાય છે, અનેક જન્મ લેવા વાળા વધારે પુનર્જન્મ લે છે. થોડાં જન્મ લેવાવાળા ઓછા પુનર્જન્મ લે છે. જેવી રીતે નાટકમાં કોઈનો શરૂ થી અંત સુધી પાઈ હોય છે, કોઈનો થોડો પાઈ હોય છે. આ કોઈ મનુષ્ય નથી જાણતું. આત્મા પોતાને જ નથી જાણતી તો પોતાનાં બાપ ને કેવી રીતે જાણે. આત્મા ની વાત છે ને. બાપ છે આત્માઓનાં. કૃષ્ણ તો આત્માઓનાં બાપ છે નહીં. કૃષ્ણ ને નિરાકાર તો નહીં કહેશું. સાકાર માં જ તેમને ઓળખાય છે. આત્મા તો બધાની છે. દરેક આત્મા માં પાઈ તો નોંધાયેલ છે. આ વાતો તમારા માં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર છે, જે સમજાવી શકે છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે આત્માઓએ ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લીધાં છે. એવું નથી કે આત્મા સો પરમાત્મા. ના, બાપે સમજાવ્યું છે - આપણે આત્મા પહેલાં તો દેવતા બનીએ છીએ. હમણાં પતિત તમોપ્રધાન છીએ પછી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાપ આવે જ ત્યારે છે જ્યારે સૃષ્ટિ જૂની થઈ જાય છે. બાપ આવીને જૂની ને નવી બનાવે છે. નવી સૃષ્ટિ સ્થાપન કરે છે. નવી દુનિયામાં છે જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ. તેમનાં માટે જ કહેશું પહેલાં કળયુગી શુદ્ર ધર્મ વાળા હતાં. હવે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં મુખ વંશાવલી બની બ્રાહ્મણ બન્યાં છે. બ્રાહ્મણ કુળમાં આવો છો. બ્રાહ્મણ કુળની ડિનાયસ્ટી (વંશજ) નથી હોતી. બ્રાહ્મણ કુળ કોઈ રાજાઈ નથી કરતો. આ સમયે ભારતમાં ન બ્રાહ્મણ કુળ રાજાઈ કરે છે, ન શુદ્ર કુળ રાજાઈ કરે છે. બંને ને રાજાઈ નથી. છતાં પણ તેમનું પ્રજા પર પ્રજાનું રાજ્ય તો ચાલે છે. આપ બ્રાહ્મણોનું કોઈ રાજ્ય નથી. તમે સ્ટુડન્ટ્સ (વિદ્યાર્થી) ભણો છો. બાપ તમને જ સમજાવે છે. આ ૮૪ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. સતયુગ ત્રેતા....પછી હોય છે સંગમયુગ. આ સંગમ જેવી મહિમા બીજા કોઈ યુગની છે નહીં. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. સતયુગ થી ત્રેતા માં આવે છે, બે કળા ઓછી થાય છે તો તેની મહિમા શું કરશું! ઉત્તરવાની મહિમા થોડી થાય છે. કળયુગ ને કહેવાય છે જૂની દુનિયા. હવે નવી દુનિયા સ્થાપન થવાની છે, જ્યાં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હોય છે. તે પુરુષોત્તમ હતાં. પછી કળા ઓછી થતાં-થતાં કનિષ્ઠ, શુદ્ર બુદ્ધિ બની જાય છે. તેમને પથ્થર બુદ્ધિ પણ કહેવાય છે. એવાં પથ્થર બુદ્ધિ બની જાય છે જે જેની પૂજા કરે છે, તેની જીવન કહાની પણ નથી જાણતાં. બાળકો બાપનું જીવન ન જાણે તો વારસો કેવી રીતે મળે. હમણાં આપ બાળકો બાપનાં જીવન ને જાણો છો. એમનાથી તમને વારસો મળી રહ્યો છે. બેહદનાં બાપને યાદ કરો છો. તુમ માત-પિતા.....કહો છો તો જરૂર બાપ આવ્યાં હશે ત્યારે તો સુખ ધનેરા આપ્યાં હશે ને. બાપ કહે છે - હું આવ્યો છું, અથાહ સુખ આપ બાળકોને આપું છું. બાળકોની બુદ્ધિ માં આ નોલેજ સારી રીતે રહેવું જોઈએ, એટલે તમે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો છો. તમને હવે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. તમે જાણો છો આપણે સો દેવતા બનીએ છીએ. હમણાં શુદ્ર થી બ્રાહ્મણ બન્યાં છીએ. કળયુગી બ્રાહ્મણ પણ છે તો ખરા ને. તે બ્રાહ્મણ લોકો જાણતાં નથી કે અમારો ધર્મ અથવા કુળ ક્યારે સ્થાપન થયો કારણ કે તે છે જ કળયુગી. તમે

હવે ડાયરેક્ટ પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન બન્યાં છો અને સૌથી ઉંચ કોટિ નાં છો. બાપ બેસી તમારા ભણતર ની સેવા, સંભાળવાની સેવા અને શ્રંગારવાની સેવા કરે છે. તમે પણ છો ઈશ્વરીય સેવા પર ફક્ત. ગોડફાધર પણ કહે છે - હું આવ્યો છું બધાં બાળકોની સર્વિસ (સેવા) માં. બાળકોને સુખનો રસ્તો બતાવવાનો છે. બાપ કહે છે હવે ઘરે ચાલો. મનુષ્ય ભક્તિ પણ કરે છે મુક્તિનાં માટે. જરૂર જીવનમાં બંધન છે. બાપ આવીને આ દુઃખો થી છોડાવે છે. આપ બાળકો જાણો છો ત્રાહિ-ત્રાહિ કરશે. હાહાકાર નાં પછી જયજયકાર થવાની છે. હવે તમારી બુદ્ધિમાં છે - કેટલી હાય-હાય કરશે, જ્યારે નેચરલ કેલેમિટીજ (કુદરતી આપદાઓ) વગેરે થશે. યુરોપવાસી યાદવ પણ છે, બાપે સમજાવ્યું છે - યુરોપવાસીઓ ને યાદવ કહેવાય છે. દેખાડે છે પેટ થી મૂસળ નીકળ્યાં પછી શ્રાપ આપ્યો. હવે શ્રાપ વગેરેની તો વાત જ નથી. આ તો ડ્રામા છે. બાપ વારસો આપે છે, રાવણ શ્રાપ આપે છે. આ એક રમત બનેલી છે, બાકી શ્રાપ આપવા વાળા તો બીજા મનુષ્ય હોય છે. તે શ્રાપ ને ઉતારવાવાળા પણ હોય છે. ગુરુ ગોસાઈ વગેરે થી પણ મનુષ્ય લોકો ડરે છે કે કોઈ શ્રાપ ન આપે. હકીકત માં જ્ઞાનમાર્ગ માં શ્રાપ કોઈ આપી ન શકે. જ્ઞાન માર્ગ અને ભક્તિ માર્ગ માં શ્રાપ ની કોઈ વાત નથી. જે રિદ્ધિ-સિદ્ધિ વગેરે શીખે છે, તે શ્રાપ આપે છે, લોકોને ખુબ દુઃખી કરી દે છે, પૈસા પણ ખુબ કમાય છે. ભક્ત લોકો પણ આ કામ નથી કરતાં.

બાબાએ આ પણ સમજાવ્યું છે - સંગમની સાથે પુરુષોત્તમ અક્ષર જરૂર લખો. ત્રિમૂર્તિ અક્ષર પણ જરૂર લખવાનો છે અને પ્રજાપિતા અક્ષર પણ જરૂરી છે કારણ કે બ્રહ્મા નામ પણ અનેકોનું છે. પ્રજાપિતા અક્ષર લખશો તો સમજશે સાકારમાં પ્રજાપિતા થયાં. ફક્ત બ્રહ્મા લખવાથી સૂક્ષ્મવતન વાળા સમજી લે છે. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને ભગવાન કહી દે છે. પ્રજાપિતા કહેશે તો સમજાવી શકો છો - પ્રજાપિતા તો અહીંયા છે. સૂક્ષ્મવતન માં કેવી રીતે હોઈ શકે. વિષ્ણુ ને તો દેખાડે છે બ્રહ્માની નાભિથી નીકળ્યાં. આપ બાળકો ને પણ જ્ઞાન મળ્યું છે. નાભિ વગેરે ની કોઈ વાત જ નથી. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા કેવીરીતે બને છે. આખાં ચક્રનું જ્ઞાન તમે આ ચિત્રો દ્વારા સમજાવી શકો છો. ચિત્ર વગર સમજાવવામાં મહેનત લાગે છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા બને છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ૮૪ નું ચક્ર લગાવી પછી બ્રહ્મા-સરસ્વતી બને છે. બાબાએ પહેલાં થી નામ આપી દીધાં છે, જ્યારે ભૂતી બની તો નામ આપ્યાં. પછી કેટલાં ચાલ્યાં ગયાં એટલે સમજાવ્યું છે બ્રાહ્મણોની માળા હોતી નથી કારણ કે બ્રાહ્મણ છે પુરુષાર્થી. ક્યારેક નીચે, ક્યારેક ઉપર થતાં રહે છે. ગૃહચારી બેસે છે. બાબા તો ઝવેરી હતાં. મોતીઓ વગેરે ની માળા કેવી રીતે બને છે, અનુભવી છે. બ્રાહ્મણ ની માળા અંત માં બને છે. આપણે જ બ્રાહ્મણ દેવીગુણ ધારણ કરી દેવતા બનીએ છીએ. પછી સીડી ઉતરવાની છે. નહીં તો ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈશું. ૮૪ જન્મ નાં હિસાબ થી આ નીકળી શકે છે. તમારો અડધો સમય પૂરો થાય છે ત્યારે બીજા ધર્મવાળા આવે છે. માળા બનાવવામાં ખુબ મહેનત લાગે છે. ખુબ સંભાળ થી મોતીઓ ને ટેબલ પર રખાય છે કે ક્યાંય હલે નહીં. પછી સોઈ થી પરોવાય છે. ક્યાંય ઠીક ન બને તો માળા તોડવી પડે. આ તો ખુબ મોટી માળા છે. આપ બાળકો જાણો છો - આપણે ભણીએ છીએ નવી દુનિયાનાં માટે. બાબાએ સમજાવ્યું છે કે સ્લોગન (સુવિચાર) બનાવો - આપણે શૂદ્ર સો બ્રાહ્મણ, બ્રામણ સો દેવતા કેવી રીતે બનીએ છીએ, આવીને સમજો. આ ચક્ર ને જાણવાથી તમે ચક્રવર્તી રાજા બનશો. સ્વર્ગનાં માલિક બની જશો. આવાં સ્લોગન બનાવીને બાળકોને શીખવાડવું જોઈએ. બાબા યુક્તિઓ તો ખુબ બતાવે છે. હકીકત માં વેલ્યુ તમારી છે. તમને હીરો-હિરોઈન નો પાર્ટ મળે છે. હીરા જેવા તમે બનો છો પછી ૮૪ નું ચક્ર લગાવી કોડી જેવા બનો છો. હવે જ્યારે કે હીરા જેવો જન્મ મળે છે તો કોડીઓની પાછળ કેમ પડો છો. એવું પણ નથી, કોઈ ઘરબાર છોડવાનું છે. બાબા તો કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળ ફૂલ સમાન પવિત્ર રહો અને સૃષ્ટિ ચક્રનાં નોલેજ ને જાણી દેવીગુણ પણ ધારણ કરો તો તમે હીરા જેવા બની જશો. બરાબર ભારત ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં હીરા જેવું હતું. આ છે લક્ષ્ય-હેતુ. આ ચિત્ર ને (લક્ષ્મી-નારાયણ ને) ખુબ મહત્વ આપવાનું છે. આપ બાળકોએ ખુબ સર્વિસ કરવાની છે પ્રદર્શની મ્યુઝિયમ માં. વિહંગ માર્ગની સેવા વગર તમે પ્રજા કેવી રીતે બનાવશો? ભલે આ જ્ઞાન ને સાંભળો પણ છો પરંતુ ઉંચ પદ કોઈ વિરલા પામે છે. તેમનાં માટે જ કહેવાય છે કોટો માં કોઈ. સ્કોલરશિપ પણ કોઈ લે છે ને. ૪૦-૫૦ બાળકો સ્કૂલમાં હોય છે, તેમાંથી કોઈ એક સ્કોલરશીપ લે છે, કોઈ થોડા પ્લસ માં આવી જાય છે તો તેમને પણ આપે છે. આ પણ એવું છે. પ્લસમાં ઘણાં છે. ૮ દાણા છે તે પણ નંબરવાર છે ને. તે પહેલાં-પહેલાં રાજગાદી પર બેસશે. પછી કળા ઓછી થતી જશે, લક્ષ્મી-નારાયણનું ચિત્ર છે નંબરવન. તેમની પણ ડિનાયસ્ટી ચાલે છે, પરંતુ ચિત્ર લક્ષ્મી-નારાયણનું જ આપેલું છે. અહીંયા તમે જાણો છો ચિત્ર તો બદલાતાં જાય છે. ચિત્ર આપવાથી શું ફાયદો. નામ, રૂપ, દેશ, કાળ બધું બદલાઈ જાય છે.

મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોને રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે. કલ્પ પહેલાં પણ બાપે સમજાવ્યું હતું. એવું નથી કે કૃષ્ણએ ગોપ-ગોપીઓ ને સંભળાવ્યું. કૃષ્ણને ગોપ-ગોપીઓ હોતાં નથી. ન તેમને જ્ઞાન શીખવાડાય છે. તે તો છે સતયુગ નો પ્રિન્સ (રાજકુમાર). ત્યાં કેવી રીતે રાજયોગ શીખવાડશે કે પતિત ને પાવન બનાવશે. હવે તમે પોતાનાં બાપ ને યાદ કરો. બાપ પછી શિક્ષક પણ છે. શિક્ષક ને વિદ્યાર્થી ક્યારેય ભૂલી ન શકે. બાપ ને બાળકો ભૂલી ન શકે, ગુરુ ને પણ ભૂલી ન શકે. બાપ તો જન્મ થી જ હોય છે. શિક્ષક ૫ વર્ષ પછી મળે છે. પછી ગુરુ વાનપ્રસ્થ માં મળે છે. જન્મ થી જ ગુરુ કરવાનો તો કોઈ ફાયદો નથી. ગુરુ નો ખોળો લઈને પણ બીજા દિવસે મરી જાય છે. પછી ગુરુ શું કરે છે? ગાએ પણ છે સદ્ગુરુ વગર ગતિ નથી. સદ્ગુરુ ને છોડી તે પછી ગુરુ કહી દે છે. ગુરુ તો અનેક છે. બાબા કહે છે - બાળકો, તમારે કોઈ દેહધારી ગુરુ વગેરે કરવાની દરકાર નથી. તમારે કોઈથી પણ કાંઈ માંગવાનું નથી. કહેવાય પણ છે - માંગવાથી મરવું ભલું. બધાને ચિંતા રહે છે અમે કેવી રીતે પોતાનાં પૈસા ટ્રાન્સફર કરીએ. બીજા જન્મ માટે ઈશ્વર અર્થ દાન-પુણ્ય કરે છે તો તેમનું રિટર્ન (વળતર) આ જ જૂની સૃષ્ટિમાં અલ્પકાળનાં માટે મળે છે. અહીંયા તમારું ટ્રાન્સફર થાય છે નવી દુનિયામાં અને ૨૧ જન્મોનાં માટે. તન-મન-ધન પ્રભુનાં આગળ અર્પણ કરવાનું છે. તે તો જ્યારે આવે ત્યારે અર્પણ કરશો ને. પ્રભુને કોઈ જાણતું જ નથી તો ગુરુ ને પકડી લે છે. ધન વગેરે ગુરુની આગળ અર્પણ કરી દે છે. વારિસ નથી હોતાં તો બધું ગુરુ ને આપે છે. આજકાલ કાયદા અનુસાર ઈશ્વર અર્થ પણ કોઈ આપતાં નથી. બાદ સમજાવે છે - હું ગરીબ નિવાઝ છું એટલે આવું જ ભારતમાં છું. તમને આવીને વિશ્વનાં માલિક બનાવું છું. ડાયરેક્ટ અને ઇન્ડાયરેક્ટ માં કેટલો ફરક છે. તે જાણતા કંઈ પણ નથી. ફક્ત કહી દે છે અમે ઈશ્વર અર્પણ કરીએ છીએ. છે બધી બેસમજ. આપ બાળકોને હવે સમજ મળે છે તો તમે બેસમજ થી સમજદાર બન્યાં છો. બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે - બાપ તો કમાલ કરે છે. જરૂર બેહદનાં બાપ થી બેહદ નો વારસો જ મળવો જોઈએ. બાપ થી તમે વારસો લો છો ફક્ત દાદા દ્વારા. દાદા પણ એમનાથી વારસો લઈ રહ્યાં છે. વારસો આપવા વાળા એક જ છે. એમને જ યાદ કરવાનાં છે. બાપ કહે છે - બાળકો, હું આમનાં અનેક જન્મોનાં અંતમાં આવું છું, આમનામાં પ્રવેશ કરી આમને પણ પાવન બનાવું છું જે પછી આ ફરિશ્તા બની જાય છે. બૈજ પર તમે ખુબ સર્વિસ કરી શકો છો. તમારા આ બધાં છે અર્થ સહિત બૈજ. આ તો જીવદાન આપવા વાળા ચિત્ર છે. આની વેલ્યુ ની કોઈને પણ ખબર નથી અને બાબા ને હંમેશા મોટી ચીજ પસંદ આવે છે, જે કોઈપણ દૂર થી વાંચી શકે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ થી બેહદનો વારસો લેવા માટે ડાયરેક્ટ પોતાનું તન-મન-ધન ઈશ્વરની આગળ અર્પણ કરવામાં સમજદાર બનવાનું છે. પોતાનું બધુંજ ૨૧ જન્મોનાં માટે ટ્રાન્સફર (બદલી) કરી લેવાનું છે.
2. જેમ બાપ ભણાવવાની, સંભાળવાની અને શ્રંગારવાની સર્વિસ કરે છે, એવી રીતે બાપ સમાન સર્વિસ કરવાની છે. જીવનબંધ થી નીકાળી બધાને જીવનમુક્તિ માં લઈ જવાનાં છે.

વરદાન :- સર્વ ખજાનાઓની ઇકોનોમી (કરકસર) નું બજેટ બનાવવા વાળા સુક્ષ્મ પુરુષાર્થી ભવ જેમ લૌકિક રીત માં જો ઇકોનોમી વાળું ઘર ન હોય તો ઠીક રીતે થી નથી ચાલી શકતું. એમ જ નિમિત્ત બનેલાં બાળકો ઇકોનોમી વાળા નથી તો સેવાકેન્દ્ર ઠીક નથી ચાલતું. તે થઈ હદની પ્રવૃત્તિ, આ છે બેહદની પ્રવૃત્તિ. તો ચેક કરવું જોઈએ કે સંકલ્પ, બોલ અને શક્તિઓમાં શું-શું એક્સ્ટ્રા ખર્ચ કર્યું? જે સર્વ ખજાનાઓની ઇકોનોમી નું બજેટ બનાવીને તે જ અનુસાર ચાલે છે તેમને જ સુક્ષ્મ પુરુષાર્થી કહેવાય છે. તેમનાં સંકલ્પ, બોલ, કર્મ કે જ્ઞાનની શક્તિઓ કંઈ પણ વ્યર્થ નથી જઈ સકતી.

સ્લોગન :- સ્નેહ નાં ખજાનાઓ થી માલામાલ બની બધાને સ્નેહ આપો અને સ્નેહ લો.

“ મીઠા બાળકો - બધાને આ ખુશખબરી સંભળાવો કે હવે દેવી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે , જ્યારે નિર્વિકારી દુનિયા હશે ત્યારે બાકી બધું વિનાશ થઈ જશે ”

પ્રશ્ન :- રાવણ નો શ્રાપ ક્યારે મળે છે, શ્રાપિત થવાની નિશાની શું છે?

ઉત્તર :- જ્યારે તમે દેહ-અભિમાની બનો છો ત્યારે રાવણ નો શ્રાપ મળી જાય છે. શ્રાપિત આત્માઓ કંગાળ વિકારી બનતી જાય છે, નીચે ઉતરતી જાય છે. હવે બાપ થી વારસો લેવા માટે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. પોતાની દૃષ્ટિ-વૃત્તિ ને પાવન બનાવવાની છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકોને ૮૪ જન્મો ની કથા સંભળાવે છે. આ તો સમજો છો બધાં તો ૮૪ જન્મ નહીં લેતાં હશે. તમે જ પહેલાં-પહેલાં સતયુગ આદિમાં પૂજ્ય દેવી-દેવતા હતાં. ભારતમાં પહેલાં પૂજ્ય દેવી-દેવતા ધર્મનું જ રાજ્ય હતું. લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું તો જરૂર રાજધાની હશે. રાજાઈ કુળનાં મિત્ર-સંબંધી પણ હશે. પ્રજા પણ હશે. આ જેમ એક કથા છે. ૫૦૦૦ વર્ષ પહેલાં પણ આમનું રાજ્ય હતું-આ સ્મૃતિમાં લાવો છો. ભારતમાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનું રાજ્ય હતું. આ બેહદનાં બાપ બેસી સમજાવે છે, જેમને જ નોલેજકુલ કહેવાય છે. નોલેજ કઈ ચીજ નું? મનુષ્ય સમજે છે તે બધાનાં અંદર ને, કર્મ વિકર્મ ને જાણવા વાળા છે. પરંતુ હમણાં બાપ સમજાવે છે - દરેક આત્મા ને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. બધી આત્માઓ પોતાનાં પરમધામ માં રહે છે. તેમાં બધો પાર્ટ ભરેલો છે. તૈયાર બેઠા છે કે જઈને કર્મક્ષેત્ર પર પોતાનો પાર્ટ ભજવીએ. આ પણ તમે સમજો છો આપણે આત્માઓ બધુંજ કરીએ છીએ. આત્મા જ કહે છે આ ખાટું છે આ ખાટું છે. આત્મા જ સમજે છે - અમે હમણાં વિકારી પાપ આત્માઓ છીએ. આસુરી સ્વભાવ છે. આત્મા જ અહીંયા કર્મક્ષેત્ર પર શરીર લઈને બધો પાર્ટ ભજવે છે. તો આ નિશ્ચય કરવો જોઈએ ને! હું આત્મા જ બધું કરું છું. હવે બાપ ને મળ્યાં છીએ પછી ૫૦૦૦ વર્ષ બાદ મળશું. આ પણ સમજો છો પૂજ્ય અને પૂજારી, પાવન અને પતિત બનતા આવ્યાં છીએ. જ્યારે પૂજ્ય છીએ તો પતિત કોઈ હોઈ ન શકે. જ્યારે પૂજારી છીએ તો પાવન કોઈ હોઈ ન શકે. સતયુગ માં છે જ પાવન દુનિયા. જ્યારે દ્વાપર થી રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે ત્યારે બધાં પતિત પૂજારી બને છે. શિવબાબા કહે છે જુઓ શંકરાચાર્ય પણ મારો પૂજારી છે. મને પૂજે છે ને. શિવ નું ચિત્ર કોઈની પાસે હીરાનું, કોઈની પાસે સોનાનું, કોઈની પાસે ચાંદીનું હોય છે. હવે જે પૂજા કરે છે, એ પૂજારીને પૂજ્ય તો કહી ન શકાય. આખી દુનિયામાં આ સમયે પૂજ્ય એક પણ હોઈ ન શકે. પૂજ્ય પવિત્ર હોય છે પછી અપવિત્ર બને છે. પવિત્ર હોય છે નવી દુનિયામાં. પવિત્ર જ પૂજાય છે. જેમ કુમારી જ્યારે પવિત્ર છે તો પૂજવા લાયક છે, અપવિત્ર બને છે તો પછી બધાનાં આગળ માથું ઝુકાવું પડે છે. પૂજા ની કેટલી સામગ્રી છે. ક્યાંય પણ પ્રદર્શની, મ્યુઝિયમ વગેરે ખોલો છો તો ઉપરમાં ત્રિમૂર્તિ શિવ જરૂર જોઈએ. નીચેમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ મુખ્ય લક્ષ્ય. આપણે આ પૂજ્ય દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરી રહ્યાં છીએ. ત્યાં પછી કોઈ બીજો ધર્મ નથી રહેતો. તમે સમજાવી શકો છો, પ્રદર્શનીમાં તો ભાષણ વગેરે કરી નહીં શકશો. સમજાવવા માટે પછી અલગ પ્રબંધ હોવો જોઈએ. મુખ્ય વાત જ આ છે - આપણે ભારતવાસીઓ ને ખુશખબરી સંભળાવીએ છીએ. અમે આ રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. આ દેવી રાજધાની હતી, હમણાં નથી ફરીથી એની સ્થાપના થાય છે અને બધું વિનાશ થઈ જશે. સતયુગમાં જ્યારે આ એક ધર્મ હતો તો અનેક ધર્મ હતાં નહિં. હવે આ અનેક ધર્મ મળીને એક થઈ જાય, તે તો થઈ ન શકે. તે આવે જ છે એક-બે નાં પાછળ અને વૃદ્ધિ ને પામતાં રહે છે. પહેલો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ પ્રાયઃલોપ છે. કોઈ પણ નથી જે પોતાને દેવી-દેવતા ધર્મ નાં કહેવડાવી શકે. આને કહેવાય જ છે વિકારી દુનિયા. તમે કહી શકો છો અમે તમને ખુશ ખબરી સંભળાવીએ છીએ - શિવબાબા નિર્વિકારી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. આપણે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં સંતાન બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છીએ ને. પહેલાં-પહેલાં તો આપણે ભાઈ-ભાઈ છીએ પછી રચના થાય છે તો જરૂર ભાઈ-બહેન હશે. બધાં કહે છે બાબા અમે તમારાં બાળકો છીએ તો ભાઈ-બહેન ની કિમિનલ આંખો (કુદૃષ્ટિ) જઈ ન શકે. આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનવાનું છે, ત્યારે જ પવિત્ર વિશ્વનાં માલિક બની શકશો. તમે જાણો છો ગતિ સદગતિ દાતા છે જ એક બાપ. જૂની દુનિયા બદલાઈ ને જરૂર નવી દુનિયા સ્થાપન થવાની છે. તે તો ભગવાન જ કરશે. હવે એ નવી દુનિયા કેવી રીતે રચશે, આ આપ બાળકો જ જાણો છો. હમણાં

જૂની દુનિયા પણ છે, આ કોઈ ખલાસ નથી થઈ. ચિત્રોમાં પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. આમનો આ અનેક જન્મોના અંત નો જન્મ છે. બ્રહ્માની જોડી નથી, બ્રહ્માનું તો એડોપ્શન (દત્તક) છે. સમજાવાની બહુજ યુક્તિ જોઈએ. શિવબાબા બ્રહ્મામાં પ્રવેશ કરી આપણને પોતાનાં બનાવે છે. શરીરમાં પ્રવેશ કરે ત્યારે તો કહે - હું આત્મા, તમે મારાં બાળકો છો. આત્માઓ તો છે જ, પછી બ્રહ્મા દ્વારા સૃષ્ટિ રચાશે તો જરૂર બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ હશે ને, તો ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. બીજી દૃષ્ટિ નીકળી જાય છે. આપણે શિવબાબા થી પાવન બનવાનો વારસો લઈએ છીએ. રાવણ થી આપણને શ્રાપ મળે છે. હમણાં આપણે દેહી-અભિમાની બનીએ છીએ તો બાપ થી વારસો મળે છે. દેહ-અભિમાની બનવાથી રાવણનો શ્રાપ મળે છે. શ્રાપ મળવાથી નીચે ઉતરતાં જઈએ છીએ. હમણાં ભારત શ્રાપિત છે ને. ભારતને આટલું કંગાળ વિકારી કોણે બનાવ્યું? કોઈ નો તો શ્રાપ છે ને. આ છે રાવણ રૂપી માયાનો શ્રાપ. દર વર્ષે રાવણ ને બાળે છે તો જરૂર દુશ્મન છે ને. ધર્મ માં જ તાકાત હોય છે. હવે આપણે દેવતા ધર્મ નાં બનીએ છીએ. બાબા નવાં ધર્મની સ્થાપના કરવાનાં નિમિત્ત છે. કેટલી તાકાત વાળો ધર્મ સ્થાપન કરે છે. આપણે બાબા થી તાકાત લઈએ છીએ, આખાં વિશ્વ પર વિજય પામીએ છીએ. યાદની યાત્રાથી જ તાકાત મળે છે અને વિકર્મ વિનાશ થાય છે. તો આ પણ એક ભીતરમાં લખી રાખવું જોઈએ. અમે ખુશ ખબરી સંભળાવીએ છીએ. હવે આ ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે જેને જ હેવન, સ્વર્ગ કહે છે. એવાં મોટાં-મોટાં અક્ષરોમાં લખી દો. બાબા સલાહ આપે છે-સૌથી મુખ્ય છે આ. હવે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ બેઠાં છે. આપણે પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ શ્રીમત પર આ કાર્ય કરી રહ્યાં છીએ. બ્રહ્માની મત નથી, શ્રીમત છે જ પરમપિતા પરમાત્મા શિવની, જે સર્વનાં બાપ છે. બાપ જ એક ધર્મની સ્થાપના, અનેક ધર્મો નો વિનાશ કરે છે. રાજયોગ શીખી આ બનીએ છીએ. આપણે પણ આ બની રહ્યાં છીએ. આપણે બેહદનો સન્યાસ કર્યો છે કારણ કે જાણીએ છીએ - આ જુની દુનિયા ભસ્મ થઈ જવાની છે. જેમ હદનો બાપ નવું ઘર બનાવે છે પછી જૂનાં થી મમત્વ ખલાસ થઈ જાય છે. બાપ કહે છે આ જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. હવે તમારા માટે નવી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. તમે ભણો જ છો - નવી દુનિયાનાં માટે. અનેક ધર્મો નો વિનાશ, એક ધર્મની સ્થાપના સંગમ પર જ થાય છે. લડાઈ લાગશે, કુદરતી આપત્તિઓ પણ આવશે. સતયુગમાં જ્યારે આમનું રાજ્ય હતું તો બીજા કોઈ ધર્મ હતાં નહીં. બાકી બધાં ક્યાં હતાં? આ જ્ઞાન બુદ્ધિ માં રાખવાનું છે. એવું નથી આ જ્ઞાન બુદ્ધિ માં રાખતાં બીજું કામ નથી કરતાં, કેટલાં ખ્યાલાત રહે છે. ચિઠ્ઠીઓ લખવી, વાંચવી, મકાન નો ખ્યાલ કરવો, તો પણ બાપ ને યાદ કરતો રહું છું. બાબા ને યાદ ન કરીએ તો વિકર્મ કેવી રીતે વિનાશ થશે.

હમણાં આપ બાળકોને જ્ઞાન મળ્યું છે, તમે અડધાકલ્પ માટે પૂજ્ય બની રહ્યાં છો. અડધોકલ્પ છે પૂજારી તમોપ્રધાન પછી અડધોકલ્પ પૂજ્ય સતોપ્રધાન હોય છે. આત્મા પરમપિતા પરમાત્મા થી યોગ લગાડવાથી જ પારસ બને છે. યાદ કરતાં-કરતાં કળયુગ થી સતયુગમાં જતી રહેશે. પતિત-પાવન એકને જ કહેવાય છે. આગળ ચાલી તમારો અવાજ નીકળશે. આ તો બધાં ધર્મો માટે છે. તમે કહો પણ છો, બાપ કહે છે કે પતિત-પાવન હું જ છું. મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. બાકી બધાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી જશે. ક્યાંય પણ મુંઝાવ છો તો પૂછી શકો છો. સતયુગમાં હોય છે જ થોડાં. હમણાં તો અનેક ધર્મ છે. જરૂર હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી પછી એવાં બનશે, જેવાં હતાં. વિસ્તારમાં કેમ જવાનું. જાણો છો દરેક પોત-પોતાનો પાર્ટ આવી ને ભજવશે. હમણાં બધાએ પાછું જવાનું છે કારણ કે આ બધાં સતયુગમાં હતાં જ નહીં. બાપ આવે જ છે એક ધર્મની સ્થાપના, અનેક ધર્મો નો વિનાશ કરવાં. હવે નવી દુનિયાની સ્થાપના થઈ રહી છે. ફરી સતયુગ જરૂર આવશે, ચક્ર જરૂર ફરશે. વધારે પડતાં વિચારોમાં નહીં જાઓ, મૂળ વાત આપણે સતોપ્રધાન બનીશું તો ઉંચ પદ પામીશું. કુમારીઓએ તો આમાં લાગી જવાનું છે, કુમારીની કમાણી મા-બાપ નથી ખાતાં. પરંતુ આજકાલ ભૂખ્યા થઈ ગયાં છે તો કુમારીઓએ પણ કમાવવું પડે છે. તમે સમજો છો હવે પવિત્ર બની પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનવાનું છે. આપણે રાજયોગી છીએ, બાપ થી વારસો જરૂર લેવાનો છે.

હમણાં તમે પાંડવસેના નાં બન્યાં છો. પોતાની સર્વિસ કરતાં પણ આ ખ્યાલ રાખવાનો છે, અમે જઈને બધાને રસ્તો બતાવીએ. જેટલું કરશો એટલું ઉંચ પદ પામશો. બાબા ને પૂછી શકો છો - આ હાલતમાં મરી જઈએ તો અમને કયું પદ મળશે? બાબા ઝટ બતાવી દેશે. સર્વિસ નથી કરતાં એટલે સાધારણ ઘરમાં જઈને જન્મ લેશો પછી આવીને જ્ઞાન લે, તે તો મુશ્કિલ છે કારણ કે નાનાં બાળકો એટલું જ્ઞાન તો ઉઠાવી નથી શકતાં. સમજો બાકી બે-ત્રણ વર્ષ રહે તો શું ભણી શકશો? બાબા બતાવી દેશે તમે કોઈ ક્ષત્રિય કુળમાં જઈને જન્મ લેશો. પાછળ

થી ડબલ તાજ મળશે. સ્વર્ગ નું પૂરું સુખ પામી નહીં શકે. જે પૂરી સેવા કરશે, ભણશે તે જ પૂરું સુખ પામશે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. આ જ કુરના રાખવાની છે-હમણાં નહીં બનશો તો કલ્પ-કલ્પ નહીં બનશો. દરેક પોતાને જાણી શકે છે, અમે કેટલા ગુણાંક થી પાસ થઈશું. બધું જાણી જાઓ છો પછી કહેવાય છે ભાવી (નસીબ). અંદર માં દુઃખ થશે ને. બેઠા-બેઠા અમને શું થઈ ગયું! બેઠા-બેઠા મનુષ્ય મરી પણ જાય છે એટલે બાપ કહે છે સુસ્તી નહીં કરો. પુરુષાર્થ કરી પતિત થી પાવન બનતાં રહો, રસ્તો બતાવતાં રહો. કોઈ પણ મિત્ર-સંબંધી વગેરે છે, એમના પર તરસ આવવી જોઈએ. જુઓ છો આ વિકાર વગર, ગંદુ ખાધાં વગર રહી નથી શકતાં, તો પણ સમજાવતાં રહેવું જોઈએ. નથી માનતા તો સમજો આપણા કુળનાં નથી. કોશિશ કરી પિયરઘર, સાસરાં ઘરનું કલ્યાણ કરવાનું છે. એવી પણ ચલન ન હોય જે કહે આ તો અમારા થી વાત પણ નથી કરતાં, મોઢું ફેરવી દીધું છે. નહીં બધાથી જોડાવાનું છે. આપણે એમનું પણ કલ્યાણ કરીએ. ખુબ જ રહેમદિલ બનવાનું છે. આપણે સુખ તરફ જઈએ છીએ તો બીજાઓને પણ રસ્તો બતાવીએ. આંધળાઓની લાઠી તમે છો ને. ગાયે છે આંધળાઓની લાઠી તૂ. આંખો તો બધાને છે તો પણ બોલાવે છે કારણ કે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર નથી. શાંતિ-સુખ નો રસ્તો બતાવવા વાળા એક જ બાપ છે. આ આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં હમણાં છે. પહેલાં થોડી સમજતાં હતાં. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલા મંત્ર જપે છે. રામ-રામ કહી માછલી ને ખવડાવે, કીડીઓને ખવડાવે. હવે જ્ઞાનમાર્ગમાં તો કંઈ પણ કરવાની દરકાર નથી. પક્ષી તો અસંખ્ય મરી જાય છે. એક જ તોફાન લાગે છે, કેટલાં મરી જાય છે. કુદરતી આપત્તિઓ તો હવે બહુ જોર થી આવશે. આ બધું થતું રહેશે. આ બધો વિનાશ તો થવાનો જ છે. અંદર માં આવે છે કે હવે અમે સ્વર્ગમાં જઈશું. ત્યાં પોતાના ફર્સ્ટ ક્લાસ મહેલ બનાવશું. જેમ કલ્પ પહેલાં બનાવ્યાં છે. બનાવશે તો પણ તે જ જે કલ્પ પહેલાં બનાવ્યાં હશે. તે સમયે એ બુદ્ધિ આવી જશે. એનો વિચાર હમણાં કેમ કરીએ, એનાથી તો બાપ ની યાદમાં રહીએ. યાદની યાત્રા ને નહિં ભૂલો. મહેલ તો બનશે જ કલ્પ પહેલાં જેવાં. પરંતુ હમણાં યાદની યાત્રામાં તોડ નિભાવવાનો છે અને ખુબજ ખુશી માં રહેવાનું છે કે અમને બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ મળ્યાં છે. એ ખુશીમાં તો રોમાંચ ઉભાં થઈ જવા જોઈએ. તમે જાણો છો આપણે આવ્યાં જ છીએ અમરપુરી નાં માલિક બનવાં. આ ખુશી સ્થાઈ રહેવી જોઈએ. અહીંયા રહેશે ત્યારે પછી ૨૧ જન્મ તે સ્થાઈ થઈ જશે. અનેકો ને યાદ કરાવતાં રહેશો તો પોતાની પણ યાદ વધશે. પછી આદત પડી જશે. જાણો છો આ અપવિત્ર દુનિયાને આગ લાગવાની છે. તમે બ્રાહ્મણ જ છો જેમને આ ખ્યાલ છે - આટલી આખી દુનિયા ખતમ થઈ જશે. સતયુગમાં આ કંઈ પણ ખબર નહીં પડશે. હમણાં અંત છે, તમે યાદ માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પતિત થી પાવન બનવાનાં પુરુષાર્થ માં સુસ્તી નથી કરવાની. કોઈ પણ મિત્ર સંબંધી વગેરે છે તેમનાં પર તરસ રાખી સમજાવવાનું છે, છોડી નથી દેવાનાં.
2. એવી ચલન નથી રાખવાની જે કોઈ કહે કે આમણે તો મોઢું ફેરવી દીધું છે. રહેમદિલ બની બધાનું કલ્યાણ કરવાનું છે બીજા બધાં ખ્યાલાતો છોડી એક બાપ ની યાદમાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- સમાવવાની શક્તિ દ્વારા ખોટાં ને પણ સાચું બનાવવા વાળા વિશ્વ પરિવર્તક ભવ. બીજાની ભૂલો ને જોઈને સ્વયં ભૂલ નહીં કરો. જો કોઈ ભૂલ કરે છે તો આપણે સાચાં માં રહીએ, એમના સંગ નાં પ્રભાવમાં ન આવીએ, જો પ્રભાવમાં આવી જાય છે તે અલબેલા થઈ જાય છે. દરેક ફક્ત આ જ જવાબદારી ઉઠાવી લો કે હું સચ્ચાઈનાં માર્ગ પર જ રહીશ, જો બીજા ખોટું કરે છે તો તે સમયે સમાવવાની શક્તિ વાપરો. કોઈની ભૂલને નોંધ કરવાને બદલે તેનાં સહયોગની ગાંઠ બાંધો અર્થાત્ સહયોગ થી ભરપૂર કરી દો તો વિશ્વ પરિવર્તનનું કાર્ય સહજ જ થઈ જશે.

સ્લોગન :- નિરંતર યોગી બનવું છે તો હૃદનાં હું અને મારાંપણું ને બેહદ માં પરિવર્તન કરો.

“ ઈશ્વરીય સ્નેહ - જીવન પરિવર્તન નું ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે ”

આજે સ્નેહનાં સાગર પોતાનાં સ્નેહી બાળકો થી મળવા આવ્યાં છે. બાપ અને બાળકોનો સ્નેહ વિશ્વને સ્નેહ સૂત્રમાં બાંધી રહ્યો છે. જ્યારે સ્નેહનાં સાગર અને સ્નેહ સમ્પન્ન નદીઓ નો મેળ થાય છે તો સ્નેહ-ભરી નદી પણ બાપ સમાન માસ્ટર સ્નેહ નો સાગર બની જાય છે. એટલે વિશ્વની આત્માઓ સ્નેહનાં અનુભવ થી સ્વતઃ સમીપ આવતી જઈ રહી છે. પવિત્ર પ્રેમ કે ઈશ્વરીય પરિવાર નાં પ્રેમ થી - કેટલી પણ અંજાણ આત્માઓ હોય, લાંબા સમય થી પરિવારનાં પ્રેમ થી વંચિત પથ્થર સમાન બનવાવાળી આત્માઓ હોય પરંતુ એવી પથ્થર સમાન આત્માઓ પણ ઈશ્વરીય પરિવાર નાં સ્નેહ થી પીગળી પાણી બની જાય છે. આ છે ઈશ્વરીય પરિવાર નાં પ્રેમ ની કમાલ. કેટલું પણ સ્વયં ને કિનારે કરે પરંતુ ઈશ્વરીય પ્રેમ ચુંબક ની સમાન સ્વતઃ જ સમીપ લઈ આવે છે. આને કહેવાય છે ઈશ્વરીય સ્નેહ નું પ્રત્યક્ષ ફળ. કેટલાં પણ કોઈ સ્વયં ને અલગ રસ્તા વાળા માને પરંતુ ઈશ્વરીય સ્નેહ સહયોગી બનાવી ‘પરસ્પર એક થઈ’ આગળ વધવાના સૂત્રમાં બાંધી દે છે. એવો અનુભવ કર્યો ને.

સ્નેહ પહેલાં સહયોગી બનાવે છે, સહયોગી બનાવતા-બનાવતા સ્વતઃ જ સમય પર સર્વને સહજયોગી પણ બનાવી દે છે. સહયોગી બનવાની નિશાની છે - આજે સહયોગી છે, કાલે સહજ-યોગી બની જશે. ઈશ્વરીય સ્નેહ પરિવર્તન નું ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે અથવા જીવન-પરિવર્તન નું બીજ સ્વરૂપ છે. જે આત્માઓમાં ઈશ્વરીય સ્નેહ ની અનુભૂતિ નું બીજ પડી જાય છે, તો આ બીજ સહયોગી બનવાનું વૃક્ષ સ્વતઃ જ પેદા કરતું રહેશે અને સમય પર સહજયોગી બનવાનું ફળ દેખાશે કારણ કે પરિવર્તનનું બીજ ફળ જરૂર દેખાડે છે. ફક્ત કોઈ ફળ જલ્દી નીકળે છે, કોઈ ફળ સમય પર નીકળે છે. ચારે બાજુ જુઓ, તમે બધાં માસ્ટર સ્નેહનાં સાગર, વિશ્વ-સેવાધારી બાળકો શું કાર્ય કરી રહ્યાં છો? વિશ્વમાં ઈશ્વરીય પરિવારનાં સ્નેહ નું બીજું વાવી રહ્યાં છો. જ્યાં પણ જાઓ છો - ભલે કોઈ નાસ્તિક હોય કે આસ્તિક હોય, બાપને ન પણ જાણતાં હોય, ન પણ માનતાં હોય પરંતુ એટલો અવશ્ય અનુભવ કરે છે કે આવો ઈશ્વરીય પરિવારનો પ્રેમ જે આપ શિવવંશી બ્રહ્માકુમાર-બ્રહ્માકુમારીઓ થી મળે છે, એ ક્યાંય પણ નથી મળતો અને આ પણ માને છે કે આ સ્નેહ અથવા પ્રેમ સાધારણ નથી, આ અલૌકિક પ્રેમ છે અથવા ઈશ્વરીય સ્નેહ છે. તો ઇનડાયરેક્ટ નાસ્તિક થી આસ્તિક થઈ ગયાં ને. ઈશ્વરીય પ્રેમ છે, તો તે ક્યાંથી આવ્યો? કિરણો સૂર્ય ને સ્વતઃ જ સિદ્ધ કરે છે. ઈશ્વરીય પ્રેમ, અલૌકિક સ્નેહ, નિઃસ્વાર્થ સ્નેહ સ્વતઃ જ દાતા બાપ ને સિદ્ધ કરે જ છે. ઇનડાયરેક્ટ ઈશ્વરીય સ્નેહનાં પ્રેમ દ્વારા સ્નેહનાં સાગર બાપ થી સંબંધ જોડાઈ જાય છે પરંતુ જાણતાં નથી કારણ કે બીજ પહેલાં ગુપ્ત રહે છે, વૃક્ષ સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે છે. તો ઈશ્વરીય સ્નેહ નું બીજ સર્વ ને સહયોગી સો સહજયોગી, પ્રત્યક્ષ રૂપમાં સમય પ્રમાણે પ્રત્યક્ષ કરી રહ્યું છે અને કરતું રહેશે. તો બધાએ ઈશ્વરીય સ્નેહનાં બીજ નાખવાની સેવા કરી. સહયોગી બનાવવાની શુભભાવના અને શુભકામના નાં વિશેષ બે પત્તા પણ પ્રત્યક્ષ જોયા. હવે આ મૂળ વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત કરતું પ્રત્યક્ષ ફળ દેખાડશે.

બાપદાદા સર્વ બાળકોનાં વેરાયટી (ભિન્ન-ભિન્ન) પ્રકારની સેવા ને જોઈ હર્ષિત થાય છે. ભલે ભાષણ કરવા વાળા બાળકો, ભલે સ્થૂળ સેવા કરવા વાળા બાળકો - સર્વનાં સહયોગ ની સેવાથી સફળતાનું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. ભલે રખવાળી આપવા વાળા હોય, ભલે વાસણ સંભાળવા વાળા હોય પરંતુ જેમ પાંચ આંગળીઓ નાં સહયોગ થી કેટલું પણ શ્રેષ્ઠ કાર્ય, મોટું કાર્ય સહજ થઈ જાય છે, એમ દરેક બ્રાહ્મણ બાળકોનાં સહયોગ થી જેટલું વિચાર્યું હતું કે આવું થશે, તે વિચાર થી હજાર ગુણ વધારે સહજ કાર્ય થઈ ગયું. આ કોની કમાલ છે? બધાની. જે પણ કાર્યમાં સહયોગી બન્યાં - ભલે સ્વચ્છતા પણ રાખી, ભલે ટેબલ સાફ કર્યું પરંતુ સર્વનાં સહયોગ નું રીઝલ્ટ (પરિણામ) સફળતા છે. આ સંગઠનની શક્તિ મહાન છે. બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં - ન ફક્ત મધુવન માં આવવા વાળા બાળકો પરંતુ જે સાકાર માં પણ નહોતાં, ચારે બાજુનાં બ્રાહ્મણ બાળકોની, ભલે દેશ, ભલે વિદેશ - બધાનાં મન ની શુભભાવના અને શુભકામના નો સહયોગ રહ્યો. આ સર્વ આત્માઓ ની શુભભાવના, શુભકામના નો કિલ્લો આત્માઓને પરિવર્તન કરી લે છે. ભલે નિમિત્ત શક્તિઓ પણ રહી, પાંડવો પણ રહ્યાં. નિમિત્ત સેવાધારી વિશેષ દરેક કાર્યમાં બને જ છે પરંતુ વાયુમંડળ નો કિલ્લો સર્વ નાં સહયોગ થી જ બને છે. નિમિત્ત બનવા વાળા

બાળકોને પણ બાપદાદા મુબારક આપે છે, પરંતુ સૌથી વધારે મુબારક બધાં બાળકોને. બાપને બાળકો મુબારક શું આપે કારણ કે બાપ તો અવ્યક્ત થઈ ગયાં. વ્યક્ત માં તો બાળકોને નિમિત્ત બનાવ્યાં એટલે, બાપદાદા સદા બાળકોનાં જ ગીત ગાય છે. તમે બાપ નાં ગીત ગાયો, બાપ તમારા ગીત ગાયે.

જે પણ કર્યું, ખુબ સારું કર્યું. ભાષણ કરવા વાળાએ ભાષણ સારા કર્યા, સ્ટેજ સજાવવા વાળા એ સ્ટેજ સારું સજાવ્યું અને વિશેષ યોગ્યુક્ત ભોજન બનાવવા વાળા, ખવડાવવા વાળા, શાક સમારવા વાળા રહ્યાં. પહેલાં ફાઉન્ડેશન તો શાક સમારાય છે. શાક નહીં સમારાય તો ભોજન શું બનશે? બધાં ડિપાર્ટમેન્ટ (વિભાગ) વાળા ઓલરાઉન્ડર (સર્વ પ્રકાર ની) સેવાનાં નિમિત્ત રહ્યાં. સંભળાવ્યું ને - જો સફાઈવાળા સફાઈ નહીં કરત તો પણ પ્રભાવ ન પડત. દરેક નો ચહેરો ઈશ્વરીય સ્નેહ સંપન્ન ન હોત તો સેવા ની સફળતા કેવી રીતે થાત. બધાએ જે પણ કાર્ય કર્યા, સ્નેહ ભરી ને કર્યા એટલે, તેમનામાં પણ સ્નેહ નું બીજ પડ્યું. ઉમંગ-ઉત્સાહ થી કર્યું, એટલે તેમનામાં પણ ઉમંગ-ઉત્સાહ રહ્યો. અનેકતા હોવા છતાં પણ સ્નેહનાં સૂત્ર નાં કારણે એકતા ની જ વાતો કરતા રહ્યાં. આ વાયુમંડળ ની છત્રછાયાની વિશેષતા રહી. વાયુમંડળ છત્રછાયા બની જાય છે. તો છત્રછાયા ની અંદર હોવાનાં કારણે કેવા પણ સંસ્કાર વાળા, સ્નેહનાં પ્રભાવમાં સમાયેલા હતાં. સમજ્યાં? બધાં ની મોટા માં મોટી ડ્યુટી (જવાબદારી) હતી. બધાએ સેવા કરી. કેટલું પણ તેઓ બીજું કંઈ બોલવા ઈચ્છે, તો પણ બોલી નથી શકતાં વાયુમંડળ નાં કારણે. મનમાં કંઈ વિચારે પણ પરંતુ મુખ થી નીકળી નથી શકતું કારણ કે પ્રત્યક્ષ તમારા બધાનાં જીવન નું પરિવર્તન જોઈ તેમનામાં પણ પરિવર્તનની પ્રેરણા સ્વતઃ જ આવતી રહી. પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ જોયું ને. શાસ્ત્ર પ્રમાણ થી પણ, સૌથી મોટું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ છે. પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ ની આગળ બીજા બધાં પ્રમાણ સમાઈ જાય છે. આ રહ્યું સેવાનું પરિણામ. હમણાં પણ તે જ સ્નેહનાં સહયોગની વિશેષતા થી હજું સમીપ લાવતા રહેશો તો બીજા પણ સહયોગમાં આગળ વધતા જશે. તો પણ પ્રત્યક્ષતા નો અવાજ બુલંદ ત્યારે થશે, જ્યારે બધી સત્તાઓ નો સહયોગ હશે.

વિશેષ સર્વ સત્તાઓ જ્યારે મળીને એક અવાજ બુલંદ કરે, ત્યારે જ પ્રત્યક્ષતા નો પડદો વિશ્વ ની આગળ ખુલશે. વર્તમાન સમયે જે સેવા નો પ્લાન બનાવ્યો છે, તે એટલે જ બનાવ્યો છે ને. બધાં વર્ગવાળા અર્થાત્ સત્તા વાળા સંપર્ક માં, સહયોગ માં આવે, સ્નેહ માં આવે તો પછી સંબંધમાં આવી ને સહજયોગી બની જશે. જો કોઈ પણ સત્તા સહયોગ માં નથી આવતી તો સર્વનાં સહયોગનું જે કાર્ય રખાયું છે, તે સફળ કેવી રીતે થશે?

હમણાં ફાઉન્ડેશન પડ્યું છે વિશેષ સત્તા નું. ધર્મ સત્તા સૌથી મોટા માં મોટી સત્તા છે ને. તે વિશેષ સત્તા દ્વારા ફાઉન્ડેશન આરંભ થયું. સ્નેહનો પ્રભાવ જોયો ને. આમ લોકો શું કહેતા હતાં કે - આ આટલાં બધાં ભેગા કેવી રીતે બોલાવી રહ્યાં છો? એ લોકો પણ વિચારતા રહ્યાં ને. પરંતુ ઈશ્વરીય સ્નેહ નું સૂત્ર એક હતું, એટલે અનેકતા નો વિચાર હોવા છતાં પણ સહયોગી બનવાનો વિચાર એક જ રહ્યો. એવી રીતે હવે સર્વ સત્તાઓને સહયોગી બનાવો. બની પણ રહ્યાં છે પરંતુ હજું વધારે સમીપ, સહયોગી બનાવતા ચાલો. કારણ કે હમણાં ગોલ્ડન જુબલી (સુવર્ણ જયંતિ) સમાપ્ત થઈ, તો હવે થી, વધારે પ્રત્યક્ષતા ની સમીપ આવી ગયાં. ડાયમંડ જુબલી અર્થાત્ પ્રત્યક્ષતા નો નારો બુલંદ કરવો. તો આ વર્ષ થી પ્રત્યક્ષતા નો પડદો હમણાં ખુલવાનો આરંભ થયો છે. એક તરફ વિદેશ દ્વારા ભારતમાં પ્રત્યક્ષતા થઈ, બીજી તરફ નિમિત્ત મહામંડલેશ્વરો દ્વારા કાર્ય ની શ્રેષ્ઠતાની સફળતા. વિદેશમાં યૂ.એન. વાળા નિમિત્ત બન્યાં, તે પણ વિશેષ નામીગ્રામી અને ભારતમાં પણ નામીગ્રામી ધર્મ સત્તા છે. તો ધર્મ સત્તાવાળા દ્વારા ધર્મ-આત્માઓ ની પ્રત્યક્ષતા થાય - આ છે પ્રત્યક્ષતા નો પડદો ખુલવાનું આરંભ થવું. હજું ખુલવાનો આરંભ થયો છે. હવે ખુલવા વાળો છે. પૂરો નથી ખૂલ્યો, આરંભ થયો છે. વિદેશ નાં બાળકો જે કાર્ય નાં નિમિત્ત બન્યાં, એ પણ વિશેષ કાર્ય રહ્યું. પ્રત્યક્ષતા નાં વિશેષ કાર્ય માં આ કાર્યનાં કારણે નિમિત્ત બની ગયાં. તો બાપદાદા વિદેશનાં બાળકોને આ અંતિમ પ્રત્યક્ષતા નાં હીરો પાર્ટમાં નિમિત્ત બનવાની સેવાની પણ વિશેષ મુબારક આપી રહ્યાં છે. ભારતમાં હલચલ તો મચાવી દીધી ને. બધાનાં કાનો સુધી અવાજ ગયો. આ વિદેશ નો બુલંદ અવાજ ભારત નાં કુંભકર્ણો ને જગાડવાનાં નિમિત્ત તો બની ગયો. પરંતુ હમણાં ફક્ત અવાજ ગયો છે, હવે હજું જગાડવાનાં છે, ઉઠાડવાનાં છે. હમણાં ફક્ત કાન સુધી અવાજ પહોંચ્યો છે. જો સૂતેલાં નાં કાન માં અવાજ જાય છે તો થોડાં હલે છે ને, હલચલ તો કરે છે ને. તો હલચલ પેદા થઈ. હલચલ માં થોડાં જાગ્યાં છે, સમજે છે કે આ પણ કંઈક છે. હવે જાગશે ત્યારે જ્યારે હજું જોરથી અવાજ કરશો. હમણાં પહેલાં પણ થોડો જોરથી થયો. એવી જ કમાલ ત્યારે થાય જ્યારે બધી સત્તા વાળા એક સાથે સ્ટેજ પર સ્નેહ મિલન કરે.

બધી સત્તાની આત્માઓ દ્વારા ઈશ્વરીય કાર્યની પ્રત્યક્ષતા આરંભ થાય, ત્યારે પ્રત્યક્ષતા નો પડદો પૂરો ખુલશે. એટલે, હમણાં જે પ્રોગ્રામ બનાવી રહ્યાં છો તેમાં આ લક્ષ્ય રાખજો કે બધી સત્તાઓનું સ્નેહ મિલન થાય. બધાં વર્ગોનું સ્નેહ મિલન તો થઈ શકે છે. જેમ સાધારણ સાધુઓને બોલાવો તો કોઈ મોટી વાત નથી, પરંતુ આ મહામંડલેશ્વરો ને બોલાવ્યાં ને. આમ તો શંકરાચાર્ય ની પણ આ સંગઠનમાં ખુબ જ શોભા થાત. પરંતુ હવે તેમનું પણ ભાગ્ય ખુલી જશે. અંદર થી તો છતાં પણ સહયોગી છે. બાળકોએ મહેનત પણ સારી કરી. પરંતુ તો પણ લોકલાજ તો રાખવી પડે છે. એ દિવસ પણ આવશે જ્યારે બધી સત્તાવાળા મળીને કહેશે કે શ્રેષ્ઠ સત્તા, ઈશ્વરીય સત્તા, આધ્યાત્મિક સત્તા છે તો એક પરમાત્મ-સત્તા જ છે એટલે લાંબા સમય નો પ્લાન બનાવ્યો છે ને. આટલો સમય એટલે મળ્યો છે કે બધાને સ્નેહનાં સૂત્રમાં બાંધી સમીપ લાવો. આ સ્નેહ યુંબક બનશે જે બધાં એક સાથે સંગઠન રૂપમાં બાપનાં સ્ટેજ પર પહોંચી જાય. એવો પ્લાન બનાવ્યો છે ને? સારું.

સેવાધારીઓ ને સેવાનું પ્રત્યક્ષક્રમ પણ મળી ગયું. નહીં તો, હમણાં નંબર નવાં બાળકોનો છે ને. તમે લોકો તો મિલન મનાવતા-મનાવતા હવે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા સુધી પહોંચ્યા છો. હવે પોતાનાં નાનાં ભાઈ-બહેનો ને ટર્ન (તક) આપી રહ્યાં છો. સ્વયં વાનપ્રસ્થી બન્યાં ત્યારે બીજાઓને ચાન્સ આપ્યો. ઈચ્છા તો બધાની વધતી જ જશે. બધાં કહેશે - હમણાં પણ મળવાનો ચાન્સ મળવો જોઈએ. જેટલું મળશો, તેટલી ખુબ જ ઈચ્છા વધતી જશે. પછી શું કરશો? બીજાઓને ચાન્સ આપવો પણ સ્વયં તૃપ્તિનો અનુભવ કરવો છે કારણ કે જૂના તો અનુભવી છે, પ્રાપ્તિ-સ્વરૂપ છે. તો પ્રાપ્તિ-સ્વરૂપ આત્માઓ સદા સર્વ પર શુભભાવના રાખવા વાળા, બીજાઓને આગળ રાખવા વાળા છો. કે સમજો છો અમે તો મળી લઈએ? આમાં પણ નિઃસ્વાર્થી બનવાનું છે. સમજદાર છો. આદિ, મધ્ય, અંત ને સમજવા વાળા છો. સમય ને પણ સમજો છો. પ્રકૃતિ નાં પ્રભાવને પણ સમજો છો. પાર્ટ (ભૂમિકા) ને પણ સમજો છો. બાપદાદા પણ સદા જ બાળકો થી મળવા ઈચ્છે છે. જો બાળકો મળવા ઈચ્છે છે તો પહેલાં બાપ ઈચ્છે છે, ત્યારે બાળકો પણ ઈચ્છે છે. પરંતુ બાપને પણ સમય ને, પ્રકૃતિ ને જોવાં તો પડે છે ને. જ્યારે આ દુનિયામાં આવે છે તો દુનિયાની બધી વાતોને જોવી પડે છે. જ્યારે આનાથી દૂર અવ્યક્તવતન માં છે તો ત્યાં તો પાણી ની, સમય ની, રહેવા વગેરે ની પ્રોબ્લેમ (સમસ્યા) જ નથી. ગુજરાત વાળા સમીપ રહે છે. તો તેનું પણ ક્રમ મળે છે ને. આ પણ ગુજરાત વાળા ની વિશેષતા છે, સદા એવરેડી રહે છે. ‘હા જી’ નો પાઠ પાક્યો છે અને જ્યાં પણ રહેવાનું સ્થાન મળે, તો રહી પણ જાય છે. દરેક પરિસ્થિતિમાં ખુશ રહેવાની પણ વિશેષતા છે. ગુજરાત માં વૃદ્ધિ પણ સારી થઈ રહી છે. સેવાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ સ્વયં ને પણ નિર્વિઘ્ન બનાવે, બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરે છે. સેવાભાવની પણ સફળતા છે. સેવા-ભાવ માં જો અહમ-ભાવ આવી ગયો તો તેને સેવા-ભાવ નહીં કહેશે. સેવા-ભાવ સફળતા અપાવે છે. અહમ-ભાવ જો મિક્સ થાય છે તો મહેનત પણ વધારે, સમય પણ વધારે, તો પણ સ્વયં ની સંતુષ્ટિ નથી થતી. સેવાભાવ વાળા બાળકો સદા સ્વયં પણ આગળ વધે અને બીજાઓને પણ આગળ વધારે છે. સદા ઉડતી કળા નો અનુભવ કરે છે. સારી હિમ્મત વાળા છે. જ્યાં હિમ્મત છે ત્યાં બાપદાદા પણ દરેક સમયે કાર્યમાં મદદગાર છે.

મહારથી તો છે જ મહાદાની. જે પણ મહારથી સેવાનાં પ્રતિ આવ્યાં છે, મહાદાની વરદાની છો ને? બીજાઓને ચાન્સ આપવો - આ પણ મહાદાન, વરદાન છે. જેવો સમય, એવો પાર્ટ ભજવવામાં પણ બધાં સિકિલધા બાળકો સદા જ સહયોગી રહ્યાં છે અને રહેશે. ઈચ્છા તો થશે કારણ કે તે શુભ ઈચ્છા છે. પરંતુ તેને સમાવવાનું પણ જાણે છે એટલે બધાં સદા સંતુષ્ટ છે.

બાપદાદા પણ ઈચ્છે છે કે એક-એક બાળક થી મિલન મનાવે અને સમય ની સીમા પણ ન હોવી જોઈએ. પરંતુ તમારા લોકો ની દુનિયામાં આ બધી સીમાઓ જોવી પડે છે. નહીં તો, એક-એક રતન ની મહિમા જો ગાયે તો કેટલી મોટી છે. ઓછામાં ઓછું એક-એક બાળકની વિશેષતાનું એક-એક ગીત તો બનાવી શકે છે. પરંતુ.... એટલે જ કહે છે વતનમાં આવો જ્યાં કોઈ સીમા નથી. અચ્છા.

સદા ઈશ્વરીય સ્નેહ માં સમાયેલા, સદા દરેક સેકન્ડ સર્વ નાં સહયોગી બનાવવા વાળા, સદા પ્રત્યક્ષતા નાં પડદા ને હટાવી બાપને વિશ્વની આગળ પ્રત્યક્ષ કરવા વાળા, સદા સર્વ આત્માઓને પ્રત્યક્ષ-પ્રમાણ-સ્વરૂપ બની આકર્ષિત કરવા વાળા, સદા બાપ અને સર્વ નાં દરેક કાર્યમાં સહયોગી બની એકનું નામ પ્રસિદ્ધ કરવાવાળા, એવાં વિશ્વનાં ઈષ્ટ બાળકોને, વિશ્વનાં વિશેષ બાળકોને બાપદાદા નાં અતિ સ્નેહ સમ્પન્ન યાદપ્યાર. સાથે-સાથે સર્વ દેશ-વિદેશ નાં સ્નેહ થી બાપની સામે પહોંચવા વાળા સર્વ સમીપ બાળકોને સેવાની મુબારક ની

સાથે-સાથે બાપદાદા ની વિશેષ યાદપ્યાર સ્વીકાર થાય.

વરદાન :- નોલેજકુલની વિશેષતા દ્વારા સંસ્કારો નાં ટક્કર થી બચવા વાળા કમળફૂલ સમાન ન્યારા અને સાક્ષી ભવ
સંસ્કાર તો અંત સુધી કોઈ નાં દાસી નાં રહેશે, કોઈનાં રાજા નાં. સંસ્કાર બદલાઈ જાય આ ઇન્તજાર નહીં કરો. પરંતુ મારા ઉપર કોઈ નો પ્રભાવ ન હોય કારણ કે એક તો દરેક નાં સંસ્કાર ભિન્ન છે, બીજું માયાનું પણ રુપ બની ને આવે છે એટલે કોઈ પણ વાતનો ફેંસલો મર્યાદા ની રેખાની અંદર રહીને કરો, ભિન્ન-ભિન્ન સંસ્કાર હોવા છતાં પણ ટક્કર ન થાય આનાં માટે નોલેજકુલ બની કમળફૂલ સમાન ન્યારા અને સાક્ષી રહે.

સ્લોગન :- હઠ કે મહેનત કરવાનાં બદલે રમણીકતા થી પુરુષાર્થ કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમારો આ સમય ખુબ - ખુબ મુલ્યવાન છે , એટલે આને વ્યર્થ નહીં ગુમાવો , પાત્ર ને જોઈને જ્ઞાન દાન કરો ”

પ્રશ્ન :- ગુણોની ધારણા પણ થતી જાય અને ચલન પણ સુધરતી રહે એની સહજ વિધિ શું છે?

ઉત્તર :- જે બાબા એ સમજાવ્યું છે - તે બીજાઓને સમજાવો. જ્ઞાન ધનનું દાન કરો તો ગુણોની ધારણા પણ સહજ થતી જશે, ચલન પણ સુધરતી રહેશે. જેની બુદ્ધિમાં આ નોલેજ નથી રહેતું, જ્ઞાન ધનનું દાન નથી કરતાં, તે છે મનહુસ (બદનસીબ). તે મફત પોતાનો ઘાટો (નુકશાન) કરે છે.

ગીત :- બચપન કે દિન ભૂલા ન દેના ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું, અર્થ તો સારી રીતે સમજ્યો. આપણે આત્મા છીએ અને બેહદ બાપનાં બાળકો છીએ-આ ભૂલી ન જાઓ. હમણાં-હમણાં બાપની યાદમાં હર્ષિત થાય છે, હમણાં-હમણાં પછી યાદ ભૂલી જવાથી દુઃખમાં પડી જાય છે. હમણાં-હમણાં જીવો છો હમણાં-હમણાં મરી પડો છો અર્થાત્ હમણાં-હમણાં બેહદનાં બાપ નાં બનો છો, હમણાં-હમણાં ફરી શરીરધારી પરિવાર તરફ ચાલ્યાં જાઓ છો. તો બાપ કહે છે આજે હસ્યા કાલે રડતાં નહીં. આ થયો ગીતનો અર્થ.

આપ બાળકો જાણો છો - વધારે કરીને મનુષ્ય શાંતિ માટે જ ધક્કા ખાય છે. તીર્થયાત્રા પર જાય છે. એવું નથી કે ધક્કા ખાવાથી કોઈ શાંતિ મળે છે. આ એક જ સંગમયુગ છે, જ્યારે બાપ આવી ને સમજાવે છે. પહેલાં-પહેલાં તો પોતાને ઓળખો. આત્મા છે જ શાંત સ્વરૂપ. રહેવાનું સ્થાન પણ શાંતિધામ છે. અહીં આવે છે તો કર્મ જરૂર કરવું પડે છે. જ્યારે પોતાનાં શાંતિધામમાં છે તો શાંત છે. સતયુગમાં પણ શાંતિ હોય છે. સુખ પણ છે, શાંતિ પણ છે. શાંતિધામ ને સુખધામ નહીં કહેશું. જ્યાં સુખ છે એને સુખધામ, જ્યાં દુઃખ છે એને દુઃખધામ કહીશું. આ બધી વાતો તમે સમજી રહ્યાં છો. આ બધું સમજાવવા માટે કોઈ ને સમ્મુખ જ સમજાવાય છે. પ્રદર્શની માં જ્યારે અંદર આવે છે તો પહેલાં-પહેલાં બાપનો જ પરિચય આપવો જોઈએ. સમજાવાય છે આત્માઓનાં બાપ એક જ છે. એ જ ગીતાનાં ભગવાન છે. બાકી આ બધી આત્માઓ છે. આત્મા શરીર છોડે અને લે છે. શરીર નાં નામ જ બદલાય છે. આત્મા નું નામ નથી બદલાતું. તો આપ બાળકો સમજાવી શકો છો - બેહદનાં બાપ થી જ સુખ નો વારસો મળે છે. બાપ સુખની સૃષ્ટિ સ્થાપન કરે છે. બાપ દુઃખની સૃષ્ટિ રચે એવું તો હોતું નથી. ભારતમાં લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું ને. ચિત્ર પણ છે-બોલો આ સુખ નો વારસો મળે છે. જે કહે આ તો તમારી કલ્પના છે તો એકદમ છોડી દેવું જોઈએ. કલ્પના સમજવા વાળા કંઈ પણ સમજશે નહીં. તમારો સમય તો બહુ જ મુલ્યવાન છે. આ આખી દુનિયામાં તમારા જેટલો મુલ્યવાન સમય કોઈનો છે નહીં. મોટા-મોટા મનુષ્યો નો સમય મુલ્યવાન હોય છે. બાપ નો સમય કેટલો મુલ્યવાન છે. બાપ સમજાવીને શું થી શું બનાવી દે છે. તો બાપ આપ બાળકોને જ કહે છે કે તમે પોતાનો મુલ્યવાન સમય નહીં ગુમાવો. જ્ઞાન પાત્રને જ આપવાનું છે. પાત્રને સમજાવવું જોઈએ - બધાં બાળકો તો સમજી નહીં શકે, એટલી બુદ્ધિ નથી જે સમજે. પહેલાં-પહેલાં બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. જ્યાં સુધી આ નથી સમજતાં કે આપણા આત્માઓનાં બાપ શિવ છે તો આગળ કંઈ પણ નહીં સમજી શકશે. ખુબ પ્રેમ, નમ્રતા થી સમજાવીને રવાના કરી દેવા જોઈએ કારણ કે આસુરી સંપ્રદાય ઝઘડા કરવામાં વાર નહીં કરશે. સરકાર વિદ્યાર્થી ની કેટલી મહિમા કરે છે. તેમનાં માટે કેટલાં પ્રબંધ રાખે છે. કોલેજ નાં વિદ્યાર્થી જ પહેલાં-પહેલાં પથ્થર મારવાનું શરૂ કરે છે. જોશ હોય છે ને. વૃદ્ધ કે માતાઓ તો પથ્થર એટલો જોર થી મારી ન શકે. વધારે કરીને વિદ્યાર્થીઓનો જ અવાજ હોય છે. એમને જ લડાઈ માટે તૈયાર કરે છે. હવે બાપ આત્માઓ ને સમજાવે છે-તમે ઉલ્ટા બની ગયાં છો. પોતાને આત્માનાં બદલે શરીર સમજી લો છો. હવે બાપ તમને સીધા કરી રહ્યાં છે. કેટલો રાત-દિવસનો ફર્ક થઈ જાય છે. સીધા થવાથી તમે વિશ્વનાં માલિક બની જાઓ છો. હમણાં તમે સમજો છો આપણે અડધોકલ્પ ઉલ્ટા હતાં. અડધાકલ્પ માટે સુલ્ટા બનાવે છે. અલ્લાહ નાં બાળકો થઈ જાઓ છો તો વિશ્વની બાદશાહી નો વારસો મળે છે. રાવણ ઉલ્ટા કરી દે છે તો કળા કાયા ચટ થઈ જાય પછી પડતાં જ રહે છે. રામરાજ્ય અને રાવણરાજ્યને આપ બાળકો જાણો છો. તમારે બાપની યાદ માં

રહેવાનું છે. ભલે શરીર નિર્વાહ અર્થ કર્મ પણ કરવાનું છે તો પણ સમય તો ખુબ મળે છે. કોઈ જિજ્ઞાસુ વગેરે નથી, કામ નથી તો બાપની યાદ માં બેસી જવું જોઈએ. તે તો છે અલ્પકાળ માટે કમાણી અને તમારી આ છે સદાકાળ માટે કમાણી, આમાં અટેન્શન (ધ્યાન) વધારે આપવું પડે છે. માયા ઘડી-ઘડી બીજી તરફ વિચારોને લઈ જાય છે. આ તો થશે જ. માયા ભુલાવતી રહેશે. આનાં પર એક નાટક પર દેખાડે છે-પ્રભુ આવું કહેતા, માયા આવું કહેતી. બાળકો ને સમજાવે છે મામેકમ્ યાદ કરો, એમાં જ વિઘ્ન પડે છે. બીજી કોઈ વાતમાં આટલાં વિઘ્ન નથી પડતાં. પવિત્રતા પર કેટલો માર ખાય છે. ભાગવત વગેરેમાં આ સમય નું જ ગાયન છે. પૂતનાઓ, સુરપંણખાઓ પણ છે આ બધી આ સમયની વાતો છે જ્યારે બાપ આવીને પવિત્ર બનાવે છે. ઉત્સવ વગેરે પણ જે મનાવે છે, જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગયું છે, એનો પછી તહેવાર મનાવે છે. પાસ્ટ ની મહિમા કરતાં આવ્યાં છે. રામરાજ્યની મહિમા ગાયે છે કારણ કે પાસ્ટ થઈ ગયું છે. જેમ કાઇસ્ટ વગેરે આવ્યાં, ધર્મ સ્થાપન કરી ને ગયાં. તિથિ તારીખ પણ લખી દે છે પછી એમનો જન્મદિવસ મનાવતા આવે છે. ભક્તિમાર્ગમાં પણ આ ધંધા અડધોકલ્પ ચાલે છે. સતયુગમાં આ હોતું નથી. આ દુનિયા જ ખતમ થઈ જવાની છે. આ વાતો તમારામાં પણ ખુબ થોડા છે જે સમજે છે. બાપે સમજાવ્યું છે બધી આત્માઓએ અંતમાં પાછું જવાનું છે. બધી આત્માઓ શરીર છોડી ચાલી જશે. આપ બાળકો ની બુદ્ધિ માં છે-બાકી થોડાં દિવસ છે. હવે ફરીથી આ બધું વિનાશ થઈ જવાનું છે. સતયુગમાં ફક્ત આપણે જ આવીશું. બધી આત્માઓ તો નહીં આવશે. જે કલ્પ પહેલાં આવ્યા હતાં તે જ નંબરવાર આવશે. તે જ સારી રીતે ભણીને પછી ભણાવી પણ રહ્યાં છે. જે સારું ભણે છે તે જ પછી નંબરવાર ટ્રાન્સફર થાય છે. તમે પણ ટ્રાન્સફર થાઓ છો. તમારી બુદ્ધિ જાણે છે જે આત્માઓ છે બધી નંબરવાર શાંતિધામ માં જઈને બેસશે પછી નંબરવાર આવતી રહેશે. બાપ છતાં પણ કહે છે મૂળ વાત છે બાપ નો પરિચય આપવો. બાપનું નામ સદૈવ મુખમાં હોય. આત્મા શું છે, પરમાત્મા શું છે? દુનિયામાં કોઈ પણ નથી જાણતું. ભલે ગાયે છે ભ્રુકુટી નાં વચમાં ચમકતો છે અજબ તારો.....બસ વધારે કાંઈ નથી સમજતાં. તે પણ આ જ્ઞાન બહુજ થોડાક ની બુદ્ધિમાં છે. ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. પહેલાં-પહેલાં સમજાવવાનું છે કે બાપ જ પતિત-પાવન છે. વારસો પણ આપે છે, શહેનશાહ (રાજા) બનાવે છે. તમારી પાસે ગીત પણ છે - આખિર વહ દિન આયા આજ..... જેનો રસ્તો ભક્તિમાર્ગમાં બહુજ તાકતાં હતાં. દ્વાપર થી ભક્તિ શરૂ થાય છે પછી અંતમાં બાપ આવીને રસ્તો બતાવે છે. કયામત નો સમય પણ આને જ કહેવાય છે. આસુરી બંધન નો બધો હિસાબ-કિતાબ ચુકતું કરી પછી ફરી ચાલ્યા જાય છે. ૮૪ જન્મો નાં પાર્ટ ને તમે જાણો છો. આ પાર્ટ ભજવાતો જ રહે છે. શિવજયંતી મનાવે છે તો જરૂર શિવ આવ્યાં હશે. જરૂર કંઈક કર્યું હશે. એ જ નવી દુનિયા બનાવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ માલિક હતાં, હમણાં નથી. ફરી બાપ રાજયોગ શીખવાડે છે. આ રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. તમારા સિવાય બીજા કોઈનાં મુખ માં આવી નહીં શકે. તમે જ સમજાવી શકો છો. શિવબાબા આપણને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. શિવોહમ નો જે ઉચ્ચારણ કરે છે તે પણ ખોટું છે. તમને હવે બાપે સમજાવ્યું છે - તમે જ ચક્ર લગાવી બ્રાહ્મણ કુળ થી દેવતા કુળમાં આવો છો. સો હમ, હમ સો (આપણે જ હતાં અને આપણે જ બનશું) નો અર્થ પણ તમે સમજાવી શકો છો. હમણાં આપણે બ્રાહ્મણ છીએ આ ૮૪ નું ચક્ર છે. આ કોઈ મંત્ર જપવાનો નથી. બુદ્ધિ માં અર્થ રહેવો જોઈએ. તે પણ સેકન્ડ ની વાત છે. જેમ બીજ અને ઝાડ સેકન્ડ માં આખું ધ્યાન માં આવી જાય છે. તેમ હમ સો નું રહસ્ય પણ સેકન્ડ માં આવી જાય છે. આપણે આમ ચક્ર લગાવીએ છીએ જેને સ્વદર્શન ચક્ર પણ કહેવાય છે. તમે કોઈ ને કહો અમે સ્વદર્શન ચક્રધારી છીએ તો કોઈ માનશે નહીં. કહેશે આ તો બધાં પોતાના ઉપર ટાઇટલ (શીર્ષક) રાખે છે. પછી તમે સમજાવશો કે આપણે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ. આ ચક્ર ફરે છે. આત્માને પોતાના ૮૪ જન્મોનાં દર્શન થાય છે, આને જ સ્વદર્શન ચક્રધારી કહેવાય છે. પહેલાં તો સાંભળીને ચમકી જાય છે. આ પછી શું ગપોડા લગાવે છે. જ્યારે તમે બાપનો પરિચય આપશો તો તેમને ગપોડા નહીં લાગશે. બાપ ને યાદ કરે છે. ગાયે પણ છે બાબા તમે આવશો તો અમે વારી જઈશું. તમને જ યાદ કરીશું. બાપ કહે છે તમે કહેતાં હતાં ને - હવે પછી તમને યાદ દેવડાવું છું. નષ્ટોમોહા થઈ જાઓ. આ દેહ થી પણ નષ્ટોમોહા થઈ જાઓ. પોતાને આત્મા સમજી મને જ યાદ કરો તો તમારા વિકાર્મો વિનાશ થઈ જશે. આ મીઠી વાત બધાને પસંદ આવશે. બાપ નો પરિચય નહીં હશે તો પછી કોઈને કોઈ વાતમાં સંશય ઉઠાવતાં રહેશે, એ પહેલાં તો ૨-૩ ચિત્ર આગળ રાખી દો, જેમાં બાપ નો પરિચય હોય. બાપનો પરિચય મળવાથી વારસા નો પણ મળી જશે.

બાપ કહે છે - હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. આ ચિત્ર બનાવો. ડબલ સિરતાજ રાજાઓનાં આગળ સિંગલ તાજવાળા માથું ટેકવે છે. પોતેજ પૂજ્ય પોતેજ પૂજારી નું પણ રહસ્ય સમજમાં આવી જાય. પહેલાં બાપ ની પૂજા કરે છે પછી પોતાનાં જ ચિત્રોની બેસી પૂજા કરે છે. જે પાવન થઈને ગયાં છે તેમનાં ચિત્ર બનાવી બેસી પૂજે છે.

આ પણ તમને હમણાં જ્ઞાન મળ્યું છે. પહેલાં તો ભગવાનનાં માટે જ કહી દેતા હતાં પોતેજ પૂજ્ય પોતેજ પુજારી. હવે તમને સમજાવાયું છે-તમે જ આ ચક્રમાં આવો છો. બુદ્ધિ માં આ નોલેજ સદૈવ રહે છે અને પછી સમજાવવાનું પણ છે. ધન દિયે ધન ન ખૂટે.... જે ધન દાન નથી કરતાં તેમને મનહૂસ (કમનસીબ) પણ કહે છે. બાપે જે સમજાવ્યું છે તે પછી બીજાઓને સમજાવવાનું છે. નહીં સમજાવશો તો મંફત માં પોતાનું નુકશાન કરશો. ગુણ પણ ધારણ નહીં થશે. ચલન જ એવી થઈ જશે. દરેક પોતાને સમજી તો શકે છે ને. તમને હવે સમજ મળી છે. બાકી બધાં છે બેસમજ. તમે બધું જ જાણો છો. બાપ કહે છે આ તરફ છે દેવી સંપ્રદાય, તે તરફ છે આસુરી સંપ્રદાય. બુદ્ધિ થી તમે જાણો છો હમણાં આપણે સંગમયુગ પર છીએ. એક જ ઘરમાં એક સંગમયુગ નાં, એક કળયુગ નાં, બન્ને સાથે રહે છે. પછી જોવાય છે હંસ બનવાનાં લાયક નથી તો યુક્તિ રચાય છે. નહીં તો વિઘ્ન નાખતાં રહેશે. કોશિશ કરવાની છે આપ સમાન બનાવવાની. અહીં તો હેરાન કરતાં રહેશે પછી યુક્તિ થી કિનારો કરવો પડે છે. વિઘ્ન તો પડશે. આવું જ્ઞાન તો તમે જ આપો છો. મીઠા પણ ખુબજ બનવાનું છે. નષ્ટોમોહા પણ થવું પડે. એક વિકાર ને છોડ્યો તો પછી બીજા વિકાર ખિટ-ખિટ મચાવે છે. સમજાય છે જે કંઈ થાય છે કલ્પ પહેલાં માફક. એવું સમજી શાંત રહેવું પડે છે. ભાવી સમજાય છે. સારા-સારા સમજાવવા વાળા બાળકો પણ નીચે પડી જાય છે. બહુ જોર થી થપ્પડ ખાઈ લે છે. પછી કહેવાય છે કલ્પ પહેલાં પણ થપ્પડ ખાધી હશે. દરેક પોતાના અંદર સમજી શકે છે. લખે પણ છે બાબા અમે ક્રોધમાં આવી ગયાં, ફલાણા ને માર્યું આ ભૂલ થઈ. બાપ સમજાવે છે જેટલું થઈ શકે કંટ્રોલ (નિયંત્રણ) કરો. કેવા-કેવા મનુષ્ય છે, અબળાઓ ઉપર કેટલાં અત્યાચાર કરે છે. પુરુષ બળવાન હોય છે, સ્ત્રી અબળા હોય છે. બાપ ફરી તમને આ ગુપ્ત લડાઈ શીખવાડે છે જેનાથી તમે રાવણ પર જીત પામો છો. આ લડાઈ કોઈની બુદ્ધિ માં નથી. તમારામાં પણ નંબરવાર છે જે સમજી શકે છે. આ છે બિલકુલ નવી વાત. હમણાં તમે ભણી રહ્યાં છો - સુખધામ માટે. આ પણ હમણાં યાદ છે પછી ભૂલી જશો. મૂળ વાત છે જ યાદ ની યાત્રા. યાદ થી આપણે પાવન બની જઈશું. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કંઈ પણ થાય છે તો ભાવી સમજી શાંત રહેવાનું છે. ક્રોધ નથી કરવાનો. જેટલું થઈ શકે પોતે પોતાને કંટ્રોલ (નિયંત્રણ) કરવાનું છે. યુક્તિ રચી આપ સમાન બનાવવાની કોશિશ કરવાની છે.
2. બહુજ પ્રેમ અને નમ્રતા થી બધાને બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. બધાને આ જ મીઠી-મીઠી વાત સંભળાવો કે બાપ કહે છે પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો, આ દેહ થી નષ્ટોમોહા થઈ જાઓ.

વરદાન :- નમ્રતા રૂપી કવચ દ્વારા વ્યર્થ નાં રાવણને બાળવા વાળા સાચાં સ્નેહી, સહયોગી ભવ કોઈ કેટલું પણ તમારા સંગઠન માં ખામીઓ શોધવાની કોશિશ કરે પરંતુ જરા પણ સંસ્કાર સ્વભાવ ની ટક્કર દેખાઈ ન આવે. જો કોઈ ગાળ પણ આપે, ઈન્સલ્ટ (અપમાન) પણ કરે, તમે સેંટ બની જાઓ. જો કોઈ ખોટું પણ કરે તો તમે સાચાં રહો. કોઈ ટક્કર લે છે તો પણ તમે તેમને સ્નેહ નું પાણી આપો. આ કેમ, આવું કેમ-આ સંકલ્પ કરી આગ પર તેલ નહીં નાખો. નમ્રતાનું કવચ પહેરીને રહો. જ્યાં નમ્રતા હશે ત્યાં સ્નેહ અને સહયોગ પણ અવશ્ય હશે.

સ્લોગન :- મારાંપણા ની અનેક હદની ભાવનાઓ એક “મારા બાબા” માં સમાવી દો.

“ મીઠા બાળકો - આત્માને સતોપ્રધાન બનાવવાની કુરના (ફિક) રાખો , કોઈ પણ ખામી રહી ન જાય , માયા ગફલત ન કરાવી દે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોનાં મુખથી કયા શુભ બોલ સદા નીકળવાં જોઈએ?

ઉત્તર :- સદા મુખ થી આજ શુભ બોલ બોલો કે અમે નર થી નારાયણ બનીશું, ઓછું નહીં. અમે જ વિશ્વનાં માલિક હતાં ફરીથી બનીશું. પરંતુ આ મંઝિલ ઉંચી છે, એટલે ખુબ-ખુબ ખબરદાર રહેવાનું છે. પોતાનો પોતામેલ જોવાનો છે. લક્ષ-હેતુ ને સામે રાખી પુરુષાર્થ કરતાં રહેવાનું છે, હાર્ટ ફેલ (હતાશ) નથી થવાનું.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે - અહીંયા જ્યારે યાદ ની યાત્રા માં બેસો છો તો ભાઈ-બહેનો ને કહો કે તમે આત્મ-અભિમાની થઈ બેસો અને બાપ ને યાદ કરો. આ સ્મૃતિ અપાવવી જોઈએ. તમને હવે આ સ્મૃતિ મળી રહી છે. આપણે આત્મા છીએ, આપણાં બાપ આપણને ભણાવવાં આવે છે. આપણે પણ કર્મેન્દ્રિયો દ્વારા ભણીએ છીએ. બાપ પણ કર્મેન્દ્રિયો નો આધાર લઈને આમનાં દ્વારા પહેલાં-પહેલાં કહે છે - બાપ ને યાદ કરો. બાળકોને સમજાવવાયું છે કે આ છે જ્ઞાન માર્ગ. ભક્તિમાર્ગ નહિં કહેશું. જ્ઞાન ફક્ત એક જ જ્ઞાન સાગર પતિત-પાવન આપે છે. તમને પહેલાં નંબર નો પાઠ આજ મળે છે - પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આ ખુબ જરૂરી છે. બીજા કોઈ પણ સતસંગ માં કોઈને કહેતાં આવડશે નહીં. ભલે આજકાલ આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) સંસ્થાઓ ખુબ નીકળી છે. તમારાથી સાંભળીને કોઈ કહે પણ પરંતુ અર્થ સમજી ન શકે. સમજાવવાની અક્કલ નહીં આવશે. આ તમને જ બાપ કહે છે કે બેહદનાં બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. વિવેક પણ કહે છે આ જૂની દુનિયા છે. નવી દુનિયા અને જૂની દુનિયામાં ખુબ ફરક છે. તે છે પાવન દુનિયા, આ છે પતિત દુનિયા. બોલાવે પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો, આવીને પાવન બનાવો. ગીતામાં પણ અક્ષર છે મામેકમ યાદ કરો. દેહનાં સર્વ સંબંધો ત્યાગી પોતાને આત્મા સમજો. આ દેહ નાં સંબંધ પહેલાં નહોતાં. તમે આત્મા અહીં આવો છો પાર્ટ ભજવવાં. ગાયન પણ છે એકલા આવ્યાં એકલા જવાનું છે. આનો અર્થ મનુષ્ય નથી સમજતાં. હવે તમે પ્રેક્ટિકલમાં જાણો છો. આપણે હમણાં પાવન બની રહ્યાં છીએ યાદની યાત્રાથી કે યાદના બળ થી. આ છે જ રાજયોગ બળ. તે છે હઠયોગ જેનાથી મનુષ્ય થોડાં સમયનાં માટે તંદુરસ્ત રહે છે. સતયુગમાં તમે કેટલાં તંદુરસ્ત રહો છો. હઠયોગ ની દરકાર નથી. આ બધું અહીંયા આ છી-છી દુનિયામાં કરે છે. આ છે જ જૂની દુનિયા. સતયુગ નવી દુનિયા જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગઈ છે, તેમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું. આ કોઈને પણ ખબર નથી. ત્યાં દરેક ચીજ નવી છે. ગીત પણ છે ને જાગ સજનિયા જાગ..... નવયુગ છે સતયુગ. જૂનો યુગ છે કળયુગ. હમણાં આને કોઈ પણ સતયુગ તો નહીં કહેશે. હમણાં કળયુગ છે, તમે સતયુગનાં માટે ભણો છો. આવું ભણાવવા વાળા તો કોઈ પણ નહીં હશે જે કહે કે આ ભણતર થી તમને નવી દુનિયામાં રાજ્ય પદ મળશે. બાપનાં સિવાય બીજું કોઈ બોલી ન શકે. આપ બાળકોને દરેક વાતની સ્મૃતિ અપાવાય છે. ગફલત નથી કરવાની. બાબા બધાને સમજાવતાં રહે છે. ક્યાંય પણ બેસો, ધંધો વગેરે કરો, પોતાને આત્મા સમજી કરો. ધંધાધોરી માં જરા મુશ્કેલાત હોય છે તો જેટલું થઈ શકે - સમય નીકાળી યાદમાં બેસો ત્યારે જ આત્મા પવિત્ર થશે. બીજો કોઈ ઉપાય નથી. તમે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો નવી દુનિયાનાં માટે. ત્યાં આઈરન એજ (કળયુગી) આત્મા જઈ ન શકે. માયાએ આત્માની પાંખો તોડી નાખી છે. આત્મા ઉડે છે ને. એક શરીર છોડી બીજું લે છે. આત્મા છે સૌથી તેજ રોકેટ. આપ બાળકોને આ નવી-નવી વાતો સાંભળીને વન્ડર (આશ્ચર્ય) લાગે છે. આત્મા કેટલું નાનું રોકેટ છે. તેમાં ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. આવી વાતો દિલમાં યાદ રાખવાથી ઉમંગ આવશે. સ્કૂલમાં વિદ્યાર્થીઓની બુદ્ધિમાં વિદ્યા યાદ રહે છે ને. તમારી બુદ્ધિમાં હવે શું છે? બુદ્ધિ કોઈ શરીરમાં નથી. આત્મામાં જ મન-બુદ્ધિ છે. આત્મા જ ભણે છે. નોકરી વગેરે બધું આત્મા જ કરે છે. શિવબાબા પણ આત્મા છે. પરંતુ એમને પરમ કહે છે. એ જ્ઞાનનાં સાગર છે. એ ખુબ નાની બિંદી છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી, જે એ બાપ માં સંસ્કાર છે તે જ આપ બાળકોમાં ભરાય છે. હવે તમે યોગબળ થી પાવન બની રહ્યાં છો. તેનાં માટે પુરુષાર્થ કરવો પડે. ભણતર માં ફૂરના (ફિકર) તો રહે છે કે ક્યાંય અમે ફેલ ન થઈ જઈએ. આમાં

પહેલા નંબર નો વિષય જ આ છે કે આપણે આત્મા સતોપ્રધાન બનીએ. કંઈ ખામી ન રહી જાય. નહીં તો નાપાસ થઈ જશું. માયા તમને દરેક વાતમાં ભુલાવે છે. આત્મા ઈચ્છે પણ છે ચાર્ટ રાખીએ. આખાં દિવસમાં કોઈ આસુરી કામ ન કરીએ. પરંતુ માયા ચાર્ટ રાખવા નથી દેતી. તમે માયાનાં ચંબા માં આવી જાઓ છો. દિલ કહે પણ છે - પોતામેલ રાખીએ. વ્યાપારી લોકો હંમેશા ફાયદા નુકસાન નો પોતામેલ રાખે છે. તમારો તો આ ખુબ મોટો પોતામેલ છે. ૨૧ જન્મોની કમાણી છે, આમાં ગફલત ન કરવી જોઈએ. બાળકો ખુબ ગફલત કરે છે. આ બાબા ને તો આપ બાળકો સૂક્ષ્મવતન માં, સ્વર્ગ માં પણ જુઓ છો. બાબા પણ ખુબ પુરુષાર્થ કરે છે. વન્ડર (આશ્ચર્ય) પણ ખાતા રહે છે. બાબાની યાદ માં સ્નાન કરું છું, ભોજન ખાઉં છું, છતાં પણ ભૂલી જાઉં છું ફરી યાદ કરવા લાગું છું. ઉંચો વિષય છે આ. આ વાતમાં કોઈ પણ મતભેદ આવી ન શકે. ગીતામાં પણ છે દેહ સહિત દેહનાં બધાં ધર્મ છોડો. બાકી રહી આત્મા. દેહ ને ભૂલી પોતાને આત્મા સમજો. આત્મા જ પતિત તમોપ્રધાન બની છે. મનુષ્ય પછી કહી દે આત્મા નિર્લેપ છે. આત્મા સો પરમાત્મા, સો આત્મા છે એટલે સમજે છે આત્મામાં કોઈ લેપ-છેપ નથી લાગતો. તમોગુણી મનુષ્ય શિક્ષા પણ તમોગુણી આપે છે. સતોગુણી બનાવી ન શકે. ભક્તિમાર્ગમાં તમોપ્રધાન બનવાનું છે. દરેક ચીજ પહેલાં સતોપ્રધાન પછી રજો તમો માં આવે છે. કન્સ્ટ્રક્શન અને ડિસ્ટ્રક્શન થાય છે. બાપ નવી દુનિયાનું કન્સ્ટ્રક્શન કરાવે પછી આ જૂની દુનિયાનું ડિસ્ટ્રક્શન થઈ જાય છે. ભગવાન તો નવી દુનિયા રચવા વાળા છે. આ જૂની દુનિયા બદલાઈ નવી થશે. નવી દુનિયાનાં ચિન્હ તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે ને. આ નવી દુનિયાનાં માલિક છે. ત્રેતા ને પણ નવી દુનિયા નહીં કહેશું. કળયુગ ને જૂની, સતયુગ ને નવું કહેવાય છે. કળયુગ અંત અને સતયુગ આદિનો આ છે સંગમયુગ. કોઈ એમ એમ.બી.એ. ભણે છે તો ઉંચ બની જાય છે ને. તમે આ ભણતર થી કેટલાં ઉંચ બનો છો. દુનિયા આ વાતને નથી જાણતી કે આમને આટલાં ઉંચા કોણે બનાવ્યાં. તમે હવે આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણી ગયાં છો. બધાની જીવન કહાની ને તમે જાણો છો. આ છે જ્ઞાન. ભક્તિમાં જ્ઞાન નથી ફક્ત કર્મકાંડ શીખવાડે છે. ભક્તિ અથાહ છે. કેટલું વર્ણન કરે છે. ખુબ સુંદર દેખાય છે. બીજ માં શું સુંદરતા છે, આટલું નાનું બીજ કેટલું મોટું થઈ જાય છે. ભક્તિનું આ ઝાડ છે, અથાહ કર્મકાંડ છે. જ્ઞાનનો મંત્ર એક જ છે મનમનાભવ. બાપ કહે છે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનાં માટે મને યાદ કરો. તમે કહો પણ છો હેં પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો. રાવણરાજ્ય માં બધાં પતિત દુઃખી છે. રામરાજ્ય માં બધાં છે પાવન સુખી. રામરાજ્ય, રાવણરાજ્ય નામ તો છે. રામરાજ્ય ની કોઈને ખબર નથી સિવાય આપ બાળકોનાં. તમે હવે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. ૮૪ જન્મોનાં રહસ્ય ને પણ તમારા સિવાય કોઈ નથી જાણતું. ભલે કરીને કહે છે ભગવાનુવાચ - મનમનાભવ. તો શું આવી રીતે થોડી કોઈ સમજાવશે કે તમે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે પૂરા લીધાં. હવે ચક્ર પૂરું થાય છે. ગીતા સંભળાવવા વાળાનું જઈને સાંભળો-ગીતા પર શું બોલે છે. તમારી બુદ્ધિમાં તો હવે બધું જ્ઞાન ટપકતું રહે છે. બાબા પૂછે છે - આગળ ક્યારેય મળ્યાં છો? કહો છો હાં બાબા કલ્પ પહેલાં મળ્યાં હતાં. બાબા પૂછે છે અને તમે ઉત્તર આપો છો અર્થ સહિત. એવું નહીં કે પોપટ માફક કહી દેશો. પછી બાબા પૂછે છે - કેમ મળ્યાં હતાં, શું પામ્યું હતું? તો તમે કહી શકો છો - અમે વિશ્વનું રાજ્ય પામ્યું હતું, તેમાં બધું આવી જાય છે. ભલે તમે કહો છો નર થી નારાયણ બન્યાં હતાં પરંતુ વિશ્વનાં માલિક બનવું, તેમાં રાજા-રાણી અને દૈવી રાજધાની બધું છે. તેનાં માલિક રાજા, રાણી, પ્રજા બધાં બનશે. આને કહેવાય છે શુભ બોલવું. આપણે તો નર થી નારાયણ બનશું, ઓછું નહીં. બાપ કહેશે - હાં બાળકો, પૂરો પુરુષાર્થ કરો. પોતાનો પોતામેલ પણ જોવાનો છે-આ હાલતમાં અમે ઉંચ પદ પામી શકશું કે નહીં? કેટલા ને રસ્તો બતાવ્યો છે? કેટલા આંધળાની લાઠી બન્યો છું? જો સર્વિસ (સેવા) નથી કરતાં તો સમજવું જોઈએ - અમે પ્રજામાં ચાલ્યાં જઈશું. પોતાનાં દિલથી પૂછવાનું છે જો હમણાં મારું શરીર છૂટી જાય તો શું પદ પામશું? ખુબ ઉંચી મંજિલ છે તો ખબરદાર રહેવું જોઈએ. ઘણાં બાળકો સમજે છે બરાબર અમે તો યાદ જ નથી કરતાં તો પછી પોતામેલ રાખીને શું કરશું. તેમને પછી હાર્ટફેલ (હતાશા) કહેવાય છે. તે ભણે પણ એવું જ છે. ધ્યાન નથી આપતાં. મિયા મીકું બની બેસી નથી જવાનું જે અંતમાં ફેલ (નપાસ) થઈ જાઓ. પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. લક્ષ્ય-હેતુ તો સામે છે. આપણે ભણીને આ બનવાનું છે. આ પણ વન્ડર છે ને. કળયુગ માં તો રાજાઈ છે નહીં. સતયુગ માં પછી આમની રાજાઈ ક્યાંથી આવી. આખો આધાર ભણતર પર છે. એવું નથી કે દેવતાઓ અને અસુરો ની લડાઈ લાગી, દેવતાઓએ જીતી ને રાજ્ય પામ્યું. હવે અસુરો અને દેવતાઓની લડાઈ લાગી કેવી રીતે શકે. ન કૌરવો અને પાંડવોની લડાઈ છે. લડાઈની વાત જ નિષેધ થઈ જાય છે. પહેલાં તો આ બતાવો કે બાપ કહે છે - દેહનાં સર્વ સંબંધ છોડી પોતાને આત્મા સમજો. તમે આત્મા અશરીરી આવ્યાં હતાં, હવે ફરી પાછું જવાનું છે. પવિત્ર આત્માઓ જ પાછી જઈ શકશે. તમોપ્રધાન આત્માઓ તો જઈ ન શકે. આત્માની પાંખો તૂટેલી છે. માયાએ પતિત બનાવ્યાં છે. તમોપ્રધાન હોવાનાં કારણે આટલી દૂર હોલી (પવિત્ર) જગ્યાએ જઈ નથી શકતાં. હવે તમારી

આત્મા કહેશે કે અમે અસલ પરમધામ માં રહેવા વાળા છીએ. અહીંયા આ પ તત્વો નું પૂતળું લીધું છે - પાઈ ભજવવા માટે. મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં. કોણ? ત્યાં શરીર ગયું કે આત્મા ગઈ? શરીર તો બળી ગયું. બાકી રહી આત્મા. તે સ્વર્ગ માં તો જઈ નથી શકતી. મનુષ્યોને તો જેમણે જે સંભળાવ્યું તે કહેતાં રહે છે. ભક્તિમાર્ગ વાળાઓએ ભક્તિ જ શીખવાડી છે, ઓક્યૂપેશન (કર્તવ્ય) ની કોઈને ખબર નથી. શિવની પૂજા સૌથી ઊંચ કહે છે. ઊંચે થી ઊંચા શિવ છે, એમને જ યાદ કરો, સિમરણ કરો. માળા પણ આપે છે. શિવ-શિવ કહેતાં માળા ફેરવતા રહો. વગર અર્થ માળા ઉઠાવી શિવ-શિવ કહેતાં રહેશે. અનેક પ્રકારની શિક્ષાઓ ગુરુ લોકો આપે છે. અહીં તો એક જ વાત છે - બાપ સ્વયં કહે છે મને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ થશે. શિવ-શિવ મુખ થી કહેવાનું નથી. બાપનું નામ બાળક થોડી જ સિમરણ કરે છે. આ છે બધું ગુપ્ત. કોઈને પણ ખબર નથી કે તમે શું કરી રહ્યાં છો. જેમણે કલ્પ પહેલાં સમજ્યું હશે તે જ સમજશે. નવાં-નવાં બાળકો આવતાં રહે છે, વૃદ્ધિ ને પામતાં રહે છે. આગળ ચાલી ડ્રામા શું દેખાડે છે તે સાક્ષી થઈને જોવાનું છે. પહેલા થી બાબા સાક્ષાત્કાર નહીં કરાવશે કે આ-આ થશે. પછી તો આર્ટિકિશિયલ (બનાવટી) થઈ જાય. આ ખુબ સમજવાની વાતો છે. તમને સમજ મળે છે, ભક્તિમાર્ગ માં બેસમજ હતાં. જાણો છો ડ્રામામાં ભક્તિની પણ નોંધ છે.

હમણાં આપ બાળકો સમજો છો - આપણે આ જૂની દુનિયામાં રહેવાવાળા નથી. વિદ્યાર્થી ને આ ભણતર બુદ્ધિમાં રહે છે. તમારે પણ મુખ્ય-મુખ્ય પોઇન્ટ (વાત) બુદ્ધિમાં ધારણ કરવાની છે. નંબરવન વાત અલ્ફ પાક્કું કરો ત્યારે આગળ ચાલો. નહીં તો ફાલતૂ પૂછતાં રહેશે. બાળકીઓ લખે છે ફલાણાએ લખીને આપ્યું છે કે ગીતાનાં ભગવાન શિવ છે, આ તો બિલકુલ ઠીક છે. ભલે એવું કહે છે પરંતુ બુદ્ધિમાં કંઈ બેસે થોડી છે. જો સમજી જાય કે બાપ આવ્યાં છે તો કહે આવાં બાપ થી અમે જઈને મળીએ. વારસો લઈએ. એક ને પણ નિશ્ચય નથી બેસતો. ફટ થી એકની પણ ચિઠ્ઠી નથી આવતી. ભલે લખે પણ છે કે જ્ઞાન ખુબ સારું છે, પરંતુ એટલી હિંમત નથી હોતી જે સમજે વાહ આવાં બાબા, જેમનાથી અમે આટલો સમય દૂર રહ્યાં, ભક્તિમાર્ગ માં ધક્કા ખાધાં, હવે એ બાપ વિશ્વનાં માલિક બનાવવાં આવ્યાં છે. તો ભાગીને આવે. આગળ ચાલીને નીકળશે. જો બાપ ને ઓળખ્યાં છે, ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન છે તો એમનાં બનો ને. સમજણ એવી આપવી જોઈએ જે કપાટ જ ખુલી જાય. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ધંધો વગેરે કરતાં આત્માને પાવન બનાવવા માટે સમય નીકાળી યાદની મહેનત કરવાની છે. કોઈ પણ આસુરી કામ ક્યારેય નથી કરવાનું.
2. પોતાનું અને બીજાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. ભણતર ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે, મિયા મીકું નથી બનવાનું. યાદનું બળ જમા કરવાનું છે.

વરદાન :- સાકાર બાપ ને ફોલો કરી નંબરવન લેવાવાળા સંપૂર્ણ ફરિશ્તા ભવ નંબરવન આવવાનું સહજ સાધન છે - જે નંબરવન બ્રહ્મા બાપ છે, એ જ વન ને જુઓ. અનેકોને જોવાનાં બદલે એક ને જુઓ અને એક ને ફોલો કરો. હમ સો ફરિશ્તા નો મંત્ર પાક્કો કરી લો તો અંતર મટી જશે પછી સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નું યંત્ર પોતાનું કામ શરૂ કરશે અને આપ સંપૂર્ણ ફરિશ્તા દેવતા બની નવી દુનિયામાં અવતરિત થશો. તો સંપૂર્ણ ફરિશ્તા બનવું અર્થાત્ સાકાર બાપ ને ફોલો (અનુસરણ) કરવું.

સ્લોગન :- મનન કરવાથી જે ખુશી રૂપી માખણ નીકળે છે - એ જ જીવનને શક્તિશાળી બનાવે છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે હવે વિશ્વ સેવક છો , તમને કોઈ પણ વાત માં દેહ - અભિમાન ન આવવું જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- કઈ એક આદત ઈશ્વરીય કાયદા નાં વિરુદ્ધ છે, જેનાથી ખુબ નુકસાન થાય છે?

ઉત્તર :- કોઈપણ ફિલ્મી કહાનીઓ સાંભળવી કે વાંચવી, નવલકથા વાંચવી... આ આદત બિલકુલ બેકાયદેસર છે, આનાથી ખુબ નુકસાન થાય છે. બાબા ની મનાઈ છે - બાળકો, તમારે એવી કોઈ પુસ્તકો નથી વાંચવાની. જો કોઈ બી.કે. એવી પુસ્તકો વાંચે છે તો તમે એક-બીજા ને સાવધાન કરો.

ગીત :- મુખડા દેખ લે પ્રાણી ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ કહે છે - પોતાની તપાસ કરો કે યાદની યાત્રા થી અમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન તરફ કેટલાં આગળ વધ્યાં છીએ કારણ કે જેટલું-જેટલું યાદ કરશો એટલાં પાપ કપાતાં જશે. હવે આ અક્ષર ક્યાંય કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે માં લખેલાં છે? કારણ કે જેમણે-જેમણે ધર્મ સ્થાપન કર્યા, એમણે જે સમજાવ્યું એનાં શાસ્ત્ર બનેલાં છે જે પછી બેસી વાંચે છે. પુસ્તકોની પૂજા કરે છે. હવે આ પણ સમજવાની વાત છે, જ્યારે આ લખેલું છે. દેહ સહિત દેહનાં સર્વ સંબંધ છોડી પોતાને આત્મા સમજો. બાપ યાદ અપાવે છે - આપ બાળકો પહેલાં-પહેલાં અશરીરી આવ્યાં હતાં, ત્યાં તો પવિત્ર જ રહે છે. મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં પતિત આત્મા કોઈ જઈ નથી શકતી. એ છે નિરાકારી, નિર્વિકારી દુનિયા. આને કહેવાય છે સાકારી વિકારી દુનિયા પછી સતયુગમાં આ જ નિર્વિકારી દુનિયા બને છે. સતયુગમાં રહેવા વાળા દેવતાઓની તો ખુબજ મહિમા છે. હવે બાળકોને સમજાવાય છે- સારી રીતે ધારણ કરી બીજાઓને સમજાવો. આપ આત્માઓ જ્યાંથી આવ્યાં છો, પવિત્ર જ આવ્યાં છો. પછી અહીંયા આવીને અપવિત્ર પણ જરૂર થવાનું છે. સતયુગ ને નિર્વિકારી દુનિયા, કળયુગ ને વિકારી દુનિયા કહેવાય છે. હવે પતિત પાવન બાપ ને યાદ કરો છો કે અમને પાવન નિર્વિકારી બનાવવાં આપ પતિત દુનિયા, પતિત શરીર માં આવો. બાપ સ્વયં બેસી સમજાવે છે - બ્રહ્માનાં ચિત્ર પર જ મૂંઝાય છે કે દાદા ને કેમ બેસાડ્યાં છે. સમજાવવું જોઈએ આ તો ભાગીરથ છે. શિવ ભગવાનુવાય છે - આ રથ મેં લીધો છે કારણ કે મુજને પ્રકૃતિ નો આધાર જરૂર જોઈએ. નહીં તો હું તમને પતિત થી પાવન કેવી રીતે બનાવું. રોજ ભણાવવું પણ જરૂરી છે. હવે બાપ આપ બાળકોને કહે છે પોતાને આત્મા સમજો મામેકમ્ યાદ કરો. બધી આત્માઓએ પોતાનાં બાપને યાદ કરવાનાં છે. કૃષ્ણ ને બધી આત્માઓનાં બાપ નહીં કહેશે. તેમને તો પોતાનું શરીર છે. તો આ બાપ ખુબ સહજ સમજાવે છે - જ્યારે પણ કોઈ ને સમજાવો તો બોલો - બાપ કહે છે તમે અશરીરી આવ્યાં, હવે અશરીરી બનીને જવાનું છે. ત્યાંથી પવિત્ર આત્મા જ આવે છે. ભલે કાલે કોઈ આવે તો પણ પવિત્ર છે, તો તેમની મહિમા જરૂર હશે. સન્યાસી, ઉદાસી, ગૃહસ્થી જેમનું નામ થાય છે, જરૂર તેમનો આ પહેલો જન્મ છે ને. તેમને આવવાનું જ છે ધર્મ સ્થાપન કરવાં. જેમ બાબા ગુરુનાનક માટે સમજાવે છે. હવે ગુરુ અક્ષર પણ કહેવો પડે છે કારણ કે નાનક નામ તો અનેકોનાં છે ને. જ્યારે કોઈની મહિમા કરાય છે તો એ અર્થ થી કહેવાય છે. ન કહીએ તો સારું નહીં. હકીકતમાં બાળકોને સમજાવ્યું છે - ગુરુ કોઈ પણ છે નહીં, સિવાય એક નાં. જેમનાં નામ પર જ ગવાય છે સદ્ગુરુ અકાળ.....એ અકાળમૂર્ત છે અર્થાત્ જેમને કાળ ન ખાય, એ છે આત્મા, ત્યારે આ વાર્તાઓ વગેરે બેસી બનાવી છે. ફિલ્મી કહાનીઓની પુસ્તક, નવલકથા વગેરે પણ ખુબ વાંચે છે. બાબા બાળકોને ખબરદાર કરે છે. ક્યારેય પણ કોઈ નવલકથા વગેરે નથી વાંચવાની. કોઈ-કોઈ ને તો આદત હોય છે. અહીંયા તો તમે સૌભાગ્યશાળી બનો છો. કોઈ બી.કે. પણ નવલકથા વાંચે છે એટલે બાબા બધાં બાળકોને કહે છે - ક્યારેય પણ કોઈને નવલકથા વાંચતા જુઓ તો ઝટ ઉઠાવીને ફાડી દો, એમાં ડરવાનું નથી. મને કોઈ શ્રાપ ન આપે કે ગુસ્સો ન થાય એવી કોઈ વાત નથી. તમારું કામ છે-એક-બે ને સાવધાન કરવાં. ફિલ્મની કહાનીઓ સાંભળવી કે વાંચવી બેકાયદો છે. બેકાયદેસર કોઈ ચલન છે તો ઝટ રિપોર્ટ (જણાવવું) કરવો જોઈએ. નહીં તો સુધરશે કેવી રીતે? પોતાનું નુકસાન કરતાં રહેશે. પોતાનામાં જ યોગબળ નહિં હશે તો અહીંયા બેસી શું શીખવાડશે. બાબા ની મનાઈ છે. જો પછી એવું કામ કરશે તો અંદર દિલ જરૂર ખાતું રહેશે. પોતાનું નુકસાન થશે એટલે કોઈ માં પણ કોઈ અવગુણ જુઓ છે તો લખવું જોઈએ. કોઈ બેકાયદેસર ચલન તો

નથી ચાલતાં? કારણ કે બ્રાહ્મણ આ સમયે સેવક છે ને. બાબા પણ કહે છે બાળકો નમસ્તે. અર્થ સહિત સમજાવે છે. બાળકીઓ ભણાવવા વાળી જે છે - તેમનામાં દેહ-અભિમાન ન આવવું જોઈએ. શિક્ષક પણ વિદ્યાર્થીનાં સેવક હોય છે ને. ગવર્નર (રાજ્યપાલ) વગેરે પણ ચિઠ્ઠી લખે છે, નીચે હસ્તાક્ષર કરશે આજ્ઞાકારી સેવક. બિલકુલ સમ્મુખ નામ લખશે. બાકી ક્લાર્ક લખશે - પોતાના હાથ થી. ક્યારેય પોતાની મહિમા નહીં લખશે. આજકાલ ગુરુ તો પોતે પોતાનાં જાતે જ શ્રી શ્રી લખી દે છે. અહીંયા પણ કોઈ એવાં છે- શ્રી ફલાણાં લખી દે છે. હકીકતમાં એવું પણ લખવું ન જોઈએ. ન સ્ત્રી શ્રીમતી લખી શકે છે. શ્રીમત ત્યારે મળે જ્યારે શ્રી શ્રી સ્વયં આવીને મત આપે. તમે સમજાવી શકો છો જરૂર કોઈની મત થી આ (દેવતા) બન્યાં છે ને. ભારતમાં કોઈને પણ આ ખબર નથી કે આ આટલાં ઉંચ વિશ્વનાં માલિક કેવી રીતે બન્યાં. તમને તો આ જ નશો ચઢવો જોઈએ. આ લક્ષ્ય-હેતુ નું ચિત્ર સદૈવ છાતીથી લગાવેલું હોવું જોઈએ. કોઈને પણ બતાવો - અમને ભગવાન ભણાવે છે, જેનાથી અમે વિશ્વનાં મહારાજા બનીએ છીએ. બાપ આવ્યાં છે આ રાજ્ય ની સ્થાપના કરવાં. આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ સામે ઉભો છે. તમે નાની-નાની બાળકીઓ તોતળી ભાષામાં કોઈને પણ સમજાવી શકો છો. મોટા-મોટા સંમેલન વગેરે થાય છે, એમાં તમને બોલાવે છે. આ ચિત્ર તમે લઈ જાઓ અને બેસીને સમજાવો. ભારતમાં ફરીથી આમનું જ રાજ્ય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. ક્યાંય પણ ભરી સભામાં તમે સમજાવી શકો છો. આખો દિવસ સેવાનો જ નશો રહેવો જોઈએ. ભારતમાં આમનું રાજ્ય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. બાબા આપણને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. શિવ ભગવાનુવાય - હેં બાળકો, તમે પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો. તમે આ બની જશો ૨૧ પેઢી માટે. દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. હમણાં તો બધાનાં આસુરી ગુણ છે. શ્રેષ્ઠ બનાવવા વાળા તો એક જ શ્રી શ્રી શિવબાબા છે. એ જ ઊંચે થી ઊંચા બાપ આપણને ભણાવે છે. શિવભગવાનુવાય, મનમનાભવ. ભગીરથ તો પ્રખ્યાત છે. ભાગીરથ ને જ બ્રહ્મા કહેવાય છે, જેને મહાવીર પણ કહે છે. અહીં દેલવાડા મંદિરમાં બેઠેલાં છે ને. જૈની વગેરે જે મંદિર બનાવવા વાળા છે તે કોઈ પણ જાણે થોડી છે. તમે નાની-નાની બાળકીઓ કોઈની પણ મુલાકાત લઈ શકો છો. હમણાં તમે ખુબ શ્રેષ્ઠ બની રહ્યાં છો. આ ભારતનું લક્ષ્ય-હેતુ છે ને. કેટલો નશો ચઢવો જોઈએ. અહીંયા બાબા સારી રીતે નશો ચઢાવે છે. બધાં કહે છે અમે તો લક્ષ્મી-નારાયણ બનશું. રામ-સીતા બનવાં માટે કોઈ પણ હાથ નથી ઉઠાવતાં. હમણાં તો તમે છો અહિંસક, ક્ષત્રિય. આપ હિંસક ક્ષત્રિયોને કોઈ પણ નથી જાણતું. આ તમે હમણાં સમજો છો. ગીતામાં પણ અક્ષર છે મનમનાભવ. પોતાને આત્મા સમજો. આ તો સમજવાની વાત છે ને બીજું કોઈ પણ સમજી નથી શકતું. બાપ બેસી બાળકોને શિક્ષા આપે છે - બાળકો આત્મ-અભિમાની બનો. આ આદત તમારી પછી ૨૧ જન્મ માટે ચાલે છે. તમને શિક્ષા મળે જ છે ૨૧ જન્મોનાં માટે.

બાબા ઘડી-ઘડી મૂળ વાત સમજાવે છે - પોતાને આત્મા સમજીને બેસો. પરમાત્મા બાપ આપણને આત્માઓને બેસી સમજાવે છે, તમે ઘડી-ઘડી દેહ-અભિમાનમાં આવી જાઓ છો પછી ઘરબાર વગેરે યાદ આવી જાય છે. આ થાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ ભક્તિ કરતાં-કરતાં બુદ્ધિ બીજી તરફ ચાલી જાય છે. એક ટક ફક્ત નૌઘા ભક્તિવાળા જ બેસી શકે છે, જેને તીવ્ર ભક્તિ કહેવાય છે. એકદમ લવલીન થઈ જાય છે. તમે જેમ યાદ માં બેસો તો કોઈ સમય એકદમ અશરીરી બની જાઓ છો. જે સારા બાળકો હશે - એ જ એવી અવસ્થા માં બેસશે. દેહનું ભાન નીકળી જશે. અશરીરી થઈ એ મસ્તી માં બેઠાં રહેશે. આ આદત પડી જશે. સન્યાસી છે તત્ત્વજ્ઞાની અથવા બ્રહ્મજ્ઞાની. તે કહે છે અમે લીન થઈ જઈશું. આ જુનું શરીર છોડી બ્રહ્મતત્ત્વ માં લીન થઈ જઈશું. બધાનો પોત-પોતાનો ધર્મ છે ને. કોઈ પણ બીજા ધર્મ ને નથી માનતાં. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા પણ તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. ગીતાના ભગવાન ક્યારે આવ્યાં હતાં? ગીતા નો યુગ ક્યારે હતો? કોઈપણ નથી જાણતું. તમે જાણો છો આ સંગમયુગ પર જ બાપ આવી ને રાજયોગ શીખવાડે છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવે છે. ભારતની જ વાત છે. અનેક ધર્મ પણ હતાં જરૂર. ગાયન છે એક ધર્મની સ્થાપના, અનેક ધર્મો નો વિનાશ. સતયુગમાં હતો એક ધર્મ. હમણાં કળયુગમાં છે અનેક ધર્મ. ફરી એક ધર્મની સ્થાપના થાય છે. એક ધર્મ હતો, હમણાં નથી. બાકી બધાં ઉભાં છે. વડના ઝાડનું દૃષ્ટાંત પણ બિલકુલ ઠીક છે. ફાઉન્ડેશન (મૂળ) નથી. બાકી આખું ઝાડ ઊભું છે. એમ આમાં પણ દેવી-દેવતા ધર્મ છે નહીં. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ જે મૂળ હતું - તે હવે પ્રાય: લોપ થઈ ગયું છે. ફરીથી બાપ સ્થાપના કરે છે. બાકી આટલાં બધાં ધર્મ તો પાછળ આવ્યાં છે પછી ચક્ર ની પુનરાવૃત્તિ જરૂર થવાની છે અર્થાત્ જૂની દુનિયાથી ફરી નવી દુનિયા થવાની છે. નવી દુનિયામાં આમનું રાજ્ય હતું. તમારી પાસે મોટા ચિત્ર પણ છે, નાનાં પણ છે. મોટી વસ્તુ હશે તો જોઈને પૂછશે - આ શું ઉઠાવ્યું છે. બોલો, અમે તે વસ્તુ ઉઠાવી છે, જેનાથી મનુષ્ય ગરીબ થી રાજકુમાર બની જાય છે. દિલમાં ખુબ

ઉમંગ, ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. આપણે આત્માઓ ભગવાનનાં બાળકો છીએ. આત્માઓને ભગવાન ભણાવે છે. બાબા આપણને નયનો પર બેસાડી લઈ જશે. આ છી-છી દુનિયામાં તો આપણે રહેવાનું નથી. આગળ ચાલી ત્રાહિ-ત્રાહિ કરશે, વાત નહીં પૂછો. કરોડો મનુષ્ય મરે છે. આ તો આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે.

આ આંખો થી જે જોઈએ છે આ કંઈ પણ રહેવાનું નથી. અહીંયા તો મનુષ્ય છે કાંટા જેવાં. સતયુગ છે ફૂલોનો બગીચો. પછી આપણા નયન જ શીતળ થઈ જશે. બગીચામાં જવાથી નયન ઠંડા શીતળ થઈ જાય છે ને. તો તમે હમણાં પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી બની રહ્યાં છો. બ્રાહ્મણ જે બને છે એમના પગમાં પદમ છે. આપ બાળકોએ સમજાવવું જોઈએ - અમે આ રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ એટલે બાબાએ બેજ બનાવડાવ્યાં છે. સફેદ સાડી પહેરેલી હોય, બેજ લગાવેલો હોય, એનાથી સ્વતઃ સેવા થતી રહેશે. મનુષ્ય ગાય છે - આત્મા પરમાત્મા અલગ રહે બહુકાળ..... પરંતુ બહુકાળ નો અર્થ કોઈપણ સમજતું નથી. તમને બાપે બતાવ્યું છે કે બહુકાળ અર્થાત્ પ હજાર વર્ષ પછી આપ બાળકો બાપ થી મળો છો. તમે આ પણ જાણો છો કે આ સૃષ્ટિમાં સૌથી નામીગ્રામી છે આ રાધાકૃષ્ણ. આ સતયુગના પહેલાં રાજકુમાર-કુમારી છે. ક્યારેય કોઈના ખ્યાલમાં પણ નહીં આવશે કે આ ક્યાંથી આવ્યાં. સતયુગ નાં આગળ જરૂર કળયુગ હશે. તેમણે શું કર્યું જે વિશ્વનાં માલિક બન્યાં. ભારતમાંથી કોઈ આમને વિશ્વનાં માલિક નથી સમજતાં. આમનું જ્યારે રાજ્ય હતું તો ભારતમાં બીજો કોઈ ધર્મ હતો નહીં. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો - બાપ આપણને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. આપણું લક્ષ્ય-હેતુ આ છે. ભલે મંદિરોમાં તેમનાં ચિત્ર વગેરે છે પરંતુ આ થોડી સમજ છે કે આ સમયે આ સ્થાપના થઈ રહી છે. તમારામાં પણ નંબર વાર સમજ છે. કોઈ તો બિલકુલ જ ભૂલી જાય છે. ચલન એવી થાય છે જેમ પહેલાં હતી. અહીંયા સમજે તો ખુબ સરસ છે, અહીંયા થી બહાર નીકળ્યાં ખલાસ. સર્વિસ (સેવા) નો શોખ હોવો જોઈએ. બધાને આ પૈગામ આપવાની યુક્તિ રયો. મહેનત કરવાની છે. નશાથી બતાવવું જોઈએ - શિવબાબા કહે છે મને યાદ કરો તો પાપ ખતમ થઈ જશે. આપણે એક શિવબાબા નાં સિવાય બીજા કોઈને યાદ નથી કરતાં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. લક્ષ્ય-હેતુ નું ચિત્ર સદા સાથે રાખવાનું છે. નશો રહે કે હમણાં આપણે શ્રીમત પર વિશ્વનાં માલિક બની રહ્યાં છીએ. આપણે એવાં ફૂલોનાં બગીચા માં જઈએ છીએ - જ્યાં આપણા નયન જ શીતળ થઈ જશે.
2. સેવાનો ખુબ-ખુબ શોખ રાખવાનો છે. મોટા દિલ કે ઉમંગ થી મોટા-મોટા ચિત્રો પર સેવા કરવાની છે. બેગર ટૂ પ્રિન્સ બનવાનું છે.

વરદાન :- યજ્ઞ સેવા દ્વારા સર્વ પ્રાપ્તિઓનો પ્રસાદ પ્રાપ્ત કરવા વાળા ઓલરાઉન્ડર (સર્વાંગી) સેવાધારી ભવ સંગમયુગ પર ઓલરાઉન્ડર સેવાનો ચાન્સ મળવો - આ પણ ડ્રામા માં એક લિફ્ટ છે, જે પ્રેમ થી યજ્ઞ ની ઓલરાઉન્ડર સેવા કરે છે એમને સર્વ પ્રાપ્તિઓ નો પ્રસાદ સ્વતઃ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. તે નિર્વિઘ્ન રહે છે. એક વાર સેવા કરી અને હજાર વાર સેવાનું ફળ પ્રાપ્ત થઈ ગયું. સદા સ્થૂળ સૂક્ષ્મ લંગર લાગેલું રહે. કોઈને પણ સંતુષ્ટ કરવાં - આ સૌથી મોટી સેવા છે. મહેમાન-નિવાઝી કરવી, આ સૌથી મોટું ભાગ્ય છે.

સ્લોગન :- સ્વમાન માં સ્થિત રહો તો અનેક પ્રકાર નાં અભિમાન સ્વતઃ સમાપ્ત થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ જે ભણાવે છે , તેને સારી રીતે ભણો તો ૨૧ જન્મોનાં માટે સોર્સ ઓફ ઇનકમ (આવકનું સાધન) થઈ જશે , સદા સુખી બની જશો ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોનાં અતીન્દ્રિય સુખનું ગાયન કેમ છે?

ઉત્તર :- કારણ કે આપ બાળકો જ આ સમયે બાપને જાણો છો, તમે જ બાપ દ્વારા સૃષ્ટિનાં આદિ મધ્ય અંત ને જાણ્યું છે. તમે હમણાં સંગમ પર બેઠા માં ઉભાં છો. જાણો છો હમણાં આપણે આ ખારી ચેનલ થી અમૃત ની મીઠી ચેનલ માં જઈ રહ્યાં છીએ. આપણને સ્વયં ભગવાન ભણાવી રહ્યાં છે, આવી ખુશી બ્રાહ્મણોને જ રહે છે એટલે અતીન્દ્રિય સુખ તમારું જ ગવાયેલ છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બેહદનાં બાપ રુહાની બેહદનાં બાળકો પ્રતિ સમજાવી રહ્યાં છે - એટલે પોતાની મત આપી રહ્યાં છે. આ તો જરૂર સમજો છો કે આપણે જીવાત્માઓ છીએ. પરંતુ નિશ્ચય તો પોતાને આત્મા કરવાનો છે ને. આ કોઈ આપણે નવી સ્કૂલ નથી ભણતાં. દર ૫ હજાર વર્ષ બાદ ભણતાં આવીએ છીએ. બાબા પૂછે છે ને પહેલાં ક્યારેય ભણવાં આવ્યાં છો? તો બધાં કહે છે અમે દર ૫ હજાર વર્ષ પછી પુરુષોત્તમ સંગમયુગે બાબાની પાસે આવીએ છીએ. આ તો યાદ હશે ને કે આ પણ ભૂલી જાઓ છો? વિદ્યાર્થી ને સ્કૂલ તો જરૂર યાદ આવશે ને. લક્ષ્ય-હેતુ તો એક જ છે. જે પણ બાળકો બને છે પછી બે દિવસનું બાળક હોય કે જૂનાં હોય પરંતુ લક્ષ્ય-હેતુ એક જ છે. કોઈને પણ નુકસાન નથી થઈ શકતું. ભણતર માં આવક છે. તે પણ ગ્રંથ બેસી વાંચી સંભળાવે છે તો કમાણી થાય છે, ઝટ શરીર નિર્વાહ નીકળી આવશે. સાધુ બન્યાં, એક-બે શાસ્ત્ર બેસીને સંભળાવ્યાં, આવક થઈ જશે. હવે આ બધાં આવકનાં સાધન છે. દરેક વાતમાં આવક જોઈએ ને. પૈસા છે તો ક્યાંય પણ હરી-ફરી આવો. આપ બાળકો જાણો છો - બાબા આપણને ખુબ સારું ભણતર ભણાવે છે જેનાથી ૨૧ જન્મોની આવક મળે છે. આ આવક એવી છે જે આપણે સદા સુખી બની જઈશું. ક્યારેય બીમાર નહીં થઈશું, સદા અમર રહેશું. આ નિશ્ચય કરવાનો હોય છે. આવો-આવો નિશ્ચય રાખવાથી તમને ફુલ્લાસ. નહીં તો કોઈને કોઈ વાતમાં ઘુટકા આવતાં રહેશે. અંદર માં સિમરણ કરવું જોઈએ - આપણે બેહદનાં બાપ થી ભણી રહ્યાં છીએ. ભગવાનુવાય - આ તો ગીતા છે. ગીતાનો પણ યુગ આવે છે ને. ફક્ત ભૂલી ગયાં છો - આ છે પાંચમો યુગ. આ સંગમ ખુબ નાનો છે. હકીકતમાં ચોથો ભાગ પણ નહીં કહેશું. ટકાવારી લગાવી શકો છો. તે પણ આગળ ચાલી બાપ બતાવતાં રહેશે. કંઈક તો બાપનાં બતાવવાની પણ નોંધ છે ને. આપ સર્વ આત્માઓમાં પાર્ટ ની નોંધ છે જે રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થઈ રહી છે. તમે જે શીખો છો તે પણ રિપીટેશન (પુનરાવર્તન) છે ને. રિપીટેશન નાં રહસ્યની આપ બાળકો ને ખબર પડી છે. કદમ-કદમ પર પાર્ટ બદલાઈ રહ્યો છે. એક સેકન્ડ ન મળે બીજી થી. જૂ માફક ટિક-ટિક ચાલતી રહે છે. ટિક થઈ, સેકન્ડ પાસ થઈ. હમણાં તમે બેહદમાં ઉભાં છો. બીજા કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર બેહદ માં નથી ઉભાં. કોઈને પણ બેહદનું અર્થાત્ આદિ-મધ્ય-અંતનું નોલેજ નથી. હમણાં તમને ક્યુચર (ભવિષ્ય) ની પણ ખબર છે. આપણે નવી દુનિયામાં જઈ રહ્યાં છીએ. આ છે સંગમયુગ જેને પાર કરવાનો છે. ખારી ચેનલ છે ને. આ છે મીઠા-મીઠા અમૃત ની ચેનલ. તે છે વિષ ની. હવે તમે વિષ નાં સાગર થી ક્ષીર સાગર માં જાઓ છો. આ છે બેહદ ની વાત. દુનિયામાં આ વાતો ની કાંઈ પણ ખબર નથી. નવી વાત છે ને. આ પણ તમે જાણો છો ભગવાન કોને કહેવાય છે. એ શું પાર્ટ ભજવે છે. વિષય માં પણ બતાવો છો, આવો તો પરમપિતા પરમાત્મા ની બાયોગ્રાફી (જીવનકથા) તમને સમજાવીએ. આમ તો બાળકો બાપ ની બાયોગ્રાફી સંભળાવે છે. સામાન્ય છે. આ તો પછી બાપનાં બાપ છે ને. તમારામાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણે છે. હવે તમારે યથાર્થ રીતે બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. તમને પણ બાપે આપ્યો છે ત્યારે તો સમજાવો છો બીજા તો કોઈ બેહદનાં બાપ ને જાણી ન શકે. તમે પણ સંગમ પર જ જાણો છો. મનુષ્ય માત્ર દેવતા હોય કે શુદ્ર હોય, પુણ્ય આત્મા હોય, પાપ આત્મા હોય, કોઈ પણ નથી જાણતું ફક્ત તમે બ્રાહ્મણ જે સંગમયુગ પર છો, તમે જ જાણી રહ્યાં છો. તો આપ બાળકોને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. ત્યારે તો ગાયન પણ છે - અતીન્દ્રિય સુખ પૂછવું હોય તો ગોપ ગોપીઓ થી પૂછો.

બાબા બાપ પણ છે, શિક્ષક, સદ્ગુરુ પણ છે, સુપ્રીમ અક્ષર તો જરૂર નાખવાનો છે. ક્યારેક-ક્યારેક બાળકો ભૂલી જાય છે. આ બધી વાતો બાળકોની બુદ્ધિમાં રહેવી જોઈએ. શિવબાબાની મહિમામાં આ અક્ષર જરૂર નાખવાનો છે. સિવાય તમારા બીજું તો કોઈ જાણતું જ નથી. તમે સમજાવી શકો છો એટલે તમારી વિજય થઈ ને. તમે જાણો છો બેહદનાં બાપ સર્વનાં શિક્ષક, સર્વના સદ્ગતિ દાતા છે. બેહદ નું સુખ, બેહદ નું જ્ઞાન આપવા વાળા છે. છતાં પણ એવાં બાપ ને ભૂલી જાઓ છો. માયા કેટલી સમર્થ છે. ઈશ્વર ને તો સમર્થ કહે છે પરંતુ માયા પણ ઓછી નથી. આપ બાળકો હવે એક્યુરેટ જાણો છો - આમનું તો નામ જ રાખ્યું છે રાવણ. રામરાજ્ય અને રાવણરાજ્ય. આનાં પર પણ એક્યુરેટ સમજાવવું જોઈએ. રામરાજ્ય છે તો જરૂર રાવણરાજ્ય પણ છે. સદૈવ રામરાજ્ય તો હોઈ ન શકે. રામરાજ્ય, શ્રીકૃષ્ણનું રાજ્ય કોણ સ્થાપન કરે છે, આ બેહદનાં બાપ બેસી સમજાવે છે. તમારે ભારતખંડ ની ખુબ મહિમા કરવી જોઈએ. ભારત સચખંડ હતું, કેટલી મહિમા હતી. બનાવવા વાળા બાપ જ છે. તમારો બાપ ની સાથે કેટલો પ્રેમ જ છે. લક્ષ્ય-હેતુ બુદ્ધિમાં છે. આ પણ જાણો છો આપણને વિદ્યાર્થી ને પોતાનાં ભણતર નો નશો હોવો જોઈએ. કેરેક્ટર (ચરિત્ર) નો પણ ખ્યાલ હોવો જોઈએ. વિવેક કહે છે જ્યારે કે ઈશ્વરીય ભણતર છે તો તેમાં એક દિવસ પણ ગેરહાજરી ન કરવી જોઈએ અને શિક્ષકનાં આવ્યાં પછી મોડેથી પણ ન પહોંચવું જોઈએ. શિક્ષક નાં પછી આવવું આ પણ એક અપમાન છે. સ્કૂલમાં પણ પાછળ થી આવે છે તો તેમને શિક્ષક બહાર ઉભાં કરી દે છે. બાબા પોતાનાં નાનપણ નું ઉદાહરણ પણ બતાવે છે. અમારા શિક્ષક તો ખુબ કડક હતાં. અંદર આવવા પણ નહોતાં દેતાં. અહીંયા તો ઘણાં છે જે મોડેથી આવે છે. સર્વિસ (સેવા) કરવા વાળા સપૂત બાળકો જરૂર બાપને પ્રિય લાગે છે ને. હવે તમે સમજો છો - આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ તો આ હતો ને. આમનો ધર્મ ક્યારે સ્થાપન થયો. જરા પણ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. તમારી બુદ્ધિ થી પણ ઘડી-ઘડી ખસી જાય છે. તમે હમણાં દેવી-દેવતા બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. કોણ ભણાવી રહ્યું છે? સ્વયં પરમપિતા પરમાત્મા. તમે સમજો છો આપણો આ બ્રાહ્મણ કુળ છે. રાજધાની નથી હોતી. આ છે સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણ કુળ. બાપ પણ સર્વોત્તમ છે ને. ઊંચે થી ઊંચા છે તો જરૂર એમની આવક પણ ઊંચી હશે. એમને જ શ્રી શ્રી કહેવાય છે. તમને પણ શ્રેષ્ઠ બનાવે છે. આપ બાળકો જ જાણો છો કે અમને શ્રેષ્ઠ બનાવવા વાળા કોણ છે? બીજું કોઈ પણ નથી સમજતું. તમે કહેશો - અમારા બાપ, બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે, ભણાવી રહ્યાં છે. આપણે આત્માઓ છીએ. આપણને આત્માઓને બાપે સ્મૃતિ અપાવી છે. તમે અમારી સંતાન છો. બ્રધરહુડ (ભાઈ-ભાઈ) છો ને. બાપ ને યાદ પણ કરો છો. સમજો છો એ નિરાકારી બાપ છે તો જરૂર આત્માને પણ નિરાકાર જ કહેશું. આત્મા જ એક શરીર છોડી બીજું લે છે. પછી પાર્ટ ભજવે છે. મનુષ્ય પછી આત્મા ને બદલે પોતાને શરીર સમજી લે છે. હું આત્મા છું, આ ભૂલી જાય છે. હું ક્યારેય ભૂલતો નથી. તમે આત્માઓ બધી છો સાલિગ્રામ. હું છું પરમપિતા એટલે પરમ આત્મા. એમની ઉપર કોઈ બીજું નામ નથી. એ પરમ આત્માનું નામ છે શિવ. છો તમે પણ એવી જ આત્મા પરંતુ તમે બધાં સાલિગ્રામ છો. શિવના મંદિરમાં જાઓ છો, ત્યાં પણ સાલિગ્રામ ખુબ રાખે છે. શિવની પૂજા કરે છે તો સાલિગ્રામની પણ સાથે કરે છે ને. ત્યારે બાબાએ સમજાવ્યું હતું કે તમારી આત્મા અને શરીર બંનેવ ની પૂજા થાય છે. મારી તો ફક્ત આત્માની જ થાય છે. શરીર છે નહીં. તમે કેટલાં ઉંચ બનો છો. બાબા ને તો ખુશી થાય છે ને. બાપ ગરીબ હોય છે, બાળકો ભણી ને કેટલાં આગળ જાય છે. શું થી શું બની જાય છે. બાપ પણ જાણે છે તમે કેટલાં ઉંચ હતાં. હવે કેટલાં આરફન (અનાથ) બની ગયાં છો, બાપને જ નથી જાણતાં. હવે તમે બાપનાં બન્યાં છો તો આખાં વિશ્વનાં માલિક બની જાઓ છો.

બાપ કહે છે - મને કહો જ છો - હેવનલી ગોડફાધર. આ પણ તમે જાણો છો હમણાં સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ રહી છે. ત્યાં શું-શું હશે - આ સિવાય તમારા બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે આપણે વિશ્વનાં માલિક હતાં, હવે બની રહ્યાં છીએ. પ્રજા પણ એવું કહેશે ને કે અમે માલિક છીએ. આ વાતો આપ બાળકોની જ બુદ્ધિમાં છે તો ખુશી રહેવી જોઈએ ને! આ વાતો સાંભળીને પછી બીજાઓને પણ સંભળાવવાની છે, એટલે સેવાકેન્દ્ર કે મ્યુઝિયમ ખોલતા રહો છો. જે કલ્પ પહેલાં થયું હતું તે જ થતું રહેશે. મ્યુઝિયમ સેવાકેન્દ્ર વગેરે નાં માટે તમને ખુબ ઓફર (અર્પણ) કરશે, પછી ખુબ નીકળશે. બધાની હઠીઓ નરમ થતી જાય છે. આખી દુનિયાની હવે તમે હઠીઓ નરમ કરતાં જાઓ છો. તમારા યોગમાં તાકાત કેટલી જબરજસ્ત છે. બાપ કહે છે તમારામાં તાકાત ખુબ છે. ભોજન તમે યોગમાં રહીને બનાવો, ખવડાવો તો બુદ્ધિ આ તરફ ખેંચાશે. ભક્તિમાર્ગમાં તો ગુરુઓનું એકું પણ ખાય છે. આપ બાળકો સમજો છો ભક્તિમાર્ગ નો વિસ્તાર તો ખુબ છે, તેનું વર્ણન નથી કરી શકતાં. આ બીજ તે ઝાડ છે. બીજ નું વર્ણન કરી શકાય છે. બાકી કોઈને કહો ઝાડ નાં પત્તા ગણતરી કરો તો કરી નહીં શકે. અથાહ પત્તા હોય છે. બીજમાં તો પત્તાની નિશાની દેખાતી નથી. વન્ડર (અદ્ભુત) છે ને. આને પણ કુદરત કહીશું.

જીવજંતુ કેટલાં વઠ્ઠરકુલ છે. અનેક પ્રકારનાં કીડા છે, કેવી રીતે ઉત્પન્ન થાય છે, ખુબ વઠ્ઠરકુલ ડ્રામા છે, આને કહેવાય જ છે નેચર (સ્વભાવ). આ પણ બન્યો-બનેલ ખેલ છે. સતયુગમાં શું-શું જોશો. તે પણ નવી ચીજો જ હશે, બધુંજ નવું હોય છે. મોર માટે તો બાબાએ સમજાવ્યું છે તેને ભારતનું રાષ્ટ્રીય પક્ષી કહેવાય છે કારણ કે શ્રીકૃષ્ણનાં મુગટમાં મોરનું પીંછું દેખાડે છે. મોર અને ઢેલ સુંદર પણ હોય છે. ગર્ભ પણ આંસુ થી થાય છે, એટલે રાષ્ટ્રીય પક્ષી કહે છે. આવા સુંદર પક્ષી વિલાયત તરફ પણ હોય છે.

હવે આપ બાળકોને આખી સૃષ્ટિનાં આદિ મધ્ય અંત નું રહસ્ય સમજાવ્યું છે જે બીજું કોઈ નથી જાણતું. બોલો, અમે તમને પરમપિતા પરમાત્મા ની બાયોગ્રાફી બતાવીએ છીએ. રચતા છે તો જરૂર તેમની રચના પણ હશે. એમની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી અમે જાણીએ છીએ. ઊંચે થી ઊંચ બેહદનાં બાપ નો શું પાર્ટ છે અમે જાણીએ છીએ, દુનિયા તો કંઈ પણ નથી જાણતી. આ ખુબ છી-છી દુનિયા છે. આ સમયે સુંદરતા માં પણ મુસીબત છે. બાળકીઓને જુઓ કેવી-કેવી રીતે ભગાવતાં રહે છે. આપ બાળકોને આ વિકારી દુનિયાથી તો નફરત થવી જોઈએ. આ છી-છી દુનિયા, છી-છી શરીર છે. આપણે તો હવે બાપ ને યાદ કરી પોતાની આત્માને પવિત્ર બનાવવાની છે. આપણે સતોપ્રધાન હતાં, સુખી હતાં. હવે તમોપ્રધાન બન્યાં છીએ તો દુઃખી છીએ ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. તમે ઈચ્છો છો અમે પતિત થી પાવન બનીએ. ભલે ગાયે પણ છે પતિત-પાવન પરંતુ નફરત કંઈ પણ નથી આવતી. આપ બાળકો સમજો છો આ છી-છી દુનિયા છે. નવી દુનિયામાં આપણને શરીર પણ ગુલ-ગુલ મળશે. હવે આપણે અમરપુરી નાં માલિક બની રહ્યાં છીએ. આપ બાળકોએ સદૈવ ખુશ, હર્ષિતમુખ રહેવું જોઈએ. તમે ખુબ સ્વીટ ચિલ્ડ્રન (મીઠા બાળકો) છો. બાપ પ હજાર વર્ષ પછી એ જ બાળકો થી આવીને મળે છે. તો જરૂર ખુશી થશે ને. હું ફરી થી આવ્યો છું બાળકોથી મળવાં. અચ્છા -

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આપણે ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી છીએ, એટલે ભણતર નો નશો પણ રહે તો પોતાનાં કેરેક્ટર (ચરિત્ર) પર પણ ધ્યાન હોય. એક દિવસ પણ ભણતર માં ગેરહાજરી નથી કરવાની. મોડે થી ક્લાસ માં આવીને શિક્ષક નું અપમાન નથી કરવાનું.
2. આ વિકારી છી-છી દુનિયા થી નફરત રાખવાની છે. બાપની યાદથી પોતાની આત્માને પવિત્ર સતોપ્રધાન બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. સદૈવ ખુશ, હર્ષિત મુખ રહેવાનું છે.

વરદાન :- અંત : વાહક શરીર દ્વારા સેવા કરવાવાળા કર્મબંધન મુક્ત ડબલ લાઈટ ભવ જેવી રીતે સ્થૂળ શરીર દ્વારા સાકારી ઈશ્વરીય સેવામાં બીઝી (વ્યસ્ત) રહો છો એવી રીતે પોતાનાં આકારી શરીર દ્વારા અંતવાહક સેવા પણ સાથ-સાથે કરવાની છે. જેવી રીતે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના ની વૃદ્ધિ થઈ તેવી રીતે હમણાં પોતાનાં સૂક્ષ્મ શરીર દ્વારા, શિવશક્તિ નાં કમબાઈન્ડ (સંયુક્ત) રૂપ નાં સાક્ષાત્કાર દ્વારા સાક્ષાત્કાર અને સંદેશ મળવાનું કાર્ય થવાનું છે. પરંતુ આ સેવાનાં માટે કર્મ કરતાં પણ કોઈ પણ કર્મ બંધનો થી મુક્ત સદા ડબલ લાઈટ રૂપ માં રહો.

સ્લોગન :- માન નાં ત્યાગમાં સર્વનું માનનીય બનવાનું ભાગ્ય સમાયેલું છે.

“ મીઠા બાળકો - આ ભૂલ - ભૂલૈયા નો ખેલ છે , તમે ઘડી - ઘડી બાપ ને ભૂલી જાઓ છો , નિશ્ચયબુદ્ધિ બનો તો આ ખેલમાં ફસાશો નહીં ”

પ્રશ્ન :- કયામત નાં સમયને જોતાં આપ બાળકો નું કર્તવ્ય શું છે?

ઉત્તર :- તમારું કર્તવ્ય છે - પોતાનાં અભ્યાસ માં સારી રીતે લાગી જવું, બીજી વાતોમાં નથી જવાનું. બાપ તમને નયનો પર બેસાડીને, ગળાનો હાર બનાવીને સાથે લઈ જશે. બાકી તો બધાને પોત-પોતાનો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરીને જવાનું જ છે. બાપ આવ્યાં છે બધાને પોતાની સાથે ઘરે લઈ જવાં.

ગીત :- દૂર દેશ કા રહનેવાલા ...

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકોને બેસી સમજાવે છે - ભારત ખાસ અને આમ દુનિયા, બધાં વિશ્વમાં શાંતિ ઈચ્છે છે. હવે આ તો સમજવું જોઈએ - જરૂર વિશ્વનાં માલિક જ વિશ્વમાં શાંતિ સ્થાપન કરે છે. ગોડ ફાધર ને જ પોકારવાં જોઈએ કે આવીને વિશ્વમાં શાંતિ ફેલાવો. કોને પોકારીએ તે પણ બિચારાઓને ખબર નથી. આખાં વિશ્વની વાત છે ને. આખાં વિશ્વમાં શાંતિ ઈચ્છે છે. હવે શાંતિ નું ધામ તો અલગ છે, જ્યાં બાપ અને આપ આત્માઓ રહો છો. આ પણ બેહદનાં બાપ જ સમજાવે છે. હવે આ દુનિયામાં તો અસંખ્ય મનુષ્ય છે, અનેક ધર્મ છે. કહે છે - એક ધર્મ થઈ જાય તો શાંતિ થાય. બધાં ધર્મ મળીને એક તો થઈ ન શકે. ત્રિમૂર્તિ ની મહિમા પણ છે. ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર ખુબજ રાખે છે. આ પણ જાણે છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. કોની? ફક્ત શાંતિની થોડી હશે. શાંતિ અને સુખ ની સ્થાપના થાય છે. આ ભારતમાં જ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં જ્યારે આમનું રાજ્ય હતું તો જરૂર બાકી બધી જીવાત્માઓ, જીવ ને છોડી પોતાના ઘરે ગઈ હશે. હવે ઈચ્છે છે એક ધર્મ, એક રાજ્ય, એક ભાષા. હવે આપ બાળકો જાણો છો - બાપ શાંતિ, સુખ, સંપત્તિ ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. એક રાજ્ય પણ જરૂર અહીંયા જ હશે ને. એક રાજ્યની સ્થાપના થઈ રહી છે - આ કોઈ નવી વાત નથી. અનેક વાર એક રાજ્ય સ્થાપન થયું છે. પછી અનેક ધર્મોની વૃદ્ધિ થતાં-થતાં ઝાડ મોટું થઈ જાય છે પછી બાપને આવવું પડે છે. આત્મા જ સાંભળે છે, ભણે છે, આત્મામાં જ સંસ્કાર છે. આપણે આત્મા ભિન્ન-ભિન્ન શરીર ધારણ કરીએ છીએ. બાળકોને આ નિશ્ચયબુદ્ધિ થવામાં પણ બહુ મહેનત લાગે છે. કહે છે બાબા ઘડી ઘડી ભૂલી જઈએ છીએ. બાપ સમજાવે છે - આ ખેલ ભૂલ-ભૂલૈયા નો છે. આમાં તમે જેમ ફસાઈ ગયાં છો, ખબર નથી આપણે પોતાનાં ઘરે અથવા રાજધાનીમાં કેવી રીતે જઈશું. હવે બાપે સમજાવ્યું છે પહેલાં કંઈ નહોતાં જાણતાં. આત્મા કેટલી પથ્થર બુદ્ધિ બની જાય છે. પથ્થર બુદ્ધિ અને પારસ બુદ્ધિ નું ભારતમાં જ ગાયન છે. પથ્થર બુદ્ધિ રાજાઓ અને પારસ બુદ્ધિ રાજાઓ અહીંયા જ છે. પારસનાથ નું મંદિર પણ છે. હવે તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ ક્યાંથી આવ્યાં છીએ પાર્ટ ભજવવાં. પહેલા તો કંઈ પણ નહોતાં જાણતાં. આને કહે છે કાંટાઓનું જંગલ. આ આખી દુનિયા કાંટાઓનું જંગલ છે. ફૂલોના બગીચાને આગ લાગી, એવું ક્યારેય સાંભળ્યું નહિં હશે. હંમેશા જંગલને આગ લાગે છે. આ પણ જંગલ છે, આને આગ લાગવાની છે જરૂર. ભંભોર ને આગ લાગવાની છે. આ આખી દુનિયાને જ ભંભોર કહેવાય છે. હમણાં આપ બાળકોએ બાપને જાણી લીધાં છે. સમ્મુખ બેઠાં છે. જે ગાતા હતાં તુમ્હીં સે બેઠું... તે બધું થઈ રહ્યું છે. ભગવાનુવાચ તો જરૂર વાંચશે ને. ભગવાનુવાચ બાળકો પ્રતિ જ હશે ને. તમે જાણો છો ભગવાન ભણાવે છે. ભગવાન કોણ છે? નિરાકાર શિવ ને જ કહેશે. ભગવાન શિવની પૂજા પણ અહીંયા થાય છે. સતયુગમાં પૂજા વગેરે નથી હોતી. યાદ પણ નથી કરતાં. ભક્તો ને સતયુગ ની રાજધાની નું ફળ મળે છે. તમે સમજો છો આપણે સૌથી વધારે ભક્તિ કરી છે એટલે આપણે જ પહેલાં-પહેલાં બાપ ની પાસે આવ્યાં છીએ. પછી આપણે જ રાજધાનીમાં આવીશું. તો બાળકોને પૂરો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ-નવી દુનિયામાં ઉંચ પદ પામવાં. બાળકોનું દિલ થાય છે કે હવે અમે જલ્દી નવાં ઘરમાં જઈએ. શરૂ માં જ નવું ઘર હશે પછી જુનું થતું જશે. ઘરમાં બાળકોની વૃદ્ધિ થતી જશે. પુત્ર, પોત્રા, પર-પોત્રા તે તો જૂના ઘર માં આવશે ને. કહેશે અમારા દાદા પરદાદા નું મકાન છે. પાછળ આવવા વાળા પણ ઘણાં હોય છે ને. જેટલો જોર થી પુરુષાર્થ કરશે તો પહેલાં નવાં ઘરમાં આવશે. પુરુષાર્થની યુક્તિ બાપ ખુબજ સહજ સમજાવે છે. ભક્તિમાં પણ પુરુષાર્થ કરે છે ને. બહુજ ભક્તિ કરવાવાળા નું નામ પ્રસિદ્ધ થાય છે. ઘણાં ભક્તોનો સ્ટેમ્પ

(છાપ) પણ કાઢે છે. જ્ઞાનની માળાની તો કોઈ ને ખબર જ નથી. પહેલા છે જ્ઞાન, પછી છે ભક્તિ. આ આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે. અડધો સમય છે જ્ઞાન - સતયુગ-ત્રેતા. હવે આપ બાળકો નોલેજકુલ બનતાં જાઓ છો. શિક્ષક સદૈવ નોલેજ વાળા હોય છે. વિદ્યાર્થી માં નંબરવાર માર્ક્સ આવે છે. આ છે બેહદનાં શિક્ષક. તમે છો બેહદનાં વિદ્યાર્થી, વિદ્યાર્થી તો નંબરવાર જ પાસ થશે. જેમ કલ્પ પહેલાં થયાં છે. બાપ સમજાવે છે તમે જ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. ૮૪ જન્મોમાં ૮૪ શિક્ષક હોય છે. પુનર્જન્મ તો જરૂર લેવાનો જ છે. પહેલા જરૂર સતોપ્રધાન દુનિયા હોય છે પછી જૂની તમોપ્રધાન દુનિયા હોય છે. મનુષ્ય પણ તમોપ્રધાન હશે ને. ઝાડ પણ પહેલાં નવું સતોપ્રધાન હોય છે. નવાં પત્તા બહુ જ સારા-સારા હોય છે. આ તો બેહદ નું ઝાડ છે. અનેક ધર્મ છે. તમારી બુદ્ધિ હવે બેહદ તરફ જશે. કેટલું મોટું ઝાડ છે. પહેલાં પહેલાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ જ હશે. પછી વેરાયટી (વિવિધ) ધર્મ આવશે. તમે જ ૮૪ વેરાયટી જન્મ લીધાં છે. તે પણ અવિનાશી છે. તમે જાણો છો કલ્પ-કલ્પ ૮૪ નું ચક્ર આપણે ફરતાં રહીએ છીએ. ૮૪ નાં ચક્ર માં આપણે જ આવીએ છીએ. ૮૪ લાખ જન્મ કોઈ મનુષ્ય ની આત્મા નથી લેતી. તે તો વિવિધ જાનવર વગેરે અનેક છે. તેની કોઈ ગણતરી પણ નથી કરી શકતાં. મનુષ્યની આત્માએ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. તો આ પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં એકદમ જાણે થાકી ગયાં છે. દુઃખી બની ગયાં છે. સીડી ઉતરતા સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. બાપ ફરી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવે છે. બાપ કહે છે - હું તમોપ્રધાન શરીર તમોપ્રધાન દુનિયામાં આવું છું. હવે આખી દુનિયા તમોપ્રધાન છે. મનુષ્ય તો એવું કહી દે છે - આખાં વિશ્વમાં શાંતિ કેવી રીતે થાય. સમજતાં નથી કે વિશ્વમાં શાંતિ ક્યારે હતી. બાપ કહે છે તમારા ઘરમાં તો ચિત્ર રાખ્યાં છે ને. આમનું રાજ્ય હતું - તો આખાં વિશ્વમાં શાંતિ હતી, એને સ્વર્ગ કહેવાય છે. નવી દુનિયાને જ હેવન (સ્વર્ગ) ગોલ્ડન એજ કહેવાય છે. હવે આ જૂની દુનિયા બદલવાની છે. તે રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. વિશ્વમાં રાજ્ય તો આમનું જ હતું. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિરમાં બહુજ મનુષ્ય જાય છે. આ થોડી કોઈની બુદ્ધિમાં છે કે આ જ ભારતનાં માલિક હતાં - આમનાં રાજ્ય માં જરૂર સુખ-શાંતિ હતી. ૫ હજાર વર્ષની વાત છે - જ્યારે એમનું રાજ્ય હતું. અડધાકલ્પ પછી જૂની દુનિયા કહેવાય છે એટલે ધંધાવાળા સ્વસ્તિક કરે છે ચોપડામાં. એનો પણ અર્થ છે ને. તે તો ગણેશ કહી દે છે. ગણેશ ને પછી વિઘ્ન વિનાશક દેવતા સમજે છે. સ્વસ્તિકા માં પૂરા ચાર ભાગ હોય છે. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. હમણાં દિવાળી મનાવે છે, હકીકતમાં સાચી-સાચી દિવાળી યાદની યાત્રા જ છે જેનાથી આત્માની જ્યોતિ ૨૧ જન્મો માટે જાગી જાય છે. બહુ જ કમાણી થાય છે. આપ બાળકોને તો ખુબ જ ખુશી થવી જોઈએ. હવે તમારું નવું ખાતું શરૂ થાય છે - નવી દુનિયા માટે. ૨૧ જન્મોનાં માટે ખાતું હમણાં જમા કરવાનું છે. હવે બાપ બાળકો ને સમજાવે છે, સ્વયંને આત્મા સમજી સાંભળી રહ્યાં છો. આત્મા સમજી સાંભળશો તો ખુશી પણ રહેશે. બાપ આપણને ભણાવે છે. ભગવાનુવાચ પણ છે ને. ભગવાન તો એક જ હોય છે. જરૂર તે આવીને શરીર લેતાં હશે, ત્યારે ભગવાનુવાચ કહેવાય છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી ત્યારે નેતી-નેતી કરતા આવ્યાં છે. કહે પણ છે એ પરમપિતા પરમાત્મા છે. પછી કહી દે-અમે નથી જાણતાં. કહે પણ છે શિવબાબા, બ્રહ્માને પણ બાબા કહે છે. વિષ્ણુ ને ક્યારેય બાબા નહીં કહેશે. પ્રજાપિતા તો બાબા થયાં ને. તમે છો બી.કે., પ્રજાપિતા નામ ન હોવાથી સમજતાં નથી. આટલાં અનેક બી.કે. છે તો જરૂર પ્રજાપિતા જ હશે એટલે પ્રજાપિતા અક્ષર જરૂર નાખો. તો સમજશે પ્રજાપિતા તો અમારા જ બાપ થયાં. નવી સૃષ્ટિ જરૂર પ્રજાપિતા દ્વારા જ રચાય છે. આપણે આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છીએ પછી શરીર ધારણ કરી ભાઈ-બહેન થઈ જઈએ. બાપનાં બાળકો તો અવિનાશી છે પછી સાકાર માં બહેન-ભાઈ જોઈએ. તો નામ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. પરંતુ બ્રહ્મા ને કાંઈ આપણે યાદ નથી કરતાં. યાદ લૌકિક ને કરીએ અને પારલૌકિકને કરીએ છીએ. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને કોઈ યાદ નથી કરતું. દુઃખ માં બાપનું સિમરણ કરે છે, બ્રહ્માનું નહીં. કહેશે હું ભગવાન. હું બ્રહ્મા નહીં કહેશે. સુખમાં તો કોઈને પણ યાદ નથી કરતાં. ત્યાં સુખ જ સુખ છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી. તમે જાણો છો આ સમય છે ૩ બાપ. ભક્તિમાર્ગમાં લૌકિક અને પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરે છે. સતયુગ માં ફક્ત લૌકિક ને યાદ કરે છે. સંગમ પર ત્રણેય ને યાદ કરે છે. લૌકિક પણ છે પરંતુ જાણે છે તે છે હદનાં બાપ. તેમનાથી હદનો વારસો મળે છે. હમણાં આપણને બેહદનાં બાપ મળ્યાં છે જેનાથી બેહદનો વારસો મળે છે. આ સમજવાની વાત છે. હવે બેહદનાં બાપ આવ્યાં છે બ્રહ્માનાં તન માં - આપણને બાળકોને બેહદ નું સુખ આપવાં. એમનાં બનવાથી આપણે બેહદનો વારસો પામીએ છીએ. આ જેમ દાદા નો વારસો મળે છે - બ્રહ્મા દ્વારા, તેઓ કહે છે વારસો તમને હું આપું છું. ભણાવું હું છું. જ્ઞાન મારી પાસે છે. બાકી ન મનુષ્યમાં જ્ઞાન છે, ન દેવતાઓમાં. જ્ઞાન છે મારામાં. જે હું આપ બાળકોને આપું છું. આ છે રુહાની જ્ઞાન.

તમે જાણો છો રુહાની બાપ દ્વારા આપણને આ પદ મળે છે. આવું-આવું વિચાર સાગર મંથન કરવું જોઈએ.

ગાયન છે મનનાં જીતે જીત, મન થી હારે હાર.... હકીકત માં કહેવું જોઈએ - માયા પર જીત કારણ કે મનને તો જીતાતું નથી. મનુષ્ય કહે છે મનની શાંતિ કેવી રીતે થાય? બાપ કહે છે આત્મા કેવી રીતે કહેશે કે મનની શાંતિ જોઈએ. આત્મા તો છે જ શાંતિધામ માં રહેવા વાળી. આત્મા જ્યારે શરીરમાં આવે છે ત્યારે કાર્ય કરવા લાગી જાય છે. બાપ કહે છે તમે હવે સ્વધર્મ માં સ્થિત થાઓ, સ્વયં ને આત્મા સમજો. આત્મા નો સ્વધર્મ છે શાંત. બાકી શાંતિ ક્યાંથી શોધશો. આનાં પર રાણીનું પણ દૃષ્ટાંત છે હાર નું. સન્યાસી દૃષ્ટાંત આપે છે અને પછી પોતે જંગલમાં જઈને શાંતિ શોધે છે. બાપ કહે છે કે આપ આત્માનો ધર્મ જ શાંતિ છે. શાંતિધામ તમારું ઘર છે, જ્યાંથી પાર્ટ ભજવવા તમે આવો છો. શરીર થી પછી કર્મ કરવું પડે છે. શરીર થી અલગ થવાથી સન્નાટો થઈ જાય છે. આત્માએ જઈને બીજું શરીર લીધું પછી ચિંતા કેમ કરવી જોઈએ. પાછી થોડી આવશે. પરંતુ મોહ સતાવે છે. ત્યાં તમને મોહ નહીં સતાવશે. ત્યાં પ વિકાર હોતાં નથી. રાવણરાજ્ય જ નથી. તે છે રામરાજ્ય. હંમેશા રામરાજ્ય હોય તો પછી મનુષ્ય થાકી જાય. ક્યારે સુખ જોઈ ન શકે. હમણાં તમે આસ્તિક બન્યાં છો અને ત્રિકાળદર્શી પણ બન્યાં છો. મનુષ્ય બાપને નથી જાણતાં એટલે નાસ્તિક કહેવાય છે.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો કે આ શાસ્ત્ર વગેરે જે પાસ્ટ થઈ ગયાં છે, આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. હમણાં તમે છો જ્ઞાનમાર્ગ માં. બાપ આપ બાળકોને કેટલાં પ્રેમ થી નયનો પર બેસાડીને લઈ જાય છે. ગળાનો હાર બનાવી બધાને લઈ જાઉં છું. પોકારે પણ બધાં છે. જે કામ ચિતા પર બેસી કાળા થઈ ગયાં છે એમને જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડી, હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરાવી પાછાં લઈ જાય છે. હવે તમારું કામ છે ભણવાથી, બીજી વાતોમાં શું કરવાં જવું જોઈએ. કેવી રીતે મરશે, શું થશે... આ વાતોમાં આપણે કેમ જઈએ. આ તો કયામત નો સમય છે, બધાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી પાછાં ચાલ્યાં જશે. આ બેહદનાં ડ્રામાનું રહસ્ય આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે, બીજું કોઈ નથી જાણતું. બાળકો જાણે છે અમે બાબાની પાસે કલ્પ-કલ્પ આવીએ છીએ, બેહદનો વારસો લેવાં. આપણે જીવ આત્માઓ છીએ. બાબાએ પણ દેહમાં આવીને પ્રવેશ કર્યો છે. બાપ કહે છે હું સાધારણ તનમાં આવું છું, આમને પણ બેસી સમજાવું છું કે તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. બીજું કોઈ એવું કહી ન શકે કે બાળકો, દેહી-અભિમાની બની, બાપ ને યાદ કરો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યાદની યાત્રા માં રહીને સાચી-સાચી દિવાળી રોજ મનાવવાની છે. પોતાનું નવું ખાતું ૨૧ જન્મોનાં માટે જમા કરવાનું છે.
2. ડ્રામાનાં રહસ્ય ને બુદ્ધિમાં રાખી ભણવાનાં સિવાય બીજી કોઈ પણ વાતમાં નથી જવાનું. બધાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરવાનાં છે.

વરદાન :- લગનની અગ્નિ દ્વારા એક દીપ થી અનેક દીપ જગાડવા વાળા સાચાં સેવાધારી ભવ જેમ દિવાળી પર એક દીપ થી અનેક દીપક પ્રગટાવે, દીપમાળા મનાવે છે. દીપક માં અગ્નિ હોય છે એમ આપ દીપકો માં લગનની અગ્નિ છે. જો એક-એક દીપક ની એક દીપક સાથે લગન લાગી ગઈ તો આ સાચી દીપમાળા છે. તો જોવાનું છે કે અમે દીપક લગન લગાવીને અગ્નિ રૂપ બનવા વાળા, પોતાનાં પ્રકાશ થી અજ્ઞાનતા નો અંધકાર મટાવવા વાળા જ સાચાં સેવાધારી છે.

સ્લોગન :- એક બળ, એક ભરોસો - આ પાઠ ને સદા પાઠ્ઠી રાખો તો અધ વચ્ચે નાં ભવર થી સહજ નીકળી જશો.

“ મીઠા બાળકો - તમે સાચાં - સાચાં રાજકૃષિ છો , તમારું કર્તવ્ય છે તપસ્યા કરવી , તપસ્યા થી જ પૂજન લાયક બનશો ”

પ્રશ્ન :- કયો પુરુષાર્થ સદાકાળનાં માટે પૂજવા લાયક બનાવી દે છે?

ઉત્તર :- આત્માની જ્યોતિ જગાડવાનો કે તમોપ્રધાન આત્મા ને સતોપ્રધાન બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરો તો સદાકાળ નાં માટે પૂજન લાયક બની જશો. જો હમણાં ગફલત કરે છે તે ખુબ રડે છે. જો પુરુષાર્થ કરીને પાસ ન થયાં, ધર્મરાજ ની સજાઓ ખાધી તો સજા ખાવા વાળા પૂજાશે નહીં. સજા ખાવા વાળા નો ચહેરો ઉંચો ન થઈ શકે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવી રહ્યાં છે. પહેલાં-પહેલાં તો બાળકોને સમજાવે છે કે પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો. પહેલાં આત્મા છે, પછી શરીર છે. જ્યાં-ત્યાં પ્રદર્શની અથવા મ્યુઝિયમમાં, ક્લાસ માં પહેલાં-પહેલાં આ સાવધાની આપવાની છે કે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. બાળકો જ્યારે બેસે છે, બધાં દેહી-અભિમાની થઈને નથી બેસતાં. અહીં બેઠાં પણ ક્યાં-ક્યાં વિચાર જાય છે. સતસંગ માં જ્યાં સુધી કોઈ સાધુ વગેરે આવે ત્યાં સુધી શું બેસીને કરે છે. કોઈ ન કોઈ વિચારમાં બેઠાં રહે છે. પછી સાધુ આવે તો કથા વગેરે સાંભળવા લાગે છે. બાપે સમજાવ્યું છે - આ બધું ભક્તિમાર્ગમાં સાંભળવાનું-સંભળાવવાનું છે. બાપ સમજાવે છે આ બધું છે - આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી). આમાં છે કાંઈ પણ નહીં. દિવાળી પણ આર્ટિફિશિયલ મનાવે છે. બાપે સમજાવ્યું છે - જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર ખુલવું જોઈએ તો ઘર ઘરમાં પ્રકાશ થાય. હમણાં તો ઘર-ઘરમાં અંધકાર જ છે. આ બધો બહાર નો પ્રકાશ છે. તમે પોતાની જ્યોતિ જગાડવા બિલકુલ શાંતિ માં બેસો છો. બાળકો જાણે છે સ્વધર્મમાં રહેવાથી પાપ કપાય છે. જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ આ યાદની યાત્રાથી જ કપાય છે. આત્માની જ્યોત બુઝાય ગઈ છે ને. શક્તિનું પેટ્રોલ બધું ખતમ થઈ ગયું છે. તે ફરી ભરાઈ જશે કારણ કે આત્મા પવિત્ર બની જાય છે. કેટલો રાત-દિવસનો ફરક છે. હવે લક્ષ્મી ની કેટલી પૂજા થાય છે. ઘણાં બાળકો લખે છે લક્ષ્મી મોટી કે સરસ્વતી માં મોટી. લક્ષ્મી તો એક હોય છે - શ્રી નારાયણની. જો મહાલક્ષ્મી ને પૂજે છે તો તેને ચાર ભુજાઓ દેખાડે છે. તેમાં બંને આવી જાય છે. હકીકત માં તેને લક્ષ્મી-નારાયણની પૂજા કહેવાય. ચતુર્ભુજ છે ને - બંને સાથે. પરંતુ મનુષ્યો ને કાંઈ પણ સમજ નથી. બેહદનાં બાપ કહે છે કે બધાં બેસમજ બની ગયાં છે. લૌકિક બાપ ક્યારેય આખી દુનિયાનાં બાળકોને કહેશે કે શું બેસમજ છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો - વિશ્વનાં બાપ કોણ છે? સ્વયં કહે છે હું બધી આત્માઓનો બાપ છું. તમે બધાં મારા બાળકો છો. તે સાધુ લોકો તો કહી દેશે બધાં ભગવાન જ ભગવાન છે. તમે જાણો છો બેહદનાં બાપ બેહદ નું જ્ઞાન સમજાવી રહ્યાં છે આપણને આત્માઓને. મનુષ્યો ને તો દેહ-અભિમાન રહે છે - હું ફલાણો છું..... શરીર પર જે નામ પડ્યું છે, તેનાં પર ચાલતાં આવે છે. હવે શિવબાબા તો છે નિરાકાર, સુપ્રીમ સોલ. એ આત્મા પર નામ છે શિવ. આત્મા પર નામ એક જ શિવબાબાનું છે. બસ એ છે પરમ આત્મા, પરમાત્મા, એમનું નામ છે શિવ. બાકી જે પણ આત્માઓ અસંખ્ય છે તે બધાનાં શરીરોનાં નામ પડેલાં છે. શિવબાબા અહીંયા રહેતાં નથી, એ તો પરમધામ થી આવે છે. શિવ અવતરણ પણ છે. હમણાં બાપે તમને સમજાવ્યું છે - બધી આત્માઓ અહીંયા આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. બાપ નો પણ પાર્ટ છે. બાપ તો ખુબ મોટું કામ અહીંયા કરે છે. અવતાર માને છે તો એમની તો જાહેર રજા અને સ્ટેમ્પ વગેરે હોવાં જોઈએ. બધાં દેશોમાં રજા હોવી જોઈએ કારણ કે બાપ તો સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે ને. એમનો જન્મદિવસ અને ચાલ્યા જવાનો દિવસ, તારીખ વગેરે ની પણ ખબર નથી પડી શકતી કારણ કે આ તો ન્યારા છે ને એટલે ફક્ત શિવરાત્રિ કહી દે છે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો - અડધોકલ્પ છે બેહદ નો દિવસ, અડધોકલ્પ છે બેહદની રાત. રાત પૂરી થઈ પછી દિવસ થાય છે. તેનાં વચમાં બાપ આવે છે. આ તો એક્ચ્યુરેટ સમય છે. મનુષ્ય જન્મે છે તો નગરપાલિકા માં નોંધ કરે છે ને, પછી છ દિવસ પછી તેમનું નામ રાખે છે, તેને કહે છે - નામકરણ. કોઈ છઠ્ઠી કહે. ભાષાઓ તો ખુબ છે ને. લક્ષ્મી ની પૂજા કરે છે - આતીશબાજી સળગાવે છે. તમે પૂછી શકો છો જે લક્ષ્મી નો તહેવાર તમે મનાવો છો, એ ક્યારે તખ્ત પર બેઠાં? તખ્ત પર બેસવાનો જ કારોનેશન (રાજ્યાભિષેક) મનાવે છે, તેમનો જન્મ નથી મનાવતાં. લક્ષ્મીનું ચિત્ર થાળીમાં રાખી તેમનાથી ધન માંગે છે. બસ બીજું કાંઈ નહીં. મંદિર માં જઈને ભલે કંઈ માંગશે, પરંતુ દિવાળીનાં દિવસે તો તેમનાથી ફક્ત પૈસા માંગશે. પૈસા આપે થોડી છે. આ

જેવી-જેવી ભાવના છે... જો કોઈ સાચી ભાવનાથી પૂજા કરે તો અલ્પકાળનાં માટે ધન મળી શકે છે. આ છે જ અલ્પકાળ નું સુખ. ક્યાંય તો સ્થાઈ સુખ પણ હશે ને. સ્વર્ગની તો તેમને ખબર જ નથી. અહીંયા સ્વર્ગની ભેંટ માં કોઈ ઉભું રહી નથી શકતું.

તમે જાણો છો અડધોકલ્પ છે જ્ઞાન, અડધોકલ્પ છે ભક્તિ. પછી થાય છે વૈરાગ્ય. સમજાવાય છે - આ જૂની દુનિયા છી-છી દુનિયા છે એટલે પછી નવી દુનિયા જરૂર જોઈએ. નવી દુનિયા વૈકુંઠ ને કહે છે, તેને હેવન, પેરેડાઇઝ કહેવાય છે. આ ડ્રામા માં પાર્ટધારી પણ અવિનાશી છે. આપ બાળકોને ખબર પડી છે કે આપણે આત્મા પાર્ટ કેવી રીતે ભજવીએ છીએ. બાબાએ સમજાવ્યું છે - કોઈને પણ પ્રદર્શની વગેરે દેખાડો છે તો પહેલાં-પહેલાં આ લક્ષ્ય-હેતુ સમજાવવાનો છે. સેકન્ડમાં જીવન મુક્તિ કેવી રીતે મળે છે - જન્મ-મરણ માં તો જરૂર આવવાનું જ છે. તમે સીડી પર ખુબ સારી રીતે સમજાવી શકો છો. રાવણરાજ્ય માં જ ભક્તિ શરૂ થાય છે. સતયુગમાં ભક્તિનું નામ-નિશાન નથી હોતું. જ્ઞાન અને ભક્તિ બંને અલગ-અલગ છે ને. હવે તમને આ જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય છે. તમે જાણો છો આ દુનિયા હવે ખતમ થવાની છે. બાપ સદૈવ બાળકોનાં સુખદાયી જ હોય છે. બાળકોનાં માટે જ બાપ કેટલું માથું મારે છે. બાળકો માટે જ ગુરુઓની પાસે જાય છે, સાધુઓની પાસે જાય છે - કેવી રીતે પણ કરીને બાળક થાય કારણ કે સમજે છે બાળક હશે તો તેમને મિલકત દઈને જઈશું. બાળક હોય તો તેમને અમે વારિસ બનાવીએ. તો બાપ ક્યારેય બાળકોને દુઃખ થોડી આપશે. અસંભવ છે. તમે માતા-પિતા કહીને કેટલી રડીઓ મારતાં રહો છો. તો બાળકોનાં રુહાની બાપ બધાને સુખનો જ રસ્તો બતાવે છે. સુખ આપવા વાળા એક જ બાપ છે. દુઃખહર્તા સુખકર્તા એક રુહાની બાપ છે. આ વિનાશ પણ સુખ માટે જ છે. નહીં તો મુક્તિ-જીવનમુક્તિ કેવી રીતે પામશે? પરંતુ આ પણ કોઈ સમજશે થોડી. અહીંયા તો આ છે ગરીબ, અબળાઓ, જે પોતાને આત્માને નિશ્ચય કરી શકે. બાકી મોટા લોકોને તો દેહ નું અભિમાન એટલું પાકું થઈ ગયું છે જે વાત નહીં પૂછો. બાબા વારંવાર સમજાવે છે - તમે રાજકૃષિ છો. કૃષિ હંમેશા તપસ્યા કરે છે. તે તો બ્રહ્મ ને, તત્ત્વ ને યાદ કરે છે અથવા કોઈ કાળી વગેરે ને પણ યાદ કરતાં હશે. ઘણાં સન્યાસી પણ છે જે કાળી ની પૂજા કરે છે. માં કાળી કહી પોકારે છે. બાપ કહે છે - આ સમયે બધાં વિકારી છે. કામ ચિતા પર બેસી બધાં કાળા થયાં છે. માં, બાપ, બાળકો બધાં કાળા છે. આ બેહદની વાત છે. સતયુગ માં કાળા હોતાં નથી, બધાં છે ગોરા. પછી ક્યારે શ્યામ બને છે. આ આપ બાળકોને બાપે સમજાવ્યું છે. થોડા-થોડા પતિત થતાં-થતાં અંત માં બિલકુલ જ કાળા થઈ જાય છે. બાપ કહે છે રાવણએ કામ ચિતા પર ચઢાવી બિલકુલ કાળા બનાવી દીધાં છે. હવે ફરી તમને જ્ઞાન ચિતા પર ચઢાવું છે. આત્મા ને જ પવિત્ર બનાવવાની હોય છે. હવે પતિત-પાવન બાપ આવીને પાવન બનવાની યુક્તિ બતાવે છે. પાણી શું યુક્તિ બતાવશે. પરંતુ તમે કોઈ ને સમજાવો તો કોટો માં કોઈ જ સમજીને ઉંચ પદ પામે છે. હવે તમે બાપ થી પોતાનો વારસો લેવાં આવ્યાં છો - ૨૧ જન્મોનાં માટે. તમે આગળ ચાલીને ખુબ સાક્ષાત્કાર કરશો. તમને પોતાનાં ભણતર ની બધી ખબર પડશે. જે હમણાં ગફલત કરે છે પછી ખુબ રડશે. સજાઓ પણ તો ઘણી હોય છે ને. પછી પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. મોઢું ઉંચું કરી નહીં શકશે એટલે બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, પુરુષાર્થ કરી પાસ થઈ જાઓ, જે કંઈ પણ સજા ન ખાવી પડે ત્યારે પૂજન લાયક પણ બનશો. સજા ખાધી તો પછી થોડી પૂજાશો. આપ બાળકોએ પુરુષાર્થ ખુબ કરવો જોઈએ. પોતાની આત્માની જ્યોતિ જગાડવાની છે. હમણાં આત્મા તમોપ્રધાન બની છે, તેને જ સતોપ્રધાન બનાવવાની છે. આત્મા છે જ બિંદી. એક તારો છે. તેનો બીજું કોઈ નામ રાખી ન શકાય. બાળકોને સમજાવ્યું છે તેમનો સાક્ષાત્કાર થયો છે. સ્વામી વિવેકાનંદ અને રામકૃષ્ણ પરમહંસ નું બતાવે છે. તેમને જોયું કે તેમાંથી કંઈક લાઈટ નીકળી તે તો આત્મા જ નીકળે છે. તેમણે સમજ્યું તે મારામાં સમાઈ ગઈ. હવે આત્મા કોઈ આવીને સમાઈ થોડી શકે છે. તે તો જઈને બીજું શરીર લે છે. અંતમાં તમે ખુબ જોશો. નામ અને રૂપ થી ન્યારી કોઈ ચીજ હોતી નથી. આકાશ પોલાર છે, તેનું પણ નામ છે. હવે આ તો બાળકો સમજે છે, કલ્પ-કલ્પ સ્થાપના જે થતી આવી છે તે થવાની જ છે. આપણે બ્રાહ્મણ નંબરવાર પુરુષાર્થ કરતાં રહીએ છીએ. જે-જે સેકન્ડ વીતે છે તેને ડ્રામા જ કહેવાય છે. આખી દુનિયાનું ચક્ર ફરતું રહે છે. આ ૫ હજાર વર્ષ નું ચક્ર, જૂ માફક ફરતું રહે છે. ટિક-ટિક થતી રહે છે, હવે આપ મીઠા-મીઠા બાળકોએ ફક્ત બાપને જ યાદ કરવાનાં છે. ચાલતાં-ફરતાં કામ કરતા બાપને યાદ કરવામાં જ કલ્યાણ છે. પછી માયા ચમાટ લગાવી દેશે. તમે છો બ્રાહ્મણ, ભ્રમરી ની જેમ કીડાને આપ સમાન બ્રાહ્મણ બનાવવાનાં છે. તે ભ્રમરીનું તો એક દૃષ્ટાંત છે. તમે છો સાચાં-સાચાં બ્રાહ્મણ. બ્રાહ્મણોએ જ પછી દેવતા બનવાનું છે એટલે તમારો આ છે પુરુષોત્તમ બનવા માટે સંગમયુગ. અહીંયા તમે આવો જ છો પુરુષોત્તમ બનવાનાં માટે. પહેલાં બ્રાહ્મણ જરૂર બનવું પડે. બ્રાહ્મણ ની ચોટી છે ને. તમે બ્રાહ્મણોને સમજાવી શકો છો.

બોલો, આપ બ્રાહ્મણોનો તો કુળ છે, બ્રાહ્મણોની રાજધાની નથી. તમારો આ કુળ કોણે સ્થાપન કર્યો? તમારા મોટા કોણ છે? પછી તમે જ્યારે સમજાવશો તો ખુબ ખુશ થશે. બ્રાહ્મણોને માન આપે છે કારણ કે તે શાસ્ત્ર વગેરે સંભળાવે છે. પહેલાં રાખડી બાંધવા માટે પણ બ્રાહ્મણ જતાં હતાં. આજકાલ તો બાળકીઓ જાય છે. તમારે તો રાખડી તેમને બાંધવાની છે જે પવિત્રતાની પ્રતિજ્ઞા કરે. પ્રતિજ્ઞા જરૂર કરવી પડે. ભારત ને ફરીથી પાવન બનાવવા માટે આપણે આ પ્રતિજ્ઞા કરીએ છીએ. તમે પણ પાવન બનો, બીજાઓને પણ પાવન બનાવો. બીજા કોઈની તાકાત નથી જે એવી રીતે કહી શકે. તમે જાણો છો આ અંતિમ જન્મ પાવન બનવાથી આપણે પાવન દુનિયાનાં માલિક બનીએ છીએ. તમારો ધંધો જ આ છે. એવાં મનુષ્ય કોઈ હોતાં જ નથી. તમારે જઈને આ કસમ ઉઠાવડાવાની છે. બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે, આનાં પર વિજય પામવાની છે. આનાં પર જીત પામવાથી જ તમે જગતજીત બનશો. આ લક્ષ્મી-નારાયણએ જરૂર આગળ જન્મ માં પુરુષાર્થ કર્યો છે ત્યારે તો એવાં બન્યાં છે ને. હવે તમે બતાવી શકો છો - કયાં કર્મથી આમને આ પદ મળ્યું, આમાં મુંઝવાની તો કોઈ વાત જ નથી. તમને કોઈ આ દિવાળી વગેરેની ખુશી નથી. તમને તો ખુશી છે - અમે બાપનાં બન્યાં છીએ, એમનાથી વારસો પામીએ છીએ. ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્ય કેટલો ખર્ચો કરે છે. કેટલું નુકસાન પણ થઈ જાય છે. આગ લાગી જાય છે. પરંતુ સમજતાં નથી.

તમે જાણો છો હવે આપણે ફરીથી પોતાનાં નવાં ઘરે જવાનાં છીએ. ચક્ર ફરી હૂબહૂ રિપીટ થશે ને. આ બેહદની ફિલ્મ છે. બેહદની સ્લાઈડ (દૃશ્ય) છે. બેહદ બાપનાં બન્યાં છીએ તો કાપારી ખુશી હોવી જોઈએ. અમે બાપથી સ્વર્ગ નો વારસો જરૂર લઈશું. બાપ કહે છે પુરુષાર્થ થી જ જોઈએ તે લો. પુરુષાર્થ તમારે જરૂર કરવાનો છે. પુરુષાર્થ થી જ તમે ઉંચ બની શકો છો. આ બાબા (ધરડા) આટલાં ઉંચ બની શકે છે તો તમે કેમ ન બની શકો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેમ બાપ સદા બાળકો પ્રતિ સુખદાયી છે, એવી રીતે સુખદાયી બનવાનું છે. બધાને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો રસ્તો બતાવવાનો છે.
2. દેહી-અભિમાની બનવાની તપસ્યા કરવાની છે. આ જૂની છી-છી દુનિયાથી બેહદનાં વૈરાગી બનવાનું છે.

વરદાન :- દિવ્ય ગુણો નાં આહવાન દ્વારા સર્વ અવગુણો ની આહુતી દેવાવાળા સંતુષ્ટ આત્મા ભવ જેમ દિવાળી પર વિશેષ સફાઈ અને કમાઈ નું ધ્યાન રાખે છે. તેમ તમે પણ બધાં પ્રકારની સફાઈ અને કમાઈ નું લક્ષ્ય રાખી સંતુષ્ટ આત્મા બનો. સંતુષ્ટતા દ્વારા જ સર્વ દિવ્યગુણો નું આહવાન કરી શકશો. પછી અવગુણો ની આહુતી સ્વતઃ થઈ જશે. અંદર જે કમજોરીઓ, ખામીઓ, નિર્બળતા, કોમળતા રહી છે તેને સમાપ્ત કરી હવે નવું ખાતું શરૂ કરો અને નવાં સંસ્કારોનાં નવાં વસ્ત્ર ધારણ કરી સાચી દિવાળી મનાવો.

સ્લોગન :- સ્વમાન ની સીટ પર સદા સેટ રહેવું છે તો દૃઢ સંકલ્પનો પટ્ટો સારી રીતે બાંધી લો.

“ કર્માતીત સ્થિતિ ની નિશાનીઓ ”

આજે અવ્યક્ત બાપદાદા પોતાનાં ‘અવ્યક્ત સ્થિતિ ભવ’ નાં વરદાની બાળકો કે અવ્યક્ત ફરિશ્તાઓ ને મળવાં આવ્યાં છે. આ અવ્યક્ત મિલન આ આખાં કલ્પમાં હમણાં એક જ વાર સંગમ પર થાય છે. સતયુગ માં પણ દેવમિલન હશે પરંતુ ફરિશ્તાઓનું મિલન, અવ્યક્ત મિલન આ સમયે જ થાય છે. નિરાકાર બાપ પણ અવ્યક્ત બ્રહ્મા બાપનાં દ્વારા મિલન મનાવે છે. નિરાકાર ને પણ આ ફરિશ્તાઓની મહેફીલ અતિ પ્રિય લાગે છે, એટલે પોતાનું ધામ છોડી આકારી કે સાકારી દુનિયામાં મિલન મનાવવાં આવ્યાં છે. ફરિશ્તા બાળકોનાં સ્નેહનાં આકર્ષણ થી બાપને પણ રુપ બદલી, વેશ બદલી બાળકોનાં સંસાર માં આવવું જ પડે છે. આ સંગમયુગ બાપ અને બાળકોનો અતિ પ્યારો અને ન્યારો સંસાર છે. સ્નેહ સૌથી મોટી આકર્ષિત કરવાની શક્તિ છે જે પરમ-આત્મા, બંધનમુક્ત ને પણ, શરીર થી મુક્ત ને પણ સ્નેહનાં બંધન માં બાંધી લે છે, અશરીરી ને પણ લોન (ઋણ) નાં શરીરધારી બનાવી દે છે. આ જ છે બાળકોનાં સ્નેહનું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ.

આજ નો દિવસ અનેક ચારે બાજુનાં બાળકોનાં સ્નેહની ધારાઓ, સ્નેહનાં સાગર માં સમાવવાનો દિવસ છે. બાળકો કહે છે- ‘અમે બાપદાદા ને મળવા આવ્યાં છીએ’ બાળકો મળવા આવ્યાં છે? કે બાળકો ને બાપ મળવા આવ્યાં છે? કે બંનેવ જ મધુબન માં મળવા આવ્યાં છે? બાળકો સ્નેહ નાં સાગરમાં ન્હાવા આવ્યાં છે પરંતુ બાપ હજારો ગંગાઓમાં ન્હાવા આવે છે એટલે ગંગા-સાગર નો મેળો વિચિત્ર મેળો છે. સ્નેહ નાં સાગર માં સમાઈ સાગર સમાન બની જાય છે. આજનાં દિવસને બાપ સમાન બનવાનો સ્મૃતિ અર્થાત્ સમર્થી-દિવસ કહે છે. કેમ? આજ નો દિવસ બ્રહ્મા બાપનાં સંપન્ન અને સંપૂર્ણ બાપ સમાન બનવાનો યાદગાર દિવસ છે. બ્રહ્મા બાળક સો બાપ, કારણ કે બ્રહ્મા બાળક પણ છે, બાપ પણ છે. આજ નાં દિવસે બ્રહ્માએ બાળક નાં રુપમાં સપૂત બાળક બનવાનું સબૂત આપ્યું સ્નેહ નાં સ્વરુપનું, સમાન બનવાનું સબૂત આપ્યું; અતિ પ્યારા અને અતિ ન્યારાપણા નું સબૂત આપ્યું; બાપ સમાન કર્માતીત અર્થાત્ કર્મનાં બંધન થી મુક્ત, ન્યારા બનવાનું સબૂત આપ્યું; આખાં કલ્પ નાં કર્મોનાં હિસાબ-કિતાબ થી મુક્ત થવાનું સબૂત આપ્યું. સિવાય સેવાનાં સ્નેહનાં બીજું કોઈ બંધન નથી. સેવામાં પણ સેવાનાં બંધન માં બંધાવવા વાળા સેવાધારી નહિં કારણ કે સેવામાં પણ કોઈ બંધનમુક્ત બની સેવા કરે અને કોઈ બંધનયુક્ત બની સેવા કરે. સેવાધારી બ્રહ્મા બાપ પણ છે. પરંતુ સેવા દ્વારા હદની રોયલ ઇચ્છાઓ સેવામાં પણ હિસાબ-કિતાબનાં બંધન માં બાંધે છે. પરંતુ સાચાં સેવાધારી આ હિસાબ-કિતાબ થી પણ મુક્ત છે. આને જ કર્માતીત સ્થિતિ કહેવાય છે. જેમ દેહનું બંધન, દેહનાં સંબંધનું બંધન, આવો સેવામાં સ્વાર્થ - આ પણ બંધન કર્માતીત બનવામાં વિઘ્ન નાખે છે. કર્માતીત બનવું અર્થાત્ આ રોયલ હિસાબ-કિતાબ થી પણ મુક્ત.

મેજોરીટી (અધિકાંશ) નિમિત્ત ગીતા-પાઠશાળાઓનાં સેવાધારી આવ્યાં છે ને. તો સેવા અર્થાત્ બીજાઓને પણ મુક્ત બનાવવાં. બીજાઓને મુક્ત બનાવતાં સ્વયં ને બંધનમાં બાંધી તો નથી દેતાં? નષ્ટોમોહા બનવાનાં બદલે, લૌકિક બાળકો વગેરે સૌથી મોહ નો ત્યાગ કરી સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) થી મોહ તો નથી કરતાં? આ ખુબ સારા છે, બહુજ સારા છે, સારા-સારા સમજી મારાપણા ની ઈચ્છા નાં બંધનમાં તો નથી બંધાઈ જતાં? સોનાની સાંકળો તો સારી નથી લાગતી ને? તો આજનો દિવસ હદ નાં મારાં-મારાં થી મુક્ત થવાનો અર્થાત્ કર્માતીત થવાનો અવ્યક્ત દિવસ મનાવો. આને જ સ્નેહનું સબૂત કહેવાય છે. કર્માતીત બનવું - આ લક્ષ્ય તો બંધાનું સારું છે. હવે ચેક કરો - ક્યાં સુધી કર્મો નાં બંધન થી ન્યારા બન્યાં છો? પહેલી વાત - લૌકિક અને અલૌકિક, કર્મ અને સંબંધ બંનેમાં સ્વાર્થભાવ થી મુક્ત. બીજી વાત - પાછલાં જન્મોનાં કર્મો નો હિસાબ-કિતાબ અથવા વર્તમાન પુરુષાર્થની કમજોરી નાં કારણે કોઈ પણ વ્યર્થ સ્વભાવ-સંસ્કાર નાં વશ થવાથી મુક્ત બન્યાં છો ? ક્યારેય પણ કોઈ કમજોર સ્વભાવ-સંસ્કાર કે પાછલા સંસ્કાર-સ્વભાવ વશીભૂત બનાવે છે તો બંધનયુક્ત છે, બંધનમુક્ત નથી. એવું નહિં વિચારતાં કે ઇચ્છતાં નથી પરંતુ સ્વભાવ કે સંસ્કાર કરાવી દે છે. આ પણ નિશાની બંધનમુક્તની નથી પરંતુ બંધનયુક્ત ની છે. બીજી વાત - કોઈપણ સેવા ની, સંગઠન ની, પ્રકૃતિ ની પરિસ્થિતિ

સ્વસ્થિતિ ને કે શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ ને ડગમગ કરે છે - આ પણ બંધનમુક્ત સ્થિતિ નથી. આ બંધન થી પણ મુક્ત. અને ત્રીજી વાત - જૂની દુનિયામાં જૂનાં અંતિમ શરીરમાં કોઈ પણ પ્રકારની વ્યાધિ પોતાની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ ને હલચલ માં લાવે - આનાથી પણ મુક્ત. એક છે વ્યાધિ આવવી, એક છે વ્યાધિ હલાવવી. તો આવવી - આ ભાવી છે પરંતુ સ્થિતિ હલી જવી - આ બંધનયુક્ત ની નિશાની છે. સ્વચિંતન, જ્ઞાનચિંતન, શુભચિંતક બનવાનું ચિંતન બદલી શરીર ની વ્યાધિ નું ચિંતન ચાલવું - આનાથી મુક્ત કારણ કે વધારે પ્રકૃતિનું ચિંતન ચિંતા નાં રૂપમાં બદલાઈ જાય છે. તો આનાથી મુક્ત થવું - આને જ કર્માતીત સ્થિતિ કહેવાય છે. આ બધાં બંધનો ને છોડવાં, એ જ કર્માતીત સ્થિતિની નિશાની છે. બ્રહ્મા બાપે આ બધાં બંધનો થી મુક્ત થઈ કર્માતીત સ્થિતિને પ્રાપ્ત કરી. તો આજનો દિવસ બ્રહ્મા બાપ સમાન કર્માતીત બનવાનો દિવસ છે. આજનાં દિવસ નું મહત્વ સમજ્યાં? અચ્છા.

આજની સભા વિશેષ સેવાધારી અર્થાત્ પુણ્ય આત્મા બનવા વાળાઓ ની સભા છે. ગીતા પાઠશાળા ખોલવી અર્થાત્ પુણ્ય આત્મા બનવું. સૌથી મોટાં માં મોટું પુણ્ય દરેક આત્મા ને સદાનાં માટે અર્થાત્ અનેક જન્મોનાં માટે પાપો થી મુક્ત કરવાં - આ જ પુણ્ય છે. નામ ખૂબ જ સારું છે- ‘ગીતા પાઠશાળા’. તો ગીતા પાઠશાળા વાળા અર્થાત્ સદા સ્વયં ગીતાનો પાઠ ભણવા વાળા અને ભણાવવા વાળા. ગીતા-જ્ઞાન નો પહેલો પાઠ - અશરીરી આત્મા બનો અને અંતિમ પાઠ - નષ્ટો મોહા, સ્મૃતિ સ્વરૂપ બનો. તો પહેલો પાઠ છે વિધિ અને અંતિમ પાઠ છે વિધિ થી સિદ્ધિ. તો ગીતા-પાઠશાળા વાળા દર સમયે આ પાઠ ભણે છે કે ફક્ત મુરલી સંભળાવે છે ? કારણ કે સાચી ગીતા-પાઠશાળા ની વિધિ આ છે - પહેલા સ્વયં ભણવું અર્થાત્ બનવું પછી બીજાઓને પણ નિમિત્ત બની ભણાવવું. તો બધાં ગીતા-પાઠશાળા વાળાઓ આ વિધિ થી સેવા કરો છો ? કારણ કે આપ સર્વ આ વિશ્વની સામે પરમાત્મ-ભણતર નું સેમ્પલ છો. તો સેમ્પલ નું મહત્વ હોય છે. સેમ્પલ અનેક આત્માઓ ને એવાં બનવાની પ્રેરણા આપે છે. તો ગીતા-પાઠશાળા વાળાઓની ઉપર મોટી જવાબદારી છે. જો જરા પણ સેમ્પલ બનવામાં કમી દેખાઈ તો અનેક આત્માઓનું ભાગ્ય બનાવવાનાં બદલે, ભાગ્ય બનાવવાથી વંચિત કરવાનાં નિમિત્ત પણ બની જશો કારણ કે જોવા વાળા, સાંભળવા વાળા સાકાર રૂપમાં આપ નિમિત્ત આત્માઓને જુએ છે. બાપ તો ગુપ્ત છે ને એટલે એવું શ્રેષ્ઠ કર્મ કરીને બતાવો જે તમારા શ્રેષ્ઠ કર્મો ને જોઈ, અનેક આત્માઓ શ્રેષ્ઠ કર્મો કરીને પોતાનાં ભાગ્યની રેખા શ્રેષ્ઠ બનાવી શકે. તો એક પોતાને સદા સેમ્પલ સમજજો અને બીજું, સદા પોતાનો સિમ્બલ (ચિન્હ) યાદ રાખજો. ગીતા-પાઠશાળા વાળાઓનું સિમ્બલ કયું છે, જાણો છો? કમળપુષ્પ. બાપદાદાએ સંભળાવ્યું છે કે કમળ બનો અને અમલ કરો. કમળ બનવાનું સાધન જ છે અમલ કરવું. જો અમલ નથી કરતાં તો કમળ ન બની શકાય એટલે ‘સેમ્પલ છો’ અને ‘કમળ પુષ્પ’ નું સિમ્બલ સદા બુદ્ધિ માં રાખો. સેવા કેટલી પણ વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત થાય પરંતુ સેવા કરતાં ન્યારા બની પ્યારા બનવું. ફક્ત પ્યારા નથી બનતાં, ન્યારા બની પ્યારા બનવું કારણ કે સેવા થી પ્રેમ સારી વાત છે પરંતુ પ્રેમ લગાવનાં રૂપમાં બદલાઈ ન જાય. આને કહે છે ન્યારા બની પ્યારા બનવું. સેવા નાં નિમિત્ત બન્યાં, આ તો ખુબ સારું કર્યું. પુણ્ય આત્માનું ટાઈટલ તો મળી જ ગયું એટલે જુઓ, ખાસ નિમંત્રણ આપ્યું છે, કારણ કે પુણ્ય નું કામ કર્યું છે. હવે આગળ જે સિદ્ધિ નો પાઠ ભણાવ્યો, તો સિદ્ધિ ની સ્થિતિ થી બુદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરતાં રહેજો. સમજ્યાં, આગળ શું કરવાનું છે ? અચ્છા.

બધાં વિશેષ એક વાત ની રાહ જોઈ રહ્યાં છે, તે કઈ છે? (રીઝલ્ટ સંભળાવે) રીઝલ્ટ આપ સંભળાવશો કે બાપ સંભળાવશે? બાપદાદા એ શું કહ્યું હતું - રીઝલ્ટ લેશે કે આપશે? ડ્રામા પ્લાન અનુસાર જે ચાલ્યું, જેમ ચાલ્યું એને સારું જ કહેશું. લક્ષ્ય બધાએ સારું રાખ્યું, લક્ષણ યથાશક્તિ કર્મમાં દેખાડ્યાં. લાંબાકાળનું વરદાન નંબરવાર ધારણ કર્યું પણ અને હમણાં પણ જે વરદાન પ્રાપ્ત કર્યું, તે વરદાનીમૂર્ત બની બાપ સમાન વરદાન-દાતા બનતાં રહેજો. હમણાં બાપદાદા શું ઈચ્છે છે? વરદાન તો મળ્યું, હવે આ વર્ષે લાંબોકાળ બંધનમુક્ત અર્થાત્ બાપ સમાન કર્માતીત સ્થિતિ નો વિશેષ અભ્યાસ કરતાં દુનિયાને ન્યારા અને પ્યારાપણા નો અનુભવ કરાવો. ક્યારેક-ક્યારેક અનુભવ કરાવો - હવે આ વિધિને બદલી લાંબાકાળની અનુભૂતિઓનો પ્રત્યક્ષ લાંબોકાળ અચળ, અડોલ, નિર્વિઘ્ન, નિર્બંધન, નિર્વિકલ્પ, નિર્વિકર્મ અર્થાત્ નિરાકારી, નિર્વિકારી, નિરહંકારી - આ જ સ્થિતિને દુનિયાની આગળ પ્રત્યક્ષ રૂપમાં લાવો. આને કહેવાય છે બાપ સમાન બનવું. સમજ્યાં?

રિઝલ્ટમાં પહેલા સ્વયં થી સ્વયં સંતુષ્ટ, તે કેટલાં રહ્યાં? કારણ કે એક છે સ્વયંની સંતુષ્ટતા, બીજી છે બ્રાહ્મણ પરિવાર ની સંતુષ્ટતા, ત્રીજી છે બાપની સંતુષ્ટતા. ત્રણેવ નાં રિઝલ્ટ માં હવે વધારે માર્ક્સ લેવાનાં છે. તો સંતુષ્ટ બનો, સંતુષ્ટ કરો. બાપની સંતુષ્ટમણિ બની સદા ચમકતાં રહો. બાપદાદા બાળકોનો રીગાર્ડ (આદર)

રાખે છે, એટલે ગુપ્ત રેકૉર્ડ બતાવે છે. હોવનહાર છે, એટલે બાપ સદા સંપન્નતા ની સ્ટેજ જુએ છે. અચ્છા.

બધાં સંતુષ્ટમણિઓ છો ને? વૃદ્ધિ ને જોઈ ને ખુશ રહો. તમે બધાં તો ઈંતજાર માં છો કે આબુરોડ સુધી લાઈન લાગે. તો હમણાં તો ફક્ત હોલ ભરાયો છે, પછી શું કરશો? પછી સુઈ જશો કે અખંડ યોગ કરશો? આ પણ થવાનું છે એટલે થોડામાં જ રાજી રહો. ત્રણ પગ નાં બદલે એક પગ પૃથ્વી પણ મળે, તો પણ રાજી રહો. પહેલાં એવું થતું હતું - એવું નહીં વિચારો. પરિવારની વૃદ્ધિની ખુશી મનાવો. આકાશ અને પૃથ્વી તો ખૂટવા વાળા નથી ને. પહાડ તો ઘણાં છે. આ પણ થવું જોઈએ, આ પણ મળવું જોઈએ - આ મોટી વાત બનાવી દો છો. આ દાદીઓ પણ વિચારમાં પડી જાય છે - શું કરીએ, કેવી રીતે કરીએ? એવાં પણ દિવસ આવશે જે દિવસ નાં તડકામાં સુઈ જશો, રાત માં જાગશો. તે લોકો આગ સળગાવીને આસપાસ બેસી જાય છે ગરમ થઈને, તમે યોગ ની અગ્નિ પ્રગટાવીને બેસી જશો. પસંદ છે ને કે ખાટલો જોઈએ? બેસવા માટે ખુરશી જોઈએ? આ પહાડની પીઠ ને ખુરશી બનાવી દેજો. જ્યાં સુધી સાધન છે તો સુખ લો, નહીં તો પહાડ ને ખુરશી બનાવજો. પીઠ ને આરામ જોઈએ ને, બીજું તો કાંઈ નહીં. ૫ હજાર આવશે તો ખુરશીઓ તો ઉપાડવી પડશે ને. અને જ્યારે લાઈન લાગશે તો ખાટલા પણ છોડવાં પડશે. એવરરેડી (સદા તૈયાર) રહેજો. જો ખાટલો મળે તો પણ ‘હા-જી’, ધરતી મળે તો પણ ‘હા જી’. એવો શરૂ માં બહુજ અભ્યાસ કરાવ્યો છે. ૧૫-૧૫ દિવસ સુધી દવાખાના બંધ રહેતાં. દમા નાં દર્દીઓ પણ ઢોઢાં (બાજરાની રોટલી) અને લસી પીતા હતાં. પરંતુ બીમાર ન થયાં, બધાં જ તંદુરસ્ત થઈ ગયાં. તો આ શરૂ માં અભ્યાસ કરીને દેખાડ્યો છે, તો અંત માં પણ થશે ને. નહીં તો, વિચારો, દમા નાં દર્દી અને તેમને લસી આપો તો પહેલાં જ ગભરાઈ જશે. પરંતુ દુવા ની દવા સાથે હોય છે, એટલે મનોરંજન થઈ જાય છે. પેપર (પરીક્ષા) નથી લાગતું. મુશ્કેલ નથી લાગતું. ત્યાગ નહીં, એક્સકર્શન (આકર્ષણ) થઈ જાય છે. તો બધાં તૈયાર છો ને કે પ્રબંધ કરવાવાળા ની પાસે ટીચર્સ લિસ્ટ લઈ જશે? એટલે નથી બોલાવતાં ને. સમય આવવા પર આ બધાં સાધન થી પણ પરે સાધનાનાં સિદ્ધ રૂપમાં અનુભવ કરશે. રુહાની મિલેટ્રી (સેના) પણ છો ને. મિલેટ્રી નો પાર્ટ પણ તો ભજવવાનો છે. હમણાં તો સ્નેહી પરિવાર છે, ઘર છે - આ પણ અનુભવ કરી રહ્યાં છો. પરંતુ સમય પર રુહાની મિલેટ્રી બની જે સમય આવ્યો એને એવાં સ્નેહ થી પાર કરવો - આ પણ મિલેટ્રી ની વિશેષતા છે. અચ્છા.

ગુજરાતને આ વિશેષ વરદાન છે જે એવર-રેડી રહે છે. બહાનાં નથી આપતાં - શું કરીએ, કેવી રીતે આવીએ, રિઝર્વેશન નથી મળતું - પહોંચી જાય છે. નજીક નો ફાયદો છે. ગુજરાતને આજ્ઞાકારી બનવાનાં વિશેષ આશીર્વાદ છે કારણ કે સેવામાં પણ ‘હા-જી’ કરે છે ને. મહેનત ની સેવા સદા ગુજરાતને આપે છે ને. રોટલી ની સેવા કોણ કરે છે? સ્થાન આપવાની, ભાગદોડ કરવાની સેવા ગુજરાત કરે છે. બાપદાદા બધું જુએ છે. એવું નથી બાપદાદાને ખબર નથી પડતી. મહેનત કરવા વાળા ને વિશેષ મહેબૂબ ની મહોબ્બત પ્રાપ્ત થાય છે. નજીક નું ભાગ્ય છે અને ભાગ્ય ને આગળ વધારવાની રીત સારી રાખે છે. ભાગ્યને વધારતાં બધાને નથી આવડતું. કોઈને ભાગ્ય પ્રાપ્ત થાય છે પરંતુ એટલે સુધી જ રહે છે, વધારતાં નથી આવડતું. પરંતુ ગુજરાત નું ભાગ્ય છે અને વધારતાં પણ આવડે છે એટલે પોતાનું ભાગ્ય વધારી રહ્યાં છો - આ જોઈ બાપદાદા પણ ખુશ છે. તો બાપ નાં વિશેષ આશીર્વાદ - આ પણ એક ભાગ્ય ની નિશાની છે. સમજ્યાં?

જે પણ ચારે બાજુનાં સ્નેહી બાળકો પહોંચ્યા છે, બાપદાદા પણ તે બધાં દેશ, વિદેશ બંનેનાં સ્નેહી બાળકોને સ્નેહનું રિટર્ન (વળતર) ‘સદા અવિનાશી સ્નેહી ભવ’ નું વરદાન આપી રહ્યાં છે. સ્નેહ માં જેમ દુર-દુર થી દોડીને પહોંચ્યા છો, એમ જ જેમ સ્થૂળ માં દોડ લગાવી, સમીપ પહોંચ્યાં, સન્મુખ પહોંચ્યાં, એમ પુરુષાર્થમાં પણ વિશેષ ઉડતી કળા દ્વારા બાપ સમાન બનવું અર્થાત્ સદા બાપનાં સમીપ રહેવું. જેમ અહીં સામે પહોંચ્યાં છો, તેમ સદા ઉડતી કળા દ્વારા બાપનાં સમીપ જ રહેજો. સમજ્યાં, શું કરવાનું છે? આ સ્નેહ, દિલનો સ્નેહ દિલારામ બાપ ની પાસે તમારા પહોંચવાનાં પહેલાં જ પહોંચી જાય છે. ભલે સન્મુખ છો, ભલે આજનાં દિવસે દેશ-વિદેશ માં શરીર થી દૂર છે પરંતુ દૂર હોવા છતાં પણ બધાં બાળકો સમીપ થી સમીપ દિલતપ્તનશીન છે. તો સૌથી સમીપ સ્થાન છે દિલ. તો વિદેશ કે દેશ માં નથી બેઠાં પરંતુ દિલતપ્ત પર બેઠાં છે. તો સમીપ થઈ ગયાં ને. બધાં બાળકોની યાદ-પ્યાર, ફરિયાદ, મીઠી-મીઠી રુહ-રુહાનો, સૌગાતો-બધું બાપની પાસે પહોંચી ગયું. બાપદાદા પણ સ્નેહી બાળકોને ‘સદા મહેનત થી મુક્ત થઈ મહોબ્બત માં મગન રહો’ - આ વરદાન આપી રહ્યાં છે. તો બધાને રિટર્ન મળી ગયું ને. અચ્છા.

સર્વ સ્નેહી આત્માઓ ને, સદા સમીપ રહેવા વાળી આત્માઓ ને, સદા બંધનમુક્ત, કર્માતીત સ્થિતિ માં લાંબાકાળ નો અનુભવ કરવા વાળી વિશેષ આત્માઓ ને, સર્વ દિલતપ્તનશીન સંતુષ્ટમણિઓ ને બાપદાદા નું ‘અવ્યક્તિ સ્થિતિ ભવ’ નાં વરદાન સાથે યાદપ્યાર અને ગુડનાઈટ અને ગુડમોર્નિંગ.

વરદાન :- જૂનાં ખાતા સમાપ્ત કરી , નવા સંસ્કારો રૂપી નવાં વસ્ત્રો ધારણ કરવા વાળા બાપ સમાન સંપન્ન ભવ

જેમ દિવાળી પર નવા વસ્ત્ર ધારણ કરે છે, એમ આપ બાળકો આ મરજીવા નવાં જન્મમાં, નવા સંસ્કારો રૂપી વસ્ત્ર ધારણ કરી નવું વર્ષ મનાવો. પોતાની કમજોરીઓ, ખામીઓ, નિર્બળતા, કોમળતા વગેરે ને જે પણ જુના ખાતા રહેલા છે, એને સમાપ્ત કરી સાચી દિવાળી મનાવો. આ નવાં જન્મમાં નવા સંસ્કાર ધારણ કરી લો તો બાપ સમાન સંપન્ન બની જશો.

સ્લોગન :- શુદ્ધ સંકલ્પ નો ખજાનો જમા હોય તો વ્યર્થ સંકલ્પો માં સમય નહિં જશે.

સુચના:- આજે મહિનાનો ત્રીજો રવિવાર છે, બધાં રાજ્યોગી તપસ્વી ભાઈ-બહેનો સાંજે ૬:૩૦ થી ૭:૩૦ વાગ્યા સુધી, વિશેષ યોગ અભ્યાસનાં સમયે પોતાની શુભ ભાવનાઓની શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ દ્વારા મન્સા મહાદાની બની બધાં ને નિર્ભયતાનું વરદાન આપવાની સેવા કરે.

“ મીઠા બાળકો - તમે આ રુહાની યુનિવર્સિટી નાં વિદ્યાર્થી છો , તમારું કામ છે આખાં યુનિવર્સ ને બાપ નો સંદેશ આપવો ”

પ્રશ્ન :- હમણાં આપ બાળકો કયો ઢિંઢેરો પીટો છો અને કઈ વાત સમજાવો છો?

ઉત્તર :- તમે ઢિંઢેરો પીટો છો કે આ નવી દૈવી રાજધાની ફરી થી સ્થાપન થઈ રહી છે. અનેક ધર્મો નો હવે વિનાશ થવાનો છે. તમે બધાં ને સમજાવો છો કે બધાં બેફિકર રહો, આ ઇન્ટરનેશનલ રોલા છે. લડાઈ જરૂર લાગવાની છે, આનાં પછી દૈવી રાજધાની આવશે.

ઓમ શાંતિ ! આ છે રુહાની યુનિવર્સિટી. આખાં વિશ્વની જે પણ આત્માઓ છે, યુનિવર્સિટીમાં આત્માઓ જ ભણે છે. યુનિવર્સ અર્થાત વિશ્વ. હવે કાયદા અનુસાર યુનિવર્સિટી અક્ષર આપ બાળકોનો છે. આ છે રુહાની યુનિવર્સિટી. જિસ્માની યુનિવર્સિટી હોતી જ નથી. આ એક જ ગોડ ફાધરલી યુનિવર્સિટી છે. બધી આત્માઓને શીખવા મળે છે. તમારો આ સંદેશ કોઈને કોઈ પ્રકાર થી બધાં ને જરૂર પહોંચવો જોઈએ, સંદેશ આપવાનો છે ને અને આ સંદેશ બિલકુલ સરળ છે. બાળકો જાણે છે એ આપણા બેહદનાં બાપ છે, જેમને બધાં યાદ કરે છે. એવું પણ કહેશું એ આપણા બેહદ નાં માશૂક છે, જે પણ વિશ્વની જીવાત્માઓ છે તે એ માશૂક ને યાદ જરૂર કરે છે. આ વાત સારી રીતે ધારણ કરવાની છે. જે સ્વચ્છ બુદ્ધિ હશે તે સારી રીતે ધારણ કરી શકશે. વિશ્વમાં જે પણ આત્માઓ છે તે બધાનાં બાપ એક જ છે. યુનિવર્સિટીમાં તો મનુષ્ય જ ભણે ને. હવે આપ બાળકો આ પણ જાણો છો - આપણે જ ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ. ૮૪ લાખ ની તો વાત જ નથી. વિશ્વમાં જે પણ આત્માઓ છે, આ સમયે બધી પતિત છે. આ છે છી-છી દુનિયા, દુઃખધામ. તેને સુખધામમાં લઈ જવાવાળા એક જ બાપ છે, એમને લિબરેટર (મુક્તિદાતા) પણ કહે છે. તમે આખાં યુનિવર્સ કે વિશ્વનાં માલિક બનો છો ને. બાપ બધાનાં માટે કહે છે આ સંદેશ પહોંચાડીને આવો. બાપ ને બધાં યાદ કરે છે, એમને ગાઈડ (માર્ગદર્શક), લિબરેટર, મર્સીફુલ (રહેમદિલ) પણ કહે છે. અનેક ભાષાઓ છે ને. બધી આત્માઓ એક ને પોકારે છે તો એ એક જ આખાં વિશ્વનાં શિક્ષક પણ થયાં ને. બાપ તો છે જ પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી કે એ આપણા બધી આત્માઓનાં શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. બધાં ને ગાઈડ પણ કરે છે. આ બેહદનાં ગાઈડ ને ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો. આપ બ્રાહ્મણોનાં સિવાય બીજું કોઈ નથી જાણતું. આત્માને પણ તમે જાણી છે કે આત્મા શું ચીજ છે. દુનિયામાં તો એક પણ મનુષ્ય નથી, ખાસ ભારત આમ દુનિયા કોઈને પણ ખબર નથી કે આત્મા શું ચીજ છે. ભલે કહે છે ભ્રુકુટીનાં વચ માં ચમકે છે અજબ તારો. પરંતુ સમજ કાંઈ નથી. હવે તમે જાણો છો આત્મા તો અવિનાશી છે. તે ક્યારેય મોટી કે નાની નથી થતી. જેવી તમારી આત્મા છે, બાપ પણ એ જ બિંદુ છે. મોટા-નાનાં નથી. એ પણ છે આત્મા ફક્ત પરમ આત્મા છે, સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) છે. બરાબર બધી આત્માઓ પરમધામમાં રહેવાવાળી છે. અહીંયા આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. પછી પોતાનાં પરમધામ જવાની કોશિશ કરે છે. પરમપિતા પરમાત્મા ને બધાં યાદ કરે છે કારણ કે આત્માઓ ને પરમપિતાએ જ મુક્તિ માં મોકલ્યા હતાં તો એમને જ યાદ કરે છે. આત્મા જ તમોપ્રધાન બની છે. યાદ કેમ કરે છે? એટલી પણ ખબર નથી. જેમ બાળક કહેશે - “બાબા”, બસ. તેને કાંઈ પણ ખબર જ નથી. તમે પણ બાબા મમ્મા કહો છો, જાણતાં કાંઈ નથી. ભારતમાં એક રાષ્ટ્રીયતા હતી, તેમને દૈવી રાષ્ટ્રીયતા કહેવાય છે. પછી બીજા પણ એમાં આવ્યાં છે. હવે કેટલાં અસંખ્ય થઈ ગયાં છે, એટલે આટલાં ઝઘડા વગેરે થાય છે. જ્યાં-જ્યાં વધારે ધુસી ગયાં છે, તેમને ત્યાંથી નીકાળવાની કોશિશ કરતાં રહે છે. ખુબ ઝઘડા થઈ ગયાં છે. અંધકાર પણ ખુબ થઈ ગયો છે. કંઈક તો સીમા પણ હોવી જોઈએ ને. એક્ટર્સ ની લિમિટ હોય છે. આ પણ બન્યો-બનેલ ખેલ છે. આમાં જેટલાં પણ એક્ટર્સ છે, તેમાં ઓછાં વધારે થઈ ન શકે. જ્યારે બધાં એક્ટર્સ સ્ટેજ પર આવી જાય છે પછી તેમને પાછું પણ જવાનું છે. જે પણ એક્ટર્સ રહેલાં હશે, આવતાં રહેશે. ભલે કેટલું પણ કંટ્રોલ વગેરે કરવા માટે માથું મારતા રહે છે, પરંતુ કરી નથી શકતાં. બોલો, અમે બી.કે. એવો બર્થ કંટ્રોલ કરી દઈએ છીએ જે બાકી ૯ લાખ જઈને રહેશે. પછી આખી જનસંખ્યા જ ઓછી થઈ જશે. અમે તમને સત્ય બતાવીએ છીએ, હવે સ્થાપના કરી રહ્યાં છીએ. નવી દુનિયા, નવું ઝાડ જરૂર નાનું જ હશે. અહીંયા તો આ કંટ્રોલ કરી નહીં શકે કારણ કે તમોપ્રધાન વધારે થતાં જાય છે. વૃદ્ધિ થતી જાય છે. એક્ટર્સ જે પણ આવવા વાળા છે, અહીંયા જ આવીને શરીર ધારણ કરશે. આ વાતોને કોઈ સમજતાં નથી. તીક્ષ્ણ બુદ્ધિ સમજે છે રાજધાની માં તો દરેક પ્રકાર નાં પાર્ટધારી હોય છે.

સતયુગમાં જે રાજધાની હતી તે ફરી થી સ્થાપન થઈ રહી છે. ટ્રાન્સફર થઈ જશે. તમે હમણાં તમોપધાન થી સતોપધાન ક્લાસ માં ટ્રાન્સફર થાઓ છો. જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયામાં જાઓ છો. તમારું ભણતર આ દુનિયા માટે નથી. આવી યુનિવર્સિટી બીજી કોઈ હોઈ ન શકે. ગોડ ફાધર જ કહે છે હું તમને અમરલોક નાં માટે ભણાવું છું. આ મૃત્યુલોક ખલાસ થવાનો છે. સતયુગમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની હતી. આ સ્થાપના કેવી રીતે થઈ, આ કોઈને ખબર નથી.

બાબા હંમેશા કહે છે જ્યાં તમે ભાષણ કરો છો તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર જરૂર રાખો. આમાં તારીખ પણ જરૂર લખેલી હોય. તમે સમજાવી શકો છો કે નવાં વિશ્વની શરૂઆત થી ૧૨૫૦ વર્ષ સુધી આ ડિનાયસ્ટી નું રાજ્ય હતું. જેમ કહે છે ને - ક્રિશ્ચિયન ડિનાયસ્ટી નું રાજ્ય હતું. એકબીજા ની પાછળ ચાલ્યાં આવે છે. તો જ્યારે આ દેવતા ડિનાયસ્ટી હતી તો બીજું કોઈ નહોતું. હવે ફરી આ ડિનાયસ્ટી સ્થાપન થઈ રહી છે. બાકી બધાનો વિનાશ થવાનો છે. લડાઈ પણ સામે ઉભી છે. ભાગવત વગેરે માં આનાં પર પણ કથા લખી દીધી છે. નાનપણમાં આ કથાઓ વગેરે સાંભળતા રહેતાં હતાં. હવે તમે જાણો છો આ રાજાઈ કેવી રીતે સ્થાપન થાય છે. જરૂર બાપે જ રાજયોગ શીખવાડ્યો છે. જે પાસ થાય છે તે વિજય માળા નાં દાણા બને છે અને બીજા કોઈ આ માળાને જાણતાં નથી. તમે જ જાણો છો. તમારો પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે. ઉપર માં બાબા ઉભાં છે, તેમને પોતાનું શરીર છે નહીં. પછી બ્રહ્મા સરસ્વતી સો લક્ષ્મી-નારાયણ. પહેલાં જોઈએ બાપ પછી જોડી. રુદ્રાક્ષ નાં દાણા હોય છે ને. નેપાળ માં એક વૃક્ષ છે, જ્યાંથી આ રુદ્રાક્ષનાં દાણા આવે છે. એમાં સાચાં પણ હોય છે. જેટલાં નાનાં એટલી કિંમત વધારે. હવે તમે અર્થ ને સમજી ગયાં છો. આ વિષ્ણુની વિજય માળા અથવા રૂંડ માળા બને છે. તે લોકો તો ફક્ત માળા ફેરવતાં-ફેરવતાં રામરામ કરતાં રહેશે, અર્થ કાંઈ પણ નથી. માળાનો જાપ કરે છે. અહીંયા તો બાપ કહે છે મને યાદ કરો. આ છે અજપાજપ. મુખ થી કંઈ બોલવાનું નથી. ગીત પણ સ્થૂળ થઈ જાય છે. બાળકોએ તો ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. નહીં તો પછી ગીત વગેરે યાદ આવતાં રહેશે. અહીંયા મૂળ વાત છે જ યાદની. તમારે અવાજ થી પરે જવાનું છે. બાપનું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) છે જ મનમનાભવ. બાપ થોડી કહે છે ગીત ગાઓ, બુમો પાડો. મારી મહિમા, ગાયન કરવાની પણ દરકાર નથી. આ તો તમે જાણો છો એ જ્ઞાનનાં સાગર, સુખ-શાંતિનાં સાગર છે. મનુષ્ય નથી જાણતાં. એમ જ નામ રાખી દીધાં છે. તમારા સિવાય બીજા કોઈ પણ નથી જાણતાં. બાપ જ આવીને પોતાનું નામ, રૂપ વગેરે બતાવે છે - હું કેવો છું, તમે આત્મા કેવી છો! તમે ખુબ મહેનત કરો છો - પાર્ટ ભજવવાં. અડધોકલ્પ ભક્તિ કરી છે, હું તો એવાં પાર્ટ માં આવતો નથી. હું દુઃખ સુખ થી ન્યારો છું. તમે દુઃખ ભોગવો છો પછી તમે જ સુખ ભોગવો છો - સતયુગ માં. તમારો પાર્ટ મારા થી પણ ઊંચો છે. હું તો અડધોકલ્પ ત્યાં જ આરામ થી બેઠેલો રહું છું વાનપ્રસ્થ માં. તમે મને પોકારતા આવો છો. એવું નથી કે હું ત્યાં બેસી તમારી પોકાર સાંભળું છું. મારો પાર્ટ જ આ સમય નો છે. ડ્રામાનાં પાર્ટ ને હું જાણું છું. હવે ડ્રામા પૂરો થયો છે, મારે જઈને પતિતો ને પાવન બનાવવા નો પાર્ટ ભજવવાનો છે બીજી કોઈ વાત છે નહીં. મનુષ્ય સમજે છે પરમાત્મા સર્વશક્તિમાન છે, અંતર્યામી છે. બધાની અંદર શું-શું ચાલે છે, તે જાણે છે. બાપ કહે છે એવું છે નહીં. તમે જ્યારે બિલકુલ તમોપધાન બની જાઓ છો - ત્યારે એક્યુરેટ સમય પર મારે આવવું પડે છે. સાધારણ તનમાં જ આવું છું. આપ બાળકોને આવી ને દુઃખ થી છોડાવું છું. એક ધર્મની સ્થાપના બ્રહ્મા દ્વારા, અનેક ધર્મોનો વિનાશ શંકર દ્વારા... હાહાકાર નાં પછી જયજયકાર થઈ જશે. કેટલો હાહાકાર થવાનો છે. આફતો માં મરતાં રહેશે. પ્રાકૃતિક આપદાઓની પણ ખુબ મદદ રહે છે. નહીં તો મનુષ્ય ખુબ રોગી, દુઃખી થઈ જાય. બાપ કહે છે બાળકો દુઃખી ન પડ્યાં રહે એટલે પ્રાકૃતિક આપદાઓ પણ એવી જોર થી આવે છે જે બધાને ખતમ કરી દે છે. બોમ્બસ તો કંઈ નથી, પ્રાકૃતિક આપદાઓ ખુબ મદદ કરે છે. ધરતીકંપ માં અસંખ્ય ખતમ થઈ જાય છે. પાણીનો એક બે ઘુટકા આવ્યાં આ ખતમ. સમુદ્ર પણ જરૂર ઉછળ ખાશે. ધરતી ને હપ કરશે, ૧૦૦ ફૂટ પાણી ઉછળ ખાશે તો શું કરી દેશે. આ છે હાહાકાર નાં દૃશ્ય. આવું દૃશ્ય જોવા માટે હિંમત જોઈએ. મહેનત પણ કરવાની છે, નિર્ભય પણ બનવાનું છે. આપ બાળકોમાં અહંકાર બિલકુલ ન હોવો જોઈએ. દેહી-અભિમાની બનો. દેહી-અભિમાની રહેવાવાળા ખુબ મીઠાં હોય છે. બાપ કહે છે - હું તો છું નિરાકાર અને વિચિત્ર. અહીંયા આવું છું - સર્વિસ (સેવા) કરવાનાં માટે. મારી મહિમા જુઓ કેટલી કરે છે. જ્ઞાનનાં સાગર...હૈં બાબા અને પછી કહે છે પતિત દુનિયામાં આવો. તમે નિમંત્રણ તો ખુબ સારું આપો છો. એવું પણ નથી કહેતાં કે સ્વર્ગમાં આવીને સુખ તો જુઓ. કહે છે હૈં પતિત-પાવન અમે પતિત છીએ, અમને પાવન બનાવવાં આવો. નિમંત્રણ જુઓ કેવું છે. એકદમ તમોપધાન પતિત દુનિયા અને પછી પતિત શરીરમાં બોલાવે છે. ખુબ સારું નિમંત્રણ આપે છે ભારતવાસી! ડ્રામામાં રહસ્ય જ આવું છે. આમને પણ થોડી ખબર હતી કે મારા અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ છે. બાબાએ

પ્રવેશ કર્યો છે ત્યારે બતાવે છે. બાબાએ દરેક વાતનું રહસ્ય સમજાવ્યું છે. બ્રહ્માએ જ વન્ની (પત્ની) બનવાનું છે. બાબા સ્વયં કહે છે - મારી આ પત્ની છે. હું આમનામાં પ્રવેશ કરી આમનાં દ્વારા તમને પોતાનાં બનાવું છું. આ સાચી-સાચી મોટી માં થઈ ગઈ અને તે અડોપ્ટેડ માં થઈ. મા-બાપ તમે આમને કહી શકો છો. શિવબાબાને તો ફક્ત ફાધર જ કહેશે. આ છે બ્રહ્મા બાબા. મમ્મા ગુપ્ત છે. બ્રહ્મા છે માં, પરંતુ તન પુરુષ નું છે. આ તો સંભાળી નહીં શકે એટલે એડોપ્ટ કરી છે બાળકી ને. નામ રાખી દીધું છે માતેશ્વરી. હેડ (મુખ્ય) થઈ ગઈ. ડ્રામા અનુસાર છે જ એક સરસ્વતી. બાકી દુર્ગા, કાળી વગેરે બધાં અનેક નામ છે. મા-બાપ તો એક જ હોય છે ને. તમે બધાં છો બાળકો. ગાયન પણ છે બ્રહ્માની બાળકી સરસ્વતી. તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છો ને. તમારા ઉપર નામ અનેક છે. આ બધી વાતો તમારામાં પણ નંબરવાર સમજશે. ભણતરમાં પણ નંબરવાર તો હોય છે ને. એક ન મળે બીજા થી. આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. આ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે. આને વિસ્તાર થી સમજાવાનો છે. ખુબ અસંખ્ય પોઇન્ટસ છે. બેરીસ્ટરી ભણે છે પછી તેમાં પણ નંબરવાર હોય છે. કોઈ બેરીસ્ટર તો ૨-૩ લાખ કમાય છે. કોઈ જુઓ કપડાં પણ ફાટેલાં પહેરશે. આમાં પણ એવું છે.

તો બાળકોને સમજાવાયું છે કે આ ઇન્ટરનેશનલ રોલા છે. હવે તમે સમજો છો કે બધાં બેફિકર રહો. લડાઈ તો જરૂર લાગવાની જ છે. તમે ઢિંઢોરો પીટો છો કે નવી રાજધાની ફરી થી સ્થાપન થઈ રહી છે. અનેક ધર્મો નો વિનાશ થશે. કેટલું ક્લીયર (સ્પષ્ટ) છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માથી આ પ્રજા રચાય છે. કહે છે આ છે મારી મુખ વંશાવલી. તમે મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ છો. તે કુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ છે. તે છે પુજારી, તમે હવે પૂજ્ય બની રહ્યાં છો. તમે જાણો છો આપણે સો દેવતા પૂજ્ય બની રહ્યાં છીએ. તમારા ઉપર હમણાં લાઈટ (પ્રકાશ) નો તાજ નથી. તમારી આત્મા જ્યારે પવિત્ર બનશે ત્યારે આ શરીર છોડી દેશે. આ શરીર પર તમને લાઈટ નો તાજ ન આપી શકાય, શોભશે નહીં. આ સમયે તમે છો ગાયન લાયક. આ સમયે કોઈની પણ આત્મા પવિત્ર નથી, એટલે કોઈની ઉપર પણ આ સમય લાઈટ ન હોવી જોઈએ. લાઈટ સતયુગ માં હોય છે. બે કળા ઓછી વાળા ને પણ આ લાઈટ ન આપવી જોઈએ. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની સ્થિતિ એવી અચળ અને નિર્ભય બનાવવાની છે જે અંતિમ વિનાશનાં દૃશ્ય ને જોઈ શકો. મહેનત કરવાની છે દેહી-અભિમાની બનવાની.
2. નવી રાજધાનીમાં ઉંચ પદ પામવા માટે ભણતર પર પૂરે-પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. પાસ થઈને વિજય માળા નાં દાણા બનવાનું છે.

વરદાન :- નિર્બળ, દિલશિકસ્ત, અસમર્થ આત્મા ને એક્સ્ટ્રા બળ આપવા વાળા રુહાની રહેમદિલ ભવ જે રુહાની રહેમદિલ બાળકો છે-તે મહાદાની બની બિલકુલ હોપલેસ કેસ (હતાશા) માં હોપ (આશા) ઉત્પન્ન કરી દે છે. નિર્બળ ને બળવાન બનાવી દે છે. દાન સદા ગરીબો ને, નિરાધાર ને અપાય છે. તો જે નિર્બળ, દિલશિકસ્ત, અસમર્થ પ્રજા ગુણવત્તાની આત્માઓ છે તેમનાં પ્રતિ રુહાની રહેમદિલ બની મહાદાની બનો. આપસ માં એકબીજાનાં પ્રતિ મહાદાની નહીં. તે તો સહયોગી સાથી છો, ભાઈ-ભાઈ છો, હમશરીફ પુરુષાર્થી છો, સહયોગ દો, દાન નહીં.

સ્લોગન :- સદા એક બાપનાં શ્રેષ્ઠ સંગ માં રહો તો બીજા કોઈનાં સંગ નાં રંગ નો પ્રભાવ નહીં નાખી શકે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે નિર્વિકારી દુનિયા બનાવવાં , તમારા ચરિત્ર સુધારવા , તમે ભાઈ - ભાઈ છો તો તમારી દૃષ્ટિ બહુજ શુદ્ધ હોવી જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- બાપ બાળકો બેઝિકર બાદશાહ છો છતાં પણ તમને એક મૂળ ફિકર અવશ્ય હોવી જોઈએ - કઈ?

ઉત્તર :- અમે પતિત થી પાવન કેવી રીતે બનીએ - આ છે મૂળ ફિકર. એવું ન થાય કે બાપનાં બની ને પછી બાપની આગળ સજાઓ ખાવી પડે. સજાઓ થી છૂટવાની ફિકર રહે, નહીં તો તે સમયે બહુ જ લજ્જા આવશે. બાકી તમે બેપરવા બાદશાહ છો, બધાને બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. કોઈ સમજે છે તો બેહદનાં માલિક બને છે, નથી સમજતા તો તેમની તકદીર. તમને પરવા (ફિકર) નથી.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ જેમનું નામ શિવ છે, તે બેસી પોતાનાં બાળકો ને સમજાવે છે. રુહાની બાપ બધાનાં એક જ છે. પહેલાં-પહેલાં આ વાત સમજાવવાની છે તો પછી આગળ સમજવું સહજ થશે. જો બાપનો પરિચય જ નહીં મળ્યો હશે તો પ્રશ્ન કરતાં રહેશે. પહેલાં-પહેલાં તો આ નિશ્ચય કરાવવાનો છે. આખી દુનિયાને આ ખબર નથી કે ગીતાનાં ભગવાન કોણ છે. તે કૃષ્ણનાં માટે કહી દે છે, આપણે કહીએ પરમપિતા પરમાત્મા શિવ ગીતાનાં ભગવાન છે. તે જ જ્ઞાનનાં સાગર છે. મુખ્ય છે સર્વશાસ્ત્રમંદ શિરોમણી ગીતા. ભગવાન માટે જ કહે છે - હૈં પ્રભુ તારી ગત મત ન્યારી. કૃષ્ણ માટે એવું નહીં કહેશે. બાપ જે સત્ય છે તે જરૂર સત્ય જ સંભળાવશે. દુનિયા પહેલાં નવી સતોપ્રધાન હતી. હમણાં દુનિયા જૂની તમોપ્રધાન છે. દુનિયાને બદલવા વાળા એક બાપ જ છે. બાપ કેવી રીતે બદલે છે તે પણ સમજાવવું જોઈએ. આત્મા જ્યારે સતોપ્રધાન બને ત્યારે દુનિયા પણ સતોપ્રધાન સ્થાપન થાય. પહેલાં-પહેલાં બાપ બાળકોએ અંતર્મુખ થવાનું છે. વધારે ટીક-ટીક નથી કરવાની. અંદર ઘુસે છે તો ઘણાં ચિત્ર જોઈ પૂછતાં જ રહે છે. પહેલાં-પહેલાં સમજાવવી જ એક વાત જોઈએ. વધારે પૂછવાની જરૂર ન રહે. બોલો, પહેલાં તો એક વાત પર નિશ્ચય કરો પછી આગળ સમજાવો પછી તમે ૮૪ જન્મોનાં ચક્ર પર લઈ આવી શકો છો. બાપ કહે છે હું અનેક જન્મોનાં અંતમાં પ્રવેશ કરું છું. આમને જ બાપ કહે છે - તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. બાપ આપણને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા સમજાવે છે. પહેલાં-પહેલાં અલ્ફ પર જ સમજાવે છે. અલ્ફ સમજવાથી પછી કોઈ સંશય નહીં થશે. બોલો બાપ સત્ય છે, તે પણ અસત્ય નથી સંભળાવતાં. બેહદનાં બાપ જ રાજયોગ શીખવાડે છે. શિવરાત્રી ગવાય છે તો જરૂર શિવ અહીંયા આવ્યાં હશે ને. જેમ કૃષ્ણ જયંતી પણ અહીંયા મનાવે છે. કહે છે હું બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરું છું. એ એક જ નિરાકાર બાપનાં બધાં બાળકો છે. તમે પણ એમની સંતાન છો અને પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્માની પણ સંતાન છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરી તો જરૂર બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ હશે. બહેન-ભાઈ થઈ ગયાં, એમાં પવિત્રતા રહે છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં પવિત્ર રહેવાની આ છે ભીતી (રીત). બહેન-ભાઈ થાય છે તો પછી કિમિનલ (વિકારી) દૃષ્ટિ ન હોવી જોઈએ. ૨૧ જન્મ દૃષ્ટિ સુધરી જાય છે. બાપ જ બાળકોને શિક્ષા આપશે ને. ચરિત્ર સુધારે છે. હમણાં આખી દુનિયાનાં ચરિત્ર સુધરવાનાં છે. આ જૂની પતિત દુનિયામાં કોઈ ચરિત્ર નથી. બધામાં વિકાર છે. આ છે જ પતિત વિકારી દુનિયા. પછી નિર્વિકારી દુનિયા કેવી રીતે બનશે? આ સિવાય બાપનાં કોઈ બનાવી ન શકે. હમણાં આ પવિત્ર બનાવી રહ્યાં છે. આ છે બધી ગુપ્ત વાતો. આપણે આત્મા છીએ, આત્માએ પરમાત્મા બાપથી મળવાનું છે. બધાં પુરુષાર્થ કરે જ છે ભગવાન થી મળવા માટે. ભગવાન એક નિરાકાર છે. લિબરેટર, (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) પણ પરમાત્માને જ કહેવાય છે. બીજા ધર્મવાળા કોઈને લિબરેટર, ગાઈડ નહીં કહેશું. પરમપિતા પરમાત્મા જ આવીને છોડાવે છે અર્થાત્ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવે છે. ગાઈડ પણ કરે છે તો પહેલાં-પહેલાં એક જ વાત બુદ્ધિ માં બેસાડો. જો ન સમજે તો છોડી દેવું જોઈએ. અલ્ફ ને નથી સમજ્યાં તો બે (રાજાઈ) થી શું ફાયદો, ભલે ચાલ્યાં જાય. તમે મૂંઝાઓ નહીં. તમે બેપરવાહ બાદશાહ છો. અસુરો નાં વિઘ્ન પડવાનાં જ છે. આ છે જ રુદ્ર જ્ઞાનયજ્ઞ. તો પહેલાં-પહેલાં બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. બાપ કહે છે મનમનાભવ. જેટલો પુરુષાર્થ કરશો એ અનુસાર પદ પામશો. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનું રાજ્ય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની છે. બીજા ધર્મવાળા કોઈ રાજધાની સ્થાપન નથી

કરતાં. બાપ તો આવીને બધાને મુક્ત કરે છે. પછી પોત-પોતાનાં સમય પર બીજા-બીજા ધર્મ સ્થાપકોએ આવીને પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરવાનો છે. વૃદ્ધિ થવાની છે. પતિત બનવાનું જ છે. પતિત થી પાવન બનાવવાં આ તો બાપ નું જ કામ છે. તે તો ફક્ત આવીને ધર્મ સ્થાપન કરશે. એમાં મોટાઈ ની વાત જ નથી. મહિમા છે જ એક ની. તે તો કાઈસ્ટ પાછળ કેટલું કરે છે. એમને પણ સમજાવાય, લિબરેટર ગાઈડ તો ગોડ ફાધર જ છે. બાકી કાઈસ્ટે શું કર્યું? તેમની પાછળ ક્રિશ્ચન ધર્મની આત્માઓ આવતી રહે છે, નીચે ઉતરતી રહે છે. દુઃખ થી છોડાવવા વાળા તો એક જ બાપ છે. આ બધાં પોઇન્ટ્સ (વાતો) બુદ્ધિમાં સારી રીતે ધારણ કરવાનાં છે. એક ગોડ ને જ મર્સીફુલ (દયાનાં સાગર) કહેવાય છે. કાઈસ્ટ કોઈ દયા નથી કરતાં. એક પણ મનુષ્ય કોઈનાં પર દયા નથી કરતાં. દયા થાય છે બેહદની. એક બાપ જ બધાં પર રહેમ કરે છે. સતયુગમાં બધાં સુખ-શાંતિ માં રહે છે. દુઃખની વાત જ નથી. બાળકો એક વાત અલ્ફ પર કોઈને નિશ્ચય કરાવતાં નથી, બીજી-બીજી વાતોમાં ચાલ્યાં જાય છે પછી કહે ગળું જ ખરાબ થઈ ગયું. પહેલાં-પહેલાં બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. તમે બીજી વાતોમાં જાઓ જ નહીં. બોલો, બાપ તો સત્ય બોલશે ને. આપણને બી.કે. ને બાપ જ સંભળાવે છે. આ ચિત્ર બધાં એમણે બનાવડાવ્યાં છે, આમાં સંશય ન લાવવો જોઈએ. સંશયબુદ્ધિ વિનશન્તી. પહેલાં તમે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. બીજો કોઈ ઉપાય નથી. પતિત પાવન તો એક જ છે ને. બાપ કહે છે દેહનાં બધાં સંબંધ છોડી મામેકમ્ યાદ કરો. બાપ જેમાં પ્રવેશ કરે છે, તેમણે પણ પછી પુરુષાર્થ કરીને સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બનશો પુરુષાર્થ થી પછી બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નો સંબંધ પણ બતાવે છે. બાપ આપ બ્રાહ્મણો ને રાજયોગ શીખવાડે છે તો તમે વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનો છો. પછી તમે જ ૮૪ જન્મ લઈ અંતમાં શુદ્ધ બનો છો. બાપ ફરી આવીને શુદ્ધ થી બ્રાહ્મણ બનાવે છે. એવું બીજું કોઈ બતાવી ન શકે. પહેલી-પહેલી વાત છે બાપ નો પરિચય આપવો. બાપ કહે છે મારે જ પતિતો ને પાવન બનાવવા અહીં આવવું પડે છે. એવું નથી કે ઉપર થી પ્રેરણા આપે છે. આમનું જ નામ છે ભાગીરથ. તો જરૂર આમનામાં જ પ્રવેશ કરશે. આ છે પણ અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ. પછી સતોપ્રધાન બને છે. એનાં માટે બાપ યુક્તિ બતાવે છે કે પોતાને આત્મા સમજી મામેકમ્ યાદ કરો. હું જ સર્વશક્તિમાન છું. મને યાદ કરવાથી તમારામાં શક્તિ આવશે. તમે વિશ્વનાં માલિક બનશો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નો વારસો આમને બાપ થી મળ્યો છે. કેવી રીતે મળ્યો તે સમજાવે છે. પ્રદર્શની, મ્યુઝિયમ વગેરેમાં પણ તમે કહી દો કે પહેલાં એક વાતને સમજો, પછી બીજી વાતોમાં જાઓ. આ ખુબજ જરૂરી છે સમજવું. નહીં તો તમે દુઃખ થી છૂટી નહીં શકશો. પહેલાં જ્યાં સુધી નિશ્ચય નથી કર્યો તો તમે કઈ સમજી નહિં શકશો. આ સમયે છે જ ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા. દેવી-દેવતાઓની દુનિયા શ્રેષ્ઠાચારી હતી. એવું-એવું સમજાવવાનું છે. મનુષ્યની નાડી પણ જોવી જોઈએ - કાંઈ સમજે છે કે તવાઈ છે? જો તવાઈ છે તો પછી છોડી દેવું જોઈએ. સમય ખોટી ન કરવો જોઈએ. યાત્રક, પાત્ર ને પારખવાની પણ બુદ્ધિ જોઈએ. જે સમજવા વાળા હશે એમનો ચહેરો જ બદલાઈ જશે. પહેલાં-પહેલાં તો ખુશીની વાત આપવાની છે. બેહદનાં બાપ થી બેહદનો વારસો મળે છે ને. બાબા જાણે છે યાદની યાત્રા માં બાળકો બહુ જ ઢીલાં છે. બાપ ને યાદ કરવાની મહેનત છે. એમાં જ માયા ખુબ વિઘ્ન નાખે છે. આ પણ ખેલ બનેલો છે. બાપ બેસી સમજાવે છે - કેવો આ ખેલ બન્યો-બનાવેલ છે. દુનિયાનાં મનુષ્ય તો રીંચક (થોડું પણ) પણ નથી જાણતાં.

બાપની યાદમાં રહેવાથી તમે કોઈને સમજાવવામાં પણ એકરસ હશો. નહિં તો કંઈ ને કંઈ ખામીઓ કાઢતાં રહેશો. બાબા કહે છે તમે વધારે કંઈ પણ તકલીફ ન લો. સ્થાપના તો જરૂર થવાની જ છે. ભાવી ને કોઈ પણ ટાળી નથી શકતું. ઉલ્લાસ માં રહેવું જોઈએ. બાપથી આપણે બેહદ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાપ કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. બહુજ પ્રેમ થી બેસી સમજાવવાનું છે. બાપ ને યાદ કરતાં પ્રેમ માં આંસુ આવી જવાં જોઈએ. બીજા તો બધાં સંબંધ છે કળાયુગી. આ છે રુહાની બાપ નો સંબંધ. આ તમારાં આંસુ પણ વિજય માળાનાં દાણા બને છે. ખુબ થોડા છે - જે એવાં પ્રેમ થી બાપ ને યાદ કરે છે. કોશિશ કરી જેટલું થઈ શકે પોતાનો સમય કાઢીને પોતાનાં ભવિષ્યને ઊંચું બનાવવું જોઈએ. પ્રદર્શનીમાં આટલાં અનેક બાળકો ન હોવાં જોઈએ. ન એટલાં ચિત્રોની દરકાર છે. નંબરવન ચિત્ર છે ગીતાના ભગવાન કોણ? એની બાજુમાં લક્ષ્મી-નારાયણ નું, સીડી નું. બસ. બાકી આટલાં ચિત્ર કોઈ કામના નથી. આપ બાળકોએ જેટલું થઈ શકે યાદની યાત્રા ને વધારવાની છે. મૂળ ફિકર રાખવાની છે કે પતિત થી પાવન કેવી રીતે બનીએ! બાબાનાં બનીને અને પછી બાબાની આગળ જઈને સજાઓ ખાય આ તો મોટી દુર્ગતિ ની વાત છે. હમણાં યાદ ની યાત્રા પર નહીં રહેશો તો પછી બાપની આગળ સજા ખાતાં સમયે બહુજ-બહુજ લજ્જા આવશે. સજા ન ખાવી પડે, આ સૌથી વધારે ફિકર રાખવાની છે. તમે રૂપ પણ છો, વસંત પણ છો. બાબા પણ કહે છે હું રૂપ પણ છું, વસંત પણ છું. નાનું બિંદુ પણ છું અને પછી

જ્ઞાન નો સાગર પણ છે. તમારી આત્મામાં બધું જ્ઞાન ભરું છે. ૮૪ જન્મો નું બધું રહસ્ય તમારી બુદ્ધિ માં છે. તમે જ્ઞાનનું સ્વરૂપ બની જ્ઞાન ની વર્ષા કરો છો. જ્ઞાનનો એક એક રત્ન કેટલો અમુલ્ય છે, એનું મુલ્ય કોઈ કરી ન શકે એટલે બાબા કહે છે પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી. તમારા ચરણોમાં પદમ ની નિશાની પણ દેખાડે છે, આને કોઈ સમજી ન શકે. મનુષ્ય પદમપતિ નામ રાખે છે. સમજે છે આમની પાસે બહુ જ ધન છે. પદમપતિ ની એક અટક પણ રાખે છે. બાપ બધી વાતો સમજાવે છે. પછી કહે છે-મૂળ વાત છે કે બાપ ને અને ૮૪ નાં ચક્ર ને યાદ કરો. આ નોલેજ ભારતવાસીઓનાં માટે જ છે. તમે જ ૮૪ જન્મ લો છો. આ પણ સમજ ની વાત છે ને. બીજા કોઈ સન્યાસી વગેરે ને સ્વદર્શન ચક્રધારી પણ નહીં કહેશે. દેવતાઓને પણ નહીં કહેશે. દેવતાઓમાં જ્ઞાન હોતું જ નથી. તમે કહેશો અમારામાં બધું જ્ઞાન છે, આ લક્ષ્મી-નારાયણ માં નથી. બાપ તો યથાર્થ વાત સમજાવે છે ને.

આ જ્ઞાન બહુજ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે. તમે કેટલા ગુપ્ત વિદ્યાર્થી છો. તમે કહેશો અમે પાઠશાળામાં જઈએ છીએ, ભગવાન અમને ભણાવે છે. લક્ષ્ય-હેતુ શું છે? અમે આ (લક્ષ્મી-નારાયણ) બનશું. મનુષ્ય સાંભળીને વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાશે. અમે પોતાની હેડ ઓફિસ માં જઈએ છીએ. શું ભણો છો? મનુષ્ય થી દેવતા, ગરીબ થી રાજકુમાર બનવાનું ભણતર ભણી રહ્યાં છો. તમારા ચિત્ર પણ ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. ધનદાન પણ હંમેશા પાત્રને કરાય છે. પાત્ર તમને ક્યાં મળશે? શિવ નાં, લક્ષ્મી-નારાયણ નાં, રામ-સીતા નાં મંદિરો માં. ત્યાં જઈને તમે એમની સેવા કરો. પોતાનો સમય ખોટી નહીં કરો. ગંગા નદી પર પણ જઈને તમે સમજાવો - પતિત-પાવની ગંગા છે કે પરમપિતા પરમાત્મા છે? સર્વની સદ્ગતિ આ પાણી કરશે કે બેહદનાં બાપ કરશે? તમે આનાં પર સારી રીતે સમજાવી શકો છો. વિશ્વનાં માલિક બનવાનો રસ્તો બતાવો છો. દાન કરો છો, કોડી જેવાં મનુષ્યને હીરા જેવાં વિશ્વનાં માલિક બનાવો છો. ભારત વિશ્વનું માલિક હતું ને. આપ બ્રાહ્મણોનો દેવતાઓથી પણ ઉત્તમ કુળ છે. આ બાબા તો સમજે છે - હું બાપનો એક જ સિકીલધો બાળક છું. બાબા એ મારું આ શરીર લોન પર લીધું છે. તમારા સિવાય બીજું કોઈ પણ આ વાત સમજી ન શકે. બાબાએ મારા ઉપર સવારી કરી છે. મેં બાબા ને ખોળા પર બેસાડ્યાં છે અર્થાત્ શરીર આપ્યું છે કે સર્વિસ (સેવા) કરો. એનું રિટર્ન (વળતર) પછી તે કેટલું આપે છે. જે મને સૌથી ઊંચે ખભા પર ચઢાવે છે. નંબરવન લઈ જાય છે. બાપને બાળકો પ્રિય લાગે છે, તો તેમને ખભા પર ચઢાવે છે ને. મા, બાળક ને ફક્ત ખોળા સુધી લે છે બાપ તો ખભા પર ચઢાવે છે. પાઠશાળા ને ક્યારેય કલ્પના નહીં કહેવાય. સ્કૂલમાં હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ભણે છે તો શું તે કલ્પના થઈ? આ પણ વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી છે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ખુબજ પ્રેમ થી બેસીને રુહાની બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. યાદમાં પ્રેમ નાં આંસુ આવી જાય તો તે આંસુ વિજય માળા નાં દાણા બની જશે. પોતાનો સમય ભવિષ્ય પ્રાલબ્ધ બનાવવામાં સફળ કરવાનો છે.
2. અંતર્મુખી થઈ બધાને અલ્ફ નો પરિચય આપવાનો છે, વધારે ટીક-ટીક નથી કરવાની. એક જ ફૂર્ણા (ફિકર) રહે કે એવું કોઈ કર્તવ્ય ન થાય જેની સજા ખાવી પડે.

વરદાન :- શુભ ભાવના થી સેવા કરવા વાળા બાપ સમાન અપકારીઓ પર પણ ઉપકારી ભવ જેમ બાપ અપકારીઓ પર ઉપકાર કરે છે, તેમ તમારી સામે કેવી પણ આત્મા હોય પરંતુ પોતાનાં રહેમ ની વૃત્તિ થી, શુભભાવના થી તેને પરિવર્તન કરી દો - આ જ છે સાચી સેવા. જેમ સાયન્સ (વિજ્ઞાન) વાળા રેત માં પણ ખેતી પેદા કરી દે છે એમ સાઈલેન્સની શક્તિ થી રહેમદિલ બની અપકારીઓ પર પણ ઉપકાર કરી ધરણી ને પરિવર્તન કરો. સ્વ પરિવર્તન થી, શુભભાવના થી કેવી પણ આત્મા પરિવર્તન થઈ જશે કારણ કે શુભભાવના સફળતા અવશ્ય પ્રાપ્ત કરાવે છે.

સ્લોગન :- જ્ઞાનનું સિમરણ કરવું જ સદા હર્ષિત રહેવાનો આધાર છે.

“ મીઠા બાળકો - હમણાં તમે સત્ય બાપ દ્વારા સત્ય દેવતા બની રહ્યાં છો , એટલે સતયુગ માં સતસંગ કરવાની જરૂરત નથી ”

પ્રશ્ન :- સતયુગ માં દેવતાઓથી કોઈપણ વિકર્મ નથી થઈ શકતાં, કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે તેમને સત્ય બાપનું વરદાન મળેલું છે. વિકર્મ ત્યારે થાય છે જ્યારે રાવણ નો શ્રાપ મળે છે. સતયુગ-ત્રેતામાં છે જ સદ્ગતિ, તે સમયે દુર્ગતિ નું નામ નથી. વિકારો જ નથી જે વિકર્મ થાય. દ્વાપર-કળયુગ માં બધાની દુર્ગતિ થઈ જાય એટલે વિકર્મ થતાં રહે છે. આ પણ સમજવાની વાતો છે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ બાપ બેસી સમજાવે છે - આ સુપ્રીમ બાપ પણ છે, સુપ્રીમ શિક્ષક પણ છે, સુપ્રીમ સદ્ગુરુ પણ છે. બાપની આવી મહિમા બતાવવાથી આપોઆપ સિદ્ધ થઈ જાય છે કે કૃષ્ણ કોઈનાં બાપ હોઈ ન શકે. તે તો નાનો બાળક, સતયુગ નો પ્રિન્સ છે. તે શિક્ષક પણ ન હોઈ શકે. સ્વયં જ બેસીને શિક્ષક થી ભણે છે. ગુરુ તો ત્યાં હોતાં નથી કારણ કે ત્યાં બધાં સદ્ગતિ માં છે. અડધોકલ્પ છે સદ્ગતિ, અડધોકલ્પ છે દુર્ગતિ. તો ત્યાં છે સદ્ગતિ, એટલે જ્ઞાન ની ત્યાં દરકાર નથી રહેતી. નામ પણ નથી કારણ કે જ્ઞાન થી ૨૧ જન્મોનાં માટે સદ્ગતિ મળે છે પછી દ્વાપર થી કળયુગ અંત સુધી છે દુર્ગતિ. તો કૃષ્ણ પછી દ્વાપર માં કેવી રીતે આવી શકે. આ પણ કોઈને ધ્યાનમાં નથી આવતું. એક-એક વાતમાં ખુબ જ ગુહ્ય રહસ્ય ભરાયેલું છે, જે સમજાવવું ખુબ જરૂરી છે. એ સુપ્રીમ બાપ, સુપ્રીમ શિક્ષક છે. અંગ્રેજી માં સુપ્રીમ જ કહેવાય છે. અંગ્રેજી અક્ષર કોઈ-કોઈ સારા હોય છે. જેમ ડ્રામા અક્ષર છે. ડ્રામા ને નાટક નહીં કહેશું, નાટક માં તો અદલી-બદલી થાય છે. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરે છે-એવું કહે પણ છે, પરંતુ કેવી રીતે ફરે છે, હબ્બૂ ફરે છે કે પરિવર્તન થાય છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. કહે પણ છે બની-બનાઈ બન રહી.... જરૂર કોઈ ખેલ છે જે ફરી થી ચક્ર ખાતું રહે છે. આ ચક્રમાં મનુષ્યો ને જ ચક્ર લગાડવું પડે છે. સારું, આ ચક્રની આયુ કેટલી છે? કેવી રીતે રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થાય છે? આને ફરવામાં કેટલો સમય લાગે છે? આ કોઈ નથી જાણતું. ઈસ્લામી-બૌદ્ધિ વગેરે આ બધાં છે વંશજ, જેમનો ડ્રામામાં પાર્ટ છે.

આપ બ્રાહ્મણો ની ડિનાયસ્ટી નથી, આ છે બ્રાહ્મણ કુળ. સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણ કુળ કહેવાય છે. દેવી-દેવતાઓનો પણ કુળ છે. આ તો સમજાવવું ખુબ સહજ છે. સૂક્ષ્મવતન માં ફરિશ્તા રહે છે. ત્યાં હાડ-માંસ હોતાં નથી. દેવતાઓને તો હાડ-માંસ છે ને. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા. વિષ્ણુ ની નાભિ કમળમાંથી બ્રહ્માને કેમ દેખાડ્યાં છે? સૂક્ષ્મવતનમાં તો આ વાતો હોતી નથી. ન ઝવેરાત વગેરે હોઈ શકે, એટલે બ્રહ્મા ને સફેદ પોશાકારી બ્રાહ્મણ દેખાડ્યાં છે. બ્રહ્મા, સાધારણ મનુષ્ય અનેક જન્મોનાં અંતમાં ગરીબ થયાં ને. આ સમયે છે જ ખાદીનાં કપડા. તે બિયારાઓ સમજતાં નથી સૂક્ષ્મ શરીર શું હોય છે. તમને બાપ સમજાવે છે - ત્યાં છે જ ફરિશ્તાઓ, જેમને હાડ-માંસ હોતાં નથી. સૂક્ષ્મવતન માં તો આ શ્રંગાર વગેરે હોવાં ન જોઈએ. પરંતુ ચિત્રોમાં દેખાડ્યું છે તો બાબા તેમનો જ સાક્ષાત્કાર કરાવી પછી અર્થ સમજાવે છે. જેમ હનુમાન નો સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. હવે હનુમાન જેવાં કોઈ મનુષ્ય હોતાં નથી. ભક્તિમાર્ગ માં અનેક પ્રકારનાં ચિત્ર બનાવ્યાં છે, જેમનો વિશ્વાસ બેસી ગયો છે તેમને એવું કંઈ બોલો તો બગડી જશે. દેવીઓ વગેરેની કેટલી પૂજા કરે છે પછી ડૂબાડી દે છે. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. ભક્તિમાર્ગ માં દલદલ માં ગળા સુધી ડૂબેલાં છે તો પછી નીકાળી કેવી રીતે શકશે. નીકાળવાં જ મુશ્કેલ થઈ જાય છે. કોઈ-કોઈ તો બીજાઓને નીકળવાનાં નિમિત્ત બની પોતે જ ડૂબી જાય છે. પોતે ગળા સુધી દુબન (દલદલ) માં ફસાય અર્થાત્ કામ વિકાર માં પડી પડે છે. આ છે સૌથી મોટું દુબન (દલદલ). સતયુગ માં આ વાતો હોતી નથી. હમણાં તમે સત્ય બાપ દ્વારા સત્ય દેવતા બની રહ્યાં છો. પછી ત્યાં સતસંગ હોતાં નથી. સતસંગ અહીંયા ભક્તિમાર્ગ માં કરતાં રહે છે, સમજે છે બધાં ઈશ્વરનાં રુપ છે. કંઈ પણ નથી સમજતાં. બાપ બેસી સમજાવે છે-કળયુગમાં છે બધી પાપ આત્માઓ, સતયુગમાં હોય છે પુણ્ય આત્માઓ. રાત-દિવસનો ફરક છે. તમે હમણાં સંગમ પર છો. કળયુગ અને સતયુગ બંનેવ ને જાણો છો. મૂળ વાત છે આ પાર થી તે પાર જવાની. ક્ષીરસાગર અને વિષયસાગર નું ગાયન પણ છે પરંતુ અર્થ કંઈ નથી સમજતાં. હવે બાપ બેસી

કર્મ-અકર્મ નું રહસ્ય સમજાવે છે. કર્મ તો મનુષ્ય કરે જ છે પછી કોઈ કર્મ અકર્મ થાય છે, કોઈ વિકર્મ થાય છે. રાવણરાજ્ય માં બધાં કર્મ વિકર્મ થઈ જાય છે, સતયુગ માં વિકર્મ થતાં નથી કારણ કે ત્યાં છે રામરાજ્ય. બાપ થી વરદાન પામેલાં છે. રાવણ આપે છે શ્રાપ. આ સુખ અને દુઃખ નો ખેલ છે ને. દુઃખમાં બધાં બાપ ને યાદ કરે છે. સુખ માં કોઈ યાદ નથી કરતા. ત્યાં વિકાર હોતાં નથી. બાળકોને સમજાવ્યું છે - સૈપલિંગ (કલમ) લગાવે છે. આ સૈપલિંગ લગાવવાનો રીવાજ પણ હમણાં પડ્યો છે. બાપે સૈપલિંગ લગાવવાનું શરૂ કર્યું છે. પહેલાં જ્યારે બ્રિટિશ ગવર્મેન્ટ હતી તો ક્યારેય સમાચાર પત્ર માં નહોતું આવતું કે ઝાડોની સૈપલીંગ (કલમ) લગાવે છે. હવે બાપ બેસી દેવી-દેવતા ધર્મની સૈપલિંગ લગાવે છે, બીજી કોઈ સૈપલિંગ નથી લગાવતાં. અનેક ધર્મ છે, દેવી-દેવતા ધર્મ પ્રાયઃલોપ છે. ધર્મ ભ્રષ્ટ, કર્મ ભ્રષ્ટ થવાનાં કારણે નામ જ ઉલટું-સુલટું રાખી દીધું છે. જે દેવતા ધર્મનાં છે તેમણે ફરી તે જ દેવી-દેવતા ધર્મ માં આવવાનું છે. દરેકે પોતાનાં ધર્મમાં જ જવાનું છે. ક્રિશ્ચિયન ધર્મનાં નીકળીને પછી દેવી-દેવતા ધર્મમાં આવી નહીં શકશે. મુક્તિ તો થઈ ન શકે. હાં, કોઈ દેવી-દેવતા ધર્મનાં બદલી થઈને ક્રિશ્ચિયન ધર્મ માં ચાલ્યાં ગયાં હશે તો તે ફરી પાછાં પોતાનાં દેવી-દેવતા ધર્મમાં આવી જશે. તેમને આ જ્ઞાન અને યોગ ખુબ સારો લાગશે, એનાથી સિદ્ધ થાય છે કે આ આપણા ધર્મનાં છે. આમાં ખુબ વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ સમજવાની અને સમજાવવાની. ધારણા કરવાની છે, પુસ્તક વાંચીને નથી સંભળાવવાનું. જેમ કોઈ ગીતા સંભળાવે છે, મનુષ્ય બેસીને સાંભળે છે. કોઈ તો ગીતાનાં શ્લોક એકદમ કંઠસ્થ કરી લે છે. બાકી તો એનો અર્થ દરેક પોત-પોતાનો બેસીને નીકાળે છે. શ્લોક બધાં સંસ્કૃત માં છે. અહીંયા તો ગાયન છે કે સાગર ને શાહી બનાવી દો, આખા જંગલ ને કલમ બનાવી દો, તો પણ જ્ઞાન નો અંત નથી થતો. ગીતા તો ખુબ નાની છે. ૧૮ અધ્યાય છે. આટલી નાની ગીતા બનાવીને ગળા માં પહેરે છે. ખુબ પાતળા અક્ષર હોય છે. ગળા માં પહેરવાની પણ આદત હોય છે. કેટલું નાનું લોકેટ બને છે. હકીકત માં છે તો સેકન્ડ ની વાત. બાપ નાં બન્યાં જેમ કે વિશ્વનાં માલિક બન્યાં. બાબા હું તમારો એક દિવસનો બાળક છું, એવું પણ લખવાનું શરૂ કરશે. એક દિવસમાં નિશ્ચય થયો અને ફટ થી પત્ર લખશે. બાળક બન્યાં તો વિશ્વનાં માલિક થયાં. આ પણ કોઈની બુદ્ધિમાં મુશ્કેલ બેસે છે. તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો ને. ત્યાં બીજો કોઈ ખંડ નથી રહેતો, નામ-નિશાન ગુમ થઈ જાય છે. કોઈને ખબર પણ નથી રહેતી કે આ ખંડ હતાં. જો હશે તો જરૂર તેમની હિસ્ટ્રી-જોગોફી જોઈએ. ત્યાં આ હોતાં જ નથી એટલે કહેવાય છે તમે વિશ્વનાં માલિક બનવા વાળા છો. બાબાએ સમજાવ્યું છે - હું તમારો બાપ પણ છું, જ્ઞાનનો સાગર છું. આ તો ખુબ ઊંચે થી ઊંચું જ્ઞાન છે જેનાથી આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. આપણા બાપ સુપ્રીમ છે, સત્ય બાપ, સત્ય શિક્ષક છે, સત્ય સંભળાવે છે. બેહદ ની શિક્ષા આપે છે. બેહદનાં ગુરુ છે, સર્વ ની સદ્ગતિ કરે છે. એક ની મહિમા કરી તો તે મહિમા પછી બીજાની થઈ નથી શકતી. પછી એ આપ સમાન બનાવે ત્યારે થઈ શકે. તો તમે પણ પતિત-પાવન થયાં. સત નામ લખે છે. પતિત-પાવની ગંગાઓ આ માતાઓ છે. શિવ શક્તિ કહો શિવવંશી કહો. શિવવંશી બ્રહ્મા કુમાર-કુમારીઓ. શિવવંશી તો બધાં છે. બાકી બ્રહ્મા દ્વારા રચના રચે છે તો સંગમ પર જ બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ હોય છે. બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ (દત્તક લે) કરે છે. પહેલાં-પહેલાં હોય છે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. કોઈ પણ વાંધો ઉઠાવે છે તો તેમને કહો, આ પ્રજાપિતા છે, આમનામાં પ્રવેશ કરે છે. બાપ કહે છે કે અનેક જન્મોનાં અંતમાં હું પ્રવેશ કરું છું. દેખાડે છે વિષ્ણુની નાભીમાંથી બ્રહ્મા નીકળ્યાં. સારું વિષ્ણુ પછી કોની નાભિથી નીકળ્યાં? તેમાં તીર નું નિશાન આપી શકો છો કે બંને ઓત-પ્રોત છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા. આ તેમાંથી, તે આમાંથી ઉત્પન્ન થયાં છે. આમને લાગે છે એક સેકન્ડ, તેમને લાગે છે કે ૫ હજાર વર્ષ. આ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાતો છે ને. તમે બેસી સમજાવશો. બાપ કહે છે લક્ષ્મી-નારાયણ ૮૪ જન્મ લે છે પછી તેમનાં જ અનેક જન્મોનો અંતમાં હું પ્રવેશ કરી આ બનાવું છું. સમજવાની વાત છે ને. બેસો તો સમજાવે કે આમને બ્રહ્મા કેમ કહે છે. આખી દુનિયા ને દેખાડવા માટે આ ચિત્ર બનાવ્યાં છે. આપણે સમજાવી શકીએ છીએ, સમજાવવા વાળા જ સમજશે. નહીં સમજવા વાળાનાં માટે કહે શું આ આપણા કુળનાં નથી. બિચારા ભલે ત્યાં આવશે પરંતુ પ્રજામાં. આપણા માટે તો બધાં બિચારા છે ને - ગરીબ ને બિચારા કહેવાય છે. કેટલી પોઇન્ટ્સ (વાતો) બાળકોએ ધારણ કરવાની છે. ભાષણ કરવાનું હોય છે વિષય પર. આ વિષય કાંઈ ઓછો છે શું. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા અને સરસ્વતી, ૪ ભુજાઓ દેખાડે છે. તો ૨ ભુજા બાળકીની થઈ જાય છે. યુગલ તો છે નહીં. યુગલ તો હકીકત માં બસ વિષ્ણુ જ છે. બ્રહ્માની બાળકી છે સરસ્વતી. શંકર ને પણ યુગલ નથી, આ કારણે શિવ-શંકર કહી દે છે. હવે શંકર શું કરે છે? વિનાશ તો એટોમિક બોમ્બસ થી થાય છે. બાપ કેવી રીતે બેસી બાળકો નું મોત કરાવશે, આ તો પાપ થઈ જાય. બાપ તો બધાને શાંતિધામ પાછાં લઈ જાય છે, વગર મહેનતે. હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી બધાં ઘરે જાય છે કારણ કે કયામત નો સમય છે. બાપ આવે જ છે સર્વિસ (સેવા) પર. બધાને સદ્ગતિ આપી દે છે. તમે પણ પહેલાં ગતિમાં પછી સદ્ગતિ માં આવશો. આ વાતો સમજવાની છે. આ

વાતોને જરા પણ કોઈ નથી જાણતું. તમે જુઓ છો કોઈ તો બહુજ માથું ખપાવે છે, બિલકુલ સમજતાં નથી. જે કંઈક સારું સમજવા વાળા હશે, તે આવીને સમજશે. બોલો, એક-એક વાત પર સમજવું છે તો સમય આપો. અહીંયા તો ફક્ત હુકમ છે, બધાને બાપ નો પરિચય આપો. આ છે જ કાટાઓનું જંગલ કારણ કે એક-બીજાને દુઃખ આપતાં રહે છે, અને દુઃખધામ કહેવાય છે. સતયુગ છે સુખધામ. દુઃખધામ થી સુખધામ કેવી રીતે બને છે આ તમને સમજાવીએ. લક્ષ્મી-નારાયણ સુખધામમાં હતાં પછી આ ૮૪ જન્મ લઈ દુઃખધામ માં આવે છે. આ બ્રહ્મા નું નામ પણ કેવી રીતે રાખ્યું. બાપ કહે છે હું આમનામાં પ્રવેશ કરી બેહદનો સન્યાસ કરાવું છું. ફટ થી સન્યાસ કરાવી દે છે કારણ કે બાપે સેવા કરાવવાની છે, એ જ કરાવે છે. આમની પાછળ ખુબ નીકળ્યાં જેમનું નામ બેસી ને રાખ્યું. તે લોકો પછી બિલાડીનાં પુંગરા પર બેસી દેખાડે છે. આ બધી છે દંતકથાઓ. બિલાડી નાં પુંગરા હોય કેવી રીતે શકે. બિલાડી થોડી બેસી જ્ઞાન સાંભળશે. બાબા યુક્તિઓ ખુબ બતાવતા રહે છે. કોઈ વાત કોઈને સમજમાં ન આવે તો તેમને કહો-જ્યાં સુધી અલ્ફ ને નથી સમજ્યાં તો બીજું કંઈ સમજી નહીં શકશો. એક વાત નિશ્ચય કરો અને લખો, નહીં તો ભૂલી જવાશે. માયા ભૂલાવી દેશે. મુખ્ય વાત છે બાપનાં પરિચયની. આપણા બાપ સુપ્રીમ બાપ, સુપ્રીમ શિક્ષક છે જે આખાં વિશ્વનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે, જેની કોઈને ખબર નથી, આ સમજાવવામાં સમય જોઈએ. જ્યાં સુધી બાપને નથી સમજ્યાં ત્યાં સુધી પ્રશ્ન ઉઠતાં જ જશે. અલ્ફ નથી સમજ્યાં તો બે ને કંઈ નહીં સમજશે. મફત સંશય ઉઠાવતાં રહેશે- આવું કેમ, શાસ્ત્ર માં તો આવું કહે છે એટલે પહેલાં બધાં ને બાપ નો પરિચય આપો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કર્મ, અકર્મ અને વિકર્મ ની ગુહ્ય ગતિને બુદ્ધિમાં રાખી હવે કોઈ વિકર્મ નથી કરવાનાં, જ્ઞાન અને યોગની ધારણા કરી બીજાઓને સંભળાવવાનું છે.
2. સત્ય બાપનું સત્ય જ્ઞાન આપીને મનુષ્યો ને દેવતા બનાવવાની સેવા કરવાની છે. વિકારો નાં દલદલ થી બધાને નીકાળવાનાં છે.

વરદાન :- પોતાની પાવરકુલ સ્થિતિ દ્વારા મન્સા સેવાનું સર્ટિફિકેટ પ્રાપ્ત કરવાવાળા સ્વ અભ્યાસી ભવ વિશ્વને લાઈટ અને માઈટ નું વરદાન આપવા માટે અમૃતવેલાએ યાદનાં સ્વ અભ્યાસ દ્વારા પાવરકુલ વાયુમંડળ બનાવો ત્યારે મન્સા સેવાનું સર્ટિફિકેટ પ્રાપ્ત થશે. અંતિમ સમયમાં મન્સા દ્વારા જ નજર થી નિહાલ કરવાની, પોતાની વૃત્તિ દ્વારા તેમની વૃત્તિઓને બદલવાની સેવા કરવાની છે. પોતાની શ્રેષ્ઠ સ્મૃતિ થી બધાને સમર્થ બનાવવાનાં છે. જ્યારે એવો લાઈટ માઈટ આપવાનો અભ્યાસ હશે ત્યારે નિર્વિઘ્ન વાયુમંડળ બનશે અને આ કિલ્લો મજબૂત થશે.

સ્લોગન :- સમજદાર તે છે જે મન્સા-વાચા-કર્મણા ત્રણેય સેવાઓ સાથે-સાથે કરે છે.

“ મીઠા બાળકો - આ આખી દુનિયા રોગીઓની મોટી હોસ્પિટલ છે , બાબા આવ્યાં છે આખી દુનિયાને નિરોગી બનાવવાં ”

પ્રશ્ન :- કઈ સ્મૃતિ રહે તો ક્યારેય પણ મૂરઝાઈશ કે દુઃખની લહેર નથી આવી શકતી?

ઉત્તર :- હવે આપણે આ જૂની દુનિયા, જૂનાં શરીરને છોડી ઘરમાં જઈશું પછી નવી દુનિયામાં પુનર્જન્મ લઈશું. આપણે હમણાં રાજયોગ શીખી રહ્યાં છીએ - રાજાઈ માં જવા માટે. બાપ આપણા, બાળકો માટે રુહાની રાજસ્થાન સ્થાપન કરી રહ્યાં છે, આ જ સ્મૃતિમાં રહે તો દુઃખની લહેર નથી આવી શકતી.

ગીત :- તુમ્હીં હો માતા ...

ઓમ શાંતિ ! ગીત કોઈ આપ બાળકો માટે નથી, નવાં-નવાં ને સમજાવવા માટે છે. એવું પણ નથી કે અહીંયા બધાં સમજદાર જ છે. ના, બેસમજ ને સમજદાર બનાવાય છે. બાળકો સમજે છે આપણે કેટલાં બેસમજ બની ગયાં હતાં, હવે બાપ આપણને સમજદાર બનાવે છે. જેમ સ્કૂલમાં ભણીને બાળકો કેટલાં સમજદાર બની જાય છે. દરેક પોત-પોતાની સમજ થી બેરિસ્ટર, એન્જિનિયર વગેરે બને છે. આ તો આત્માને સમજદાર બનાવવાની છે. ભણે પણ આત્મા છે શરીર દ્વારા. પરંતુ બહાર જે પણ શિક્ષા મળે છે, તે છે અલ્પકાળ માટે શરીર નિર્વાહ અર્થ. ભલે કોઈ કનવર્ટ (બદલી) પણ કરે છે, હિન્દુઓને ક્રિશ્ચન બનાવી દે છે - શા માટે? થોડું સુખ પામવા માટે. પૈસા નોકરી વગેરે સહજ મળવા માટે, આજીવિકા માટે. હવે આપ બાળકો જાણો છો આપણે પહેલાં-પહેલાં તો આત્મ-અભિમાની બનવું પડે. આ છે મુખ્ય વાત કારણ કે આ છે જ રોગી દુનિયા. એવું કોઈ મનુષ્ય નથી જે રોગી ન બનતું હોય. કાંઈને કાંઈ થાય છે જરૂર. આ આખી દુનિયા મોટામાં મોટી હોસ્પિટલ છે, જેમાં બધાં મનુષ્ય પતિત રોગી છે. આયુ પણ બહુ જ ઓછી હોય છે. અચાનક મૃત્યુ ને પામી લે છે. કાળ નાં પંજા માં આવી જાય છે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો. આપ બાળકો ફક્ત ભારત ની જ નહીં, આખાં વિશ્વની સેવા કરો છો ગુપ્ત રીતે. મૂળ વાત છે કે બાપ ને કોઈ નથી જાણતું. મનુષ્ય થઈને અને પારલૌકિક બાપને નથી જાણતાં, એમનાથી પ્રેમ નથી રાખતાં. હવે બાપ કહે છે મારી સાથે પ્રેમ રાખો. મારી સાથે પ્રેમ રાખતાં-રાખતાં તમારે મારી સાથે જ પાછું જવાનું છે. જ્યાં સુધી પાછાં જાઓ ત્યાં સુધી આ છી-છી દુનિયામાં રહેવું પડે છે. પહેલાં-પહેલાં તો દેહ-અભિમાની થી દેહી-અભિમાની બનો ત્યારે તમે ધારણા કરી શકો છો અને બાપ ને યાદ કરી શકો છો. જો દેહી-અભિમાની નથી બનતાં તો કોઈ કામ નાં નથી. દેહ-અભિમાની તો બધાં જ છે. તમે સમજો પણ છો કે અમે આત્મ-અભિમાની નથી બનતાં, બાપ ને યાદ નથી કરતાં તો અમે તે જ છીએ જે પહેલાં હતાં. મૂળ વાત જ છે દેહી-અભિમાની બનવાની. ન કે રચનાને જાણવાની. ગવાય પણ છે રચતા અને રચનાનું જ્ઞાન. એવું નહિં કે પહેલાં રચના પછી રચતાનું જ્ઞાન કહેશે. ના, પહેલાં રચતા, એ જ બાપ છે. કહેવાય પણ છે - હૈં ગોડ ફાધર (પરમપિતા). તે આવીને આપ બાળકોને આપ સમાન બનાવે છે. બાપ તો સદૈવ આત્મ-અભિમાની છે જ એટલે એ સુપ્રીમ છે. બાપ કહે છે હું તો આત્મ-અભિમાની છું. જેમાં પ્રવેશ કર્યો છે એમને પણ આત્મ-અભિમાની બનાવું છું. આમનામાં પ્રવેશ કરું છું આમને કનવર્ટ (બદલી) કરવાં, કારણ કે આ પણ દેહ-અભિમાની હતાં, આમને પણ કહું છું સ્વયંને આત્મા સમજી મને યથાર્થ રીતે યાદ કરો. એવાં બહુ જ મનુષ્ય છે જે સમજે છે આત્મા અલગ છે, જીવ અલગ છે. આત્મા દેહ થી નીકળી જાય છે તો બે ચીજ થઈ ને. બાપ સમજાવે છે તમે આત્મા છો. આત્મા જ પુનર્જન્મ લે છે. આત્મા જ શરીર લઈને પાર્ટ ભજવે છે. બાબા વારંવાર સમજાવે છે પોતાને આત્મા સમજો, આમાં ખુબ મહેનત જોઈએ. જેમ વિદ્યાર્થી ભણવા માટે એકાંત માં, બગીચા વગેરે માં જઈને ભણે છે. પાદરી લોકો પણ ફરવા જાય છે તો એકદમ શાંત રહે છે. તે કોઈ આત્મ-અભિમાની નથી રહેતાં. કાઈસ્ટ ની યાદ માં રહે છે. ઘરમાં રહીને પણ યાદ તો કરી શકે છે પરંતુ ખાસ એકાંતમાં જાય છે કાઈસ્ટ ને યાદ કરવાં બીજી કોઈ તરફ જોતાં પણ નથી. જે સારા-સારા હોય છે, સમજે છે અમે કાઈસ્ટ ને યાદ કરતાં-કરતાં એમની પાસે ચાલ્યાં જઈશું. કાઈસ્ટ હેવન (સ્વર્ગ) માં બેઠાં છે, અમે પણ હેવન માં ચાલ્યા જઈશું. આ પણ સમજે છે કાઈસ્ટ હેવનલી ગોડફાધર ની પાસે ગયાં. અમે પણ યાદ કરતાં-કરતાં એમની પાસે જઈશું. બધાં ક્રિશ્ચન તે એક નાં બાળકો થયાં. એમનામાં કંઈક જ્ઞાન ઠીક છે. પરંતુ તમે કહેશે કે આ એમની સમજ પણ ખોટી છે કારણ કે કાઈસ્ટ ની આત્મા તો ઉપર ગઈ જ નથી. કાઈસ્ટ નામ તો

શરીર નું છે, જેમને ફાંસી પર ચઢાવ્યાં. આત્મા તો ફાંસી પર નથી ચઢતી. હવે કાઈસ્ટની આત્મા ગોડ ફાધર ની પાસે ગઈ, આ કહેવું પણ ખોટું થઈ જાય છે. પાછું કોઈ કેવી રીતે જશે? દરેકે સ્થાપના પછી પાલના જરૂર કરવાની હોય છે. મકાન નું સારકામ વગેરે કરાય છે, આ પણ પાલના છે ને.

હવે બેહદનાં બાપને તમે યાદ કરો. આ નોલેજ બેહદનાં બાપ સિવાય કોઈ આપી ન શકે. પોતાનું જ કલ્યાણ કરવાનું છે. રોગી થી નિરોગી બનવાનું છે. આ રોગીઓની મોટી હોસ્પિટલ છે. આખું વિશ્વ રોગીઓની હોસ્પિટલ છે. રોગી જરૂર જલ્દી મરી જશે, બાપ આવીને આ આખાં વિશ્વને નિરોગી બનાવે છે. એવું નથી કે અહીંયા જ નિરોગી બનશે. બાપ કહે છે - નિરોગી હોય છે જ નવી દુનિયામાં. જૂની દુનિયામાં નિરોગી હોઈ ન શકે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નિરોગી, એવરહેલ્થી (સદા સ્વસ્થ) છે. ત્યાં આયુ પણ મોટી હોય છે, રોગી વિકારી હોય છે. નિર્વિકારી રોગી નથી હોતાં. તેઓ છે જ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. બાપ સ્વયં કહે છે આ સમયે આખું વિશ્વ ખાસ ભારત રોગી છે. આપ બાળકો પહેલાં-પહેલાં નિરોગી દુનિયામાં આવો છો, નિરોગી બનો છો યાદની યાત્રા થી. યાદ થી તમે ચાલ્યાં જશો પોતાનાં સ્વીટ હોમ. આ પણ એક યાત્રા છે. આત્મા ની યાત્રા છે, બાપ પરમાત્મા ની પાસે જવાની. આ છે આધ્યાત્મિક યાત્રા. આ અક્ષર કોઈ સમજી નહિં શકે. તમે પણ નંબરવાર જાણો છો, પરંતુ ભૂલી જાઓ છો. મૂળ વાત છે આ, સમજાવવું પણ ખુબજ સહજ છે. પરંતુ સમજાવે તે જે પોતે પણ રુહાની યાત્રા પર હોય. પોતે હશે નહીં, બીજાને બતાવશે તો તીર નહીં લાગશે. સત્યતાનું બળ જોઈએ. અમે બાબા ને એટલું યાદ કરીએ છે જે બસ. સ્ત્રી પતિને કેટલું યાદ કરે છે. આ છે પતિઓનાં પતિ, બાપોનાં બાપ, ગુરુઓનાં ગુરુ. ગુરુ લોકો પણ એ બાપને જ યાદ કરે છે. કાઈસ્ટ પણ બાપ ને જ યાદ કરતાં હતાં. પરંતુ એમને કોઈ જાણતું નથી. બાપ જ્યારે આવે ત્યારે આવીને પોતાની ઓળખ આપે. ભારતવાસીઓને જ બાપ ની ખબર નથી તો બીજાઓને ક્યાંથી મળી શકે. વિદેશ થી પણ અહીંયા આવે છે, યોગ શીખવા માટે. સમજે છે પ્રાચીન યોગ ભગવાને શીખવાડ્યો. આ છે ભાવના. બાપ સમજાવે છે સાચો-સાચો યોગ તો હું જ કલ્પ-કલ્પ આવીને શીખવાડું છું, એક જ વાર. મુખ્ય વાત છે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો, આને જ રુહાની યોગ કહેવાય છે. બાકી બધાનો છે શારીરિક યોગ. બ્રહ્મ થી યોગ રાખે છે. એ પણ બાપ તો નથી. એ તો મહત્ત્વ છે, રહેવાનું સ્થાન. તો સત્ય એક જ બાપ છે. એક બાપ ને જ સત્ય કહેવાય છે. આ પણ ભારતવાસીઓને ખબર નથી કે બાપ જ સત્ય કેવી રીતે છે. એ જ સચખંડ ની સ્થાપના કરે છે. સચખંડ અને જૂઠખંડ. તમે જ્યારે સચખંડ માં રહો છો તો ત્યાં રાવણરાજ્ય જ નથી હોતું. અડધા કલ્પ બાદ રાવણરાજ્ય જૂઠખંડ શરૂ થાય છે. સચખંડ આખાં સતયુગ ને કહેશું. પછી જૂઠખંડ આખાં કળયુગ નો અંત. હમણાં તમે સંગમ પર બેઠાં છો. ન અહીંયા છો, ન ત્યાં છો. તમે યાત્રા કરી રહ્યાં છો. આત્મા યાત્રા કરી રહી છે, શરીર નહીં. બાપ આવીને યાત્રા કરવાનું શીખવાડે છે. અહીંયાથી ત્યાં જવાનું છે. તમને આ શીખવાડે છે. તે લોકો પછી ચાંદ, તારા વગેરે તરફ જવાની યાત્રા કરે છે. હવે તમે જાણો છો એમાં કોઈ ફાયદો નથી. આ વસ્તુઓથી જ બધો વિનાશ થવાનો છે. બાકી જે પણ આટલી મહેનત કરે છે તે બધું વ્યર્થ. તમે જાણો છો આ બધી ચીજો જે સાયન્સ (વિજ્ઞાન) થી બને છે તે ભવિષ્ય માં તમારા જ કામમાં આવશે. આ ડ્રામા બનેલો છે. બેહદનાં બાપ આવીને ભણાવે છે તો કેટલો રિગાર્ડ (આદર) રાખવો જોઈએ. શિક્ષકનો આમ પણ બહુજ આદર રાખે છે. શિક્ષક ફરમાન કરે છે - સારી રીતે ભણી ને પાસ થઈ જાઓ. જો ફરમાન ને નહીં માનશો તો નપાસ થઈ જશો. બાપ પણ કહે છે તમને પણ ભણાવું છું વિશ્વનાં માલિક બનાવવાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ માલિક છે. ભલે પ્રજા પણ માલિક છે, પરંતુ પદ તો બહુ જ છે ને. ભારતવાસી પણ બધાં કહે છે ને - અમે માલિક છીએ. ગરીબ પણ ભારતનાં માલિક પોતાને સમજશે. પરંતુ રાજા અને એમનામાં ફરક કેટલો છે. નોલેજ થી પદ માં અંતર થઈ જાય છે. નોલેજ માં પણ હોશિયારી જોઈએ. પવિત્રતા પણ જરૂરી છે તો હેલ્થ-વેલ્થ પણ જોઈએ. સ્વર્ગમાં બધું છે ને. બાપ લક્ષ્ય-હેતુ સમજાવે છે. દુનિયામાં બીજાં કોઈની બુદ્ધિ માં આ લક્ષ્ય-હેતુ હશે નહીં. તમે ફટ થી કહેશો અમે આ બનીએ છીએ. આખાં વિશ્વમાં આપણી રાજધાની હશે. આ તો હમણાં પંચાયતી રાજ્ય છે. પહેલાં હતાં ડબલ તાજધારી પછી એક તાજ હવે તાજ નથી. બાબાએ મુરલીમાં કહ્યું હતું - આ પણ ચિત્ર હોય - ડબલ સિરતાજ રાજાઓની આગળ સિંગલ તાજવાળા માથા ઝુકાવે છે. હમણાં બાપ કહે છે હું તમને રાજાઓનાં રાજા ડબલ સિરતાજ બનાવું છું. તે છે અલ્પકાળ માટે, આ છે ૨૧ જન્મોની વાત. પહેલી મુખ્ય વાત છે પાવન બનવાની. બોલાવે પણ છે કે આવીને પતિત થી પાવન બનાવો. એવું નથી કહેતાં કે રાજા બનાવો. હમણાં આપ બાળકો નો છે બેહદ નો સન્યાસ. આ દુનિયામાંથી જ ચાલ્યાં જશો પોતાનાં ઘરે. પછી સ્વર્ગમાં આવશો. અંદર માં ખુશી રહેવી જોઈએ જ્યારે કે સમજો છો આપણે ઘરે જઈશું પછી રાજાઈ માં આવીશું પછી મુરઝાઈશ, દુઃખ વગેરે આ બધું કેમ થવું જોઈએ. આપણે આત્મા ઘરે જઈશું પછી પુનર્જન્મ નવી દુનિયામાં લઈશું. બાળકોને સ્થાઈ

ખુશી કેમ નથી રહેતી? માયાનો વિરોધ ખુબ છે એટલે ખુશી ઓછી થઈ જાય છે. પતિત-પાવન પોતે કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ ભસ્મ થઈ જશે. તમે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો છો. જાણો છો પછી આપણે આપણા રાજસ્થાન માં ચાલ્યાં જઈશું. અહીં ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારનાં રાજાઓ થયાં છે, હવે ફરી રુહાની રાજસ્થાન બનવાનું છે. સ્વર્ગનાં માલિક બની જશો. ક્રિશ્ન લોકો હેવન નો અર્થ નથી સમજતાં. તેઓ મુક્તિધામ ને હેવન કહી દે છે. એવું નથી કે હેવિનલી ગોડફાધર કોઈ હેવન માં રહે છે. તે તો રહે છે જ શાંતિધામ માં. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરો છો તો પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) માં જવા માટે. આ ફરક બતાવવાનો છે. ગોડફાધર છે મુક્તિધામ માં રહેવા વાળા. હેવન નવી દુનિયાને કહેવાય છે. ત્યાં તો ક્રિશ્ન નથી હોતાં. ફાધર (પિતા) જ આવીને પેરેડાઇઝ સ્થાપન કરે છે. તમે જેને શાંતિધામ કહો છો એને તે લોકો હેવન સમજે છે. આ બધી સમજવાની વાતો છે.

બાપ કહે છે નોલેજ તો ખુબ સહજ છે. આ છે પવિત્ર બનવાનું નોલેજ, મુક્તિ-જીવનમુક્તિમાં જવાનું નોલેજ, જે બાપ જ આપી શકે છે. જ્યારે કોઈને ફાંસી અપાય છે તો અંદર માં આ જ રહે છે કે અમે ભગવાન પાસે જઈએ છીએ. ફાંસી આપવા વાળા પણ કહે છે ભગવાન ને યાદ કરો. ભગવાન ને બંનેવ નથી જાણતાં. તેમને તો તે સમયે મિત્ર સંબંધી વગેરે યાદ આવે છે. ગાયન પણ છે અંતકાળે જે સ્ત્રી સિમરે.... કોઈને કોઈ યાદ જરૂર રહે છે. સતયુગમાં જ મોહજીત રહે છે. ત્યાં જાણે છે એક ખાલ છોડી બીજી લઈ લેશે. ત્યાં યાદ કરવાની દરકાર જ નથી એટલે કહે છે દુઃખ માં સિમરણ સૌ કરે.... અહીં દુઃખ છે એટલે યાદ કરે છે ભગવાન થી કંઈક મળે. ત્યાં તો બધું મળેલું જ છે. તમે કહી શકો છો અમારો ઉદ્દેશ છે મનુષ્યને આસ્તિક બનાવવાં, ધણી નાં બનાવવાં. હમણાં બધાં નિધન નાં છે. આપણે ધણીનાં બનીએ છીએ. સુખ, શાંતિ, સંપત્તિ નો વારસો આપવા વાળા બાપ જ છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની કેટલી મોટી આયુ હતી. આ પણ જાણે છે ભારતવાસીઓની પહેલાં-પહેલાં આયુ બહુ જ મોટી રહેતી હતી. હમણાં નાની છે. કેમ નાની થઈ છે - આ કોઈ પણ નથી જાણતું. તમારા માટે તો બહુ જ સહજ થઈ ગયું છે સમજવું અને સમજાવવું. તે પણ નંબરવાર છે. સમજણ દરેકની પોત-પોતાની છે, જે જેવી ધારણ કરે છે એવી સમજાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેમ બાપ સદૈવ આત્મ-અભિમાની છે, તેમ આત્મ-અભિમાની રહેવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. એક બાપ ને દિલ થી પ્રેમ કરતાં-કરતાં બાપની સાથે ઘરે જવાનું છે.
2. બેહદનાં બાપ નો પૂરે-પૂરો રિગાર્ડ (આદર) રાખવાનો છે અર્થાત્ બાપનાં ફરમાન પર ચાલવાનું છે. બાપ નું પહેલું ફરમાન છે - બાળકો સારી રીતે ભણી ને પાસ થઈ જાઓ. આ ફરમાન નું પાલન કરવાનું છે.

વરદાન :- સેન્સ અને એસેન્સ નાં બેલેન્સ દ્વારા પોતાપણા ને સ્વાહા કરવા વાળા વિશ્વ પરિવર્તક ભવ. સેન્સ અર્થાત્ જ્ઞાનની પોઈન્ટ્સ (વાત), સમજ અને એસેન્સ અર્થાત્ સર્વ શક્તિ સ્વરૂપ સ્મૃતિ અને સમર્થ સ્વરૂપ. આ બન્નેવ નું બેલેન્સ હોય તો પોતાપણું કે જૂનાંપણું પણ સ્વાહા થઈ જશે. દરેક સેકન્ડ, દરેક સમય, દરેક બોલ અને દરેક કર્મ વિશ્વ પરિવર્તન ની સેવા પ્રતિ સ્વાહા થવાથી વિશ્વ પરિવર્તક સ્વતઃ જ બની જશે. જે પોતાનાં દેહની સ્મૃતિ સહિત સ્વાહા થઈ જાય છે તેમનાં શ્રેષ્ઠ વાયબ્રેશન દ્વારા વાયુમંડળ નું પરિવર્તન સહજ થાય છે.

સ્લોગન :- પ્રાપ્તિઓ ને યાદ કરો તો દુઃખ અથવા પરેશાની (મુશ્કેલી) ની વાતો ભૂલી જવાશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં બિલકુલ શડપંથ (કિનારા) પર ઉભાં છો , તમારે હવે આ પાર થી તે પાર જવાનું છે , ધરે જવાની તૈયારી કરવાની છે ”

પ્રશ્ન :- કઈ એક વાત યાદ રાખો તો અવસ્થા અચળ-અડોલ બની જશે?

ઉત્તર :- પાસ્ટ ઇજ પાસ્ટ (વીતી ગયું એ વીતી ગયું). વીતી નું ચિંતન નથી કરવાનું, આગળ વધતાં જવાનું છે. સદા એક ની તરફ જોતા રહો તો અવસ્થા અચળ-અડોલ થઈ જશે. તમે હવે કળયુગ ની હદ છોડી દીધી, પછી પાછળ ની તરફ કેમ જુઓ છો? તેમાં બુદ્ધિ જરા પણ ન જાય - આ જ છે સૂક્ષ્મ ભણતર.

ઓમ શાંતિ ! દિવસ બદલાતાં જાય છે, સમય પસાર થતો જાય છે. વિચાર કરો, સતયુગ થી લઈને સમય પસાર થતાં-થતાં હમણાં આવીને કળયુગનાં પણ કિનારા પર ઉભાં છીએ. આ સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ નું ચક્ર પણ જેમ કે મોડલ (નક્શો) છે. તો સૃષ્ટિ તો ખુબ લાંબી-પહોળી છે. તેનાં મોડલ રૂપ ને બાળકો એ જાણી લીધું છે. આગળ આ ખબર નહોતી કે હવે કળયુગ પૂરો થાય છે. હવે ખબર પડી છે - તો બાળકોએ પણ બુદ્ધિ થી સતયુગ થી લઈને ચક્ર લગાવી કળયુગના અંતમાં કિનારા પર આવીને રહેવું જોઈએ. સમજવું જોઈએ તે ટીક-ટીક થતી રહે છે, ડ્રામા ફરતો રહે છે. બાકી શું હિસાબ રહ્યો હશે? જરાક એવો રહ્યો હશે. આગળ ખબર નહોતી. હવે બાપે સમજાવ્યું છે - બાકી ખૂણો આવીને રહ્યો છે. આ દુનિયા થી તે દુનિયામાં જવાનો હવે બાકી થોડો સમય છે. આ જ્ઞાન પણ હમણાં મળ્યું છે. આપણે સતયુગ થી લઈને ચક્ર લગાવતા-લગાવતા હવે કળયુગ અંતમાં આવીને પહોંચ્યા છીએ. હવે ફરી પાછું જવાનું છે. આવવાનો અને જવાનો ગેટ (દ્વાર) હોય છે ને. આ પણ એવું છે. બાળકોએ સમજવું જોઈએ - કિનારો બાકી થોડો છે. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે ને. હવે આપણે કિનારા પર છીએ. ખુબ થોડો સમય છે. હવે આ જૂની દુનિયાથી મમત્વ નીકાળવાનું છે. હવે તો નવી દુનિયામાં જવાનું છે. સમજણ તો ખુબ સહજ મળે છે. આ બુદ્ધિ માં રાખવું જોઈએ. ચક્ર બુદ્ધિમાં ફરવું જોઈએ. હવે તમે કળયુગ માં નથી. તમે આ હદ ને છોડી દીધી છે પછી તે તરફ વાળા ને યાદ કેમ કરવાં જોઈએ? જ્યારે કે છોડી દીધી છે, જૂની દુનિયાને. આપણે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છીએ પછી પાછળ જોવાનું પણ કેમ? બુદ્ધિયોગ વિકારી દુનિયાથી કેમ લગાવીએ? આ ખુબ સૂક્ષ્મ વાતો છે. બાબા જાણે છે કોઈ-કોઈ તો રૂપિયા થી એક આનો પણ સમજતાં નથી. સાંભળ્યું અને ભૂલી જાય છે. તમારે પાછળની તરફ નથી જોવાનું. બુદ્ધિથી કામ લેવાનું છે ને. આપણે પાર નીકળી ગયાં - પછી પાછળ જોવાનું જ કેમ? પાસ્ટ ઇઝ પાસ્ટ (વીતી ગયું એ વીતી ગયું). બાપ કહે છે કેટલી મહીન વાતો સમજાવે છે. છતાં પણ બાળકોનાં ખભા પાછળ કેમ લટકતાં રહે છે. કળયુગ તરફ લટકેલાં છે. બાપ કહે છે ખભા આ તરફ કરી દો. તે જૂની દુનિયા તમારા કામની ચીજ નથી. બાબા જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય અપાવે છે, નવી દુનિયા સામે ઉભી છે, જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય. વિચાર કરો - એવી આપણી અવસ્થા છે? બાપ કહે છે પાસ્ટ ઇઝ પાસ્ટ. વીતી વાત ને ચિંતવો નહીં. જૂની દુનિયામાં કોઈ આશ નહીં રાખો. હવે તો એક જ ઉંચ આશ રાખવાની છે - આપણે જઈએ સુખધામ. બુદ્ધિમાં સુખધામ જ યાદ રહેવું જોઈએ. પાછળ કેમ ફરવું જોઈએ. પરંતુ ઘણાંની તો પીઠ પાછળ વળી જાય છે. તમે હમણાં જ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર. જૂની દુનિયાથી કિનારો કરી લીધો છે. આ સમજવાની વાત છે ને. ક્યાંય થોભવાનું નથી. ક્યાંય જોવાનું નથી. વીતેલાં ને યાદ નથી કરવાનું. બાપ કહે છે આગળ વધતા જાઓ, પાછળ નહીં જુઓ. એક તરફ જ જોતાં રહો ત્યારે જ અચળ સ્થિર, અડોલ અવસ્થા રહી શકશે. તે તરફ જોતાં રહેશો તો જૂની દુનિયાનાં મિત્ર-સંબંધી વગેરે યાદ આવતાં રહેશે. નંબરવાર તો છે ને. આજે જુઓ તો ખુબ સારા ચાલી રહ્યાં છે, કાલે પડ્યા તો દિલ એકદમ હટી જાય છે. એવી ગ્રહચારી બેસી જાય છે જે મુરલી સાંભળવા માટે પણ દિલ નથી થતું. વિચાર કરો - આવું થાય છે ને?

બાપ કહે છે તમે હમણાં સંગમ પર ઉભાં છો તો નજર આગળ રાખવી જોઈએ. આગળ છે નવી દુનિયા, ત્યારે જ ખુશી થશે. હવે બાકી શડપંથ (બહુ જ સમીપ, કિનારા) પર છો. કહે છે ને - હવે તો આમારા દેશનાં ઝાડ જોવામાં

આવે છે. અવાજ કરો તો ઝટ તે સાંભળશે. શડપંથ અર્થાત્ બિલકુલ સામે છે. તમે યાદ કરો છો અને દેવતાઓ આવી જાય છે. પહેલાં થોડી આવતા હતાં. સૂક્ષ્મવતન માં સસુરધર વાળા આવતાં હતાં શું? હવે તો પિયરધર અને સસુરધર વાળા જઈને મળે છે. છતાં પણ બાળકો ચાલતાં-ચાલતાં ભૂલી જાય છે. બુદ્ધિયોગ પાછળ હટી જાય છે. બાપ કહે છે તમારા બધાનો આ અંતિમ જન્મ છે. તમારે પાછળ નથી હટવાનું. હવે પાર થવાનું છે. આ તરફ થી તે તરફ જવાનું છે. મોત પણ નજીક આવતું જાય છે. બાકી ફક્ત પગલા ભરવાનાં છે, નાવ કિનારે આવે છે તો તે તરફ પગલા ઉપાડવાં પડે છે ને. આપ બાળકોએ ઉભું રહેવાનું છે કિનારા પર. તમારી બુદ્ધિમાં છે આત્માઓ જાય છે પોતાનાં સ્વીટ હોમ. આ યાદ રહેવાથી પણ ખુશી તમને અચળ-અડોલ બનાવી દે છે. આ જ વિચાર સાગર મંથન કરતા રહેવાનું છે. આ છે બુદ્ધિની વાત. આપણે આત્માઓ જઈ રહી છીએ. હવે નજીક શડપંથ પર છીએ. બાકી થોડો સમય છે. આને જ યાદની યાત્રા કહેવાય છે. આ પણ ભૂલી જાય છે. ચાર્ટ લખવાનું પણ ભૂલી જાય છે. પોતાનાં દિલ પર હાથ રાખી ને જુઓ - બાબા જે કહે છે કે પોતાને એવાં સમજો - આપણે નજીક શડપંથ પર ઉભાં છીએ, એવી અવસ્થા આપણી છે? બુદ્ધિમાં એક બાબા જ યાદ હોય. બાબા યાદની યાત્રા ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર થી શીખવાડતા રહે છે. આ યાદની યાત્રા માં જ મસ્ત રહેવાનું છે. બસ હવે આપણે જવાનું છે. અહીંયા છે બધાં જુદા સંબંધ. સાચો સતયુગ નો સંબંધ છે. પોતાને જુઓ આપણે ક્યાં ઉભાં છીએ? સતયુગ થી લઈને બુદ્ધિમાં આ ચક્ર યાદ કરો. તમે સ્વદર્શન ચક્રધારી છો ને. સતયુગ થી લઈને ચક્ર લગાવી આવીને કિનારા પર ઉભાં છો. શડપંથ થયો ને. ઘણાં તો પોતાનો સમય ખુબ વ્યર્થ ગુમાવતાં રહે છે. ૫-૧૦ મિનિટ પણ મુશ્કેલ થી યાદમાં રહેતાં હશે. સ્વદર્શન ચક્રધારી તો આખો દિવસ બનવું જોઈએ. એવું તો છે નહીં. બાબા ભિન્ન-ભિન્ન રીત થી સમજાવે છે. આત્માની જ વાત છે. તમારી બુદ્ધિમાં ચક્ર ફરતું રહે છે. બુદ્ધિમાં આ યાદ કેમ ન રહેવી જોઈએ. હમણાં આપણે કિનારા પર ઉભાં છીએ. આ કિનારો બુદ્ધિમાં કેમ નથી યાદ રહેતો, જ્યારે કે જાણો છો આપણે પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છીએ તો જઈને કિનારા પર ઉભાં રહો. જૂ ની જેમ ચાલતાં જ રહો. કેમ નથી આ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરતાં? કેમ નથી ચક્ર બુદ્ધિમાં આવતું? આ સ્વદર્શન ચક્ર છે ને. બાબા શરૂ થી લઈ ને આખું ચક્ર સમજાવતાં રહે છે. તમારી બુદ્ધિ આખું ચક્ર લગાવી, આવીને કિનારા પર ઉભી રહેવી જોઈએ, બીજી કોઈ પણ બહારની વાતાવરણની ઝંઝટ ન રહે. દિવસ-પ્રતિદિવસ આપ બાળકોએ સાઈલેન્સ (શાંતિ) માં જ જવાનું છે. સમય વ્યર્થ નથી ગુમાવવાનો. જૂની દુનિયાના ને છોડી નવાં સંબંધ થી પોતાનો બુદ્ધિનો યોગ લગાવો. યોગ નહીં લગાવશો તો પાપ કેવી રીતે કપાશે? તમે જાણો છો આ દુનિયા જ ખતમ થવાની છે, આનું મોડલ કેટલું નાનું છે. ૫ હજાર વર્ષ ની દુનિયા છે. અજમેર માં સ્વર્ગ નું મોડલ છે પરંતુ કોઈને સ્વર્ગ યાદ આવશે શું? તે શું જાણે સ્વર્ગ થી. સમજે છે સ્વર્ગ તો ૪૦ હજાર વર્ષ પછી આવશે. બાપ આપ બાળકોને બેસી સમજાવે છે આ દુનિયામાં કામકાજ કરતાં બુદ્ધિમાં આ યાદ રાખો કે આ દુનિયા તો ખતમ થવા વાળી છે. હવે જવાનું છે, આપણે અંતમાં ઉભાં છીએ. કદમ-કદમ જૂ માફક ચાલે છે. મંઝિલ કેટલી ઉંચી છે. બાપ તો મંઝિલ ને જાણે છે ને. બાપની સાથે દાદા પણ ભેગાં છે. તે સમજાવે છે તો શું આ ન સમજાવી શકે. આ પણ સાંભળે તો છે ને. શું આ એવું-એવું વિચાર સાગર મંથન નહીં કરતાં હશે? બાપ તમને વિચાર સાગર મંથન કરવાની પોઇન્ટ્સ (વાત) સંભળાવતા રહે છે. એવું નથી કે બાબા ખુબ અંત માં છે. અરે, આ તો પૂછડી લટકેલી છે પછી અંત માં કેવી રીતે હશે. આ બધી ગુહ્ય-ગુહ્ય વાતો ધારણ કરવાની છે. ગફલત છોડી દેવાની છે. બાબાની પાસે ૨-૨ વર્ષ પછી આવે છે. શું આ યાદ રહેતું હશે કે અમે નજીક કિનારા પર ઉભાં છીએ? હવે જવાનું છે. એવી અવસ્થા થઈ જાય તો બાકી શું જોઈએ? બાબા એ આ પણ સમજાવ્યું છે - ડબલ સિરતાજ..... આ ફક્ત નામ છે, બાકી લાઈટ નો તાજ કોઈ ત્યાં હોતો નથી. આ તો પવિત્રતાની નિશાની છે. જે પણ ધર્મ સ્થાપક છે, તેમનાં ચિત્રો માં લાઈટ જરૂર દેખાડે છે કારણ કે તે નિર્વિકારી સતોપ્રધાન છે પછી રજો તમો માં આવે છે. આપ બાળકોને નોલેજ મળે છે, તેમાં મસ્ત રહેવું જોઈએ. ભલે તમે છો આ દુનિયામાં પરંતુ બુદ્ધિ નો યોગ ત્યાં લાગ્યો રહે. આમનાથી પણ સંબંધ તો નિભાવવાનો છે, જે આ કુળનાં હશે તે નીકળી આવશે. સૈપલિંગ (કલમ) લાગવાની છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મવાળા જે હશે તે જરૂર આગળ-પાછળ આવશે. પાછળ થી આવવા વાળા પણ આગળ વાળા થી આગળ જશે. આ અંત સુધી થતું રહેશે. તે જૂનાઓથી આગળ પગલાં વધારશે. આખી પરીક્ષા છે યાદની યાત્રા ની. ભલે મોડે થી આવ્યાં છે યાદની યાત્રા માં લાગી જાય અને બધો ધંધાધોરી છોડી યાદમાં બેસી જાય, ભોજન તો ખાવાનું જ છે. સારી રીતે યાદમાં રહે તો આ ખુશી જેવો ખોરાક નથી. આ જ તાત લાગી રહેશે - હવે આપણે જઈએ છીએ. ૨૧ જન્મોનું રાજ્ય ભાગ્ય મળે છે. લોટરી મળવા વાળા ને ખુશી નો પારો ચઢી જાય છે ને. તમારે ખુબ મહેનત કરવાની છે. આને જ અંતિમ અમૂલ્ય જીવન કહેવાય છે. યાદની યાત્રામાં ખુબ મજા છે. હનુમાન પણ પુરુષાર્થ કરતાં-કરતાં સ્થેરિયમ (સ્થિર) બન્યાં ને. ભંભોર ને આગ લાગી, રાવણ નું રાજ્ય

બળી ગયું. આ એક વાર્તા બનાવી દીધી છે. બાપ યથાર્થ વાત બેસી સમજાવે છે. રાવણ રાજ્ય ખલાસ થઈ જશે. સ્થેરિયમ બુદ્ધિ આને કહેવાય છે. બસ હવે શડપંથ છે, આપણે જઈ રહ્યાં છીએ. આ યાદ માં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરો ત્યારે ખુશીનો પારો ચઢશે, આયુ પણ યોગબળ થી વધે છે. તમે હમણાં દૈવીગુણ ધારણ કરો છો પછી તે અડધોકલ્પ ચાલે છે. આ એક જન્મમાં તમે એટલો પુરુષાર્થ કરો છો, જે તમે જઈને આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનો છો. તો કેટલો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. આમાં ગફલત કે સમય વ્યર્થ ન કરવો જોઈએ, જે કરશે તે પામશે. બાપ શિક્ષા આપતાં રહે છે. તમે સમજો છો - કલ્પ-કલ્પ આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ, આટલાં થોડાક સમય માં કમાલ કરી દે છે. આખી દુનિયાને પરિવર્તન કરી દે છે. બાપનાં માટે કોઈ મોટી વાત નથી. કલ્પ-કલ્પ કરે છે. બાપ સમજાવે છે - ચાલતાં-ફરતાં, ખાતાં-પીતાં પોતાનો બુદ્ધિયોગ બાપ થી લગાવો. આ ગુપ્ત વાત બાપ જ બાળકોને બેસી સમજાવે છે. પોતાની અવસ્થા સારી રીતે જમાવતાં રહો. નહીં તો ઉંચ પદ નહીં પામશો. આપ બાળકો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર મહેનત કરો છો. સમજો છો હમણાં તો આપણે કિનારા પર ઉભાં છીએ. પછી પાછળ આપણે કેમ જોઈએ? આગળ પગલા વધતા રહે છે. આમાં અંતર્મુખતા ખુબ જોઈએ, એટલે કાચબાનું પણ ઉદાહરણ છે. આ ઉદાહરણ વગેરે બધાં તમારા માટે છે. સન્યાસી તો છે જ હઠયોગી, તે તો રાજ્યોગ શીખવાડી ન શકે. તે લોકો સાંભળે છે તો સમજે છે આ લોકો અમારી ઇનસલ્ટ (અપમાન) કરે છે એટલે આ પણ યુક્તિ થી લખવાનું છે. બાપ વગર રાજ્યોગ કોઈ શીખવાડી ન શકે. ઇનડાયરેક્ટ બોલાય છે - તો ખ્યાલ ન ચાલે. યુક્તિ થી ચાલવાનું હોય છે ને, જે સાપ પણ મરે અને લાઠી પણ ન તૂટે. કુટુંબ પરિવાર વગેરે સૌથી પ્રીત રાખો પરંતુ બુદ્ધિ નો યોગ બાપ થી લગાવવાનો છે. તમે જાણો છો આપણે હમણાં એક ની મત પર છીએ. આ છે દેવતા બનવાની મત. આને જ અદ્વૈત મત કહેવાય છે. બાળકોએ દેવતા બનવાનું છે. કેટલી વાર તમે બન્યાં છો? અનેક વાર. હમણાં તમે સંગમયુગ પર ઉભાં છો. આ અંતિમ જન્મ છે. હવે તો જવાનું છે. પાછળ શું જોવાનું છે. જોવાં છતાં પણ પોતાની અડોલતા માં તમે ઉભાં રહો. મંઝિલ ને ભૂલવાની નથી. તમે જ મહાવીર છો જે માયા પર જીત પામો છો. હવે તમે સમજો છો - હાર અને જીત નું આ ચક્ર ફરતું રહે છે. કેટલું વન્ડરફુલ જ્ઞાન છે બાબાનું. આ ખબર હતી કે શું, કે પોતાને બિંદુ સમજવાનું છે, આટલાં નાનાં બિંદુમાં આખો પાર્ટ નોંધાયેલો છે જે ચક્ર ફરતું રહે છે. ખુબ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે. વન્ડર કહી છોડવું જ પડે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પાછળ વળીને નથી જોવાનું. કોઈ પણ વાતમાં થોભી નથી જવાનું. એક બાપની તરફ જોતાં પોતાની અવસ્થા એકસ રાખવાની છે.
2. બુદ્ધિમાં યાદ રાખવાનું છે કે હવે આપણે કિનારા પર ઉભાં છીએ. ઘરે જવાનું છે, ગફલત છોડી દેવાની છે. પોતાની અવસ્થા જમાવવાની ગુપ્ત મહેનત કરવાની છે.

વરદાન :- વિહંગ માર્ગની સેવા દ્વારા વિશ્વ પરિવર્તન નાં કાર્ય ને સંપન્ન કરવા વાળા સાચાં સેવાધારી ભવ વિહંગ માર્ગની સેવા કરવાનાં માટે સંગઠિત રુપ માં “રુપ અને વસંત” આ બંને વાતો નું બેલેન્સ (સંતુલન) જોઈએ. જેમ વસંત રુપમાં એક સમય પર અનેક આત્માઓને સંદેશ આપવાનું કાર્ય કરો છો એમ જ રુપ અર્થાત્ યાદ બળ દ્વારા, શ્રેષ્ઠ સંકલ્પનાં બળ દ્વારા વિહંગ માર્ગની સર્વિસ (સેવા) કરો. આની પણ ઇન્વેન્શન (શોધ) નીકાળો. સાથે-સાથે સંગઠિત રુપમાં દૃઢ સંકલ્પ થી જૂનાં સંસ્કાર, સ્વભાવ કે જૂની ચલન નાં તલ અને જવ યજ્ઞ માં સ્વાહા કરો ત્યારે વિશ્વ પરિવર્તનનું કાર્ય સંપન્ન થશે અથવા યજ્ઞ ની સમાપ્તિ થશે.

સ્લોગન :- બાળક અને માલિકપણા નાં બેલેન્સ (સંતુલન) થી પ્લાન ને પ્રેક્ટિકલ માં લાવો.

“ મીઠા બાળકો - આ સંગમયુગ સર્વોત્તમ બનવાનો શુભ સમય છે , કારણ કે આજ સમયે બાપ તમને નર થી નારાયણ બનવાનું ભણતર ભણાવે છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો ની પાસે એવું કયું નોલેજ છે જેનાં કારણે તમે કોઈ પણ હાલત માં રડી નથી શકતાં?
ઉત્તર :- તમારી પાસે આ બન્યા-બનેલ ડ્રામાનું નોલેજ છે, તમે જાણો છો આમાં દરેક આત્માનો પોતાનો પાર્ટ છે, બાપ આપણ ને સુખ નો વારસો આપી રહ્યાં છે પછી આપણે રડી કેવી રીતે શકીએ. પરવા હતી પાર બ્રહ્મ માં રહેવા વાળા ની, તે મળી ગયાં બાકી શું જોઈએ. બખ્તાવર (ભાગ્યશાળી) બાળકો ક્યારે રડતાં નથી.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી બાળકોને એક વાત સમજાવે છે. ચિત્રોમાં પણ એવું લખવાનું છે કે ત્રિમૂર્તિ શિવબાબા બાળકો પ્રતિ સમજાવે છે. તમે પણ કોઈને સમજાવો છો તો તમે આત્મા કહેશો - શિવબાબા આવું કહે છે. આ બાપ પણ કહેશે - બાબા તમને સમજાવે છે. અહીં મનુષ્ય, મનુષ્ય ને નથી સમજાવતાં પરંતુ પરમાત્મા આત્માઓને સમજાવે છે અથવા આત્મા, આત્મા ને સમજાવે છે. જ્ઞાન સાગર તો શિવબાબા જ છે અને એ છે રુહાની બાપ. આ સમયે રુહાની બાળકોને રુહાની બાપ થી વારસો મળે છે. શરીર નો અહંકાર અહીં છોડવો પડે છે. આ સમયે તમારે દેહી-અભિમાની બની બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. કર્મ પણ ભલે કરો, ધંધાધોરી વગેરે ભલે ચલાવતાં રહો, બાકી જેટલો સમય મળે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. તમે જાણો છો શિવબાબા આમાં આવેલાં છે. એ સત્ય છે, ચૈતન્ય છે. સત ચિત આનંદ સ્વરૂપ કહે છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર અથવા કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર ની આ મહિમા નથી. ઊંચ થી ઊંચા ભગવાન એક જ છે, એ છે પરમાત્મા. આ જ્ઞાન પણ તમને ફક્ત આ સમયે છે. પછી ક્યારેય મળવાનું નથી. દર પાંચ હજાર વર્ષ પછી બાપ આવે છે, તમને આત્મ-અભિમાની બનાવી બાપ ને યાદ કરાવવાં, જેનાથી તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનો છો, બીજો કોઈ ઉપાય નથી. ભલે મનુષ્ય પોકારે પણ છે-હૈં પતિત પાવન આવો પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. પતિત-પાવન સીતારામ કહે તો પણ ઠીક છે. તમે બધી સીતાઓ અથવા ભક્તિઓ છો. એ છે એક રામ ભગવાન, આપ ભક્તોને ફળ જોઈએ ભગવાન દ્વારા. મુક્તિ કે જીવનમુક્તિ - આ છે ફળ. મુક્તિ-જીવનમુક્તિનાં દાતા એ એક જ બાપ છે. ડ્રામા માં ઊંચે થી ઊંચા પાર્ટવાળા પણ હોય છે તો નીચા પાર્ટ વાળા પણ હોય છે. આ બેહદ નો ડ્રામા છે, આને બીજું કોઈ સમજી ન શકે. તમે આ સમયે તમોપ્રધાન કનિષ્ઠ થી સતોપ્રધાન પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છો. સતોપ્રધાન ને જ સર્વોત્તમ કહેવાય છે. આ સમયે તમે સર્વોત્તમ નથી. બાપ તમને સર્વોત્તમ બનાવે છે. આ ડ્રામા નું ચક્ર કેવી રીતે ફરતું રહે છે, એને કોઈ પણ નથી જાણતું. કળયુગ, સંગમયુગ પછી હોય છે સતયુગ. જૂનાં ને નવું કોણ બનાવશે? બાપ વગર કોઈ બનાવી ન શકે. બાપ જ સંગમ પર આવીને ભણાવે છે. બાપ ન સતયુગમાં આવે છે, ન કળયુગમાં આવે છે. બાપ કહે છે મારો પાર્ટ જ સંગમ પર છે એટલે સંગમયુગ કલ્યાણકારી યુગ કહેવાય છે. આ છે આસ્પેશિયસ (શુભ), બહુ જ ઊંચો શુભ સમય સંગમયુગ. જ્યારે બાપ આવીને આપ બાળકો ને નર થી નારાયણ બનાવે છે. મનુષ્ય તો મનુષ્ય જ છે પરંતુ દૈવી ગુણ વાળા બની જાય છે, એમને કહેવાય છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ. બાપ કહે છે હું આ ધર્મ સ્થાપન કરું છું, એટલા માટે પવિત્ર જરૂર બનવું પડશે. પતિત-પાવન એક જ બાપ છે. બાકી બધી છે સજનીઓ, ભક્તિઓ. પતિત-પાવન સીતારામ કહેવું પણ ઠીક છે. પરંતુ પાછળ થી જે પછી રઘુપતિ રાઘવ રાજા રામ કહી દે તે ખોટું થઈ જાય. મનુષ્ય વગર અર્થે જે આવડે છે તે બોલતાં રહે છે, ધુન લગાડતાં રહે છે. તમે જાણો છો ચંદ્રવંશી ધર્મ પણ હમણાં સ્થાપન થઈ રહ્યો છે. બાપ આવી ને બ્રાહ્મણ કુળ સ્થાપન કરે છે, આને રાજધાની નહીં કહેશું. આ પરિવાર છે, અહીં ન તમારા પાંડવોની, ન કૌરવોની રાજાઈ છે. ગીતા જેમણે વાંચી હશે, તેમને આ વાતો જલ્દી સમજ માં આવશે. આ પણ છે ગીતા. કોણ સંભળાવે છે? ભગવાન. આ બાળકોએ પહેલાં-પહેલાં તો આ સમજણ આપવાની છે કે ગીતાનાં ભગવાન કોણ? તેઓ કહે છે કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ. હવે કૃષ્ણ તો હશે સતયુગ માં. એમનામાં જે આત્મા છે તે તો અવિનાશી છે. શરીર નું જ નામ બદલાય છે. આત્માનું ક્યારેય નામ નથી બદલાતું. શ્રીકૃષ્ણ ની આત્માનું શરીર સતયુગ માં જ હોય છે. નંબરવન માં એ જ જાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નંબરવન પછી છે બીજા,

ત્રીજા. તો તેમનાં માર્ક્સ પણ ઓછાં થશે. આ માળા બને છે ને. બાપે સમજાવ્યું છે રૂંડ માળા પણ હોય છે અને રૂંડ માળા પણ હોય છે. વિષ્ણુનાં ગળામાં રૂંડ માળા દેખાડે છે. આપ બાળકો વિષ્ણુપુરીનાં માલિક બનો છો નંબરવાર. તો તમે જેમ કે વિષ્ણુનાં ગળાનાં હાર બનો છો. પહેલાં-પહેલાં શિવ નાં ગળાનો હાર બનો છો, એને રૂંડ માળા કહેવાય છે, જે જપે છે. માળા પૂજાતી નથી, સિમરણ કરાય છે. માળાનો દાણા તે જ બને છે જે વિષ્ણુપુરી ની રાજધાની માં નંબરવાર આવે છે. માળા માં સૌથી પહેલાં હોય છે ફૂલ પછી યુગલ દાણો. પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે ને. પ્રવૃત્તિ માર્ગ શરૂ થાય છે બ્રહ્મા સરસ્વતી અને બાળકો થી. આ જ પછી દેવતા બને છે. લક્ષ્મી-નારાયણ છે ફર્સ્ટ (પ્રથમ). ઉપર છે ફૂલ શિવબાબા. માળા ફેરવી-ફેરવી ને પાછળ થી ફૂલ ને માથું ટેકવે છે. શિવબાબા ફૂલ છે તો પુનર્જન્મ માં નથી આવતાં, આમનામાં પ્રવેશ કરે છે. એ જ તમને સમજાવે છે. આમની આત્મા તો પોતાની છે. તે પોતાનો શરીર નિર્વાહ કરે છે, તેમનું કામ છે ફક્ત જ્ઞાન આપવું. જેમ કોઈ ની સ્ત્રી કે બાપ વગેરે મરે છે તો તેમની આત્માને બ્રાહ્મણનાં તનમાં બોલાવે છે. પહેલાં આવતી હતી, હવે તે કોઈ શરીર છોડીને તો નથી આવતી. આ ડ્રામામાં પહેલે થી જ નોંધ છે. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. તે આત્મા તો ગઈ, જઈને બીજું શરીર લીધું. આપ બાળકોને હમણાં આ બધું જ્ઞાન મળી રહ્યું છે, એટલે કોઈ મરે છે તો પણ તમને કોઈ ચિંતા નથી. અમ્મા મરે તો પણ હલવો ખાઓ. (શાંતાબેન નું દૃષ્ટાંત). બાળકીએ જઈને તેમને સમજાવ્યું કે તમે રડો કેમ છો? એમણે તો જઈને બીજું શરીર લીધું. રડવાથી પાછાં થોડી આવશે. બખ્તાવર થોડી રડે છે. તો ત્યાં બધાનું રડવાનું બંધ કરાવીને સમજાવવા લાગી. એવી ઘણી બાળકીઓ જઈને સમજાવે છે. હવે રડવાનું બંધ કરો. જુજા બ્રાહ્મણ પણ નહીં ખવડાવો. આપણે સાચાં બ્રાહ્મણો ને લઈ આવીએ છીએ. પછી જ્ઞાન સાંભળવા લાગી જાય છે. સમજે છે આ વાત તો બરાબર બોલે છે. જ્ઞાન સાંભળતા-સાંભળતા શાંત થઈ જાય છે. ૭ દિવસ માટે કોઈ ભાગવત વગેરે રાખે છે તો પણ મનુષ્યનાં દુઃખ દૂર નથી થતાં. આ બાળકીઓ તો બધાનું દુઃખ દૂર કરી દે છે. તમે સમજો છો રડવાની તો દરકાર નથી. આ તો બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે. દરેકે પોતાનો પાર્ટ ભજવવાનો છે. કોઈ પણ હાલતમાં રડવું ન જોઈએ. બેહદનાં બાપ-શિક્ષક-ગુરુ મળ્યાં છે, જેમનાં માટે તમે આટલાં ઘક્કા ખાતાં રહો છો. પાર બ્રહ્મમાં રહેવા વાળા પરમપિતા પરમાત્મા મળી ગયાં તો બાકી શું જોઈએ. બાપ આપે જ છે સુખ નો વારસો. તમે બાપ ને ભૂલી જાઓ છો ત્યારે રડવું પડે છે. બાપ ને યાદ કરશો ત્યારે ખુશી થશે. ઓહો! આપણે તો વિશ્વ નાં માલિક બનીએ છીએ. પછી ૨૧ પેઢી ક્યારે રડશું નહીં. ૨૧ પેઢી અર્થાત્ પૂરા બુઢાપા સુધી અકાળે મૃત્યુ નથી થતું, તો અંદર માં કેટલી ગુપ્ત ખુશી રહેવી જોઈએ.

તમે જાણો છો આપણે માયા પર જીત પામીને જગતજીત બનશું. હથિયાર વગેરે ની કોઈ વાત નથી. તમે છો શિવ શક્તિઓ. તમારી પાસે છે જ્ઞાન કટારી, જ્ઞાન બાણ. તેમણે પછી ભક્તિમાર્ગમાં દેવીઓને સ્થૂળ બાણ, ખડગ વગેરે આપી દીધું છે. બાપ કહે છે જ્ઞાન તલવાર થી વિકારો ને જીતવાનાં છે, બાકી દેવીઓ કોઈ હિંસક થોડી છે. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. સાધુ-સંત વગેરે છે નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા, તે પ્રવૃત્તિ માર્ગ ને માનતાં જ નથી. તમે તો સન્યાસ કરો છો આખી જૂની દુનિયાનો, જૂનાં શરીર નો. હવે બાપ ને યાદ કરશો તો આત્મા પવિત્ર થઈ જશે. જ્ઞાનનાં સંસ્કાર લઈ જશે. તે અનુસાર નવી દુનિયામાં જન્મ લેશે. જો અહીંયા પણ જન્મ લેશે તો પણ કોઈ સારા ઘર માં રાજાની પાસે અથવા ધાર્મિક ઘરમાં તે સંસ્કાર લઈ જશે. બધાને પ્રિય લાગશે. કહેશે આ તો દેવી છે. કૃષ્ણની કેટલી મહિમા ગાયે છે. નાનપણ માં દેખાડે છે માખણ ચોર્યું, મટકી ફોડી, આ કર્યું.... કેટલાં કલંક લગાવ્યાં છે. અચ્છા, પછી કૃષ્ણને શ્યામ કેમ બનાવ્યાં છે? ત્યાં તો કૃષ્ણ ગોરા હશે ને. પછી શરીર બદલાતું રહે છે, નામ પણ બદલાતું રહે છે. શ્રીકૃષ્ણ તો સતયુગ નાં પહેલાં પ્રિન્સ હતાં, તેમને કેમ શ્યામ બનાવ્યાં છે? ક્યારેય કોઈ બતાવી નહીં શકે. ત્યાં સાપ વગેરે હોતાં નથી જે કાળા બનાવી દે. અહીંયા ઝેર ચઢી જાય છે તો કાળા થઈ જાય છે. ત્યાં તો એવી વાત હોઈ ન શકે. તમે હવે દેવી સંપ્રદાય બનવા વાળા છો. આ બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય ની કોઈને પણ ખબર જ નથી. પહેલાં-પહેલાં બાપ બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણો ને એડોપ્ટ કરે છે. પ્રજાપિતા છે તો એમની પ્રજા પણ અનેકાનેક છે. બ્રહ્માની દીકરી સરસ્વતી કહે છે. સ્ત્રી તો છે જ નહીં. આ કોઈને પણ ખબર નથી. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં તો છે જ મુખ વંશાવલી. સ્ત્રીની વાત જ નથી. આમાં બાપ પ્રવેશ કરી કહે છે તમે મારાં બાળકો છો. મેં આમનું નામ બ્રહ્મા રાખ્યું છે, જે પણ બાળકો બને બધાનાં નામ બદલી કર્યાં છે. આપ બાળકો હવે માયા પર જીત પામો છો, આને કહેવાય જ છે-હાર અને જીત ની રમત. બાપ કેટલો સસ્તો સૌદો કરાવે છે. તો પણ માયા હરાવી દે છે તો ભાગી જાય છે. ૫ વિકારો રૂપી માયા હરાવે છે. જેનામાં ૫ વિકાર છે, તેમને જ આસુરી સંપ્રદાય કહેવાય છે. મંદિર માં દેવીઓનાં આગળ પણ જઈને મહિમા ગાયે છે - આપ સર્વગુણ સંપન્ન..... બાપ આપ બાળકો ને સમજાવે છે - તમે જ પૂજ્ય દેવતા હતાં પછી ૬૩ જન્મ પૂજારી બન્યાં, હવે ફરી પૂજ્ય બનો છો.

બાપ પૂજ્ય બનાવે છે, રાવણ પૂજારી બનાવે છે. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. બાપ કોઈ શાસ્ત્ર થોડી ભણેલાં છે. એ તો છે જ જ્ઞાનનાં સાગર. વર્લ્ડ ઓલમાઈટી ઓથોરિટી (સર્વશક્તિમાન સત્તા) છે. ઓલમાઈટી એટલે સર્વ શક્તિમાન. બાપ કહે છે બધાં વેદો-શાસ્ત્રો વગેરે ને જાણું છું. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી. હું આ બધી વાતોને જાણું છું. દ્વાપર થી જ તમે પૂજારી બનો છો. સતયુગ-ત્રેતામાં તો પૂજા થતી નથી. એ છે પૂજ્ય વંશજ. પછી હોય છે પૂજારી વંશજ. આ સમયે બધાં પુજારી છે. આ વાતો કોઈને ખબર નથી. બાપ જ આવીને ૮૪ જન્મો ની કહાની બતાવે છે. પૂજ્ય પૂજારી આ તમારા ઉપર જ બધો ખેલ હોય છે. હિંદુ ધર્મ કહી દે છે. હકીકતમાં તો ભારત માં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, ન કે હિન્દુ. કેટલી વાતો સમજાવવી પડે છે. આ ભણતર છે પણ સેકન્ડનું. તો પણ કેટલો સમય લાગી જાય છે. કહે છે સાગરને શાહી બનાવો, આખું જંગલ કલમ બનાવો તો પણ પૂરું થઈ ન શકે. અંત સુધી તમને જ્ઞાન સંભળાવતો રહીશ. તમે આનાં પુસ્તક કેટલાં બનાવશો. શરૂ માં પણ બાબા સવારે-સવારે ઊઠીને લખતા હતાં, પછી મમ્મા સંભળાવતી હતી, ત્યાર થી લઈને છપાતું જ આવ્યું છે. કેટલાં કાગળ ખલાસ થયાં હશે. ગીતા તો એક જ આટલી નાની છે. ગીતા નું લોકેટ પણ બનાવે છે. ગીતાનો બહુ જ પ્રભાવ છે, પરંતુ ગીતા જ્ઞાનદાતા ને ભૂલી ગયાં છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન તલવાર થી વિકારો ને જીતવાનાં છે. જ્ઞાનનાં સંસ્કાર ભરવાનાં છે. જૂની દુનિયા અને જૂનાં શરીર નો સન્યાસ કરવાનો છે.
2. ભાગ્યવાન બનવાની ખુશીમાં રહેવાનું છે, કોઈ પણ વાતની ચિંતા નથી કરવાની. કોઈ શરીર છોડી દે છે તો પણ દુઃખના આંસુ નથી વહાવવાનાં.

વરદાન :- તાજ અને તખ્ત ને સદા કાયમ રાખવા વાળા નિરંતર સ્વતઃ યોગી ભવ વર્તમાન સમયે બાપ દ્વારા બધાં બાળકોને તાજ અને તખ્ત મળે છે, હમણાં નો આ તાજ અને તખ્ત અનેક જન્મોનાં માટે તાજ, તખ્ત પ્રાપ્ત કરાવે છે. વિશ્વ કલ્યાણ ની જવાબદારી નો તાજ અને બાપદાદાનું દિલ તખ્ત સદા કાયમ રહે તો નિરંતર સ્વતઃ યોગી બની જશો. તેમને કોઈ પણ પ્રકાર ની મહેનત કરવાની વાત નથી કારણ કે એક તો સંબંધ સમીપ નો છે બીજું પ્રાપ્તિ અખૂટ છે. જ્યાં પ્રાપ્તિ હોય છે ત્યાં સ્વતઃ યાદ હોય છે.

સ્લોગન :- પ્લેન (શુદ્ધ) બુદ્ધિથી પ્લાન ને પ્રેક્ટિકલ માં લાવો તો સફળતા સમાયેલી છે.

“ સ્વ - રાજ્ય અધિકારી જ વિશ્વ - રાજ્ય અધિકારી ”

આજે ભાગ્યવિધાતા બાપ પોતાનાં સર્વ શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. બાપદાદાની આગળ હમણાં પણ ફક્ત આ સંગઠન નથી પરંતુ ચારેય તરફનાં ભાગ્યવાન બાળકો સામે છે. ભલે દેશ-વિદેશનાં કોઈ પણ ખૂણામાં છે પરંતુ બેહદનાં બાપ બેહદ બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. આ સાકાર વતનની અંદર સ્થાન ની હદ આવી જાય છે, પરંતુ બેહદ બાપની દૃષ્ટિની સૃષ્ટિ બેહદ છે. બાપની દૃષ્ટિમાં સર્વ બ્રાહ્મણ આત્માઓની સૃષ્ટિ સમાયેલી છે. તો દૃષ્ટિની સૃષ્ટિ માં સર્વ સમ્મુખ છે. સર્વ ભાગ્યવાન બાળકોને ભાગ્યવિધાતા ભગવાન જોઈ-જોઈ હર્ષિત થાય છે. જેમ બાળકો બાપ ને જોઈ હર્ષિત થાય છે, બાપ પણ સર્વ બાળકોને જોઈ હર્ષિત થાય છે. બેહદનાં બાપ ને બાળકોને જોઈ રુહાની નશો અથવા ફુમુર છે કે એક-એક બાળક આ વિશ્વની આગળ વિશેષ આત્માઓની યાદી માં છે! ભલે ૧૬૦૦૦ ની માળા નો છેલ્લો મણકો પણ છે, છતાં પણ, બાપ ની આગળ આવવાથી, બાપનાં બનવાથી વિશ્વની આગળ વિશેષ આત્મા છે એટલે ભલે બીજા કાંઈ પણ જ્ઞાનનાં વિસ્તાર ને જાણી નથી શકતાં પરંતુ એક શબ્દ ‘બાબા’ દિલથી માન્યો અને દિલથી બીજાઓને સંભળાવ્યો તો વિશેષ આત્મા બની ગયાં, દુનિયાની આગળ મહાન્ આત્મા બની ગયાં, દુનિયાની આગળ મહાન્ આત્માનાં સ્વરૂપ માં ગાયન યોગ્ય બની ગયાં. આટલું શ્રેષ્ઠ અને સહજ ભાગ્ય છે, સમજો છો? કારણ કે બાબા શબ્દ છે ‘ચાવી’. કોની? સર્વ ખજાનાઓની, શ્રેષ્ઠ ભાગ્યની. ચાવી મળી ગઈ તો ભાગ્ય અથવા ખજાનો અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય જ છે. તો બધી માતાઓ અથવા પાંડવ ચાવી પ્રાપ્ત કરવાના અધિકારી બન્યાં છો? ચાવી લગાવતાં પણ આવડે છે કે ક્યારેક લાગતી નથી? ચાવી લગાડવાની વિધિ છે - દિલથી જાણવું અને માનવું. ફક્ત મુખ થી કહ્યું, તો ચાવી હોવા છતાં લાગશે નહીં. દિલથી કહ્યું તો ખજાના સદા હાજર છે. અખુટ ખજાના છે ને. અખુટ ખજાનાઓ હોવાનાં કારણે જેટલાં પણ બાળકો છે બધાં અધિકારી છે. ખુલ્લા ખજાના છે, ભરપૂર ખજાનાઓ છે. એવું નથી કે જે પાછળ આવ્યાં છે, તો ખજાના ખતમ થઈ ગયાં હોય. જેટલાં પણ હમણાં સુધી આવ્યાં છો અર્થાત્ બાપનાં બન્યાં છો અને ભવિષ્યમાં પણ જેટલાં બનવા વાળા છો, તે બધાથી ખજાનાઓ અનેકાનેક ગુણા વધારે છે એટલે બાપદાદા દરેક બાળકને ગોલ્ડન ચાંસ (સ્વર્ણિમ તક) આપે છે કે જેટલો જેને ખજાનો લેવો છે, તે ખુલ્લા દિલ થી લઈ લો. દાતા ની પાસે ખોટ નથી, લેવાવાળા ની હિંમત કે પુરુષાર્થ પર આધાર છે. એવાં કોઈ બાપ આખાં કલ્પ માં નથી જે આટલાં બાળકો હોય અને દરેક ભાગ્યવાન હોય! એટલે સંભળાવ્યું કે રુહાની બાપદાદા ને રુહાની નશો છે.

બધાની મધુબન માં આવવાની, મળવાની આશા પૂરી થઈ. ભક્તિ-માર્ગ ની યાત્રા કરતા મધુબન માં આરામ થી બેસવાની, રહેવાની જગ્યા તો મળી છે ને. મંદિરો માં તો ઉભા-ઉભા ફક્ત દર્શન કરે છે. અહીંયા આરામ થી બેઠાં તો છો ને. ત્યાં તો ‘ભાગો-ભાગો’, ‘ચાલો-ચાલો’ કહે છે અને અહીંયા આરામ થી બેસો, આરામ થી, યાદની ખુશી થી મોજ મનાવો. સંગમયુગ માં ખુશી મનાવવા માટે આવ્યાં છો. તો દરેક સમયે હરતાં-ફરતાં, ખાતાં-પીતાં ખુશીનો ખજાનો જમા કર્યો? કેટલો જમા કર્યો છે? એટલો કર્યો જે ૨૧ જન્મ આરામ થી ખાતા રહો? મધુબન વિશેષ સર્વ ખજાનાઓ જમા કરવાનું સ્થાન છે કારણ કે ‘અહીંયા એક બાપ બીજું ન કોઈ’ - આ સાકાર રૂપમાં પણ અનુભવ કરો છો. ત્યાં બુદ્ધિ દ્વારા અનુભવ કરો છો પરંતુ અહીંયા પ્રત્યક્ષ સાકાર જીવનમાં પણ સિવાય બાપ અને બ્રાહ્મણ પરિવાર નાં બીજું કોઈ નજર આવે છે શું? એક જ લગન, એક જ વાતો, એક જ પરિવાર નાં અને એકરસ સ્થિતિ, બીજો કોઈ રસ છે જ નહીં. ભણવું અને ભણતર દ્વારા શક્તિશાળી બનવું, મધુબનમાં આ જ કામ છે ને. કેટલાં ક્લાસ કરો છો? તો અહીંયા વિશેષ જમા કરવાનું સાધન મળે છે એટલે બધાં ભાગી-ભાગીને પહોંચી ગયાં છે. બાપદાદા બધાં બાળકો ને વિશેષ આ જ સ્મૃતિ અપાવે છે કે સદા સ્વરાજ્ય અધિકારી સ્થિતિ માં આગળ વધતાં ચાલો. સ્વરાજ્ય અધિકારી - આ જ નિશાની છે વિશ્વ-રાજ્ય અધિકારી બનવાની.

ઘણાં બાળકો રુહ-રુહાન કરતા બાપ ને પૂછે છે કે ‘અમે ભવિષ્ય માં શું બનીશું, રાજા બનીશું કે પ્રજા બનીશું?’ બાપદાદા બાળકોને રેસપોન્ડ (ઉત્તર આપે) કરે છે કે પોતે પોતાને એક દિવસ પણ ચેક કરો તો ખબર પડી જશે કે હું રાજા બનીશ કે સાહુકાર બનીશ કે પ્રજા બનીશ. પહેલાં અમૃતવેલા થી પોતાનાં મુખ્ય ત્રણ કારોબાર નાં

અધિકારી, પોતાનાં સહયોગી, સાથીઓને ચેક કરો. તે કોણ? ૧- મન અર્થાત્ સંકલ્પ શક્તિ. ૨- બુદ્ધિ અર્થાત્ નિર્ણય શક્તિ. ૩- પાછલાં અથવા વર્તમાન શ્રેષ્ઠ સંસ્કાર. આ ત્રણેય વિશેષ કારોબારી છે. જેમ આજકાલ નાં જમાના માં રાજા ની સાથે મહામંત્રી કે વિશેષ મંત્રી હોય છે, તેમનાં જ સહયોગ થી રાજ્ય કારોબાર ચાલે છે. સતયુગ માં મંત્રી નહીં હશે પરંતુ સમીપનાં સંબંધી, સાથી હશે. કોઈ પણ રૂપમાં, સાથી સમજો કે મંત્રી સમજો. પરંતુ આ ચેક કરો - આ ત્રણેય સ્વ નાં અધિકાર થી ચાલે છે? આ ત્રણેય પર સ્વ નું રાજ્ય છે કે તેમનાં અધિકાર થી આપ ચાલો છો? મન તમને ચલાવે છે કે તમે મનને ચલાવો છો? જે ઈચ્છો, જ્યારે ઈચ્છો તેવાં જ સંકલ્પ કરી શકો છો? જ્યાં બુદ્ધિ લગાવવા ઈચ્છો, ત્યાં લગાવી શકો છો કે બુદ્ધિ આપ રાજાઓને ભટકાવે છે? સંસ્કાર તમારા વશ છે કે તમે સંસ્કારો નાં વશ છો? રાજ્ય અર્થાત્ અધિકાર. રાજ્ય-અધિકારી જે શક્તિ ને જે સમયે જે ઓર્ડર કરે, તે એજ વિધિપૂર્વક કાર્ય કરે અથવા તમે કહો એક વાત, તે કરે બીજી વાત? કારણ કે નિરંતર યોગી અર્થાત્ સ્વરાજ્ય અધિકારી બનવાનું વિશેષ સાધન જ મન અને બુદ્ધિ છે. મંત્ર જ મનમનાભવ નો છે. યોગ ને બુદ્ધિયોગ કહે છે. તો જો આ વિશેષ આધાર સ્તંભ પોતાનાં અધિકાર માં નથી કે ક્યારેક છે, ક્યારેક નથી. હમણાં-હમણાં છે, હમણાં-હમણાં નથી; ત્રણેય માંથી એક પણ ઓછા અધિકારમાં છે તો તેનાથી જ ચેક કરો કે અમે રાજા બનીશું કે પ્રજા બનીશું? લાંબાકાળ નાં રાજ્ય અધિકારી બનવાનાં સંસ્કાર લાંબાકાળ નાં ભવિષ્ય રાજ્ય-અધિકારી બનાવશે. જો ક્યારેક અધિકારી, ક્યારેક વશીભૂત થઈ જાયો છો તો અડધોકલ્પ અર્થાત્ પૂરા રાજ્ય-ભાગ્યનો અધિકાર પ્રાપ્ત નહીં કરી શકો. અડધા સમયનાં પછી ત્રેતાયુગી રાજા બની શકો છો, પૂરો સમય રાજ્ય અધિકારી અર્થાત્ રાજ્ય કરવાવાળા રોયલ ફેમિલીનાં સમીપ સંબંધ માં નહીં રહી શકો. જો વશીભૂત વારંવાર થાયો છો તો સંસ્કાર અધિકારી બનવાના નથી પરંતુ રાજ્ય અધિકારીઓ નાં રાજ્યમાં રહેવાનાં છે. તેઓ કોણ થઈ ગયાં? તે થઈ પ્રજા. તો સમજ્યાં, રાજા કોણ બનશે, પ્રજા કોણ બનશે? પોતાનાં જ દર્પણ માં પોતાની તકદીર ની સૂરત ને જુઓ. આ જ્ઞાન અર્થાત્ નોલેજ દર્પણ છે. તો બધાની પાસે દર્પણ છે ને. તો પોતાની સૂરત જોઈ શકો છો ને. હવે લાંબા સમય નાં અધિકારી બનવાનો અભ્યાસ કરો. એવું નથી કે અંત માં તો બની જ જઈશું. જો અંતમાં બનશો તો અંત નો એક જન્મ થોડુંક રાજ્ય કરી લેશો. પરંતુ એ પણ યાદ રાખજો કે જો લાંબા સમય નો હમણાં થી અભ્યાસ નહીં હશે અથવા આદિ થી અભ્યાસી નથી બન્યાં, આદિ થી હમણાં સુધી આ વિશેષ કાર્યકર્તા તમને પોતાનાં અધિકારમાં ચલાવે છે કે ડગમગ સ્થિતિ કરતાં રહે છે અર્થાત્ દગો આપતા રહે છે, દુઃખ ની લહેર નો અનુભવ કરાવતા રહે છે તો અંત માં પણ દગો મળી જશે. દગો અર્થાત્ દુઃખની લહેર જરૂર આવશે. તો અંત માં પણ પશ્ચાતાપ ની દુઃખની લહેર આવશે એટલે બાપદાદા બધાં બાળકોને ફરી થી સ્મૃતિ અપાવે છે કે રાજા બનો અને પોતાનાં વિશેષ સહયોગી કર્મચારી કે રાજ્ય કારોબારી સાથીઓ ને પોતાનાં અધિકાર થી ચલાવો. સમજ્યાં?

બાપદાદા આ જ જુએ છે કે કોણ-કોણ કેટલાં સ્વરાજ્ય-અધિકારી બન્યાં છે? અચ્છા. તો બધાં શું બનવા ઇચ્છો છો? રાજા બનવા ઇચ્છો છો? તો હમણાં સ્વરાજ્ય-અધિકારી બન્યાં છો કે આ જ કહો છો બની રહ્યાં છીએ, બની તો જઈશું? ‘શું-શું’ નથી કરવાનું. ‘બની જઈશું’, તો બાપ પણ કહેશે - સારું, રાજ્ય-ભાગ્ય આપવા માટે પણ જોઈશું. સંભળાવ્યું ને - લાંબાસમય નાં સંસ્કાર હમણાં થી જોઈએ. આમ તો લાંબોકાળ નથી, થોડોક સમય છે. પરંતુ છતાં પણ આટલાં સમયનો પણ અભ્યાસ નહીં હશે તો પછી છેલ્લાં સમયે આ ફરિયાદ નહીં કરતાં - અમે તો સમજ્યા હતાં, અંતમાં જ થઈ જઈશું એટલે કહેવાય છે કે - ક્યારેક નહીં, હમણાં. ક્યારેક થઈ જઈશું નહીં, હમણાં થવાનું જ છે. બનવાનું જ છે. પોતાનાં ઉપર રાજ્ય કરો, પોતાનાં સાથીઓનાં ઉપર રાજ્ય કરવાનું શરૂ નહીં કરવાનું. જેમનું સ્વ પર રાજ્ય છે, તેમની આગળ હમણાં પણ સ્નેહનાં કારણે સર્વ સાથી પણ ભલે લૌકિક, ભલે અલૌકિક બધાં ‘જી હજૂર’, ‘હા-જી’ કહેતાં સાથી બનીને રહે છે, સ્નેહી અને સાથી બની ‘હા-જી’ નો પાઠ પ્રેક્ટિકલમાં દેખાડે છે. જેમ પ્રજા રાજાની સહયોગી હોય છે, સ્નેહી હોય છે, એમ તમારી આ સર્વ કર્મેન્દ્રિયો, વિશેષ શક્તિઓ સદા તમારી સ્નેહી, સહયોગી રહેશે અને તેનો પ્રભાવ સાકાર માં તમારા સેવાનાં સાથીઓ અથવા લૌકિક સંબંધીઓ, સાથીઓમાં પડશે. દૈવી પરિવાર માં અધિકારી બની ઓર્ડર (હુકમ) ચલાવવો, એ ન ચાલી શકે. સ્વયં પોતાની કર્મેન્દ્રિયો ને ઓર્ડર માં રાખો તો સ્વતઃ તમારા ઓર્ડર કરવાનાં પહેલાં જ સર્વ સાથી તમારા કાર્ય માં સહયોગી બનશે. સ્વયં સહયોગી બનશે, ઓર્ડર કરવાની આવશ્યકતા નથી. સ્વયં પોતાનાં સહયોગ ની ઓફર કરશે કારણ કે તમે સ્વરાજ્ય અધિકારી છો. જેમ રાજા અર્થાત્ દાતા, તો દાતા ને કહેવું નથી પડતું અર્થાત્ માંગવું નથી પડતું. તો એવાં સ્વરાજ્ય અધિકારી બનો. અચ્છા. આ મેળો પણ ડ્રામા માં નોંધ હતો. ‘વાહ ડ્રામા’ કહી રહ્યાં છે ને. બીજા લોકો ક્યારેક ‘હાય ડ્રામા’ કહેશે, ક્યારેક ‘વાહ ડ્રામા’ અને તમે સદા શું કહો

છો? વાહ ડ્રામા! વાહ! જ્યારે પ્રાપ્તિ થાય છે ને, તો પ્રાપ્તિની આગળ કાંઈ મુશ્કેલ નથી લાગતું. તો એવી રીતે જ, જ્યારે આટલાં શ્રેષ્ઠ પરિવાર થી મળવાની પ્રાપ્તિ થઈ રહી છે તો કોઈ મુશ્કેલી, મુશ્કેલ નહીં લાગશે. મુશ્કેલ લાગે છે? ખાવાં માટે ઉભાં રહેવું પડે છે. ખાઓ તો પણ પ્રભુનાં ગુણ ગાઓ અને લાઈન માં ઉભાં રહો તો પણ પ્રભુ નાં ગુણ ગાઓ. આ જ કામ કરવાનું છે ને. આ પણ રિહર્સલ (અભ્યાસ) થઈ રહી છે. હમણાં તો કાંઈ પણ નથી. હજું તો ખુબ જ વૃદ્ધિ થશે ને. એવી રીતે પોતાને મોલ્ડ (વાળવાની) કરવાની આદત પાડો, જેવો સમય તેમ પોતે પોતાને ચલાવી શકો. તો પટ (જમીન) માં સુવાની પણ આદત પડી ગઈ ને. એવું તો નહીં-ખાટલો નથી મળ્યો તો ઊંઘ નથી આવી? ટેન્ટ (તંબુ) માં પણ રહેવાની આદત પડી ગઈ ને. સારું લાગ્યું? ઠંડી તો નથી લાગતી? હવે આખાં આબુમાં ટેન્ટ લગાડો? ટેન્ટમાં સુવાનું સારું લાગ્યું કે ઓરડો જોઈએ? યાદ છે, પહેલાં-પહેલાં જ્યારે પાકિસ્તાન માં હતાં તો મહારથીઓ ને જ પટ માં સુવાડાવતાં હતાં. જે નામીગ્રામી મહારથી હતાં, તેમને હોલ માં પટ માં ત્રણ ફૂટ આપીને સુવડાવતા હતાં. અને જ્યારે બ્રાહ્મણ પરિવાર ની વૃદ્ધિ થઈ તો પણ ક્યાંથી શરુઆત કરી? ટેન્ટ થી જ શરુ કર્યું ને. પહેલાં-પહેલાં જે નીકળ્યાં, તે પણ ટેન્ટ માં જ રહ્યાં. ટેન્ટ માં રહેવા વાળા સેન્ટ (મહાત્મા) થઈ ગયાં. સાકાર પાર્ટ હોવા છતાં પણ ટેન્ટ માં જ રહ્યાં. તો તમે લોકો પણ અનુભવ કરશો ને. તો બધાં દરેક રીતે ખુશ છે? સારું, પછી બીજા ૧૦,૦૦૦ ટેન્ટ મંગાવીને આપીશું, પ્રબંધ કરીશું. બધાં નાહવાનાં પ્રબંધ નું વિચારો છો, તે પણ થઈ જશે. યાદ છે, જ્યારે આ હોલ બનાવ્યો હતો તો બધાએ શું કહ્યું હતું? આટલાં નાહવાનાં સ્થાન શું કરીશું? એ જ લક્ષ્ય થી આ બનાવ્યાં, હવે ઓછા પડી ગયાં ને. જેટલાં બનાવશો એટલાં ઓછા જ પડવાનાં છે કારણ કે છેવટે તો બેહદમાં જ જવાનું છે. અચ્છા.

બધી તરફનાં બાળકો પહોંચી ગયાં છે. તો આ પણ બેહદ નાં હોલ નો શ્રુંગાર થઈ ગયો છે. નીચે પણ બેઠાં છે. (ભિન્ન-ભિન્ન સ્થાનો પર મુરલી સાંભળી રહ્યાં છે) આ વૃદ્ધિ થવી પણ તો ખુશનસીબી ની નિશાની છે. વૃદ્ધિ તો થઈ પરંતુ વિધિપૂર્વક ચાલજો. એવું નહીં, અહીંયા મધુબનમાં તો આવી ગયાં, બાબા ને પણ જોયા, મધુબન પણ જોયું, હવે જેમ ઈચ્છીએ તેમ ચાલીએ. એવું નથી કરવાનું, કારણ કે ઘણાં બાળકો એવું કરે છે-જ્યાં સુધી મધુબનમાં આવવાં નથી મળતું, ત્યાં સુધી પાક્કાં રહે છે, પછી જ્યારે મધુબન જોઈ લીધું તો થોડાં અલબેલા થઈ જાય છે. તો અલબેલા નહીં બનતાં. બ્રાહ્મણ અર્થાત્ બ્રાહ્મણ જીવન છે, તો જીવન તો સદા જ્યાં સુધી છે, ત્યાં સુધી છે. જીવન બનાવ્યું છે ને. જીવન બનાવ્યું છે કે થોડાં સમય માટે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો? સદા પોતાનાં બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતાઓ સાથે રાખજો કારણ કે આ જ વિશેષતાઓથી વર્તમાન પણ શ્રેષ્ઠ છે અને ભવિષ્ય પણ શ્રેષ્ઠ છે. અચ્છા. બાકી શું રહ્યું? ટોલી. વરદાન તો વરદાતા નાં બાળકો જ બની ગયાં. જે છે જ વરદાતા નાં બાળકો, તેમને દરેક કદમ માં વરદાતા થી વરદાન સ્વતઃ જ મળતાં રહે છે. વરદાન જ તમારી પાલના છે. વરદાનો ની પાલના થી જ પાલન થઈ રહ્યું છું. નહીં તો, વિચારો, આટલી શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિ અને મહેનત શું કરી. વગર મહેનતે જે પ્રાપ્તિ થાય છે, તેને જ વરદાન કહેવાય છે. તો મહેનત શું કરી અને પ્રાપ્તિ કેટલી શ્રેષ્ઠ! જન્મ-જન્મ પ્રાપ્તિનાં અધિકારી બની ગયાં. તો દરેક કદમ પર વરદાતા નું વરદાન મળી રહ્યું છે અને સદા જ મળતું રહેશે. દૃષ્ટિ થી, બોલ થી, સંબંધ થી વરદાન જ વરદાન છે. અચ્છા.

હમણાં તો ગોલ્ડન જુબલી (સુવર્ણ જયંતિ) મનાવવાની તૈયારી કરી રહ્યાં છો. ગોલ્ડન જુબલી અર્થાત્ સદા ગોલ્ડન સ્થિતિ માં સ્થિત રહેવાની જુબલી મનાવી રહ્યાં છો. સદા રીયલ ગોલ્ડ (સાચું સોનું), જરા પણ ઐલાઈ (ખાદ) મિક્સ નહીં. એને કહેવાય છે ગોલ્ડન જુબલી. તો દુનિયાની આગળ સોના ની સ્થિતિમાં સ્થિત થવાવાળા સાચું સોનું પ્રત્યક્ષ થાય, એનાં માટે આ બધી સેવાના સાધન બનાવી રહ્યાં છે કારણ કે તમારી ગોલ્ડન સ્થિતિ ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમ યુગ) ને લાવશે, સ્વર્ણિમ સંસારને લાવશે, જેની ઈચ્છા બધાને છે કે હવે કંઈક દુનિયા બદલાવી જોઈએ. તો સ્વ-પરિવર્તન થી વિશ્વ-પરિવર્તન કરવા વાળી વિશેષ આત્માઓ છો. તમને બધાને જોઈ આત્માઓને આ નિશ્ચય થાય, શુભ આશાઓ થાય કે ખરેખર, સ્વર્ણિમ દુનિયા આવી કે આવી! સેમ્પલ ને જોઈને નિશ્ચય થાય છે ને-હા, સારી વસ્તુ છે. સ્વર્ણિમ સંસારનાં સેમ્પલ તમે છો. સ્વર્ણિમ સ્થિતિવાળા છો. તો આપ સેમ્પલને જોઈ તેમને નિશ્ચય થાય કે હા, જ્યારે સેમ્પલ તૈયાર છે તો અવશ્ય એવો જ સંસાર આવ્યો કે આવ્યો. એવી સેવા ગોલ્ડન જુબલી માં કરશો ને. ના ઉમ્મીદ ને ઉમ્મીદ આપવા વાળા બનજો. અચ્છા.

સર્વ સ્વરાજ્ય અધિકારી, સર્વ લાંબાકાળ નો અધિકાર પ્રાપ્ત કરવાનાં અભ્યાસી આત્માઓ ને, સર્વ વિશ્વની વિશેષ આત્માઓ ને, સર્વ વરદાતા નાં વરદાનો થી પાલના લેવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને બાપદાદા નો યાદ

ધ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન :- ભટકતી આત્માઓને યથાર્થ મંજિલ દેખાડવા વાળા ચૈતન્ય લાઈટ - માઈટ હાઉસ ભવ કોઈપણ ભટકતી આત્મા ને યથાર્થ મંજિલ દેખાડવા માટે ચૈતન્ય લાઈટ-માઈટ હાઉસ બનો. આનાં માટે બે વાતો ધ્યાન પર રહે: ૧ - દરેક આત્માની ઇચ્છાને પારખવી, જેવી રીતે યોગ્ય ડોક્ટર તેને કહેવાય છે જે નાડી ને જાણે છે, એવી રીતે પારખવાની શક્તિને સદા યુઝ કરવી. ૨- સદા પોતાની પાસે સર્વ ખજાનાઓનો અનુભવ કાયમ રાખવો. સદા આ લક્ષ્ય રાખવાનું કે સંભળાવવાનું નથી પરંતુ સર્વ સંબંધો નો, સર્વ શક્તિઓ નો અનુભવ કરાવવાનો છે.

સ્લોગન :- બીજાઓનું કરેક્શન (સુધાર) કરવાનાં બદલે એક બાપ થી ઠીક કનેક્શન (સંબંધ) રાખો.

“ મીઠા બાળકો - તમે દેહી - અભિમાની બનો તો બધી બીમારીઓ ખતમ થઈ જશે અને તમે ડબલ સિરતાજ વિશ્વનાં માલિક બની જશો ”

પ્રશ્ન :- બાપની સમ્મુખ કયા બાળકોએ બેસવું જોઈએ?

ઉત્તર :- જેમને જ્ઞાન ડાન્સ કરતાં આવડે છે. જ્ઞાન ડાન્સ કરવા વાળા બાળકો જ્યારે બાપ નાં સમ્મુખ હોય છે તો બાબાની મુરલી પણ એવી ચાલે છે. જો કોઈ સામે બેસી અહીંયા-ત્યાં જુએ છે તો બાબા સમજે છે આ બાળક કંઈ પણ સમજતો નથી. બાબા બ્રાહ્મણીઓને પણ કહેશે તમે આ કોને લાવ્યાં છો, જે બાબા ની સામે પણ બગાસા ખાય છે. બાળકોને તો એવાં બાપ મળ્યાં છે, જે ખુશી માં ડાન્સ કરવો જોઈએ.

ગીત :- દૂર દેશ કા રહનેવાલા ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. રુહાની બાળકો સમજે છે કે રુહાની બાબા જેમને અમે યાદ કરતા આવ્યા છીએ, દુઃખહર્તા, સુખકર્તા અથવા તુમ માત પિતા....ફરી થી આવીને અમને સુખ ધનેરા આપો, અમે દુઃખી છીએ, આ આખી દુનિયા દુઃખી છે કારણ કે આ છે કળયુગી જૂની દુનિયા. જૂની દુનિયા અથવા જૂના ઘરમાં એટલું સુખ ન હોઈ શકે, જેટલું નવી દુનિયા, નવા ઘરમાં હોય છે. આપ બાળકો સમજો છો આપણે વિશ્વનાં માલિક આદિ સનાતન દેવી દેવતા હતાં, આપણે જ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. બાપ કહે છે બાળકો તમે પોતાના જન્મો ને નથી જાણતાં કે કેટલાં જન્મ પાર્ટ ભજવ્યો છે. મનુષ્ય સમજે છે ૮૪ લાખ પુનર્જન્મ છે. એક-એક પુનર્જન્મ કેટલાં વર્ષનો હોય છે. ૮૪ લાખનાં હિસાબ થી તો સૃષ્ટિ ચક્ર ખુબ જ મોટું થઈ જાય. આપ બાળકો જાણો છો આપણા આત્માઓનાં બાપ આપણને ભણાવવા આવ્યાં છે. આપણે પણ દૂર દેશના રહેવા વાળા છીએ. આપણે કોઈ અહીંયાનાં રહેવાવાળા નથી. અહીંયા આપણે પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છીએ. બાપને પણ આપણે પરમધામમાં યાદ કરીએ છીએ. હમણાં આ પારકા દેશમાં આવ્યા છીએ. શિવને બાબા કહેશે. રાવણને બાબા નહીં કહેશે. ભગવાનને બાબા કહેશે. બાપની મહિમા અલગ છે, ૫ વિકારો ની કોઈ મહિમા કરશે શું! દેહ-અભિમાન તો ખુબ મોટી બીમારી છે. આપણે દેહી-અભિમાની બનશું તો કોઈ બીમારી નહીં રહેશે અને આપણે વિશ્વનાં માલિક બની જઈશું. આ વાતો તમારી બુદ્ધિમાં છે. તમે જાણો છો શિવબાબા આપણને આત્માઓને ભણાવે છે. જે પણ બીજા આટલાં સતસંગ વગેરે છે, ક્યાંય પણ એવું નહીં સમજશે કે અમને બાબા આવીને રાજયોગ શીખવાડશે. રાજાઈ માટે ભણાવશે. રાજા બનાવવા વાળા તો રાજા જ જોઈએ ને. સર્જન ભણાવીને આપ સમાન સર્જન બનાવશે. અચ્છા, ડબલ સિરતાજ બનાવવા વાળા ક્યાંથી આવશે, જે આપણને ડબલ સિરતાજ બનાવે એટલે મનુષ્યોએ પછી ડબલ સિરતાજ કૃષ્ણ ને રાખી દીધાં છે. કૃષ્ણ કેવી રીતે ભણાવશે! જરૂર બાપ સંગમ પર આવ્યાં હશે, આવીને રાજાઈ સ્થાપન કરી હશે. બાપ કેવી રીતે આવે છે, આ તમારા સિવાય બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નહીં હશે. દૂરદેશ થી બાપ આવીને આપણને ભણાવે છે, રાજયોગ શીખવાડે છે. બાપ કહે છે મને કોઈ લાઈટ (પ્રકાશ) કે રત્નજડિત તાજ છે નહીં. એ ક્યારેય રાજાઈ પામતાં નથી. ડબલ સિરતાજ બનતા નથી, બીજાઓને બનાવે છે. બાપ કહે છે હું જો રાજા બનત તો પછી રંક (ગરીબ) પણ બનવું પડત. ભારતવાસી રાવ હતાં, હમણાં રંક છે. તમે પણ ડબલ સિરતાજ બનો છો તો તમને બનાવવા વાળા પણ ડબલ સિરતાજ હોવાં જોઈએ, જે પછી તમારો યોગ પણ લાગે. જે જેવાં હશે એવાં આપ સમાન બનાવશે. સન્યાસી કોશિશ કરી સન્યાસી બનાવશે. તમે ગૃહસ્થી, તે સન્યાસી તો પછી તમે ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) તો થયાં નહીં. કહે છે ફલાણા શિવાનંદનાં ફોલોઅર્સ છે. તો તે સન્યાસી માથું મુંડાવવા વાળા છે, તમે તો ફોલો કરતાં નથી! તો તમે પછી ફોલોઅર્સ કેમ કહો છો! ફોલોઅર્સ તો તે જે ઝટ કપડાં ઉતારી કફની પહેરી લે. તમે તો ગૃહસ્થ માં વિકારો વગેરેમાં રહો છો પછી શિવાનંદ નાં ફોલોઅર્સ કેવી રીતે કહેવડાવો છો. ગુરુ નું તો કામ છે સદ્ગતિ કરવી. ગુરુ એવું તો નહીં કહેશે ફલાણા ને યાદ કરો. પછી તો પોતે ગુરુ ન થયાં. મુક્તિધામમાં જવા માટે પણ યુક્તિ જોઈએ.

આપ બાળકો ને સમજાવાય છે, તમારું ઘર છે મુક્તિધામ અથવા નિરાકારી દુનિયા. આત્માને કહેવાય છે નિરાકારી આત્મા. શરીર છે પ તત્વોનું બનેલું. આત્માઓ ક્યાંથી આવે છે? પરમધામ નિરાકારી દુનિયા થી. ત્યાં અસંખ્ય આત્માઓ રહે છે. એને કહેશું સ્વીટ સાઇલેન્સ હોમ. ત્યાં આત્માઓ દુઃખ સુખ થી ન્યારી રહે છે. આ સારી રીતે પાકું કરવાનું છે. આપણે છીએ સ્વીટ સાઇલેન્સ હોમનાં રહેવા વાળા. અહીંયા આ નાટકશાળા છે જ્યાં આપણે પાર્ટ ભજવવા આવીએ છીએ. આ નાટકશાળા માં સૂર્ય ચાંદ-તારા વગેરે બત્તીઓ છે. કોઈ ગણતરી કરી ન શકે કે આ નાટકશાળા કેટલા માઇલ્સ ની છે. એરોપ્લેનમાં ઉપર જાય છે પરંતુ એમાં પેટ્રોલ વગેરે એટલું નથી નાખી શકતાં જે જઈને પછી પાછાં પણ આવે. એટલાં દૂર નથી જઈ શકતાં. તેઓ સમજે છે આટલાં માઇલ્સ સુધી છે, પાછાં નહીં આવે તો નીચે પડી જશે. સમુદ્ર કે આકાશ તત્વ નો અંત પામી નથી શકતાં. હમણાં બાપ તમને પોતાનો અંત આપે છે. આત્મા આ આકાશ તત્વ થી પાર ચાલી જાય છે. કેટલું મોટું રોકેટ છે. આપ આત્માઓ જ્યારે પવિત્ર બની જશો તો પછી રોકેટ માફક તમે ઉડવા લાગી જશો. કેટલું નાનું રોકેટ છે. સૂર્ય-ચંદ્ર થી પણ પેલે પાર મૂળવતન માં ચાલ્યાં જશો. સૂર્ય-ચંદ્ર નો અંત પામવાની બહુ જ કોશિશ કરે છે. દૂરથી તારા વગેરે કેટલાં નાનાં જોવામાં આવે છે. છે ખુબજ મોટા. જેમ તમે પતંગ ઉડાવો છો તો ઉપર કેટલી નાની-નાની દેખાય છે. બાપ કહે છે તમારી આત્મા તો સૌથી આગળ છે. સેકન્ડમાં એક શરીર થી નીકળી બીજા ગર્ભમાં જઈ પ્રવેશ કરે છે. કોઈનાં કર્મોનો હિસાબ-કિતાબ લંડન માં છે તો સેકન્ડમાં લંડન જઈ જન્મ લેશે. સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ પણ ગવાયેલી છે ને. બાળક ગર્ભ થી નીકળ્યો અને માલિક બન્યો, વારીસ થઈ જ ગયો. આપ બાળકોએ પણ બાપને જાણ્યાં એટલે વિશ્વનાં માલિક બની ગયા. બેહદનાં બાપ જ આવીને તમને વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. સ્કૂલ માં બેરિસ્ટરી ભણે તો બેરિસ્ટર બનશો. અહીંયા તમે ડબલ સિરતાજ બનવા માટે ભણો છો. જો પાસ થશો તો ડબલ સિરતાજ જરૂર બનશો. પછી પણ સ્વર્ગમાં તો જરૂર આવશો. તમે જાણો છો બાપ તો સદૈવ ત્યાં જ રહે છે. ઓ ગોડફાધર કહેશે તો પણ દૃષ્ટિ જરૂર ઉપર જશે. ગોડફાધર છે તો જરૂર કંઈક તો એમનો પાર્ટ હશે ને. હમણાં પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છે. એમને બાગવાન પણ કહે છે. કાંટાઓ થી આવીને ફૂલ બનાવે છે. તો આપ બાળકો ને ખુશી હોવી જોઈએ. બાબા આવેલાં છે આ પારકા દેશમાં. દૂર દેશના રહેવા વાળા આવ્યાં પારકા દેશમાં. દૂર દેશ નાં રહેવા વાળા તો બાપ જ છે. બીજા આત્માઓ પણ ત્યાં રહે છે. અહીં પછી પાર્ટ ભજવવા આવે છે. દેશ પરાયા - આ અર્થ કોઈ નથી જાણતું. મનુષ્ય તો ભક્તિમાર્ગમાં જે સાંભળે છે તે સત-સત કહેતાં રહે છે. આપ બાળકોને બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. આત્મા અપવિત્ર હોવાથી ઉડી નથી સકતી. પવિત્ર બન્યાં વગર પાછું જઈ ન શકે. પતિત-પાવન એક જ બાપને કહેવાય છે. એમને આવવાનું પણ છે સંગમ પર. તમને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. બાબા આપણને ડબલ સિરતાજ બનાવી રહ્યાં છે, આનાથી ઊંચો દરજ્જો (પદ) કોઈનો હોતો નથી. બાપ કહે છે હું ડબલ સિરતાજ બનતો નથી. હું આવું જ છું એક વાર. પરાયા દેશ, પરાયા શરીર માં. આ દાદા પણ કહે છે હું શિવ થોડી છું. મને તો લખીરાજ કહેતાં હતાં પછી સરન્ડર (સમર્પણ) થયો તો બાબાએ બ્રહ્મા નામ રાખ્યું. આમનામાં પ્રવેશ કરી આમને કહ્યું કે તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. ૮૪ જન્મો નો પણ હિસાબ હોવો જોઈએ ને. તે લોકો તો ૮૪ લાખ કહી દે છે, જે બિલકુલ જ અસંભવ છે. ૮૪ લાખ જન્મોનું રહસ્ય સમજાવવામાં જ સેંકડો વર્ષ લાગી જાય. યાદી પણ રહી ન શકે. ૮૪ લાખ યોનિઓમાં તો પશુ પક્ષી વગેરે બધાં આવી જાય છે. મનુષ્યોનો જ જન્મ દુર્લભ ગવાય છે. જાનવર થોડી નોલેજ સમજી શકશે. તમને બાપ આવીને જ્ઞાન ભણાવે છે. પોતે કહે છે હું આવું છું રાવણ રાજ્ય માં. માયાએ તમને કેટલાં પથ્થર બુદ્ધિ બનાવી દીધાં છે. હવે ફરી બાપ તમને પારસ બુદ્ધિ બનાવે છે. ઉતરતી કળામાં તમે પથ્થર બુદ્ધિ બની ગયાં. હવે ફરી બાપ ચઢતી કળા માં લઈ જાય છે, નંબરવાર તો હોય છે ને. દરેકે પોતાનાં પુરુષાર્થ થી સમજવાનું છે. મુખ્ય વાત છે યાદની. રાત્રે જ્યારે સૂતા હોવ છો તો પણ આ વિચાર કરો. બાબા અમે તમારી યાદમાં સુઈ જઈએ છીએ. એટલે આપણે આ શરીરને છોડી દઈએ છીએ. તમારી પાસે આવી જઈએ છીએ. આમ બાબા ને યાદ કરતાં-કરતાં સુઈ જાઓ તો પછી જુઓ કેટલી મજા આવે છે. થઈ શકે છે સાક્ષાત્કાર પણ થઈ જાય. પરંતુ આ સાક્ષાત્કાર વગેરે માં ખુશ નથી થવાનું. બાબા અમે તો તમને જ યાદ કરીએ છીએ. તમારી પાસે આવવા ઇચ્છીએ છીએ. બાપ ને તમે યાદ કરતાં-કરતાં ખુબ આરામ થી ચાલ્યાં જશો. થઈ શકે છે સૂક્ષ્મવતન માં પણ ચાલ્યાં જાઓ. મૂળવતન માં તો જઈ નહીં શકો. હમણાં પાછાં જવાનો સમય ક્યાં આવ્યો છે. હાં, સાક્ષાત્કાર થયો બિંદુનો પછી નાની-નાની આત્માઓનું ઝાડ દેખાશે. જેમ તમને વૈકુંઠ નો સાક્ષાત્કાર થાય છે ને. એવું નથી, સાક્ષાત્કાર થયો તો તમે વૈકુંઠમાં ચાલ્યાં જશો. ના, એનાં માટે તો પછી મહેનત કરવી પડે. તમને સમજાવાય છે કે તમે પહેલાં-પહેલાં જશો સ્વીટ હોમ. બધી આત્માઓ પાર્ટ ભજવવાથી મુક્ત થઈ જશે. જ્યાં સુધી આત્મા પવિત્ર નથી બની ત્યાં સુધી જઈ ન શકે. બાકી સાક્ષાત્કાર થી મળતું કંઈ પણ નથી. મીરાં ને સાક્ષાત્કાર થયો, વૈકુંઠમાં ચાલી થોડી ગઈ.

વૈકુંઠ તો સતયુગ માં જ હોય છે. હમણાં તમે તૈયારી કરી રહ્યાં છો વૈકુંઠ નાં માલિક બનવાનાં માટે. બાબા ધ્યાન વગેરેમાં એટલું જવા નથી દેતાં કારણ કે તમારે તો ભણવાનું છે ને. બાપ આવીને ભણાવે છે, સર્વની સદ્ગતિ કરે છે. વિનાશ પણ સામે ઉભો છે. બાકી અસુરો અને દેવતાઓની લડાઈ તો છે જ નહીં. તે પરસ્પર લડે છે તમારા માટે કારણ કે તમારા માટે નવી દુનિયા જોઈએ. બાકી તમારી લડાઈ છે માયા ની સાથે. તમે ખુબ નામીગ્રામી યોદ્ધા છો. પરંતુ કોઈ જાણતું નથી કે દેવીઓ આટલી કેમ ગવાય છે. હમણાં તમે ભારત ને યોગબળ થી સ્વર્ગ બનાવો છો. તમને હવે બાપ મળી ગયાં છે. તમને સમજાવતાં રહે છે - જ્ઞાન થી નવી દુનિયા જિંદાબાદ થાય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નવી દુનિયાનાં માલિક હતાં ને. હમણાં જૂની દુનિયા છે. જૂની દુનિયાનો વિનાશ આગળ પણ મૂસળો (બોંબ) દ્વારા થયો હતો. મહાભારત લડાઈ લાગી હતી. એ સમયે બાપ રાજયોગ પણ શીખવાડી રહ્યા હતાં. હવે પ્રેક્ટિકલ માં બાપ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે ને. બાપ જ તમને સાચું બતાવે છે. સાચાં બાબા આવે છે તો તમે સદૈવ ખુશીમાં ડાન્સ કરો છો. આ છે જ્ઞાન ડાન્સ. તો જે જ્ઞાન ડાન્સનાં શોખીન છે, તેમણે જ સામે બેસવું જોઈએ. જે નહીં સમજવા વાળા હશે, તેમને બગાસા આવશે. સમજાય છે, આ કાંઈ પણ સમજતાં નથી. જ્ઞાન ને કંઈ પણ સમજશે નહીં તો અહીંયા-ત્યાં જોતાં રહેશે. બાબા પણ બ્રાહ્મણી ને કહેશે તમે કોને લાવ્યાં છો. જે શીખે છે અને શીખવાડે છે તેમણે સામે બેસવું જોઈએ. તેમને ખુશી થતી રહેશે. અમને પણ ડાન્સ કરવો છે. આ છે જ્ઞાન ડાન્સ. કૃષ્ણએ તો ન જ્ઞાન સંભળાવ્યું, ન ડાન્સ કર્યો. મુરલી તો આ જ્ઞાનની છે ને. તો બાપે સમજાવ્યું છે- રાત્રે સૂતા સમયે બાબા ને યાદ કરતાં, ચંક ને બુદ્ધિ માં યાદ કરતાં રહો. બાબા અમે હવે આ શરીરને છોડી તમારી પાસે આવીએ છીએ. આમ યાદ કરતાં-કરતાં સુઈ જાઓ પછી જુઓ શું થાય છે. પહેલાં કબ્રિસ્તાન બનાવતાં હતાં પછી કોઈ શાંત માં ચાલ્યાં જતા હતાં, કોઈ રાસ કરવાં લાગતાં હતાં. જે બાપને જાણતાં જ નથી, તો તે યાદ કેવી રીતે કરી શકશે. મનુષ્ય માત્ર બાપને જાણતાં જ નથી તો બાપ ને યાદ કેવી રીતે કરે, ત્યારે બાપ કહે છે હું જે છું, જેવો છું, મને કોઈ પણ નથી જાણતું.

હમણાં તમને કેટલી સમજ આવી છે. તમે છો ગુપ્ત યોદ્ધા. યોદ્ધા નામ સાંભળીને દેવીઓને પછી તલવાર, બાણ વગેરે આપી દીધાં છે. તમે યોદ્ધા છો યોગબળ નાં. યોગબળ થી વિશ્વનાં માલિક બનો છો. બાહુબળ થી ભલે કોઈ કેટલી પણ કોશિશ કરે પરંતુ જીત પામી ન શકે. ભારતનો યોગ પ્રસિદ્ધ છે. આ બાપ જ આવીને શીખવાડે છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી. ઉઠતાં-બેસતાં બાપ ને જ યાદ કરતાં રહો. કહે છે યોગ નથી લાગતો. યોગ અક્ષર ઉડાવી દો. બાળકો તો બાપ ને યાદ કરે છે ને. શિવબાબા કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. હું જ સર્વશક્તિમાન છું, મને યાદ કરવાથી તમે સતોપ્રધાન બની જશો. જ્યારે સતોપ્રધાન બની જશો ત્યારે પછી આત્માઓની બારાત નીકળશે. જેમ માખીઓની બારાત હોય છે ને. આ છે શિવબાબા ની બારાત. શિવબાબાની પાછળ બધી આત્માઓ મચ્છરો સદૃશ્ય ભાગશે. બાકી શરીર બધાં ખતમ થઈ જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રાતનાં સૂતાં પહેલાં બાબા થી મીઠી-મીઠી વાતો કરવાની છે. બાબા અમે આ શરીરને છોડી તમારી પાસે આવીએ છીએ, આમ યાદ કરીને સૂવાનું છે. યાદ જ મુખ્ય છે, યાદ થી જ પારસબુદ્ધિ બનશે.
2. ૫ વિકારો ની બીમારી થી બચવા માટે દેહી-અભિમાની રહેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. અથાહ ખુશીમાં રહેવાનું છે, જ્ઞાન ડાન્સ કરવાનો છે. કલાસ માં સુસ્તી નથી ફેલાવવાની.

વરદાન :-

ત્રિકાળદર્શી સ્ટેજ દ્વારા વ્યર્થનું ખાતું સમાપ્ત કરવા વાળા સદા સફળતામૂર્ત ભવ

ત્રિકાળદર્શી સ્ટેજ પર સ્થિત થવું અર્થાત્ દરેક સંકલ્પ, બોલ કે કર્મ કરવાનાં પહેલા ચેક કરવું કે આ વ્યર્થ છે કે સમર્થ છે! વ્યર્થ એક સેકન્ડમાં પશ્ચાન્નું નુકસાન કરાવે છે, સમર્થ એક સેકન્ડ માં પશ્ચાન્નની કમાણી કરાવે છે. સેકન્ડનું વ્યર્થ પણ કમાણી માં બહુ જ નુકશાન કરાવી દે છે જેનાથી કરેલી કમાણી પણ છુપાઈ જાય છે એટલે એક કાળદર્શી થઈ કર્મ કરવાનાં બદલે ત્રિકાળદર્શી સ્થિતિ પર સ્થિત થઈ ને કરો તો વ્યર્થ સમાપ્ત થઈ જશે અને સદા સફળતા મૂર્ત બની જશો.

સ્લોગન :-

માન, શાન અને સાધનો નો ત્યાગ જ મહાન ત્યાગ છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે દુઃખ સહન કરવામાં ખુબ સમય વેસ્ટ કર્યો છે , હવે દુનિયા બદલાઈ રહી છે , તમે બાપ ને યાદ કરો , સતોપ્રધાન બનો તો સમય સફળ થઈ જશે ”

પ્રશ્ન :- ૨૧ જન્મોનાં માટે લોટરી પ્રાપ્ત કરવાનો પુરુષાર્થ શું છે?

ઉત્તર :- ૨૧ જન્મો ની લોટરી લેવી છે તો મોહજીત બનો. એક બાપ પર પૂરે-પૂરા કુરબાન થાઓ. સદા આ સ્મૃતિ માં રહે કે હવે આ જૂની દુનિયા બદલાઈ રહી છે, આપણે નવી દુનિયામાં જઈ રહ્યાં છીએ. આ જૂની દુનિયા ને જોતાં પણ નથી જોવાની. સુદામાની જેમ ચોખા મુઠ્ઠી સફળ કરી સતયુગી બાદશાહી લેવાની છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે, આ તો બાળકો સમજે છે. રુહાની બાળકો એટલે આત્માઓ. રુહાની બાપ એટલે આત્માઓનાં બાપ. આને કહેવાય છે આત્મા અને પરમાત્માનું મિલન. આ મિલન થાય જ છે એકવાર. આ બધી વાતો આપ બાળકો જાણો છો. આ છે વિચિત્ર વાત. વિચિત્ર બાપ વિચિત્ર આત્માઓને સમજાવે છે. હકીકત માં આત્મા વિચિત્ર છે, અહીંયા આવીને ચિત્રધારી બને છે. ચિત્ર થી પાર્ટ ભજવે છે. આત્મા તો બધામાં છે ને. જાનવર માં પણ આત્મા છે. ૮૪ લાખ કહે છે, તેમાં તો બધાં જાનવર આવી જાય છે ને. અસંખ્ય જાનવર વગેરે છે ને. બાપ સમજાવે છે આ વાતો માં સમય વેસ્ટ નથી કરવાનો. સિવાય આ જ્ઞાનનાં મનુષ્યનો સમય વેસ્ટ થતો રહે છે. આ સમયે બાપ બેસી આપ બાળકોને ભણાવે છે પછી અડધોકલ્પ તમે પ્રાલ્બ્ધ ભોગવો છો. ત્યાં તમને કોઈ તકલીફ નથી હોતી. તમારો સમય વેસ્ટ થાય જ છે દુઃખ સહન કરવામાં. અહીંયા તો દુઃખ જ દુઃખ છે એટલે બધાં બાપ ને યાદ કરે છે કે અમારો દુઃખ માં સમય વેસ્ટ થાય છે, આમાંથી નીકાળો. સુખમાં ક્યારેય સમય વેસ્ટ નહીં કહેશું. આ પણ તમે સમજો છો-આ સમયે મનુષ્ય ની કોઈ વેલ્યુ નથી. મનુષ્ય જુઓ અચાનક જ મરી જાય છે. એક જ તોફાન માં કેટલાં મરી જાય છે. રાવણ રાજ્ય માં મનુષ્યની કોઈ વેલ્યુ નથી. હમણાં બાપ તમારી કેટલી વેલ્યુ બનાવે છે. વર્થ નોટ અ પેની થી પાઉન્ડ (કોડીતુલ્ય થી હીરાતુલ્ય) બનાવે છે. ગવાય પણ છે હીરા જેવો જન્મ અમોલક. આ સમયે મનુષ્ય કોડી પાછળ લાગેલાં છે. કરીને લખપતિ, કરોડપતિ, પદમપતિ બને છે, તેઓની પૂરી બુદ્ધિ તેમાં જ રહે છે. તેમને કહે છે-આ બધું ભૂલી એક બાપને યાદ કરો પરંતુ માનશે જ નહીં. તેમની બુદ્ધિ માં બેસશે, જેમની બુદ્ધિમાં કલ્પ પહેલાં પણ બેસ્યું હશે. નહીં તો કેટલું પણ સમજાવો, ક્યારેય બુદ્ધિ માં બેસશે નહીં. તમે પણ નંબરવાર જાણો છો કે આ દુનિયા બદલાઈ રહી છે. બહાર ભલે તમે લખી દો કે દુનિયા બદલાઈ રહી છે છતાં પણ સમજશે નહીં. જ્યાં સુધી તમે કોઈને સમજાવો. અચ્છા, કોઈ સમજી જાય પછી તેમને સમજાવવું પડે - બાપ ને યાદ કરો, સતોપ્રધાન બનો. નોલેજ તો ખુબ સહજ છે. આ સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી..... હવે આ દુનિયા બદલાઈ રહી છે, બદલાવા વાળા એક જ બાપ છે. આ પણ તમે યથાર્થ રીતે જાણો છો તે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. માયા પુરુષાર્થ કરવા નથી દેતી પછી સમજે છે આ પણ ડ્રામા અનુસાર એટલો પુરુષાર્થ નથી થતો. હવે આપ બાળકો જાણો છો કે શ્રીમત થી આપણે પોતાનાં માટે આ દુનિયાને બદલી રહ્યાં છીએ. શ્રીમત છે જ એક શિવબાબા ની. શિવબાબા, શિવબાબા કહેવાનું તો ખુબ સહજ છે બીજા કોઈ ન શિવબાબા ને, ન વારસાને જાણે છે. બાબા એટલે જ વારસો. શિવબાબા પણ સાચાં જોઈએ ને. આજકાલ તો મેયર (મહાપૌર) ને પણ ફાધર કહી દે છે. ગાંધીને પણ ફાધર કહે છે, કોઈને પછી જગદ્ગુરુ કહી દે છે. હવે જગત એટલે આખી સૃષ્ટિ નાં ગુરુ. એ કોઈ મનુષ્ય હોઈ કેવી રીતે શકે! જ્યારે કે પતિત-પાવન સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક જ બાપ છે. બાપ તો છે નિરાકાર પછી કેવી રીતે લિબ્રેટ (મુક્ત) કરે છે? દુનિયા બદલાય છે તો જરૂર એકટ(કર્મ) માં આવશે ત્યારે તો ખબર પડશે. એવું નથી કે પ્રલય થઈ જાય છે, પછી બાપ નવી સૃષ્ટિ રચે છે. શાસ્ત્રો માં દેખાડ્યું છે ખુબ મોટી પ્રલય થાય છે, પછી પીપળનાં પાન પર કૃષ્ણ આવે છે. પરંતુ બાપ સમજાવે છે એવું તો છે નહીં. ગવાય છે વલ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ, તો પ્રલય થઈ ન શકે. તમારા દિલમાં છે કે હવે આ જૂની દુનિયા બદલાઈ રહી છે. આ બધી વાતો બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે નવી દુનિયાનાં માલિક. તમે ચિત્રોમાં પણ દેખાડો છો કે જૂની દુનિયાનો માલિક છે રાવણ. રામરાજ્ય અને રાવણરાજ્ય ગવાયેલ છે ને. આ વાતો તમારી બુદ્ધિમાં છે કે બાબા જૂની આસુરી દુનિયા

ને ખતમ કરી નવી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે હું જે છું, જેવો છું, કોઈ વિરલા જ સમજે છે. તે પણ તમે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો જે સારા પુરુષાર્થી છે તેમને ખુબ સારો નશો રહે છે. યાદનાં પુરુષાર્થી ને સાચો નશો ચઢશે. ૮૪ નાં ચક્રનું નોલેજ સમજાવવામાં એટલો નશો નથી ચઢતો જેટલો યાદની યાત્રામાં ચઢે છે. મૂળ વાત છે જ પાવન બનવાની. પોકારે પણ છે-આવીને પાવન બનાવો. એવું નથી પોકારતા કે આવીને વિશ્વની બાદશાહી આપો. ભક્તિમાર્ગની કથાઓ પણ કેટલી સાંભળે છે. સાચી-સાચી સત્યનારાયણની કથા તો આ છે. તે કથાઓ તો જન્મ-જન્માતર સાંભળતા-સાંભળતા નીચે જ ઉતરતાં આવ્યાં છો. ભારતમાં જ આ કથાઓ સંભળવાનો રિવાજ છે, બીજા કોઈ ખંડ માં કથાઓ વગેરે નથી હોતી. ભારત ને જ રીલીજસ (ધાર્મિક) માને છે. અનેકાનેક મંદિર ભારતમાં છે. ક્રિશ્ચિયનનું તો એક જ ચર્ચ હોય છે. અહીંયા તો ભિન્ન-ભિન્ન અસંખ્ય મંદિર છે. હકીકત માં એક જ શિવબાબા નું મંદિર હોવું જોઈએ. નામ પણ એક નું હોવું જોઈએ. અહીંયા તો અસંખ્ય નામ છે. વિદેશ વાળા પણ અહિયાં મંદિર જોવા આવે છે. બિચારાઓ ને આ ખબર નથી કે પ્રાચીન ભારત કેવું હતું? ૫ હજાર વર્ષ થી તો જૂની કોઈ જ ચીજ હોતી નથી. તેઓ તો સમજે છે કે લાખો વર્ષ ની જૂની ચીજો મળી. બાપ સમજાવે છે આ મંદિરમાં ચિત્ર વગેરે જે બન્યાં છે તેને ૨૫૦૦ વર્ષ જ થયાં છે, પહેલાં-પહેલાં શિવ ની જ પૂજા થાય છે. એ છે અવ્યભિચારી પૂજા. આમ જ અવ્યભિચારી જ્ઞાન પણ કહેવાય છે. પહેલાં અવ્યભિચારી પૂજા, પછી છે વ્યભિચારી પૂજા. હવે તો જુઓ પાણી, માટી ની પૂજા કરતાં રહે છે.

હવે બેહદ નાં બાપ કહે છે તમે કેટલું ધન ભક્તિમાર્ગ માં ગુમાવ્યું છે. કેટલાં અથાહ શાસ્ત્ર, અથાહ ચિત્ર છે. ગીતા કેટલી અસંખ્ય ની અસંખ્ય હશે. આ બધાં પર ખર્ચો કરતાં-કરતાં જુઓ તમે શું થઈ ગયાં છો. કાલે તમને ડબલ સિરતાજ બનાવ્યાં હતાં પછી તમે કેટલાં કંગાળ થઈ ગયાં છો. કાલ ની જ તો વાત છે ને. તમે પણ સમજો છો બરાબર અમે ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું છે. હવે આપણે ફરીથી આ બની રહ્યાં છીએ. બાબા થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાબા ઘડી-ઘડી પુરુષાર્થ કરાવે છે, ગીતામાં પણ અક્ષર છે મનમનાભવ. કોઈ-કોઈ અક્ષર ઠીક છે. ‘પ્રાયઃ’ કહેવાય છે ને, એટલે દેવી-દેવતા ધર્મ છે નહીં, બાકી ચિત્ર છે. તમારું યાદગાર જુઓ કેવું સારું બનાવેલું છે. તમે સમજો છો હવે આપણે ફરી થી સ્થાપના કરી રહ્યાં છીએ. પછી ભક્તિમાર્ગમાં આપણા જ એક્યુરેટ યાદગાર બનશે. અર્થક્રેક (ધરતીકંપ) વગેરે થાય છે, તેમાં બધું ખતમ થઈ જાય છે. પછી ત્યાં તમે બધું નવું બનાવશો. હુનર (કળા) તો ત્યાં રહે છે ને. હીરા કાપવાની પણ હુનર (કળા) છે. અહીંયા પણ હીરા ને કાપે છે પછી બનાવે છે. હીરા કાપવા વાળા પણ ખુબ જ એક્સપર્ટ (નિપુણ) હોય છે. તે પછી ત્યાં જશે. ત્યાં આ બધાં હુનર જશે. તમે જાણો છો ત્યાં કેટલું સુખ હશે. આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું ને. નામ જ છે સ્વર્ગ. ૧૦૦ ટકા સાલવેન્ટ (ધનવાન). હમણાં તો છે ઇનસાલવેન્ટ (કંગાળ). ભારતમાં ઝવેરાત ની ખુબ ફેશન છે, જે પરંપરા ચાલી આવે છે. તો આપ બાળકોને એટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. તમે જાણો છો આ દુનિયા બદલાઈ રહી છે. હવે સ્વર્ગ બની રહ્યું છે, તેનાં માટે આપણે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. દૈવીગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. એટલે બાબા કહે છે ચાર્ટ જરૂર લખો. મેં આત્માએ કોઈ આસુરી એક્ટ (કર્મ) તો નથી કર્યું? પોતાને આત્મા પાક્કું સમજો. આ શરીરથી કોઈ વિકર્મ તો નથી કર્યું? જો કર્યું તો રજીસ્ટર ખરાબ થઈ જશે. આ છે ૨૧ જન્મોની લોટરી. આ પણ રેસ (દોડ) છે. ઘોડાની દોડ હોય છે ને. આને કહે છે રાજસ્વ અશ્વમેધ..... સ્વરાજ્ય નાં માટે અશ્વ એટલે આપ આત્માઓએ દોડ લગાવવાની છે. હવે પાછું ઘરે જવાનું છે. તેને સ્વીટ સાઈલેન્સ હોમ કહેવાય છે. આ અક્ષર તમે હમણાં સાંભળો છો. હવે બાપ કહે છે બાળકો ખુબ મહેનત કરો. રાજાઈ મળે છે, ઓછી વાત થોડી છે. હું આત્મા છું, આપણે આટલાં જન્મ લીધાં છે. હવે બાપ કહે છે તમારા ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં. હવે ફરી પહેલાં નંબર થી શરૂ કરવાનું છે. નવાં મહેલો માં જરૂર બાળકો જ બેસશે. જૂનામાં તો નહીં બેસશે. એવું તો નથી, સ્વયં જૂનામાં બેસે અને નવા માં ભાડા વાળાઓને બેસાડશે. તમે જેટલી મહેનત કરશો, નવી દુનિયાનાં માલિક બનશો. નવું મકાન બને છે તો દિલ થાય છે જૂનાંને છોડી નવાં માં બેસીએ. બાપ બાળકોનાં માટે નવું મકાન બનાવે જ ત્યારે છે જ્યારે પહેલું મકાન જૂનું થાય છે. ત્યાં ભાડા પર આપવાની તો વાત જ નથી. જેવી રીતે તે લોકો ચંદ્ર પર પ્લોટ લેવાની કોશિશ કરે છે, તમે પછી સ્વર્ગ માં પ્લોટ લઈ રહ્યાં છો. જેટલાં-જેટલાં જ્ઞાન અને યોગ માં રહેશો એટલાં પવિત્ર બનશો. આ છે રાજ્યોગ, કેટલી ઉંચી રાજાઈ મળશે. બાકી આ જે ચંદ્ર વગેરે પર પ્લોટ શોધતાં રહે છે તે બધું વ્યર્થ છે. આ ચીજો જે સુખ આપવા વાળી છે તે જ ફરી વિનાશ કરવાં, દુઃખ આપવા વાળી બની જશે. આગળ ચાલીને લશ્કર વગેરે બધું ઓછું થઈ જશે. બોમ્બ્સ થી જ ફટાફટ કામ થતું જશે. આ ડ્રામા બનેલો છે, સમય પર અચાનક વિનાશ થાય છે. પછી સિપાઈ વગેરે પણ મરી જાય છે. મજા છે જોવાની. તમે હવે ફરિશ્તા બની રહ્યાં છો. તમે જાણો છો આપણા માટે વિનાશ થાય છે. ડ્રામા માં પાર્ટ છે, જૂની દુનિયા ખલાસ થઈ જાય છે.

જે જેવું કર્મ કરે છે એવું તો ભોગવવાનું છે ને. હવે સમજો સન્યાસી સારા છે, જન્મ તો છતાં પણ ગૃહસ્થીઓ પાસે લેશે ને. શ્રેષ્ઠ જન્મ તો તમને નવી દુનિયામાં મળવાનો છે, છતાં પણ સંસ્કાર અનુસાર જઈને તે બનશે. તમે હમણાં સંસ્કાર લઈ જાઓ છો નવી દુનિયાનાં માટે. જન્મ પણ જરૂર ભારતમાં લેશો. જે ખુબ સારા રિલીઝસ માઈન્ડેડ (ધાર્મિક વૃત્તિવાળા) હશે તેમની પાસે જન્મ લેશો કારણ કે તમે કર્મ જ એવાં કરો છો. જેવા-જેવા સંસ્કાર, તે અનુસાર જન્મ થાય છે. તમે ખુબ ઊંચા કુળમાં જઈને જન્મ લેશો. તમારા જેવું કર્મ કરવાવાળું તો કોઈ હશે નહીં. જેવું ભણતર, જેવી સર્વિસ (સેવા), તેવો જન્મ. મરવાનું તો અનેકોને છે. પહેલાં રિસીવ કરવા વાળા (લેવાવાળા) પણ જવાનાં છે. બાપ સમજાવે છે હવે આ દુનિયા બદલાઈ રહી છે. બાપે તો સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો છે. બાબા પોતાનું પણ ઉદાહરણ બતાવે છે. જોયું, ૨૧ જન્મોનાં માટે રાજાઈ મળે છે, તેની આગળ આ ૧૦-૧૨ લાખ શું છે. અલ્ફ ને મળી બાદશાહી, બે ને મળી ગદાઈ. ભાગીદાર ને કહી દીધું જે જોઈએ તે લો. કોઈપણ તકલીફ ન થઈ. બાળકોને પણ સમજાવાય છે-બાબા થી તમે શું લો છો? સ્વર્ગની બાદશાહી. જેટલું થઈ શકે સેવાકેન્દ્ર ખોલતાં જાઓ. અનેકોનું કલ્યાણ કરો. તમારી ૨૧ જન્મોની કમાણી થઈ રહી છે. અહીંયા તો લખપતિ, કરોડપતિ ખુબ છે. તે બધાં છે બેગર્સ (કંગાળ). તમારી પાસે આવશે પણ ઘણાં. પ્રદર્શની માં કેટલાં આવે છે, એવું નહીં સમજો પ્રજા નથી બનતી. પ્રજા ખુબ બને છે. સારું-સારું તો ઘણાં કહે છે પરંતુ કહે છે અમને કુરસદ નથી. થોડું પણ સાંભળ્યું તો પ્રજા માં આવી જશે. અવિનાશી જ્ઞાન નો વિનાશ નથી થતો. બાબા નો પરિચય આપવો કોઈ નાની વાત થોડી છે. કોઈ-કોઈ નાં રોમાંચ ઉભાં થઈ જશે. જો ઉંચ પદ પામવું હશે તો પુરુષાર્થ કરવા લાગી જશે. બાબા કોઈ થી ધન વગેરે તો લેશે નહીં. બાળકોનાં ટીપાં-ટીપાં થી તળાવ થાય છે. કોઈ-કોઈ એક રૂપિયો પણ મોકલી દે છે. બાબા એક ઇંટ લગાવી દો. સુદામાની મુઠ્ઠી ચોખા નું ગાયન છે ને. બાબા કહે છે તમારા તો આ હીરા-ઝવેરાત છે. હીરા જેવો જન્મ બધાનો બને છે. તમે ભવિષ્યનાં માટે બનાવી રહ્યાં છો. તમે જાણો છો અહીંયા આ આંખોથી જે કંઈ જોઈએ છીએ, આ જૂની દુનિયા છે. આ દુનિયા બદલાઈ રહી છે. હવે તમે અમરપુરી નાં માલિક બની રહ્યાં છો. મોહજીત જરૂર બનવું પડે. તમે કહેતા આવ્યાં છો કે બાબા તમે આવશો તો અમે કુરબાન થઈશું, સોદો તો સારો છે ને. મનુષ્ય થોડી જાણે છે, સોદાગર, રત્નાગર, જાદુગર નામ કેમ પડ્યું છે. રત્નાગર છે ને, અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન એક-એક અમૂલ્ય વર્ષાન્સ (મહાવાક્ય) છે. આનાં પર રૂપ-વસંત ની કથા છે ને. તમે રૂપ પણ છો, વસંત પણ છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હવે આ શરીર થી કોઈ પણ વિકર્મ નથી કરવાનું. એવું કોઈ આસુરી એક્ટ (કર્મ) ન હોય જેનાથી રજીસ્ટર ખરાબ થઈ જાય.
2. એક બાપની યાદ નાં નશા માં રહેવાનું છે. પાવન બનવાનો મૂળ પુરુષાર્થ જરૂર કરવાનો છે. કોડીઓ પાછળ પોતાનો અમૂલ્ય સમય બરબાદ ન કરી શ્રીમત થી જીવન શ્રેષ્ઠ બનાવવાનું છે.

વરદાન :- સ્વયં ને મોલ્ડ કરી રીયલ ગોલ્ડ બની દરેક કાર્યમાં સફળ થવા વાળા સ્વ પરિવર્તક ભવ જે દરેક પરિસ્થિતિમાં સ્વયં ને પરિવર્તન કરી સ્વ પરિવર્તક બને છે તે સદા સફળ થાય છે એટલે સ્વયં ને બદલવાનું લક્ષ્ય રાખો. બીજા બદલે તો હું બદલાઉં - નહીં. બીજા બદલાય કે ન બદલાય મારે બદલાવાનું છે. અર્જુન મારે બનવાનું છે. સદા પરિવર્તન કરવામાં પહેલા હું. જે આમાં પહેલાં હું કરે તે જ પહેલો નંબર થઈ જાય છે કારણ કે સ્વયં ને મોલ્ડ કરવા વાળા જ રીયલ ગોલ્ડ છે. રીયલ ગોલ્ડ ની જ વેલ્યુ છે.

સ્લોગન :- પોતાનાં શ્રેષ્ઠ જીવન નાં પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ દ્વારા બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરો.

“ મીઠા બાળકો - ઊંચે થી ઊંચું પદ પામવું છે તો યાદ ની યાત્રા માં મસ્ત રહે - આ જ છે રુહાની ફાંસી , બુદ્ધિ પોતાના ઘરમાં લટકતી રહે ”

પ્રશ્ન :- જેમની બુદ્ધિમાં જ્ઞાન ની ધારણા નથી હોતી, તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તે નાની-નાની વાતો માં નારાજ થતાં રહેશે. જેમની બુદ્ધિમાં જેટલું જ્ઞાન ધારણ હશે એટલી તેમને ખુશી રહેશે. બુદ્ધિમાં જો આ જ્ઞાન રહે કે હવે દુનિયાએ નીચે જવાનું જ છે, આમાં નુકસાન જ થવાનું છે, તો ક્યારેય રંજ(ઉદાસ) નહીં થશે. સદા ખુશી રહેશે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે. બાળકો સમજે છે ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન કહેવાય છે. આત્માનો બુદ્ધિયોગ ઘર તરફ જવો જોઈએ. પરંતુ એવો એક પણ મનુષ્ય દુનિયામાં નથી, જેને આ બુદ્ધિ માં આવતું હોય. સન્યાસી લોકો પણ બ્રહ્મ ને ઘર નથી સમજતાં, તેઓ તો કહે છે અમે બ્રહ્મમાં લીન થઈ જઈશું, તો ઘર થોડી થયું. ઘરમાં રહેવાનું હોય છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિ ત્યાં રહેવી જોઈએ. જેમ કોઈ ફાંસી પર ચઢે છે ને - આપ હવે રુહાની ફાંસી પર ચઢેલાં છો. અંદર છે અમને ઊંચે થી ઊંચા બાપ આવી ને ઊંચે થી ઊંચા ઘરે લઈ જાય છે. હવે આપણે ઘરે જવાનું છે. ઊંચે થી ઊંચા બાબા આપણને ફરી ઊંચે થી ઊંચું પદ પ્રાપ્ત કરાવે છે. રાવણ રાજ્યમાં બધાં નીંચ છે. તે ઊંચા આ નીંચા. તેમને તો ઊંચ ની ખબર જ નથી. ઊંચા વાળા ને પણ નીંચની ખબર જ નથી રહેતી. હમણાં તમે સમજો છો ઊંચે થી ઊંચા એક ભગવાન ને જ કહેવાય છે. બુદ્ધિ ઉપર માં ચાલી જાય છે. એ છે જ પરમધામ માં રહેવાવાળા. આ કોઈ પણ નથી સમજતાં, આપણે આત્માઓ પણ ત્યાંની રહેવાવાળી છીએ. અહીંયા આવીએ છીએ ફક્ત પાર્ટ ભજવવાં. આ કોઈનાં ખ્યાલ માં નથી રહેતું. પોતાનાં જ ધંધાધોરી માં લાગ્યાં રહે છે. હવે બાપ સમજાવે છે ઊંચે થી ઊંચા ત્યારે બનશે જ્યારે યાદની યાત્રામાં મસ્ત રહેશે. યાદ થી જ ઉંચ પદ પામવાનું છે. નોલેજ જે તમને શીખવાડાય છે, તે ભૂલવાનું નથી. નાનાં બાળકો પણ વર્ણન કરશે. બાકી યોગની વાત ને બાળકો નહીં સમજશે. ઘણાં બાળકો છે જે યાદ ની યાત્રા પૂરી રીતે સમજતાં નથી. આપણે કેટલાં ઊંચે થી ઊંચા જઈએ છીએ. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન..... ૫ તત્વ અહીંયા છે. સૂક્ષ્મવતન મૂળવતન માં આ (પાંચ તત્વ) નથી હોતાં. આ નોલેજ બાપ જ આપે છે એટલે એમને જ્ઞાનનાં સાગર કહેવાય છે. મનુષ્ય સમજે છે - અધિક શાસ્ત્ર વગેરે વાંચવા જ જ્ઞાન છે. કેટલા પૈસા કમાય છે. શાસ્ત્ર વાંચવા વાળા ને કેટલું માન મળે છે. પરંતુ હવે તમે સમજો છો આમાં કોઈ ઊંચાઈ તો છે નહીં. ઊંચે થી ઊંચા તો છે જ એક ભગવાન. એમનાં દ્વારા આપણે ઊંચ થી ઊંચ સ્વર્ગમાં રાજ્ય કરવાવાળા બનીએ છીએ. સ્વર્ગ શું છે, નર્ક શું છે? ૮૪ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે? આ સિવાય તમારા આ સૃષ્ટિમાં કોઈ પણ નથી જાણતું, કહી દે છે આ બધું કલ્પના છે. એવાં માટે સમજવાનું છે - આ અમારા કુળનાં નથી. દિલશિકસ્ત (હતાશ) ન થવું જોઈએ. સમજાય છે - આમનો પાર્ટ નથી, તો કંઈ પણ સમજી નહીં શકશે. હમણાં આપ બાળકો નું માથું બહુજ ઊંચું છે. જ્યારે તમે ઊંચી દુનિયામાં હશો તો નીંચ દુનિયાને નહિં જાણશો. નીંચ દુનિયા વાળા પછી ઊંચ દુનિયાને નહીં જાણે. એને કહેવાય જ છે સ્વર્ગ. વિદેશવાળા ભલે સ્વર્ગ માં જતાં નથી તો પણ નામ તો લે છે, હેવન પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) હતું. મુસલમાન લોકો પણ બહિશ્ત કહે છે. પરંતુ આ એમને ખબર નથી કે ત્યાં કેવી રીતે જવાનું હોય છે. હમણાં તમને કેટલી સમજ મળે છે, ઊંચે થી ઊંચા બાપ કેટલું જ્ઞાન આપે છે. આ ડ્રામા કેવો વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) બનેલ છે. જે ડ્રામાનાં રહસ્ય ને નથી જાણતાં તે કલ્પના કહી દે છે.

આપ બાળકો જાણો છો - આ તો છે જ પતિત દુનિયા, એટલે બૂમો પાડે છે - હે પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો. બાપ કહે છે દર પાંચ હજાર વર્ષ પછી હિસ્ટ્રી રિપીટ થાય છે. જૂની દુનિયા થી નવી બને છે એટલે મારે આવવું પડે છે. કલ્પ-કલ્પ આવીને આપ બાળકો ને ઊંચ થી ઊંચ બનાવું છું. પાવન ને ઊંચ અને પતિત ને નીંચ કહેવાય છે. આ જ દુનિયા નવી પાવન હતી, હવે તો પતિત છે. આ વાતો તમારામાં પણ નંબરવાર છે જે સમજે છે. જેમની બુદ્ધિ માં આ વાતો રહે છે તે સદા ખુશ રહે છે. બુદ્ધિમાં નથી તો કોઈ એ કંઈ કહ્યું, કંઈ નુકસાન થયું તો નારાજ થઈ જાય છે. બાબા કહે છે હવે આ નીંચ દુનિયાનો અંત આવવાનો છે. આ છે જૂની

દુનિયા. મનુષ્ય કેટલાં નીચ બની જાય છે. પરંતુ આ કોઈ સમજે થોડી છે કે અમે નીચ છીએ. ભક્ત લોકો હંમેશા માથું ઝુકાવે છે, નીચ નાં આગળ માથું ઝુકાવાનું થોડી હોય છે. પવિત્રની આગળ માથું ઝુકાવવાનું હોય છે. સતયુગ માં ક્યારેય એવું નથી હોતું. ભક્ત લોકો જ એવું કરે છે. બાપ તો એવું નથી કહેતાં - માથું ઝુકાવીને ચાલો. ના, આ તો ભણતર છે. ગોડ ફાધરલી યુનિવર્સિટી માં તમે ભણી રહ્યાં છો. તો કેટલો નશો રહેવો જોઈએ. એવું નહીં, ફક્ત યુનિવર્સિટી માં નશો રહે, ઘરમાં ઉતરી જાય. ઘર માં નશો રહેવો જોઈએ. અહીંયા તો આપ બાળકો જાણો છો શિવબાબા આપણને ભણાવે છે. આ તો કહે છે કે હું થોડી જ્ઞાન સાગર છું. આ બાબા પણ જ્ઞાનનાં સાગર નથી. સાગર થી નદી નીકળે છે ને. સાગર તો એક છે, બ્રહ્મપુત્રા સૌથી મોટી નદી છે. બહુ જ મોટાં સ્ટીમર આવે છે. નદીઓ તો બહાર પણ ઘણી છે. પતિત-પાવની ગંગા આ ફક્ત અહીંયા જ કહે છે. બહાર કોઈ પણ નદી ને આવું નહીં કહેશે. પતિત-પાવની નદી છે પછી તો ગુરુની કોઈ દરકાર નથી. નદીઓમાં, તળાવ માં કેટલાં ભટકે છે. ક્યાંક તો તળાવ એવાં ગંદા હોય છે, વાત નહીં પૂછો. એની માટી ઉપાડીને રગડતા રહે છે. હવે બુદ્ધિમાં આવ્યું છે - આ બધાં નીચે ઉતરવાનાં રસ્તા છે. તે લોકો કેટલાં પ્રેમ થી જાય છે. હવે તમે સમજો છો કે આ જ્ઞાન થી અમારી આંખો જ ખૂલી ગઈ. તમારી જ્ઞાનની ત્રીજી આંખ ખુલી છે. આત્માને ત્રીજું નેત્ર મળે છે એટલે ત્રિકાળદર્શી કહે છે. ત્રણેય કાળો નું જ્ઞાન આત્મા માં આવે છે. આત્મા તો બિંદી છે, એમાં નેત્ર કેવી રીતે હશે. આ બધી સમજવાની વાતો છે. જ્ઞાનનાં ત્રીજા નેત્ર થી તમે ત્રિકાળદર્શી, ત્રિલોકીનાથ બનો છો. નાસ્તિક થી આસ્તિક બની જાઓ છો. પહેલાં તમે રચયિતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નહોતાં જાણતાં. હવે બાપ દ્વારા રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણવાથી તમને વારસો મળી રહ્યો છે. આ જ્ઞાન છે ને. હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી પણ છે, હિસાબ-કિતાબ છે ને. સારા, હોશિયાર બાળકો હોય તો હિસાબ કરે, આપણે કેટલાં જન્મ લઈએ છીએ, આ હિસાબ થી બીજા ધર્મ વાળાઓનાં કેટલાં જન્મ હશે. પરંતુ બાપ કહે છે આ બધી વાતો માં વધારે માથું મારવાની દરકાર નથી. સમય વેસ્ટ થઈ જશે. અહીંયા તો બધું ભુલવાનું છે. આ સંભળાવવાની દરકાર નથી. તમે તો રચતા બાપનો પરિચય આપો છો, જેને કોઈ જાણતું નથી. શિવબાબા ભારત માં જ આવે છે. જરૂર કઈ કરીને જાય છે ત્યારે તો જયંતી મનાવે છે ને. ગાંધી અથવા કોઈ સાધુ વગેરે થઈને ગયાં છે તેમનાં સ્ટેમ્પ (છાપ) બનાવતાં રહે છે. કેમિલી પ્લાનિંગ ની સ્ટેમ્પ બનાવે છે. હવે તમને તો નશો છે - અમે તો પાંડવ ગવર્મેન્ટ છીએ. ઓલમાઈટી બાબાની ગવર્મેન્ટ છીએ. તમારો આ કોર્ટ ઓફ આર્મસ (કુળ ચિહ્ન) છે. બીજા કોઈ આ કોર્ટ ઓફ આર્મસ ને જાણતું જ નથી. તમે સમજો છો કે વિનાશ કાળે પ્રીત બુદ્ધિ આપણી જ છે. બાપ ને આપણે બહુજ યાદ કરીએ છીએ. બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં પ્રેમ માં આંસુ આવી જાય છે. બાબા તમે અમને અડધા કલ્પ માટે બધાં દુઃખો થી દૂર કરી દો છો. બીજા કોઈ ગુરુ કે મિત્ર સંબંધી વગેરે કોઈને પણ યાદ કરવાની દરકાર નથી. એક બાપ ને જ યાદ કરો. સવાર નો સમય બહુ જ સારો છે. બાબા તમારી તો ખુબ જ કમાલ છે. દર પાંચ હજાર વર્ષ પછી અમને આપ જગાડો છો. બધાં મનુષ્ય માત્ર કુંભકર્ણ ની આસુરી નિદ્રામાં સૂતેલાં છે અર્થાત્ અજ્ઞાન અંધારા માં છે. હવે તમે સમજો છો - ભારતનો પ્રાચીન યોગ તો આ છે, બાકી જે પણ આટલાં હઠયોગ વગેરે શીખવાડે છે, તે બધી છે - એક્સરસાઇઝ (કસરત), શરીરને તંદુરસ્ત રાખવા માટે. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં બધું જ્ઞાન છે તો ખુશી રહે છે. અહીંયા આવો છો, સમજો છો બાબા રિફ્રેશ કરે છે. કોઈ તો અહીંયા રિફ્રેશ થઈ બહાર નીકળે છે, તે નશો ખલાસ થઈ જાય છે. નંબરવાર તો છે ને. બાબા સમજાવે છે - આ છે પતિત દુનિયા. બોલાવે પણ છે - હૈં પતિત-પાવન આવો પરંતુ પોતાને પતિત સમજે થોડી છે, એટલે પાપ ધોવા જાય છે. પરંતુ શરીર ને થોડી પાપ લાગે છે. બાપ તો આવીને તમને પાવન બનાવે છે અને કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. આ જ્ઞાન હમણાં તમને મળ્યું છે. ભારત સ્વર્ગ હતું, હમણાં નર્ક છે. આપ બાળકો તો હમણાં સંગમ પર છો. કોઈ વિકાર માં પડે છે તો ફેલ (નપાસ) થાય છે તો જેમ કે નર્ક માં જઈ ને પડી જાય છે. ૫ માં માળા થી પડે છે, પછી ૧૦૦ ગુણા સજા ખાવી પડે છે. તો બાપ સમજાવે છે કે ભારત કેટલું ઊંચ હતું, હવે કેટલું નીચું છે. હવે તમે કેટલા સમજદાર બનો છો. મનુષ્ય તો કેટલાં બેસમજ છે. બાબા તમને અહીંયા કેટલો નશો ચઢાવે છે, બહાર નીકળવાથી નશો ઓછો થઈ જાય છે, ખુશી ઉડી જાય છે. વિદ્યાર્થી કોઈ મોટી પરીક્ષા પાસ કરે છે તો ક્યારેય નશો ઓછો થાય છે શું? ભણીને પાસ થાય છે પછી શું-શું બની જાય છે. હમણાં જુઓ દુનિયાનાં શું હાલ છે. તમને ઊંચ થી ઊંચ બાપ આવીને ભણાવે છે. તે પણ છે નિરાકાર. તમે આત્માઓ પણ નિરાકાર છો. અહીંયા પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છો. આ ડ્રામાનું રહસ્ય બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર ને ડ્રામા પણ કહેવાય છે. તે નાટક માં તો કોઈ બીમાર પડે છે તો નીકળી જાય છે. આ છે બેહદનું નાટક. યથાર્થ રીતે આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે, તમે જાણો છો આપણે અહીંયા પાર્ટ ભજવવા માટે આવીએ છીએ. આપણે બેહદનાં એક્ટર્સ છીએ. અહીંયા શરીર લઈને પાર્ટ ભજવીએ છીએ, બાબા આવેલાં છે-આ બધું બુદ્ધિ માં હોવું જોઈએ. બેહદ નો ડ્રામા કેટલો બુદ્ધિ માં રહેવો જોઈએ.

બેહદ વિશ્વની બાદશાહી મળે છે તો તેનાં માટે પુરુષાર્થ પણ એવો સારો કરવો જોઈએ ને. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં પણ ભલે રહો પરંતુ પવિત્ર બનો. વિદેશ માં એવા ઘણાં છે જ્યારે વૃદ્ધ થાય છે તો પછી કમ્પેનિયનશિપ (સથવારા) માટે લગ્ન કરે છે..... સંભાળવા માટે પછી વિલ (નામે) કરે છે. કંઈક તેમને કંઈક ચેરિટી ને. વિકાર ની વાત નથી રહેતી. આશિક માશૂક પણ વિકાર માટે ફિદા નથી થતાં. શરીર નો ફક્ત પ્રેમ હોય છે. તમે છો રુહાની આશિક, એક માશૂક ને યાદ કરો છો. બધાં આશિકોના એક માશૂક છે. બધાં એક ને જ યાદ કરે છે. એ કેટલાં શોભનિક છે. આત્મા ગોરી છે ને. એ છે સદા ગોરા. તમે તો શ્યામ બની ગયા છો, તમને એ (બાબા) શ્યામ થી ગોરા બનાવે છે. આ તમે જાણો છો કે બાપ આપણને ગોરા બનાવે છે. અહીંયા ઘણાં છે જે ખબર નહિં કયા-કયા વિચારો માં બેઠાં રહે છે. સ્કૂલમાં એવું થાય છે - બેઠા-બેઠા ક્યાંય બુદ્ધિ સિનેમા તરફ, મિત્રો વગેરે તરફ ચાલી જાય છે. સતસંગ માં પણ એવું થાય છે. અહીંયા પણ એવું છે, બુદ્ધિ માં નથી બેસતું તો નશો જ નથી ચઢતો, ધારણા જ નથી થતી - જે બીજાને કરાવે. ઘણી બાળકીઓ આવે છે, જેમનું દિલ થાય છે કે સર્વિસ (સેવા) માં ક્યાંક લાગી જઈએ પરંતુ નાનાં-નાનાં બાળકો છે. બાબા કહે છે બાળકોને સંભાળવા માટે કોઈ માતા ને રાખી દો. આ તો અનેકોનું કલ્યાણ કરશે. હોશિયાર છે તો કેમ નહિં રુહાની સર્વિસમાં લાગી જાય. ૫-૬ બાળકોને સંભાળવા માટે કોઈ માતા ને રાખી દો. આ માતાઓનો હવે વારો છે ને. નશો ખુબ જ રહેવો જોઈએ. આગળ થશે, પુરુષો જોશે કે અમારી સ્ત્રીએ તો સંન્યાસીઓ ને પણ જીતી લીધાં છે. આ માતાઓ લૌકિક, પારલૌકિક નું નામ રોશન કરીને દેખાડશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. તમારે બુદ્ધિ થી બધું જ ભૂલવાનું છે. જે વાતો માં સમય વેસ્ટ થાય છે, તે સાંભળવાની-સંભળાવવાની દરકાર નથી.
2. ભણવાનાં સમયે બુદ્ધિયોગ એક બાપ થી લાગ્યો રહે, ક્યાંય પણ બુદ્ધિ ભટકવી ન જોઈએ. નિરાકાર બાપ આપણને ભણાવી રહ્યાં છે, આ નશામાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- બેહદની સ્થિતિમાં સ્થિત રહી, સેવા નાં લગાવ થી ન્યારા અને પ્યારા વિશ્વ સેવાધારી ભવ વિશ્વ સેવાધારી અર્થાત્ બેહદની સ્થિતિમાં સ્થિત રહેવા વાળા. એવાં સેવાધારી સેવા કરતાં પણ ન્યારા અને સદા બાપનાં પ્યારા રહે છે. સેવાનાં લગાવ માં નથી આવતા કારણ કે સેવાનો લગાવ પણ સોનાની સાંકળ છે. આ બંધન બેહદ થી હદમાં લઈ આવે છે એટલે દેહ ની સ્મૃતિ થી, ઈશ્વરીય સંબંધ થી, સેવાનાં સાધનો નાં લગાવ થી ન્યારા અને બાપનાં પ્યારા બનો તો વિશ્વ સેવાધારી નું વરદાન પ્રાપ્ત થઈ જશે અને સદા સફળતા મળતી રહેશે.

સ્લોગન :- વ્યર્થ સંકલ્પો ને એક સેકન્ડ માં સ્ટોપ કરવાની રિહર્સલ (અભ્યાસ) કરો તો શક્તિશાળી બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - પોતાનું કેરેક્ટર (ચરિત્ર) સુધારવાનાં માટે યાદની યાત્રા માં રહેવાનું છે , બાપ ની યાદ જ તમને સદા સૌભાગ્યશાળી બનાવશે ”

પ્રશ્ન :- અવસ્થા ની પરખ કયા સમયે થાય છે? સારી અવસ્થા કોની કહેશું?

ઉત્તર :- અવસ્થાની પરખ બીમારી નાં સમયે થાય છે. બીમારી માં પણ ખુશી કાયમ રહે અને ખુશમિજાજ ચહેરા થી બધાને બાપની યાદ અપાવતાં રહો, આ છે સારી અવસ્થા. જો સ્વયં રડશો, ઉદાસ થશો તો બીજાઓને ખુશમિજાજ કેવી રીતે બનાવશો? કંઈ પણ થઈ જાય - રડવાનું નથી.

ઓમ શાંતિ ! બે અક્ષર ગવાય છે - દુર્ભાગ્યશાળી અને સૌભાગ્યશાળી. સૌભાગ્ય ચાલ્યું જાય છે તો દુર્ભાગ્ય કહેવાય છે. સ્ત્રી નો પતિ મરી જાય છે તો તે પણ દુર્ભાગ્ય કહેવાય છે. એકલી થઈ જાય છે. હવે તમે જાણો છો આપણે સદાનાં માટે સૌભાગ્યશાળી બનીએ છીએ. ત્યાં દુઃખની વાત નથી. મૃત્યુ નું નામ નથી હોતું. વિધવા નામ જ નથી હોતું. વિધવા ને દુઃખ થાય છે, રડતી રહે છે. ભલે સાધુ-સંત છે, એવું નથી કે તેમને કોઈ દુઃખ નથી હોતું. કોઈ પાગલ બની જાય છે, બીમાર રોગી પણ હોય છે. આ છે જ રોગી દુનિયા. સતયુગ છે નિરોગી દુનિયા. આપ બાળકો સમજો છો આપણે ભારત ને ફરીથી શ્રીમત પર નિરોગી બનાવીએ છીએ. આ સમયે મનુષ્યોનાં ચરિત્ર ખુબ ખરાબ છે. હવે ચરિત્ર સુધારવાનો પણ જરૂર ડિપાર્ટમેન્ટ (વિભાગ) હશે. સ્કૂલોમાં પણ સ્ટુડન્ટ્સ (વિદ્યાર્થી) નું રજીસ્ટર રખાય છે. તેમનાં કેરેક્ટર્સ (ચરિત્ર) ની ખબર પડે છે એટલે બાબાએ પણ રજીસ્ટર રખાવ્યું હતું. દરેક પોતાનું રજીસ્ટર રાખો. કેરેક્ટર જોવાનું છે કે અમે કોઈ ભૂલ તો નથી કરતાં. પહેલી વાત તો બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, એમનાથી જ તમારું કેરેક્ટર સુધરે છે. આયુ પણ મોટી થાય છે એક ની યાદ થી. આ તો છે જ્ઞાન રત્ન. યાદ ને રત્ન નથી કહેવાતું. યાદ થી જ તમારા કેરેક્ટર સુધરે છે. આ ૮૪ જન્મોનું ચક્ર તમારા સિવાય બીજા કોઈ સમજાવી ન શકે. આનાં પર જ સમજાવાનું છે - વિષ્ણુ અને બ્રહ્મા. શંકરનું તો કેરેક્ટર નહીં કહેશું. આપ બાળકો જાણો છો બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નો આપસમાં શું સંબંધ છે. વિષ્ણુનાં બે રુપ છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ. તે જ પછી ૮૪ જન્મ લે છે. ૮૪ જન્મોમાં જાતે જ પૂજ્ય અને જાતે જ પૂજારી બને છે. પૂજાપિતા બ્રહ્મા તો જરૂર અહીંયા જ જોઈએ ને. સાધારણ તન જોઈએ. ખાસ કરીને આમાં જ મુંઝાય છે. બ્રહ્મા તો છે જ પતિત-પાવન બાપ નો રથ. કહે પણ છે - દૂરદેશ કા રહનેવાલા આયા દેશ પરાયે પાવન દુનિયા બનાવવાવાળા પતિત-પાવન બાપ પતિત દુનિયામાં આવ્યાં. પતિત દુનિયામાં એક પણ પાવન ન હોઈ શકે. હવે આપ બાળકોએ સમજ્યું છે કે ૮૪ જન્મ આપણે કેવી રીતે લઈએ છીએ. કોઈ તો લેતાં હશે ને. જે પહેલાં-પહેલાં આવતાં હશે તેમનાં જ ૮૪ જન્મ હશે. સતયુગમાં દેવી-દેવતા જ આવે છે. મનુષ્યોનાં જરા પણ વિચાર નથી ચાલતાં, ૮૪ જન્મ કોણ લેશે. સમજની વાત છે. પુર્નજન્મ તો બધાં માને છે. ૮૪ પુર્નજન્મ થયાં આ ખુબ યુક્તિ થી સમજાવવાનું છે. ૮૪ જન્મ તો બધાં નહીં લેશે ને. એક સાથે બધાં થોડી આવશે અને શરીર છોડશે. ભગવાનુવાય પણ છે કે તમે પોતાનાં જન્મોને નથી જાણતાં, ભગવાન જ બેસી સમજાવે છે. તમે આત્માઓ ૮૪ જન્મ લો છો. ૮૪ ની કથા બાપ બાળકોને બેસી સંભળાવે છે. આ પણ એક ભણતર છે. ૮૪ નું ચક્ર તો જાણવું ખુબ સહજ છે. બીજા ધર્મ વાળા આ વાતોને સમજશે નહીં. તમારામાં પણ કોઈ બધાં ૮૪ જન્મ નથી લેતાં. બધાનાં ૮૪ જન્મ હોય તો બધાં ભેગાં આવી જાય. આ પણ નથી થતું. બધો આધાર ભણતર અને યાદ પર છે. એમાં પણ નંબરવન છે યાદ. મુશ્કિલ વિષય પર ગુણાંક વધારે મળે છે. તેનો પ્રભાવ પણ હોય છે. ઉત્તમ, મધ્યમ, કનિષ્ઠ વિષય હોય છે ને. આમાં છે બે મુખ્ય. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બની જશો અને પછી વિજય માળામાં પરોવાઈ જશો. આ છે હરીફાઈ. પહેલાં તો સ્વયંને જોવાનું છે કે હું ક્યાં સુધી ધારણ કરું છું? કેટલું યાદ કરું છું? માત્ર કેરેક્ટર કેવું છે? જો મારામાં જ રડવાની આદત છે તો બીજાઓને ખુશમિજાજ કેવી રીતે બનાવી શકું છું? બાબા કહે છે જે રડે છે તે ખોવે છે. કંઈ પણ થઈ જાય પરંતુ રડવાની દરકાર નથી. બીમારીમાં પણ ખુશી થી એટલું તો કહી શકો છો સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. બીમારીમાં જ અવસ્થા ની પરખ થાય છે. તકલીફમાં થોડું કુડકવાનો અવાજ ભલે નીકળે છે પરંતુ પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાપે પૈગામ (સંદેશ) આપ્યો છે. પેગંબર- મેસેન્જર એક શિવબાબા છે, બીજા કોઈ છે નહીં. બાકી જે પણ

સંભળાવે છે બધી ભક્તિમાર્ગની વાતો. આ દુનિયાની જે પણ ચીજો છે બધું વિનાશી છે, હવે તમને ત્યાં લઈ જાય છે, જ્યાં તોડ-ફોડ નથી. ત્યાં તો ચીજો જ એવી સારી બનશે જે તૂટવાનું નામ જ નહીં હશે. અહીંયા સાયન્સ (વિજ્ઞાન) થી કેટલી ચીજો બને છે, ત્યાં પણ તો સાયન્સ જરૂર હશે કારણ કે તમારા માટે ખુબ સુખ જોઈએ. બાપ કહે છે આપ બાળકોને કંઈ પણ ખબર નહોતી. ભક્તિમાર્ગ ક્યારે શરૂ થયો, કેટલું તમે દુઃખ જોયું - આ બધી વાતો હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં છે. દેવતાઓને કહેવાય જ છે - સર્વગુણ સંપન્ન..... પછી તે કળાઓ કેવી રીતે ઓછી થઈ? હમણાં તો કોઈ કળા નથી રહી. ચંદ્રની પણ ધીરે-ધીરે કળા ઓછી થાય છે ને.

તમે જાણો છો કે આ દુનિયા પણ પહેલાં નવી છે તો ત્યાં દરેક ચીજ સતોપ્રધાન ફર્સ્ટક્લાસ હોય છે. પછી જૂની થતાં કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. સર્વગુણ સંપન્ન આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે ને. હવે બાપ તમને સાચી-સાચી સત્યનારાયણ ની કથા સંભળાવી રહ્યાં છે. હમણાં છે રાત પછી દિવસ થાય છે. તમે સંપૂર્ણ બનો છો તો તમારી માટે પછી સૃષ્ટિ પણ એવી જ જોઈએ. ૫ તત્વ પણ સતોપ્રધાન (૧૬ કળા સંપૂર્ણ) બની જાય છે એટલે શરીર પણ તમારા નેચરલ બ્યુટીફુલ (કુદરતી સુંદર) હોય છે. સતોપ્રધાન હોય છે. આ આખી દુનિયા ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બની જાય છે. હમણાં તો કોઈ કળા નથી, જે પણ મોટા થી મોટા લોકો છે અથવા મહાત્મા વગેરે છે, આ બાપનું નોલેજ તેમની તકદીર માં જ નથી. તેમને તો પોતાનો જ ધમંડ છે. ખાસ કરીને છે જ ગરીબોની તકદીર માં. કોઈ કહે છે આટલાં ઊંચા બાપ છે, એમને તો કોઈ મોટા રાજા અથવા પવિત્ર ઋષિ વગેરે નાં તન માં આવવું જોઈએ. પવિત્ર હોય જ છે સન્યાસી. પવિત્ર કન્યા નાં તનમાં આવે. બાપ બેસી સમજાવે છે હું કોનામાં આવું છું. હું આવું જ તેમાં છું જે પૂરા ૮૪ જન્મ લે છે. એક દિવસ પણ ઓછો નહીં. કૃષ્ણ પેદા થયાં તે સમય થી ૧૬ કળા સંપૂર્ણ થયાં. પછી સતો, રજો, તમો માં આવે છે. દરેક ચીજ પહેલાં સતોપ્રધાન પછી સતો, રજો, તમો માં આવે છે. સતયુગમાં પણ એવું હોય છે. બાળક સતોપ્રધાન છે પછી મોટો થશે તો કહેશે હવે આપણે આ શરીર છોડી સતોપ્રધાન બાળક બનીએ છીએ. આપ બાળકોને એટલો નશો નથી. ખુશી નો પારો નથી ચઢતો. જે સારી મહેનત કરે છે, ખુશી નો પારો ચઢતો રહે છે. શક્તિ પણ ખુશનુમ: રહે છે. આગળ ચાલીને તમને સાક્ષાત્કાર થતાં રહેશે. જેમ ઘરની નજીક આવીને પહોંચો છો તો પછી તે ઘરબાર મકાન વગેરે યાદ આવે છે ને. આ પણ એવું છે. પુરુષાર્થ કરતાં-કરતાં તમારી પ્રાલબ્ધ જ્યારે નજીક હશે તો પછી ખુબ સાક્ષાત્કાર થતા રહેશે. ખુશી માં રહેશો. જે નપાસ થાય છે તે શરમ નાં મારે ડૂબી મરે છે. તમને પણ બાબા બતાવી દે છે પછી ખુબ પસ્તાવું પડશે. પોતાનાં ભવિષ્ય નો સાક્ષાત્કાર કરશો, અમે શું બનશું? બાબા દેખાડશે આ-આ વિકર્મ વગેરે કર્યા છે. પૂરું ભણ્યા નથી, ટ્રેટર (દગાબાજ) બન્યાં, એટલે આ સજા મળે છે. બધો સાક્ષાત્કાર થશે. વગર સાક્ષાત્કારે સજા કેવી રીતે આપશે? કોર્ટમાં પણ બતાવે છે - તમે આ-આ કર્યું છે, તેની સજા છે. જ્યાં સુધી કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય ત્યાં સુધી કાંઈ ને કાંઈ નિશાની રહેશે. આત્મા પવિત્ર થઈ જાય છે પછી તો શરીર છોડવું પડે. અહીંયા રહી ન શકે. તે અવસ્થા તમારે ધારણ કરવાની છે. હવે તમે પાછાં જઈ પછી નવી દુનિયામાં આવવાનાં માટે તૈયારી કરો છો. તમારો પુરુષાર્થ જ આ છે કે અમે જલ્દી-જલ્દી જઈએ, પછી જલ્દી-જલ્દી આવીએ. જેમ બાળકોને રમત માં દોડાવે છે ને. નિશાના સુધી જઈને પછી પાછા આવવાનું છે. તમારે પણ જલ્દી-જલ્દી જવાનું છે, પછી પહેલાં નંબરમાં નવી દુનિયામાં આવવાનું છે. તો તમારી રેસ છે આ. સ્કૂલમાં પણ રેસ કરાવે છે ને. તમારો છે આ પ્રવૃત્તિ માર્ગ. તમારો પહેલાં-પહેલાં પવિત્ર ગૃહસ્થ ધર્મ હતો. હમણાં છે વિશશ (વિકારી) પછી વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) દુનિયા બનશે. આ વાતો ને તમે સિમરણ કરતાં રહો તો પણ ખુબ ખુશી રહેશે. આપણે જ રાજ્ય લઈએ છીએ પછી ગુમાવીએ છીએ. હીરો-હીરોઇન કહે છે ને. હીરા જેવો જન્મ લઈને પછી કોડી જેવાં જન્મ માં આવે છે.

હવે બાપ કહે છે - તમે કોડીઓ પાછળ સમય વેસ્ટ નહીં કરો. આ કહે છે હું પણ સમય વેસ્ટ કરતો હતો. તો મને પણ કહ્યું હવે તો તું મારો બનીને આ રુહાની ધંધો કર. તો ઝટ બધુંજ છોડી દીધું. પૈસા કોઈ ફેંકી તો નહીં દેશે. પૈસા તો કામમાં આવે છે. પૈસા વગર કોઈ મકાન વગેરે થોડી મળી શકે. આગળ ચાલી મોટા-મોટા ધનવાન આવશે. તમને મદદ આપતાં રહેશે. એક દિવસ તમારે મોટી-મોટી કોલેજ, યુનિવર્સિટી માં પણ જઈને ભાષણ કરવાનું હશે કે આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. હિસ્ટ્રી રિપીટ થાય છે આદિ થી અંત સુધી. ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમ યુગ) થી આયરન એજ (કળયુગ) સુધી સૃષ્ટિની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી આપણે બતાવી શકીએ છીએ. કેરેક્ટર્સ (ચરિત્ર) ની ઉપર તો તમે ખુબ સમજાવી શકો છો. આ લક્ષ્મી-નારાયણની મહિમા કરો. ભારત કેટલું પાવન હતું, દૈવી કેરેક્ટર હતાં. હવે તો વિશશ કેરેક્ટર્સ છે. જરૂર ફરી ચક્ર રિપીટ થશે. આપણે વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી સંભળાવી શકીએ છીએ. ત્યાં જવાનું પણ સારા-સારા ને જોઈએ. જેવી રીતે થિયોસોફિકલ સોસાયટી છે, ત્યાં તમે

ભાષણ કરો. કૃષ્ણ તો દેવતા હતાં, સતયુગમાં હતાં. પહેલાં-પહેલાં છે શ્રીકૃષ્ણ જે ફરી નારાયણ બને છે. અમે તમને શ્રીકૃષ્ણનાં ૮૪ જન્મો ની કહાની સંભળાવીએ, જે બીજું કોઈ સંભળાવી ન શકે. આ ટોપીક (વિષય) કેટલો મોટો છે. હોશિયારે ભાષણ કરવું જોઈએ.

હવે તમારાં દિલમાં આવે છે, આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીશું, કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. અંદર બેસી આ જાપ જપો પછી તમને આ દુનિયામાં કંઈ ભાસશે નહીં. અહીંયા તમે આવો જ છો - વિશ્વનાં માલિક બનવાં - પરમપિતા પરમાત્મા દ્વારા. વિશ્વ તો આ દુનિયા ને જ કહેવાય છે. બ્રહ્મલોક કે સૂક્ષ્મવતન ને વિશ્વ નહીં કહીશું. બાપ કહે છે હું વિશ્વનો માલિક નથી બનતો. આ વિશ્વનાં માલિક આપ બાળકોને બનાવું છું. કેટલી ગુણ વાતો છે. તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવું છું. પછી તમે માયાનાં દાસ બની જાઓ છો. અહીંયા જ્યારે સામે યોગમાં બેસાડો છો તો પણ યાદ અપાવવાની છે - આત્મા અભિમાની થઈ બેસો, બાપ ને યાદ કરો. ૫ મિનિટ પછી ફરી બોલો. તમારા યોગ નાં પ્રોગ્રામ ચાલે છે ને. અનેકોની બુદ્ધિ બહાર ચાલી જાય છે એટલે ૫-૧૦ મિનિટ પછી ફરી સાવધાન કરવાં જોઈએ. પોતાને આત્મા સમજી બેઠાં છો? બાપ ને યાદ કરો છો? તો પોતાનું પણ અટેન્શન (ધ્યાન) રહેશે. બાબા આ બધી યુક્તિઓ બતાવે છે. ઘડી-ઘડી સાવધાન કરો. પોતાને આત્મા સમજી શિવબાબા ની યાદ માં બેઠાં છો? તો જેમનો બુદ્ધિયોગ ભટકતો હશે તે ઉભાં થઈ જશે. ઘડી-ઘડી આ યાદ અપાવવી જોઈએ. બાબા ની યાદ થી જ તમે તે પાર ચાલ્યાં જશો. ગાએ પણ છે ખેવૈયા, નૈયા મારી પાર લગાવો. પરંતુ અર્થ ને નથી જાણતાં. મુક્તિધામમાં જવાનાં માટે અડધોકલ્પ ભક્તિ કરી છે. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો મુક્તિધામમાં ચાલ્યાં જશો. તમે બેસો જ છો પાપ કાપવા માટે પછી પાપ કરવાં થોડી જોઈએ. નહીં તો પછી પાપ રહી જશે. નંબરવન આ પુરુષાર્થ છે - પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. એમ સાવધાન કરતા રહેવાથી પોતાનું પણ અટેન્શન રહેશે. પોતાને પણ સાવધાન કરવાનું છે. સ્વયં પણ યાદમાં બેસે ત્યારે બીજાઓને બેસાડે. આપણે આત્મા છીએ, જઈએ છીએ પોતાનાં ઘરે. પછી આવીએ રાજ્ય કરશું. પોતાને શરીર સમજવું-આ પણ એક મોટી બીમારી છે એટલે જ બધાં રસાતળ માં ચાલ્યા ગયાં છે. તેમને પછી સૈલવેજ (મુક્ત) કરવાનાં છે. અચ્છ!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનો સમય રુહાની ધંધા માં સફળ કરવાનો છે. હીરા જેવું જીવન બનાવવાનું છે. પોતાને સાવધાન કરતા રહેવાનું છે. શરીર સમજવાની મોટી બીમારી થી બચવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.
2. ક્યારેય પણ માયાનાં દાસ નથી બનવાનું, અંદર માં બેસી જાપ જપવાનો છે કે આપણે આત્મા છીએ. ખુશી રહે આપણે બેગર થી પ્રિન્સ બની રહ્યાં છીએ.

વરદાન :- વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) ની શક્તિ દ્વારા સૂક્ષ્મવતન અથવા ત્રણેયલોક નાં અનુભવ કરવાવાળા શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન ભવ
જે બાળકો ની પાસે વાઈસલેસ ની શક્તિ છે, બુદ્ધિયોગ બિલકુલ રિફાઈન (શુદ્ધ) છે-એવાં ભાગ્યવાન બાળકો સહજ ત્રણેયલોક ની યાત્રા કરી શકે છે. સૂક્ષ્મવતન સુધી પોતાનાં સંકલ્પ પહોંચાડવાં માટે સર્વ સંબંધોનાં સાર વાળી સુક્ષ્મ યાદ જોઈએ. આ જ સૌથી પાવરફુલ તાર છે, આની વચમાં માયા ઇન્ટરફિયર (ખલેલ) નથી કરી શકતી. તો સૂક્ષ્મવતન ની રોનક નો અનુભવ કરવાનાં માટે સ્વયં ને વાઈસલેસ ની શક્તિ થી સંપન્ન બનાવો.

સ્લોગન :- કોઈ વ્યક્તિ, વસ્તુ કે વૈભવનાં પ્રતિ આકર્ષણ થવું જ કમ્પેનિયન (સાથી) બાપને સંકલ્પ થી તલાક આપવાં છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે ડ્રામા નાં ખેલને જાણો છો એટલે આભાર માનવાની પણ વાત નથી ”

પ્રશ્ન :- સર્વિસેબલ (સેવાધારી) બાળકોમાં કઈ આદત બિલકુલ ન હોવી જોઈએ?

ઉત્તર :- માંગવાની. તમારે બાપ થી આશીર્વાદ કે કૃપા વગેરે માંગવાની જરૂર નથી. તમે કોઈ થી પૈસા પણ ન માંગી શકો. માંગવાથી મરવું ભલું. તમે જાણો છો ડ્રામા અનુસાર કલ્પ પહેલાં જેમણે બીજ વાવ્યું હશે તે વાવશે, જેમને પોતાનું ભવિષ્ય પદ ઉંચ બનાવવું હશે તે જરૂર સહયોગી બનશે. તમારું કામ જ છે સેવા કરવી. તમે કોઈ થી કંઈ માંગી ન શકો. ભક્તિમાં માંગવાનું હોય, જ્ઞાન માં નહીં.

ગીત :- મુજકો સહારા દેને વાલે દિલ ...

ઓમ શાંતિ ! આ બાળકોનાં અંદર થી શુક્રિયા (આભાર) અક્ષર બાપ-શિક્ષક-ગુરુ નાં માટે નથી નીકળી શકતો કારણ કે બાળકો જાણે છે આ ખેલ બનેલો છે. શુક્રિયા વગેરેની વાત જ નથી. આ પણ બાળકો જાણે છે ડ્રામા અનુસાર. ડ્રામા અક્ષર પણ આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આવે છે. ખેલ અક્ષર કહેવાથી જ આખો ખેલ તમારી બુદ્ધિ માં આવી જાય છે. એટલે સ્વદર્શન ચક્રધારી તમે જાતે જ બની જાઓ છો. ત્રણેય લોક પણ તમારી બુદ્ધિમાં આવી જાય છે. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન. આ પણ જાણો છો હવે ખેલ પૂરો થાય છે. બાપ આવીને તમને ત્રિકાળદર્શી બનાવે છે. ત્રણેય કાળ, ત્રણેય લોક, આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. કાળ સમયને કહેવાય છે. આ બધી વાતો નોંધ કર્યા વગર યાદ નથી રહી શકતી. આપ બાળકો તો ઘણાં પોઇન્ટ (વાતો) ભૂલી જાઓ છો. ડ્રામા નાં સમયગાળા ને પણ તમે જાણો છો. તમે ત્રિનેત્રી, ત્રિકાળદર્શી બનો છો, જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળી જાય છે. સૌથી મોટી વાત છે કે તમે આસ્તિક બની જાઓ છો, નહિં તો નિધનનાં હતાં. આ જ્ઞાન આપ બાળકોને મળી રહ્યું છે. વિદ્યાર્થી ની બુદ્ધિ માં સદૈવ જ્ઞાન મંથન થાય છે. આ પણ જ્ઞાન છે ને. ઊંચે થી ઊંચા બાપ જ જ્ઞાન આપે છે, ડ્રામા અનુસાર. ડ્રામા અક્ષર પણ તમારા મુખ થી નીકળી શકે છે. તે પણ જે બાળકો સર્વિસ (સેવા) માં તત્પર રહે છે. હવે તમે જાણો છો - આપણે ઓરફન (અનાથ) હતાં. હવે બેહદનાં બાપ ઘણી મળ્યાં છે તો ઘણીનાં બન્યાં છીએ. પહેલાં તમે બેહદનાં અનાથ હતાં, બેહદનાં બાપ બેહદ નું સુખ આપવા વાળા છે બીજા કોઈ બાપ નથી જે આવું સુખ આપતાં હોય. નવી દુનિયા અને જૂની દુનિયા આ બધું આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે. પરંતુ બીજાઓને પણ યથાર્થ રીતે સમજાવો, આ ઈશ્વરીય ધંધામાં લાગી જાઓ. દરેકની પરિસ્થિતિ પોત-પોતાની હોય છે. સમજાવી પણ તે શકશે જે યાદની યાત્રા માં હશે. યાદ થી બળ મળે છે ને. બાપ છે જ - ધારદાર તલવાર. આપ બાળકો ને ધાર ભરવાની છે. યોગબળ થી વિશ્વની બાદશાહી પામો છો. યોગ થી બળ મળે છે, જ્ઞાન થી નહીં. બાળકોને સમજાવ્યું છે - નોલેજ સોર્સ ઓફ ઇનકમ (આવકનું સાધન) છે. યોગ ને બળ કહેવાય છે. રાત દિવસ નો ફર્ક છે. હવે યોગ સારો કે જ્ઞાન સારું? યોગ જ નામીગ્રામી છે. યોગ અર્થાત્ બાપ ની યાદ. બાપ કહે છે આ યાદ થી જ તમારા પાપ કપાઈ જશે. આનાં પર જ બાપ જોર આપે છે. જ્ઞાન તો સહજ છે. ભગવાનુવાચ - હું તમને સહજ જ્ઞાન સંભળાવું છું. ૮૪ નાં ચક્રનું જ્ઞાન સંભળાવું છું. એમાં બધું આવી જાય છે. હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી છે ને. જ્ઞાન અને યોગ બંને છે સેકન્ડ નું કામ. બસ આપણે આત્મા છીએ, આપણે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. એમાં મહેનત છે. યાદની યાત્રા માં રહેવાથી શરીર ની જેમ વિસ્મૃતિ થતી જાય છે. કલાક સુધી પણ આમ અશરીરી થઈને બેસો તો કેટલાં પાવન થઈ જાઓ. મનુષ્ય રાત્રે કોઈ ૬, કોઈ ૮ કલાક નિંદર કરે છે તો અશરીરી થઈ જાય છે ને. તે સમયમાં કોઈ વિકર્મ નથી થતાં. આત્મા થાકીને સૂઈ જાય છે. એવું પણ નથી કે કોઈ પાપ વિનાશ થાય છે. ના, તે છે નિંદ્રા. વિકર્મ કોઈ થતાં નથી. નિંદર ન કરે તો પાપ જ કરતાં રહેશે. તો નિંદર પણ એક બચાવ છે. આખો દિવસ સેવા કરી આત્મા કહે છે હું હવે સૂવું છું, અશરીરી બની જાઉં છું. તમારે શરીર હોવા છતાં અશરીરી બનવાનું છે. આપણે આત્મા આ શરીર થી ન્યારી, શાંત સ્વરૂપ છીએ. આત્મા ની મહિમા ક્યારેય નહીં સાંભળી હશે. આત્મા સત્ ચિત્ આનંદ સ્વરૂપ છે. પરમાત્માની મહિમા ગાયે છે કે સત્ છે, ચૈતન્ય છે. સુખ-શાંતિ નાં સાગર છે. હવે તમને પછી કહેશે માસ્ટર, બાળક ને માસ્ટર પણ કહે છે. તો બાપ યુક્તિઓ પણ બતાવતાં રહે છે. એવું પણ નથી કે આખો દિવસ નિંદર કરવાની છે. ના, તમારે તો યાદ માં રહી પાપો નો વિનાશ કરવાનો છે.

જેટલું થઈ શકે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. એવું પણ નથી કે બાપ આપણા ઉપર રહેમ કે કૃપા કરે છે. ના, આ એમનું ગાયન છે-રહેમદિલ બાદશાહ. આ પણ એમનો પાર્ટ છે, તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવવું. ભક્ત લોકો મહિમા ગાય છે - તમારે ફક્ત મહિમા નથી ગાવાની. આ ગીત વગેરે પણ દિન-પ્રતિદિન બંધ થતાં જાય છે. સ્કૂલ માં ક્યારેય ગીત હોય છે શું? બાળકો શાંતિ માં બેઠાં રહે છે. શિક્ષક આવે છે તો ઊઠીને ઉભાં થાય છે, પછી બેસે છે. આ બાપ કહે છે મને તો પાર્ટ મળેલો છે ભણાવવાનો, તો ભણાવવાનું જ છે. આપ બાળકો ને ઉઠવાની દરકાર નથી. આત્માએ બેસીને સાંભળવાનું છે. તમારી વાત જ આખી દુનિયા થી ન્યારી છે. બાળકો ને કહેશે શું, તમે ઉઠો. ના, તે તો ભક્તિમાર્ગ માં કરે, અહીંયા નહીં. બાપ તો પોતે ઊઠીને નમસ્તે કરે છે. સ્કૂલમાં જો બાળકો મોડે થી આવે છે તો શિક્ષક કાં તો ફૂટપટ્ટી મારશે અથવા બહાર ઉભાં કરી દેશે એટલે ડર રહે છે સમય પર પહોંચવાનો. અહીંયા તો ડર ની વાત જ નથી. બાપ સમજાવતાં રહે છે - મુરલીઓ મળતી રહે છે. તે નિયમિત વાંચવાની છે. મુરલી વાંચો તો તમારી હાજરી લાગે. નહીં તો ગેરહાજરી પડી જશે કારણ કે બાપ કહે છે તમને ગુહ્ય-ગુહ્ય વાતો સંભળાવું છું. તમે જો મુરલી મિસ કરશો તો તે પોઇન્ટ (વાત) મિસ થઈ જશે. આ છે નવી વાતો, જે દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. તમારા ચિત્ર જોઈને જ ચકિત થઈ જાય છે. કોઈ શાસ્ત્રો માં પણ નથી. ભગવાને ચિત્ર બનાવ્યાં હતાં. તમારી આ ચિત્રશાળા છે નવી. બ્રાહ્મણ કુળનાં જે દેવતા બનવા વાળા હશે તેમની બુદ્ધિમાં જ બેસશે. કહેશે આ તો ઠીક છે. કલ્પ પહેલાં પણ અમે ભણ્યા હતાં, જરૂર ભગવાન ભણાવે છે.

ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્રો માં પહેલા નંબર માં ગીતા જ છે કારણ કે પહેલો ધર્મ જ આ છે. પછી અડધાકલ્પ બાદ તેનાં પણ ખુબ પાછળ બીજા શાસ્ત્ર બને છે. પહેલાં ઈબ્રાહમ આવ્યાં તો એકલા હતાં. પછી એક થી બે, બે થી ચાર થયાં. જ્યારે ધર્મની વૃદ્ધિ થતાં-થતાં લાખ ડોઢ લાખ થઈ જાય તો શાસ્ત્ર વગેરે બને છે. તેનાં પણ અડધા સમય પછી જ બનતાં હશે, હિસાબ કરાય છે ને. બાળકોને તો બહુજ ખુશી થવી જોઈએ. બાપ થી આપણને વારસો મળે છે. તમે જાણો છો બાપ આપણને બધું જ્ઞાન સૃષ્ટિ ચક્ર નું સમજાવે છે. આ છે બેહદની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી. બધાં ને કહો અહીંયા વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી સમજાવાય છે જે બીજું કોઈ શીખવાડી ન શકે. ભલે દુનિયાનો નકશો કાઢે છે. પરંતુ એમાં આ ક્યાં દેખાડે છે કે લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય ક્યારે હતું, કેટલો સમય ચાલ્યું. દુનિયા તો એક જ છે ને. ભારત માં જ રાજ્ય કરીને ગયાં છે, હમણાં નથી. આ વાતો કોઈની પણ બુદ્ધિ માં નથી. તે તો કલ્પની આયુ જ લાંબી લાખો વર્ષ કહી દે છે. આપ મીઠા-મીઠા બાળકોને કોઈ વધારે તકલીફ નથી આપતાં. બાપ કહે છે પાવન બનવાનું છે. પાવન બનવા માટે તમે ભક્તિમાર્ગ માં કેટલા ધક્કા ખાઓ છો. હવે સમજો છો ધક્કા ખાતાં-ખાતાં ૨૫૦૦ વર્ષ વીતી ગયાં. હવે ફરી બાબા આવ્યાં છે ફરીથી રાજ્ય-ભાગ્ય આપવાં. તમને આ જ યાદ છે. જૂનાં થી નવી અને નવાં થી જૂની દુનિયા જરૂર થાય છે. હમણાં તમે જૂનાં ભારત નાં માલિક છો ને. પછી નવાં નાં માલિક બનશો. એક તરફ ભારત ની ખુબ મહિમા ગાતા રહે, બીજી તરફ પછી ખુબ ઝલાની કરતાં રહે. તે પણ તમારી પાસે ગીત છે. તમે સમજાવો છો - હવે શું-શું થઈ રહ્યું છે. આ બંને ગીત પણ સંભળાવવાં જોઈએ. તમે બતાવી શકો છો - ક્યાં રામરાજ્ય, ક્યાં આ!

બાપ છે ગરીબ નિવાઝ. ગરીબોની જ બાળકીઓ મળશે. સાહુકારો ને તો પોતાનો નશો રહે છે. કલ્પ પહેલાં જે આવ્યાં હશે તે જ આવશે. ફિકર ની કોઈ વાત નથી. શિવબાબા ને ક્યારેય કોઈ ફિકર નથી હોતી, દાદા ને હશે. આમને પોતાની પણ ફિકર છે, મારે નંબરવન પાવન બનવાનું છે. આમાં છે ગુપ્ત પુરુષાર્થ. ચાર્ટ રાખવાથી સમજમાં આવે છે, આમનો પુરુષાર્થ વધારે છે. બાપ હંમેશા સમજાવતાં રહે છે ડાયરી રાખો. ઘણાં બાળકો લખે પણ છે, ચાર્ટ લખવાથી સુધારો ખુબજ થયો છે. આ યુક્તિ બહુ સરસ છે, તો બધાએ કરવું જોઈએ. ડાયરી રાખવાથી તમને બહુ જ ફાયદો થશે. ડાયરી રાખવી અર્થાત બાપ ને યાદ કરવાં. એમાં બાપ ની યાદ લખવાની છે. ડાયરી પણ મદદગાર બનશે, પુરુષાર્થ થશે. ડાયરીઓ કેટલી લાખો, કરોડો બને છે, નોંધ વગેરે કરવા માટે. સૌથી મુખ્ય વાત તો આ છે નોંધ કરવાની. આ ક્યારેય ભુલવું ન જોઈએ. એ જ સમયે ડાયરી માં લખવું જોઈએ. રાત નાં હિસાબ-કિતાબ લખવો જોઈએ. પછી ખબર પડશે આ તો અમને ઘાટો પડી રહ્યો છે કારણ કે જન્મ-જન્માંતર નાં વિકર્મ ભસ્મ કરવાનાં છે.

બાપ રસ્તો બતાવે છે - પોતાનાં ઉપર રહેમ અથવા કૃપા કરવાની છે. શિક્ષક તો ભણાવે છે, આશીર્વાદ નહીં કરશે. આશીર્વાદ, કૃપા, રહેમ વગેરે માંગવાથી મરવું ભલું. કોઈ થી પૈસા પણ ન માંગવા જોઈએ. બાળકોને સખ્ત મનાઈ છે. બાપ કહે છે ડ્રામા અનુસાર જેમણે કલ્પ પહેલાં બીજ વાવ્યું છે, વારસો પામ્યો છે તે જાતે જ

કરશે. આપ કોઈ કામ માટે માંગો નહીં. નહીં કરશે તો નહીં પામશે. મનુષ્ય દાન-પુણ્ય કરે છે તો રિટર્ન (વળતર) માં મળે છે ને. રાજાનાં ઘરે અથવા સાહુકાર નાં પાસે જન્મ થાય છે. જેમને કરવું હશે તે જાતે જ કરશે, તમારે માંગવાનું નથી. કલ્પ પહેલાં જેમણે જેટલું કર્યું છે, ડ્રામા એમનાથી કરાવશે. માંગવાની શું દરકાર છે. બાબા તો કહેતાં રહે છે હંડી ભરાતી રહે છે, સર્વિસ નાં માટે. આપણને બાળકો ને થોડી કહેશે પૈસા આપો. ભક્તિમાર્ગ ની વાત જ્ઞાનમાર્ગ માં નથી હોતી. જેમણે કલ્પ પહેલાં મદદ કરી છે, તે કરતાં રહેશે, પોતે ક્યારેય માંગવાનું નથી. આપ કહે બાળકો ચંદો (ડોનેશન) વગેરે તમે ભેગો ન કરી શકો. આ તો સંન્યાસી લોકો કરે છે. ભક્તિમાર્ગ માં થોડું પણ આપે છે, એનાં રિટર્ન માં એક જન્મ માટે મળે છે. આ પછી છે જન્મ-જન્માંતર માટે. તો જન્મ-જન્માંતર નાં માટે બધુંજ આપી દેવું સારું છે ને. આમનું તો નામ ભોળા ભંડારી છે. તમે પુરુષાર્થ કરો તો વિજય માળા માં પરોવાઈ શકો છો, ભંડારા ભરપૂર કાળ કંટક દૂર છે. ત્યાં ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ નથી થતું. અહીંયા મનુષ્ય કાળ થી કેટલાં ડરે છે. થોડું કંઈ થાય છે તો મોત યાદ આવી જાય. ત્યાં આ ખ્યાલ જ નથી, તમે અમરપુરી માં ચાલો છો. આ છી-છી મૃત્યુલોક છે. ભારત જ અમરલોક હતું, હમણાં મૃત્યુલોક છે.

તમારો અડધોકલ્પ બહુજ છી-છી પસાર થયો છે. નીચે પડતાં આવ્યાં છો. જગન્નાથપુરીમાં બહુ જ ગંદા-ગંદા ચિત્ર છે. બાબા તો અનુભવી છે ને. ચારેય તરફ ફરેલાં છે. ગોરા થી શ્યામ બન્યાં છે. ગામડા માં રહેવા વાળા હતાં. હકીકત માં આ આખું ભારત ગામ છે. તમે ગામડા નાં છોકરા છો. હવે તમે સમજો છો કે આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. એવું નહીં સમજતાં અમે તો બોમ્બે માં રહેવા વાળા છીએ. બોમ્બે પણ સ્વર્ગ ની આગળ શું છે! કંઈ પણ નથી, એક પથ્થર પણ નથી. આપણે ગામડા નાં છોકરા નિધનનાં બની ગયાં છીએ હવે ફરી આપણે સ્વર્ગનાં માલિક બની રહ્યાં છીએ તો ખુશી રહેવી જોઈએ. નામ જ છે સ્વર્ગ. કેટલાં હીરા-ઝવેરાત મહેલો માં લાગેલાં હોય છે. સોમનાથ નું મંદિર જ કેટલું હીરા-ઝવેરાતો થી ભરેલું હતું. પહેલાં-પહેલાં શિવનું મંદિર જ બનાવે છે. કેટલાં સાહુકાર હતાં. હમણાં તો ભારત ગામ છે. સતયુગ માં બહુજ માલામાલ હતું. આ વાતો દુનિયામાં તમારા સિવાય કોઈ પણ નથી જાણતું. તમે કહેશો કાલે અમે બાદશાહ હતાં, આજે ફકીર છીએ. ફરી વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. આપ બાળકોએ પોતાનાં ભાગ્ય પર શુક્રિયા માનવું જોઈએ. અમે પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી છીએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિકર્મો થી બચવા માટે આ શરીર માં રહેતાં અશરીરી બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. યાદની યાત્રા એવી હોય જે શરીર ની વિસ્મૃતિ થતી જાય.
2. જ્ઞાનનું મંથન કરી આસ્તિક બનવાનું છે. મુરલી ક્યારેય પણ મિસ નથી કરવાની. પોતાની ઉન્નતિ માટે ડાયરીમાં યાદ નો ચાર્ટ નોંધ કરવાનો છે.

વરદાન :- જ્ઞાન રુપી યાવી દ્વારા ભાગ્યનો અખૂટ ખજાનો પ્રાપ્ત કરવા વાળા માલામાલ ભવ સંગમયુગ પર બધાં બાળકો ને ભાગ્ય બનાવવા માટે જ્ઞાન રુપી યાવી મળે છે. એ યાવી લગાવો અને જેટલું ઈચ્છો એટલો ભાગ્ય નો ખજાનો લો. યાવી મળી અને માલામાલ બની ગયાં. જે જેટલાં માલામાલ બને છે એટલી ખુશી સ્વતઃ રહે છે. એવો અનુભવ થાય છે જેમ ખુશી નું ઝરણુ અખૂટ અવિનાશી વહેતું જ રહે છે. તેઓ સર્વ ખજાનાઓથી ભરપૂર માલામાલ દેખાઈ આવે છે. તેમની પાસે કોઈ પણ પ્રકારની અપ્રાપ્તિ નથી રહેતી.

સ્લોગન :- બાપ થી કનેક્શન (સંબંધ) ઠીક રાખો તો સર્વ શક્તિઓનો કરંટ (પ્રવાહ) આવતો રહેશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે દિલ થી બાબા - બાબા કહો તો ખુશી માં રોમાંચ ઉભાં થઈ જશે , ખુશી માં રહો તો માયાજીત બની જશો ”

પ્રશ્ન :- બાળકોને કઈ એક વાત માં મહેનત લાગે છે પરંતુ ખુશી અને યાદ નો તે જ આધાર છે?

ઉત્તર :- આત્મ-અભિમાની બનવામાં જ મહેનત લાગે છે પરંતુ આનાથી ખુશીનો પારો ચઢે છે, મીઠા બાબા યાદ આવે છે. માયા તમને દેહ-અભિમાન માં લાવતી રહેશે, દુસ્તમ થી દુસ્તમ થઈને લડશે, આમાં મુંઝવાનું નથી. બાબા કહે બાળકો માયાનાં તોફાનો થી ડરો નહીં, ફક્ત કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈ વિકર્મ નહીં કરો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકોને સમજાવી રહ્યાં છે અથવા શિક્ષા આપી રહ્યાં છે, ભણાવી રહ્યાં છે. બાળકો જાણે છે ભણાવવા વાળા બાપ સદૈવ દેહી-અભિમાની છે. એ છે જ નિરાકાર, દેહ લેતાં જ નથી. પુનર્જન્મમાં નથી આવતાં. બાપ સમજાવે છે આપ બાળકોએ મારા સમાન પોતાને આત્મા સમજવાનું છે. હું છું પરમપિતા. પરમપિતા ને દેહ હોતું નથી. એમને દેહી-અભિમાની પણ નહીં કહેશું. એ તો છે જ નિરાકાર. બાપ કહે છે મને પોતાનું દેહ નથી. તમને તો દેહ મળતું આવ્યું છે. હવે મારા સમાન દેહ થી ન્યારા થઈ પોતાને આત્મા સમજો. જો વિશ્વનાં માલિક બનવું છે તો બીજી કોઈ મુશ્કેલ વાત છે નહીં. બાપ કહે છે દેહ-અભિમાન ને છોડી મારા સમાન બનો. સદૈવ બુદ્ધિમાં યાદ રહે આપણે આત્મા છીએ, આપણને બાબા ભણાવી રહ્યાં છે. બાબા તો નિરાકાર છે, પરંતુ આપણને ભણાવે કેવી રીતે? એટલે બાબા આ તન થી આવીને ભણાવે છે. ગૌમુખ દેખાડે છે ને. હવે ગૌ નાં મુખથી તો જ્ઞાન ગંગા ન નીકળી શકે. માતા ને પણ ગૌ માતા કહેવાય છે. તમે બધાં ગૌ છો. આ (બ્રહ્મા) તો ગૌ નથી. મુખ દ્વારા જ્ઞાન મળે છે. બાપ ની ગૌ તો નથી ને - બળદ પર પણ સવારી દેખાડે છે. તેઓ તો શિવ-શંકર એક કહી દે છે. આપ બાળકો હવે સમજો છો શિવ-શંકર એક નથી. શિવ તો છે ઊંચે થી ઊંચા પછી બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર. બ્રહ્મા છે સૂક્ષ્મવતન વાસી. આપ બાળકોએ વિચાર સાગર મંથન કરી પોઇન્ટ નીકાળી સમજાવવું પડે છે, અને નિડર પણ બનવાનું છે. આપ બાળકોને જ ખુશી છે. તમે કહેશો અમે ઈશ્વરનાં વિદ્યાર્થી છીએ, આપણને બાબા ભણાવે છે. ભગવાનુવાય પણ છે-હેં બાળકો હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવવા માટે ભણાવું છું. ભલે ક્યાંય પણ જાઓ છો, સેવાકેન્દ્ર પર જાઓ છો, બુદ્ધિમાં છે કે બાબા અમને ભણાવે છે. જે હમણાં અમે સેવાકેન્દ્ર પર સાંભળીએ છીએ, બાબા મુરલી ચલાવે છે. બાબા-બાબા કરતાં રહો. આ પણ તમારી યાત્રા થઈ. યોગ અક્ષર શોભતો નથી. મનુષ્ય અમરનાથ, બદ્રીનાથ યાત્રા કરવાં પગપાળા જાય છે. હવે આપ બાળકોએ તો જવાનું છે પોતાનાં ઘરે. તમે જાણો છો હવે આ બેહદ નું નાટક પૂરું થાય છે. બાબા આવેલાં છે, આપણને લાયક બનાવી લઈ જવા માટે. તમે સ્વયં કહો છો અમે પતિત છીએ. પતિત થોડી મુક્તિ ને પામશે. બાપ કહે છે - હેં આત્માઓ, તમે પતિત બન્યાં છો. તેઓ શરીર ને પતિત સમજી ગંગા માં સ્નાન કરવાં જાય છે. આત્માને તો તેઓ નિર્લેપ સમજી લે છે. બાપ સમજાવે છે - મૂળ વાત છે જ આત્માની. કહે પણ છે પાપઆત્મા, પુણ્યઆત્મા. આ અક્ષર સારી રીતે યાદ કરો. સમજવાનું અને સમજાવવાનું છે. તમારે જ ભાષણ વગેરે કરવાનું છે. બાપ તો ગામ-ગામ માં, ગલી-ગલીમાં નહીં જશે. તમે ઘર-ઘર માં આ ચિત્ર રાખી દો. ૮૪ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. સીડી માં ખુબજ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. હવે બાપ કહે છે - સતોપ્રધાન બનો. પોતાનાં ઘરે જવાનું છે, પવિત્ર બન્યાં વગર તો ઘરે જશો નહીં. આ જ કુરના (ફિકર) લાગી રહે. ઘણાં બાળકો લખે છે, બાબા અમને ખુબ તોફાન આવે છે. મનસા માં ખુબ ખરાબ વિચાર આવે છે. પહેલાં નહોતાં આવતાં.

બાપ કહે છે તમે આ વિચાર નહીં કરો. પહેલાં કોઈ તમે યુદ્ધનાં મેદાન માં થોડી હતાં. હવે તમારે બાપની યાદ માં રહી માયા પર જીત પામવાની છે. આ ઘડી-ઘડી યાદ કરતાં રહો. ગાંઠ બાંધી લો. જેમ માતાઓ ગાંઠ બાંધી લે છે, પુરુષ લોકો પછી નોટબુક માં લખે છે. તમારો તો આ બેજ સારી નિશાની છે. આપણે પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનીએ છીએ, આ છે જ બેગર ટૂ પ્રિન્સ બનવાની ગોડલી યુનિવર્સિટી. તમે પ્રિન્સ હતાં ને. શ્રીકૃષ્ણ વર્લ્ડ નાં પ્રિન્સ હતાં. જેમ ઇંગ્લેન્ડનાં પણ પ્રિન્સ ઓફ વેલ્સ કહેવાય છે. તે છે હદ ની વાતો, રાધા-કૃષ્ણ ખુબ નામીગ્રામી છે. સ્વર્ગનાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ હતાં ને એટલે તેમને બધાં પ્રેમ કરે છે. શ્રીકૃષ્ણ ને તો ખુબ પ્રેમ કરે છે. કરવો તો

બંનેવ ને જોઈએ. પહેલાં તો રાધા ને કરવો જોઈએ. પરંતુ બાળક પર વધારે પ્રેમ રહે છે કારણ કે તે વારિસ બને છે. સ્ત્રી નો પણ પતિ પર પ્રેમ રહે છે. પતિ માટે જ કહે છે આ તમારા ગુરુ ઈશ્વર છે. સ્ત્રી માટે એવું નહીં કહેશે. સતયુગમાં તો માતાઓની મહિમા છે. પહેલાં લક્ષ્મી પછી નારાયણ. અંબા નો કેટલો રિગાર્ડ (આદર) રાખે છે. બ્રહ્મા ની દીકરી છે. બ્રહ્માનો એટલો નથી, બ્રહ્માનું મંદિર અજમેર માં છે. જ્યાં મેળા વગેરે લાગે છે. અંબાનાં મંદિરમાં પણ મેળો લાગે છે. હકીકતમાં આ બધાં મેળા મેલા બનાવવા માટે જ છે. તમારો આ મેળો છે સ્વચ્છ બનવાનો. સ્વચ્છ બનવા માટે તમારે સ્વચ્છ બાપને યાદ કરવાનાં છે. પાણી થી કોઈ પાપ નાશ નથી થતાં. ગીતામાં પણ ભગવાનુવાચ છે મનમનાભવ. આદિ અને અંત માં આ અક્ષર છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે જ પહેલાં-પહેલાં ભક્તિ શરૂ કરી છે. સતોપ્રધાન ભક્તિ પછી સતો-રજો-તમો ભક્તિ થાય છે. હવે તો જુઓ માટી પથ્થર વગેરે બધાની કરે છે. આ બધી છે અંધશ્રદ્ધા. આ સમયે તમે સંગમ પર બેઠાં છો. આ ઊલટું ઝાડ છે ને. ઉપર માં છે બીજ. બાપ કહે છે આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું બીજ રચતા હું છું. હમણાં નવી દુનિયાની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. સૈપલીંગ લગાવે છે ને. ઝાડ નાં જૂનાં પત્તા ખરી જાય છે. નવાં-નવાં પત્તા નીકળે છે. હવે બાપ દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. ઘણાં પત્તા છે જે મિક્સ થઈ ગયાં છે. પોતાને હિન્દુ કહેવડાવે છે. હકીકત માં હિન્દુ છે જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા. હિન્દુસ્તાન નું હકીકત માં નામ જ છે ભારત, જ્યાં દેવતાઓ રહેતાં હતાં. બીજા કોઈ દેશનું નામ નથી બદલાતું, આનું નામ બદલી દીધું છે. હિન્દુસ્તાન કહી દે છે. બૌદ્ધ લોકો એવું નહીં કહેશે કે અમારો ધર્મ જાપાની કે ચીની છે. તેઓ તો પોતાનાં ધર્મને બૌદ્ધ જ કહેશે. તમારામાં કોઈ પણ પોતાને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નાં નહિં કહેશે. જો કોઈ કહે પણ તો બોલો તે ધર્મ ક્યારે અને કોણે સ્થાપન કર્યો? કંઈ પણ બતાવી નહીં શકશે. કલ્પ ની આયુ જ લાંબી-પહોળી કરી દીધી છે, આને કહેવાય છે અજ્ઞાન અંધકાર. એક તો પોતાનાં ધર્મની ખબર નથી, બીજું લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રાજ્ય ને ખુબ દુર લઈ ગયાં છે એટલે ધોર અંધકાર કહેવાય છે. જ્ઞાન અને અજ્ઞાન માં કેટલો ફરક છે. જ્ઞાન સાગર છે જ એક શિવબાબા. એમનાથી જેવી રીતે એક લોટો આપે છે. ફક્ત કોઈને આ સંભળાવો કે શિવબાબા ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. આ જેમ કે ખોબો પાણી થયું ને. કોઈ તો સ્નાન કરે છે, કોઈ ઘડો ભરી લઈ જાય છે. કોઈ નાની-નાની લોટી લઈ જાય છે. રોજ એક-એક ટીપું માટલામાં નાખી તેને જ્ઞાન જળ સમજી પીવે છે. વિદેશમાં પણ વૈષ્ણવ લોકો ગંગાજળ નો ઘડો ભરી લઈ જાય છે. પછી મંગાવતા રહે છે. હવે આ તો બધું પાણી પહાડો થી જ આવે છે. ઉપર થી જ પાણી પાડે છે. આજકાલ જુઓ મકાન પણ કેટલાં ઉંચા ૧૦૦ માળ સુધીના બનાવે છે. સતયુગ માં તો આવું નહીં હશે. ત્યાં તો તમને જમીન એટલી મળે છે વાત નહીં પૂછો. અહીંયા રહેવા માટે જમીન નથી, ત્યારે આટલાં માળ બનાવે છે. ત્યાં અનાજ પણ અથાહ ઉત્પન્ન થાય છે. જેમ અમેરિકા માં ખુબ અનાજ થાય છે તો બાળી દે છે. આ છે મૃત્યુલોક. તે છે અમરલોક. અડધોકલ્પ તમે સુખ માં રહો છો. કાળ અંદર ધૂસી ન શકે. આનાં પર એક કથા પણ છે. આ છે બેહદની વાત. બેહદની વાતો થી પછી હદ ની કથાઓ બેસી બનાવી છે. ગૂંથ પહેલાં કેટલાં નાનાં હતાં. હવે તો કેટલાં મોટા કરી દીધાં છે. શિવબાબા કેટલાં નાનાં છે, એમની પણ કેટલી મોટી પ્રતિમા બનાવી દીધી છે. બુદ્ધનાં ચિત્ર, પાંડવોનાં ચિત્ર મોટા-મોટા લાંબા બનાવ્યાં છે. એવાં તો કોઈ હોતાં નથી. આપ બાળકોએ તો આ લક્ષ્ય-હેતુ નું ચિત્ર ઘર-ઘરમાં રાખવું જોઈએ. આપણે ભણીને આ બની રહ્યાં છીએ. પછી રડવું થોડી જોઈએ. જે રડે છે તે ખોવે છે. દેહ-અભિમાન માં આવી જાય છે. આપ બાળકોએ તો આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે, આમાં જ મહેનત લાગે છે. આત્મ-અભિમાની બનવાથી જ ખુશી નો પારો ચઢે છે. મીઠા બાબા યાદ આવે છે. બાબા થી આપણે સ્વર્ગ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાબા આપણને આ ભાગ્યશાળી રથ માં આવીને ભણાવે છે. રાત-દિવસ બાબા-બાબા યાદ કરતાં રહો. તમે અડધાકલ્પ નાં આશિક છો. ભક્ત ભગવાન ને યાદ કરે છે. ભક્ત છે અનેક. જ્ઞાનમાં બધાં એક બાપ ને યાદ કરે છે. એ જ બધાનાં બાપ છે. જ્ઞાનસાગર બાપ આપણને ભણાવે છે, આપ બાળકોનાં તો રોમાંચ ઉભાં થઈ જવાં જોઈએ. તોજ્ઞાન તો માયાનાં આવશે જ. બાબા કહે છે - સૌથી વધારે તોજ્ઞાન તો મને આવે છે કારણ કે સૌથી આગળ હું છું. મારી પાસે આવે છે ત્યારે તો હું સમજું છું - બાળકો ની પાસે કેટલાં આવતાં હશે. મૂંઝાતા હશે. અનેક પ્રકારનાં તોજ્ઞાન આવે છે જે અજ્ઞાનકાળ માં પણ ક્યારે નહીં આવતાં હોય, તે પણ આવે છે. પહેલાં મને આવવાં જોઈએ, નહીં તો હું બાળકોને સમજાવું કેવી રીતે. આ છે આગળ. ડુસ્તમ છે તો માયા પણ ડુસ્તમ થી ડુસ્તમ થઈને લડે છે. મલ્લયુદ્ધ માં બધાં એક જેવાં નથી હોતાં. ફર્સ્ટ, સેકન્ડ, થર્ડ ગ્રેડ હોય છે. બાબા ની પાસે સૌથી વધારે તોજ્ઞાન આવે છે, એટલે બાબા કહે છે આ તોજ્ઞાનો થી ડરો નહીં. ફક્ત કર્મોન્નિયો થી કોઈ વિકર્મ નહીં કરો. ઘણાં કહે છે - જ્ઞાન માં આવ્યાં છીએ તો આવું કેમ થાય છે, આનાથી તો જ્ઞાન ન લેત તો સારું હતું. સંકલ્પ જ ન આવત. અરે આ તો યુદ્ધ છે ને. સ્ત્રી ની સામે હોવા છતાં પણ પવિત્ર દૃષ્ટિ રહે, સમજવાનું છે શિવબાબાનાં બાળકો આપણે ભાઈ-ભાઈ છીએ પછી પ્રજાપિતા

બ્રહ્માનાં સંતાન હોવાથી ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. પછી વિકાર ક્યાંથી આવ્યાં. બ્રાહ્મણ છે ઉંચ ચોટી. જે ફરી દેવતા બને છે તો આપણે બહેન-ભાઈ છીએ. એક બાપ નાં બાળકો કુમાર-કુમારી. જો બંને કુમાર-કુમારી થઈને નથી રહેતાં તો પછી ઝઘડો થાય છે. અબળાઓ પર અત્યાચાર થાય છે. પુરુષ પણ લખે છે અમારી સ્ત્રી તો જેમ પૂતના છે. ખુબ મહેનત છે. જવાનો ને તો ખુબ મહેનત લાગે છે. અને જે ગંધર્વ વિવાહ કરી સાથે રહે, કમાલ છે તેમની. તેમનું ખુબ ઉંચ પદ થઈ શકે છે. પરંતુ જ્યારે એવી અવસ્થા ધારણ કરે. જ્ઞાનમાં આગળ થઈ જાય. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માયા નાં તોફાનો થી ડરવાનું કે મુંઝાવાનું નથી. ફક્ત ધ્યાન રાખવાનું છે કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈ વિકર્મ ન થાય. જ્ઞાન સાગર બાબા આપણને ભણાવે છે - આ જ ખુશીમાં રહેવાનું છે.
2. સતોપ્રધાન બનવાનાં માટે આત્મ-અભિમાની બનવાની મહેનત કરવાની છે, જ્ઞાનનું વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે, યાદની યાત્રા માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થ દ્વારા ફાઈનલ રિઝલ્ટ (અંતિમ પરિણામ) માં ફર્સ્ટ (પ્રથમ) નંબર લેવાવાળા ઉડતા પંખી ભવ ફાઈનલ રિઝલ્ટ માં ફર્સ્ટ નંબર લેવા માટે :- ૧- દિલનાં અવિનાશી વૈરાગ્ય દ્વારા વિતેલી વાતો ને, સંસ્કાર રુપી બીજ ને બાળી દો. ૨- અમૃતવેલા થી રાત સુધી ઈશ્વરીય નિયમો અને મર્યાદાઓ સદા પાલન કરવાનું વ્રત લો અને ૩- મનસા દ્વારા, વાણી દ્વારા અથવા સંબંધ સંપર્ક દ્વારા નિરંતર મહાદાની બની, પુણ્ય આત્મા બની દાન-પુણ્ય કરતાં રહો. જ્યારે આવો શ્રેષ્ઠ હાઈ જમ્પ (ઉંચી છલાંગ) આપવાવાળો પુરુષાર્થ હોય ત્યારે ઉડતા પંખી બની ફાઈનલ રિઝલ્ટ માં નંબરવન બની શકશો.

સ્લોગન :- વૃત્તિ દ્વારા વાયુમંડળ ને પાવરફુલ બનાવવું આ જ અંત નો પુરુષાર્થ અથવા સેવા છે.

“ સફળતા નાં તારાઓની વિશેષતાઓ ”

આજે જ્ઞાન-સૂર્ય, જ્ઞાન-ચંદ્રમાં પોતાનાં ચમકતાં તારામંડળ ને જોઈ રહ્યાં છે. તે આકાશ નાં તારાઓ છે અને આ ધરતી નાં તારાઓ છે. તે પ્રકૃતિ ની સત્તા છે, આ પરમાત્મ-તારાઓ છે, રુહાની તારાઓ છે. તે તારાઓ પણ રાતનાં જ પ્રગટ થાય છે, આ રુહાની તારાઓ, જ્ઞાન-તારાઓ, ચમકતાં તારાઓ પણ બ્રહ્મા ની રાતમાં જ પ્રગટ થાય છે. તે તારાઓ રાત ને દિવસ નથી બનાવતાં, ફક્ત સૂર્ય રાત ને દિવસ બનાવે છે. પરંતુ આપ તારાઓ જ્ઞાન-સૂર્ય, જ્ઞાન-ચંદ્રમાની સાથે સાથી બની રાત ને દિવસ બનાવો છો. જેમ પ્રકૃતિ નાં તારામંડળ માં અનેક પ્રકાર નાં તારાઓ ચમકતાં દેખાય છે, તેમ પરમાત્મ-તારામંડળ માં પણ ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર નાં તારાઓ ચમકતાં દેખાઈ રહ્યાં છે. કોઈ સમીપ નાં તારાઓ છે અને કોઈ દૂર નાં તારાઓ પણ છે. કોઈ સફળતા નાં તારાઓ છે તો કોઈ ઉમ્મીદવાર તારાઓ છે. કોઈ એક સ્થિતિ વાળા છે અને કોઈ સ્થિતિ બદલવા વાળા છે. તે સ્થાન બદલે, અહીં સ્થિતિ બદલે. જેમ પ્રકૃતિ નાં તારામંડળ માં પૂછડિયા (પૂંછડી વાળા) તારાઓ પણ છે અર્થાત્ દરેક વાત માં, દરેક કાર્ય માં “આ કેમ”, “આ શું” - આ પૂછવાનાં પૂંછવાળા અર્થાત્ ક્વેશ્ચન માર્ક (પ્રશ્ન) કરવા વાળા પૂછડિયા તારાઓ છે. જેમ પ્રકૃતિ નાં પૂછડિયા તારા નો પ્રભાવ પૃથ્વી પર ભારે મનાય છે, એમ વારંવાર પૂછવા વાળા, આ બ્રાહ્મણ પરિવાર માં વાયુમંડળ ભારે કરી દે છે. બધાં અનુભવી છો. જ્યારે સ્વયં નાં પ્રતિ પણ સંકલ્પ માં ‘શું’ અને ‘કેમ’ ની પૂંછ લાગી જાય છે તો મન અને બુદ્ધિની સ્થિતિ સ્વયં પ્રતિ ભારે બની જાય છે. સાથે-સાથે જો કોઈ પણ સંગઠનની વચ્ચે કે સેવા નાં કાર્ય પ્રતિ કેમ, શું, આવું, કેવું,...આ ક્વેશ્ચન માર્ક ની કયું (લાઈન) ની પૂંછ લાગી જાય છે તો સંગઠન નું વાતાવરણ અથવા સેવા ક્ષેત્ર નું વાતાવરણ તરંત ભારે બની જાય છે. તો સ્વયં પ્રતિ, સંગઠન અથવા સેવા પ્રતિ પ્રભાવ પડી જાય છે ને. સાથે-સાથે ઘણાં પ્રકૃતિનાં તારાઓ ઉપર થી નીચે પડે પણ છે, તો શું બની જાય છે? પથ્થર. પરમાત્મ-તારાઓ માં પણ જ્યારે નિશ્ચય, સંબંધ અથવા સ્વ-ધારણા ની ઊંચી સ્થિતિ થી નીચે આવી જાય છે તો પથ્થરબુદ્ધિ બની જાય છે. કેવી રીતે પથ્થર બુદ્ધિ બની જાય છે? જેમ પથ્થર ને કેટલું પણ પાણી નાખો પરંતુ પથ્થર પીગળશે નહીં, રુપ બદલાઈ જાય છે પરંતુ પીગળશે નહીં. પથ્થર ને કાંઈ પણ ધારણ થતું નથી. એમ જ જ્યારે પથ્થર બુદ્ધિ બની જાય છે તો તે સમયે કેટલી પણ, કોઈ પણ સારી વાત મહેસૂસ કરાવો તો મહેસૂસ નથી કરતાં. કેટલું પણ જ્ઞાનનું પાણી નાખો પરંતુ બદલાશે નહીં. વાતો બદલતાં રહેશે પરંતુ સ્વયં બદલાશે નહિં. આને કહે છે પથ્થરબુદ્ધિ બની જાય છે. તો પોતે સ્વયં ને પૂછો-આ પરમાત્મ-તારામંડળ નાં તારાઓ વચ્ચે હું કયો તારો છું?

સૌથી શ્રેષ્ઠ તારો છે સફળતા નો તારો. સફળતા નો તારો અર્થાત્ જે સદા સ્વયંની પ્રગતિમાં સફળતા નો અનુભવ કરતાં રહે અર્થાત્ પોતાનાં પુરુષાર્થ ની વિધિ માં સદૈવ સહજ સફળતા અનુભવ કરતાં રહે. સફળતા નાં તારાઓ સંકલ્પ માં પણ સ્વયંના પુરુષાર્થ પ્રતિ પણ ક્યારેય “બબર નહીં આ થશે કે નહીં થશે”, “કરી શકશું કે નહીં કરી શકશું” - આ અસફળતા નો અંશ માત્ર પણ નહીં હશે. જેમ સ્લોગન છે - સફળતા જન્મ-સિદ્ધ અધિકાર છે, એમ તે સ્વયં પ્રતિ સદા સફળતા અધિકાર નાં રુપમાં અનુભવ કરશે. અધિકાર ની પરિભાષા જ છે વગર મહેનતે, માંગ્યા વગર પ્રાપ્ત થાય. સહજ અને સ્વતઃ પ્રાપ્ત થાય - આને કહેવાય છે અધિકાર. એમ જ એક - સ્વયં પ્રતિ સફળતા, બીજું - પોતાનાં સંબંધ-સંપર્ક માં આવતાં, ભલે બ્રાહ્મણ આત્માઓનાં, ભલે લૌકિક પરિવાર અથવા લૌકિક કાર્યનાં સંબંધમાં, સર્વ સંબંધ-સંપર્કમાં, સંબંધ માં આવતાં, સંપર્કમાં આવતાં કેટલી પણ મુશ્કેલ વાત ને સફળતા નાં અધિકાર નાં આધાર થી સહજ અનુભવ કરશે અર્થાત્ સફળતા ની પ્રગતિમાં આગળ વધતાં જશે. હાં, સમય લાગી શકે છે પરંતુ સફળતાનો અધિકાર પ્રાપ્ત થઈ ને જ રહેશે. આમ, સ્થૂળ કાર્ય અથવા અલૌકિક સેવા નું કાર્ય અર્થાત્ બંને ક્ષેત્રમાં કર્મમાં સફળતા નાં નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયી રહેશે. ક્યાંક-ક્યાંક પરિસ્થિતિ નો સામનો પણ કરવો પડશે, વ્યક્તિઓ દ્વારા સહન પણ કરવું પડશે પરંતુ તે સહન કરવું ઉન્નતિ નો રસ્તો બની જશે. પરિસ્થિતિ નો સામનો કરતાં, પરિસ્થિતિ સ્વસ્થિતિ ની ઉડતી કળા નું સાધન બની જશે અર્થાત્ દરેક વાતમાં સફળતા સ્વતઃ સહજ અને અવશ્ય પ્રાપ્ત થશે.

સફળતા નાં તારાઓ, એની વિશેષ નિશાની છે - ક્યારેય પણ સ્વની સફળતાનું અભિમાન નહીં હશે, વર્ણન નહીં કરશે, પોતાનાં ગીત નહીં ગાશે પરંતુ જેટલી સફળતા એટલાં નમ્રચિત્, નિર્માણ, નિર્મળ સ્વભાવ હશે. અને (બીજા) એમના ગીત ગાશે પરંતુ તે સ્વયં સદા બાપ નાં ગુણ ગાશે. સફળતા નાં તારાઓ ક્યારેય પણ ક્વેશન માર્ક નહિં કરશે. સદા બિંદી રૂપમાં સ્થિત રહી દરેક કાર્યમાં બીજાઓને પણ 'ડ્રામા ની બિંદી' સ્મૃતિ માં અપાવી, વિઘ્ન-વિનાશક બનાવી, સમર્થ બનાવી સફળતાની મંજિલ ની સમીપ લાવતાં રહેશે. સફળતાનાં તારાઓ ક્યારેય પણ હદની સફળતાની પ્રાપ્તિને જોઈ પ્રાપ્તિ ની સ્થિતિ માં બહુજ ખુશી અને પરિસ્થિતિ આવી અથવા પ્રાપ્તિ થોડી ઓછી થઈ તો ખુશી પણ ઓછી થઈ જાય - એવી સ્થિતિ પરિવર્તન કરવાવાળા નહીં હશે. સદા બેહદનાં સફળતામૂર્ત હશે. એકરસ, એક શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ પર સ્થિત હશે. ભલે બહારની પરિસ્થિતિ અથવા કાર્ય માં બહારનાં રૂપ થી બીજાઓને અસફળતા અનુભવ થાય પરંતુ સફળતાનાં તારાઓ અસફળતા ની સ્થિતિ નાં પ્રભાવમાં ન આવીને, સફળતાની સ્વસ્થિતિ થી અસફળતા ને પણ પરિવર્તન કરી લેશે. આ છે સફળતા નાં તારાઓની વિશેષતાઓ. હવે સ્વયં થી પૂછો-હું કોણ છું? ફક્ત ઉમ્મીદવાર છું કે સફળતા સ્વરૂપ છું? ઉમ્મીદવાર બનવું પણ સારું છે, પરંતુ ફક્ત ઉમ્મીદવાર બની ચાલવું, પ્રત્યક્ષ સફળતાનો અનુભવ ન કરવો, આમાં ક્યારેક શક્તિશાળી, ક્યારેક દિલશિકસ્ત....આ નીચે-ઉપર થવાનો વધારે અનુભવ કરે છે. જેમ કોઈ પણ વાતમાં જો વધારે નીચે-ઉપર થતું રહે તો થકાવટ થઈ જાય છે ને. તો આમાં પણ ચાલતાં-ચાલતાં થકાવટ નો અનુભવ દિલશિકસ્ત બનાવી દે છે. તો નાઉમ્મીદવાર થી ઉમ્મીદવાર સારું છે, પરંતુ સફળતા-સ્વરૂપ નો અનુભવ કરવા વાળા સદા શ્રેષ્ઠ છે. સારું. સાંભળી - તારામંડળ ની કહાની? ફક્ત મધુબન નો હોલ તારામંડળ નથી, બેહદ બ્રાહ્મણ સંસાર તારામંડળ છે. અચ્છા.

બધાં આવવા વાળા નવાં બાળકો, નવાં પણ છે અને જૂનાં પણ ખૂબ છે કારણ કે અનેક કલ્પ નાં છો, તો અતિ જૂનાં પણ છો. તો નવાં બાળકો નો નવો ઉમંગ-ઉત્સાહ મિલન મનાવવાનો ડ્રામાની નોંધ પ્રમાણે પૂરો થયો. ખૂબ ઉમંગ રહ્યો ને. જઈએ-જઈએ...એટલો ઉમંગ રહ્યો જે ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પણ ન સાંભળ્યું. મિલન ની મસ્તી માં મસ્ત હતાં ને. કેટલું કહ્યું-ઓછાં આવો, ઓછાં આવો, તો કોઈએ સાંભળ્યું? બાપદાદા ડ્રામા નાં દરેક દૃશ્ય ને જોઈ હર્ષિત થાય છે કે આટલાં બધાં બાળકોને આવવાનું જ હતું, એટલે આવી ગયાં છે. બધું સહજ મળી રહ્યું છે ને? મુશ્કેલિ તો નથી ને? આ પણ ડ્રામા અનુસાર, સમય પ્રમાણ રિહર્સલ (પૂર્વતૈયારી) થઈ રહી છે. બધાં ખુશ છો ને? મુશ્કેલિ ને સહજ બનાવવા વાળા છો ને ? દરેક કાર્યમાં સહયોગ આપવો, જે ડાયરેક્શન મળે છે એમાં સહયોગી બનવું અર્થાત્ સહજ બનાવવું. જો સહયોગી બને છે તો ૫૦૦૦ પણ સમાઈ જાય છે અને સહયોગી નથી બનતાં અર્થાત્ વિધિપૂર્વક નથી ચાલતાં તો ૫૦૦ પણ સમાવવાં મુશ્કેલ છે, એટલે, દાદીઓ ને એવો પોતાનો રેકૉર્ડ દેખાડીને જજો જે બધાનાં દિલ થી આ જ નીકળે કે ૫૦૦૦, પાંચસો નાં બરાબર સમાયેલાં હતાં. આને કહે છે મુશ્કેલિ ને સહજ કરવું. તો બધાએ પોતાનો રેકૉર્ડ સારો ભર્યો છે ને? સર્ટીફિકેટ (પ્રમાણ-પત્ર) સારું મળી રહ્યું છે. એમ જ સદા ખુશ રહેજો અને ખુશ કરજો, તો સદા જ તાળીઓ વગાડતાં રહેશે. સારો રેકૉર્ડ છે, એટલે જુઓ, ડ્રામા અનુસાર બે વાર મળવાનું થયું છે! આ નવાઓની પાલના ડ્રામા અનુસાર થઈ ગઈ છે. અચ્છા.

સદા રુહાની સફળતા નાં શ્રેષ્ઠ તારાઓ ને, સદા એકરસ સ્થિતિ દ્વારા વિશ્વ ને રોશન કરવા વાળા, જ્ઞાન-સૂર્ય, જ્ઞાન-ચંદ્રમાની સદા સાથે રહેવા વાળા, સદા અધિકાર નાં નિશ્ચય થી નશા અને નમ્રચિત્ સ્થિતિ માં રહેવા વાળા, આવાં પરમાત્મ-તારામંડળ નાં સર્વ ચમકતા તારાઓને જ્ઞાન-સૂર્ય, જ્ઞાન-ચંદ્રમા બાપદાદાની રુહાની સ્નેહ સંપન્ન યાદપ્યાર અને નમસ્તે .

પાઠીઓથી મુલાકાત :-

(૧) પોતાને સદા નિર્વિઘ્ન, વિજયી રત્ન સમજો છો? વિઘ્ન આવવું, એ તો સારી વાત છે પરંતુ વિઘ્ન હાર ન ખવડાવે. વિઘ્નોનો નું આવવું અર્થાત્ સદાનાં માટે મજબુત બનાવવાં. વિઘ્ન ને પણ એક રમત સમજી પાર કરવું - આને કહે છે નિર્વિઘ્ન વિજયી. તો વિઘ્નો થી ગભરાતા તો નથી? જ્યારે બાપ નો સાથ છે તો ગભરાવા ની કોઈ વાત જ નથી. એકલા કોઈ હોય છે તો ગભરાય છે. પરંતુ જો કોઈ સાથે હોય છે તો ગભરાતા નથી, બહાદુર બની જાય છે. તો જ્યાં બાપ નો સાથ છે, ત્યાં વિઘ્ન ગભરાશે કે તમે ગભરાશો? સર્વશક્તિવાન ની આગળ વિઘ્ન શું છે? કાંઈ પણ નથી એટલે વિઘ્ન રમત લાગે, મુશ્કેલ નહીં લાગશે. વિઘ્ન અનુભવી અને શક્તિશાળી બનાવી

દે છે. જે સદા બાપની યાદ અને સેવામાં લાગેલા છે, બીઝી (વ્યસ્ત) છે, તે નિર્વિઘ્ન રહે છે. જો બુદ્ધિ બીઝી નથી રહેતી તો વિઘ્ન અથવા માયા આવે છે. જો બીઝી રહે તો માયા પણ કિનારો કરી લેશે. આવશે નહીં, ચાલી જશે. માયા પણ જાણે છે કે આ મારા સાથી નથી, હમણાં પરમાત્મા નાં સાથી છે. તો કિનારો કરી લેશે. અનગણિત વાર વિજયી બન્યાં છે, એટલે વિજય પ્રાપ્ત કરવી મોટી વાત નથી. જે કામ અનેક વાર કરેલું હોય છે, તે સહજ લાગે છે. તો અનેકવાર નાં વિજયી. સદા રાજી રહેવા વાળા છે ને ? માતાઓ સદા ખુશ રહો છો? ક્યારેય રડતી તો નથી? ક્યારેલ કોઈ પરિસ્થિતિ એવી આવી જાય તો રડશો? બહાદુર છો. પાંડવ મનમાં તો નથી રડતાં? આ “કેમ થયું”, “શું થયું” - એવું રડવાનું તો નથી રડતાં? બાપ નાં બનીને પણ જો સદા ખુશ નહીં રહો તો ક્યારે રહેશો? બાપ નું બનવું એટલે સદા ખુશી માં રહેવું. ન દુઃખ છે, ન દુઃખમાં રડશો. બધાં દુઃખ દૂર થઈ ગયાં. તો પોતાનાં આ વરદાનને સદા યાદ રાખજો. અચ્છા.

(૨) પોતાને આ રુહાની બગીચાનાં રુહાની રુહે ગુલાબ સમજો છો? જેમ બધાં ફૂલોમાં ગુલાબનું પુષ્પ સુગંધ નાં કારણે પ્રિય લાગે છે. તો તે છે ગુલાબ અને તમે બધાં છો રુહે ગુલાબ. રુહે ગુલાબ અર્થાત્ જેમાં સદા રુહાની સુગંધ હોય. રુહાની સુગંધવાળા જ્યાં પણ જુઓ, જેમને પણ જુઓ તો રુહ ને જુઓ, શરીર ને નહીં જુઓ. સ્વયં પણ સદા રુહાની સ્થિતિ માં રહેશે અને બીજાઓ ને પણ રુહ ને જોશે. આને કહે છે રુહાની ગુલાબ. આ બાપનો બગીચો છે. જેમ બાપ ઊંચે થી ઊંચા છે, એમ બગીચો પણ ઊંચે થી ઊંચો છે જે બગીચાનો વિશેષ શુંગાર રુહે ગુલાબ - તમે બધાં છો અને આ રુહાની સુગંધ અનેક આત્માઓનું કલ્યાણ કરવા વાળી છે.

આજે વિશ્વમાં જે પણ મુશ્કેલીઓ છે, એનું કારણ જ છે કે એક બીજાને રુહ નથી જોતાં. દેહ-અભિમાન ને કારણે બધી સમસ્યાઓ છે. દેહી-અભિમાની બની જાય તો બધી સમસ્યાઓ સમાપ્ત થઈ જાય. તો આપ રુહાની ગુલાબ વિશ્વ પર રુહાની સુગંધ ફેલાવવાનાં નિમિત્ત છો, એવો સદા નશો રહે છે? ક્યારેક એક, ક્યારેક બીજો નહીં. સદા એકરસ સ્થિતિ માં શક્તિ હોય છે. સ્થિતિ બદલવાથી શક્તિ ઓછી થઈ જાય છે. સદા બાપની યાદ માં રહી જ્યાં પણ સેવાનું સાધન છે, ચાન્સ (તક) લઈને આગળ વધતાં જાઓ. પરમાત્મ-બગીચાનાં રુહાની ગુલાબ સમજી રુહાની સુગંધ ફેલાવતાં રહો. કેટલી મીઠી રુહાની સુગંધ છે જે સુગંધ ને બધાં ઈચ્છે છે. આ રુહાની સુગંધ અનેક આત્માઓની સાથે-સાથે પોતાનું પણ કલ્યાણ કરી લે છે. બાપદાદા જુએ છે કે કેટલી રુહાની સુગંધ ક્યાં-ક્યાં સુધી ફેલાવતાં રહે છે? જરા પણ ક્યાંય દેહ-અભિમાન મિક્સ થયું તો રુહાની સુગંધ સાચી નહીં હશે. સદા આ રુહાની સુગંધ થી બીજાઓને પણ સુગંધિત બનાવતાં ચાલો. સદા અચળ છો? કોઈ પણ હલચલ હલાવતી તો નથી? કંઈ પણ થાય છે, સાંભળતાં, જોતાં થોડા પણ હલચલ માં તો નથી આવી જતાં? જ્યારે નથીગ-ન્યુ (કાંઈ જ નવું નથી) છે તો હલચલ માં કેમ આવો? કોઈ નવી વાત હોય તો હલચલ થાય. આ ‘શું’, ‘કેમ’ અનેક કલ્પ થયું છે, આને કહે છે ડ્રામાનાં ઉપર નિશ્ચયબુદ્ધિ. સર્વ શક્તિવાનનાં સાથી છે, એટલે બેપરવા બાદશાહ છે. બધી ફિકર બાપ ને આપી દીધી તો સ્વયં સદા બેફિકર બાદશાહ. સદા રુહાની સુગંધ ફેલાવતાં રહો તો બધાં વિઘ્ન ખતમ થઈ જશે.

વરદાન :- પ્રત્યક્ષ નાં સમય ને સમીપ લાવવા વાળા સદા શુભ ચિંતક અને સ્વ ચિંતક ભવ સેવામાં સફળતાનો આધાર છે શુભચિંતક વૃત્તિ, કારણ કે તમારી આ વૃત્તિ આત્માઓની ગ્રહણશક્તિ અથવા જીજ્ઞાસા ને વધારે છે, આનાથી વાણીની સેવા સહજ સફળ થઈ જાય છે. અને સ્વનાં પ્રતિ સ્વ ચિંતન કરવા વાળી સ્વચિંતક આત્મા સદા માયા પૂફ, કોઈની પણ કમજોરીઓ ને ગ્રહણ કરવાથી, વ્યક્તિ કે વૈભવ નાં આકર્ષણ થી પૂફ થઈ જાય છે. તો જ્યારે આ બંને વરદાન પ્રેક્ટીકલ જીવન માં લાવો ત્યારે પ્રત્યક્ષતા નો સમય સમીપ આવે.

સ્લોગન :- પોતાનાં સંકલ્પો ને પણ અર્પણ કરી દો તો સર્વ કમજોરીઓ સ્વતઃ દૂર થઈ જશે.

મીઠા બાળકો - “ તન - મન - ધન અથવા મન્સા - વાચા - કર્મણા એવી સર્વિસ (સેવા) કરો જે ૨૧ જન્મો નું બાપ થી ફળ મળે પરંતુ સર્વિસ માં ક્યારેય આપસ માં પણ અણબનાવ ન થવો જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- ડ્રામા અનુસાર બાબા જે સર્વિસ કરાવી રહ્યાં છે તેમાં વધારે તીવ્રતા લાવવાની વિધિ કઈ છે?

ઉત્તર :- આપસ માં એકમત હોય, ક્યારેય કોઈ ખિટ-પિટ ન થાય. જો ખિટ-પિટ થશે તો સર્વિસ શું કરશો એટલે આપસ માં મળીને સંગઠન બનાવી સલાહ કરો, એકબીજા નાં મદદગાર બનો. બાબા તો મદદગાર છે જ પરંતુ “હિંમતે બચ્ચે મદદે બાપ.....” આનાં અર્થ ને યથાર્થ સમજી ને મોટા કાર્યમાં મદદગાર બનો.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકો અહીંયા આવે છે રુહાની બાપનાં પાસે રિફ્રેશ થવાં. જ્યારે રિફ્રેશ થઈને પાછાં જાય છે તો જરૂર જઈને કંઈક કરીને દેખાડવાનું છે. એક-એક બાળકએ સર્વિસ નું સબૂત આપવાનું છે. જેમ કોઈ-કોઈ બાળક કહે છે અમારું સેવાકેન્દ્ર ખોલવાનું દિલ છે. ગામડામાં પણ સર્વિસ કરે છે ને. તો બાળકોને સદેવ આ ખ્યાલ રહેવો જોઈએ કે અમે મન્સા-વાચા-કર્મણા, તન-મન-ધન થી એવી સર્વિસ કરીએ જે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનું ફળ બાપ થી મળે. આ જ ફિકર છે. અમે કંઈક કરીએ છીએ? કોઈને જ્ઞાન આપીએ છીએ? આખો દિવસ આ ખ્યાલાત આવવાં જોઈએ. ભલે સેવાકેન્દ્ર ખોલો પરંતુ ઘર માં સ્ત્રી-પુરુષ નો અણબનાવ ન થવો જોઈએ. કોઈ ધમસાણ ન જોઈએ. સન્યાસી લોકો ઘરનાં ધમસાણ થી નીકળી જાય છે. પરવા કર્યા વગર ચાલ્યાં જાય છે. પછી ગવર્મેન્ટ તેમને રોકે છે શું? તે તો ફક્ત પુરુષ જ નીકળે છે. હવે કોઈ-કોઈ માતાઓ નીકળે છે, જેમનાં કોઈ ઘણી-ધોરી નથી હોતાં અથવા વૈરાગ્ય આવી જાય છે, તેમને પણ તે સન્યાસી પુરુષ લોકો બેસી શીખવાડે છે. તેમનાં દ્વારા પોતાનો ધંધો કરે છે. પૈસા વગેરે બધાં તેમની પાસે રહે છે. હકીકત માં ઘરબાર છોડ્યું તો પછી પૈસા રાખવાની દરકાર નથી રહેતી. તો હવે બાપ આપ બાળકોને સમજાવી રહ્યાં છે. દરેક ની બુદ્ધિમાં આવવું જોઈએ - અમારે બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. મનુષ્ય તો કંઈ નથી જાણતાં, બેસમજ છે. આપ બાળકોનાં માટે બાપ નું ફરમાન છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, તમે પોતાને આત્મા સમજો, ફક્ત પંડિત નથી બનવાનું. પોતાનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે. યાદ થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. ખુબ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. નહીં તો ખુબ પછતાવું પડશે. કહે છે બાબા અમે ઘડી-ઘડી ભૂલી જઈએ છીએ. સંકલ્પ આવી જાય છે. બાબા કહે છે તે તો આવશે જ. તમારે બાપની યાદ માં રહી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આત્મા જે અપવિત્ર છે, તેમણે પરમપિતા પરમાત્મા ને જ યાદ કરી પવિત્ર બનવાનું છે. બાપ જ બાળકોને ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે - હૈં ફરમાનબરદાર બાળકો - તમને ફરમાન કરું છું, મને યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાશે. પહેલી-પહેલી વાત જ આ સંભળાવો કે નિરાકાર શિવબાબા કહે છે મને યાદ કરો - હું પતિત-પાવન છું. મારી યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે બીજો કોઈ ઉપાય નથી. ન કોઈ બતાવી શકે છે. અસંખ્ય સન્યાસી વગેરે છે, નિમંત્રણ આપે છે - યોગ કોન્ફરન્સ (સંમેલન) માં આવો. હવે તેમનાં હઠયોગ થી કોઈનું કલ્યાણ થવાનું નથી. અસંખ્ય યોગાશ્રમ છે જેમને આ રાજયોગ ની બિલકુલ ખબર જ નથી. બાપ ને જ નથી જાણતાં. બેહદ નાં બાપ જ આવીને સાચો-સાચો યોગ શીખવાડે છે. બાપ આપ બાળકો ને આપસમાન બનાવે છે. જેમ હું નિરાકાર છું. અલ્પકાળ માટે આ તન માં આવું છું. ભાગ્યશાળી રથ તો જરૂર મનુષ્યનો હશે. બળદ ને તો નહીં કહેશું. બાકી કોઈ ઘોડાગાડી વગેરેની વાત નથી. ન લડાઈ ની કોઈ વાત છે. તમે જાણો છો આપણે માયા થી જ લડાઈ કરવાની છે. ગવાય પણ છે માયા થી હારે હાર..... તમે ખુબ સારી રીતે સમજાવી શકો છો - પરંતુ હમણાં શીખી રહ્યાં છો. કોઈ શીખતા-શીખતા પણ એકદમ ધરતી પર પડી જાય છે. કોઈ ખિટખિટ થઈ જાય છે. બે બહેનો ની પણ આપસમાં નથી બનતી, લૂણપાણી થઈ જાય છે. તમારી આપસમાં કોઈ પણ ખિટખિટ ન હોવી જોઈએ. ખિટખિટ હશે તો બાબા કહેશે આ શું સર્વિસ કરશે. ખુબ સારા-સારા ની પણ એવી હાલત થઈ જાય છે. હમણાં માળા બનાવાય તો કહેશું ડિફેક્ટેડ (ખામીયુક્ત) માળા છે. આમાં હજું આ-આ અવગુણ છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બાબા સર્વિસ પણ કરાવતાં રહે છે. ડાયરેક્શન આપતાં રહે છે. દિલ્લી માં ચારે બાજુ સેવા નો ઘેરાવ નાખો. આ ફક્ત એકે થોડી કરવાનું છે, આપસ માં મળીને સલાહ કરવાની છે. બધાં એક મત હોવાં જોઈએ. બાબા એક છે પરંતુ મદદગાર બાળકો વગર કામ

થોડી કરશે. તમે સેવાકેન્દ્ર ખોલો છો, મત લો છો. બાબા પૂછે છે મદદ કરવાવાળા છો? કહે છે - હાં બાબા, જો મદદ આપવા વાળા નહીં હશે તો કંઈ કરી નહીં શકીએ. ઘરમાં પણ મિત્ર-સંબંધી વગેરે આવે છે ને. ભલે ગાળ આપે, તે તમને કાપતાં રહેશે. તમારે તેની પરવા નથી કરવાની.

આપ બાળકોએ આપસ માં બેસીને સલાહ કરવી જોઈએ. જેમ સેવાકેન્દ્ર ખોલે છે તો પણ બધાં મળીને લખો છો - બાબા અમે બ્રાહ્મણી ની સલાહ થી આ કામ કરીએ છીએ. સિંધી ભાષામાં કહે છે - બ ત બારા (૧ ની સાથે ૨ મળવાથી ૧૨ થઈ જાય) ૧૨ હશે તો વધારે જ સારી સલાહ નીકળશે. ક્યાંક-ક્યાંક એકબીજા ની સલાહ નથી લેતાં. હવે આમ કોઈ કામ થઈ શકે છે શું? બાબા કહેશે જ્યાં સુધી તમારું આપસમાં સંગઠન જ નથી તો તમે આટલું મોટું કાર્ય કેવી રીતે કરી શકશો. નાની દુકાન મોટી દુકાન પણ હોય છે ને. આપસમાં મળીને સંગઠન કરે છે. એવું કોઈ નથી કહેતાં બાબા તમે મદદ કરો. પહેલાં તો મદદગાર બનાવવાં જોઈએ. પછી બાબા કહે છે - હિંમતે બચે મદદ બાપ. પહેલાં તો પોતાનાં મદદગાર બનાવો. બાબા અમે આટલું કરીએ છીએ બાકી તમે મદદ કરો. એવું નહીં, પહેલાં તમે મદદ કરો. હિંમતે મદદ..... તેનો પણ અર્થ નથી સમજતાં. પહેલાં તો બાળકોની હિંમત જોઈએ. કોણ-કોણ શું મદદ આપે છે? પોતામેલ આખો લખશે - ફલાણા-ફલાણા આ મદદ આપે છે. કાયદેસર લખીને આપશે. બાકી એવું થોડી એક-એક કહેશે અમે સેવાકેન્દ્ર ખોલીએ છીએ મદદ આપો. આમ તો બાબા નથી ખોલી શકતાં શું? પરંતુ એવું તો થઈ ન શકે. કમિટી (સંગઠન) ને આપસમાં મળવાનું હોય છે. તમારામાં પણ નંબરવાર છે ને. કોઈ તો બિલકુલ કંઈ પણ નથી સમજતાં. કોઈ ખુબ હર્ષિત થતાં રહે છે. બાબા તો સમજે છે આ જ્ઞાનમાં ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. એક જ બાપ, શિક્ષક, ગુરુ મળે છે તો ખુશી હોવી જોઈએ ને. દુનિયામાં આ વાતો કોઈ નથી જાણતું. શિવબાબા જ જ્ઞાનસાગર, પતિત-પાવન, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. બધાનાં ફાધર (પિતા) પણ એક છે. આ બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો એ જ નોલેજકુલ, લિબ્રેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) છે. તો બાપની મત પર ચાલવું પડે. આપસમાં મળીને સલાહ કરવાની છે. ખર્ચો કરવાનો છે. એક ની મત પર તો ન ચાલી શકાય. મદદગાર બધાં જોઈએ. આ પણ બુદ્ધિ જોઈએ ને. આપ બાળકોએ ઘર-ઘર માં સંદેશ આપવાનો છે. પૂછે છે - લગ્ન માં નિમંત્રણ મળે છે, જઈએ? બાબા કહે છે - કેમ નહીં, જાઓ, જઈને પોતાની સર્વિસ કરો. અનેકોનું કલ્યાણ કરો. ભાષણ પર કરી શકો છો. મોત સામે ઊભું છે, બાબા કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. અહીંયા બધી પાપ આત્માઓ છે. બાપને જ ગાળ આપતાં રહે છે. બાપ થી તમને બેમુખ કરી દે છે. ગાયન પણ છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ. કોણે કહ્યું? બાપે સ્વયં કહ્યું છે - મારાથી પ્રીત બુદ્ધિ નથી. વિનાશ કાળે વિપરીત બુદ્ધિ છે. મને જાણતાં જ નથી. જેમની પ્રીત બુદ્ધિ છે, જે મને યાદ કરે છે, તે જ વિજય પામશે. ભલે પ્રીત છે પરંતુ યાદ નથી કરતાં તો પણ ઓછું પદ પામી લેશે. બાપ બાળકો ને ડાયરેક્શન આપે છે. મૂળ વાત બધાને સંદેશ આપવાનો છે. બાપ ને યાદ કરો તો પાવન બની, પાવન દુનિયાનાં માલિક બનો. ડ્રામા અનુસાર બાબા ને લેવું પણ વૃદ્ધ શરીર પડે છે. વાનપ્રસ્થ માં પ્રવેશ કરે છે. મનુષ્ય વાનપ્રસ્થ અવસ્થા માં જ ભગવાન થી મળવા માટે મહેનત કરે છે. ભક્તિ માં તો સમજે છે - જપ-તપ વગેરે કરવાં આ બધાં ભગવાન થી મળવાનાં રસ્તા છે. ક્યારે મળશે તે કંઈ ખબર નથી. જન્મ-જન્માંતર ભક્તિ કરતાં આવ્યાં છે. ભગવાન તો કોઈને મળતાં જ નથી. આ નથી સમજતાં બાબા આવશે જ ત્યારે, જ્યારે દુનિયા ને નવી બનાવવાની હશે. રચયિતા બાપ જ છે, ચિત્ર છે પરંતુ ત્રિમૂર્તિ માં શિવ ને નથી દેખાડતાં. શિવબાબા વગર બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર દેખાડ્યાં છે, જેમ ગળું કપાયેલું છે. બાપનાં વગર નિધન નાં બની ગયાં છે. બાપ કહે છે હું આવીને તમને ધણીનાં બનાવું છું. ૨૧ જન્મ તમે ધણીનાં બની જાઓ છો. કોઈ તકલીફ નથી રહેતી. તમે પણ કહેશો - જ્યાં સુધી બાપ નથી મળ્યાં, તો અમે પણ બિલકુલ નિધન નાં તુચ્છ બુદ્ધિ હતાં. પતિત-પાવન કહે છે પરંતુ એ ક્યારે આવશે, આ નથી જાણતાં. પાવન દુનિયા છે જ નવી દુનિયા. બાપ કેટલું સિમ્પલ (સરળ) સમજાવે છે. તમને પણ સમજ માં આવે છે, અમે બાપનાં બન્યાં છીએ, સ્વર્ગ નાં માલિક જરૂર બનશું. શિવબાબા છે બેહદ નાં માલિક. બાપે જ આવીને સુખ-શાંતિનો વારસો આપ્યો હતો. સતયુગમાં સુખ હતું - બાકી બધી આત્માઓ શાંતિધામ માં હતી. હવે આ વાતોને તમે સમજો છો. શિવબાબા કેમ આવ્યાં હશે? જરૂર નવી દુનિયા રચવાં. પતિત ને પાવન બનાવવા આવ્યાં હશે. ઊંચ કાર્ય કર્યું હશે, મનુષ્ય બિલકુલ ધોર અંધારામાં છે. બાપ કહે છે આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. આપ બાળકોને બાપ બેસી જગાડે છે. તમને હવે આ આખાં ડ્રામા ની ખબર છે - કેવી રીતે નવી દુનિયા પછી જૂની થાય છે. બાપ કહે છે બીજું બધું છોડી એક બાપ ને યાદ કરો. આપણને કોઈ થી નફરત નથી આવતી. આ સમજાવવું પડે છે. ડ્રામા અનુસાર માયાનું રાજ્ય પણ હોય છે. હવે ફરી બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, હવે આ ચક્ર પૂરું થાય છે. હવે તમને ઈશ્વરીય મત મળે છે, તેનાં પર ચાલવાનું છે. હવે પ

વિકારો ની મત પર નથી ચાલવાનું. અડધોકલ્પ તમે માયા ની મત પર ચાલી તમોપ્રધાન બન્યાં છો. તો હવે હું તમને સતોપ્રધાન બનાવવાં આવ્યો છું. સતોપ્રધાન, તમોપ્રધાન ની આ રમત છે. ગ્લાનિ ની કોઈ વાત નથી. કહે છે ભગવાને આ આવાગમન નું નાટક જ કેમ રચ્યું? કેમ નો સવાલ જ નથી ઉઠતો. આ તો ડ્રામા નું ચક્ર છે, જે ફરી રિપીટ થતું રહે છે. ડ્રામા અનાદિ છે. હમણાં છે કળયુગ. સતયુગ ભૂતકાળ થઈ ગયું છે. હવે ફરી બાપ આવ્યાં છે. બાબા-બાબા કહેતાં રહો તો કલ્યાણ થતું રહેશે. બાપ કહે છે આ અતિ ગુહ્ય રમણીક વાતો છે. કહે છે સિંહણનાં દૂધ માટે સોનાનું વાસણ જોઈએ. સોનાની બુદ્ધિ કેવી રીતે બનશે? આત્મા માં જ બુદ્ધિ છે ને. આત્મા કહે છે - મારી બુદ્ધિ હવે બાબા તરફ છે. હું બાબા ને ખુબ યાદ કરું છું. બેઠા-બેઠા બુદ્ધિ બીજી તરફ ચાલી જાય છે ને. બુદ્ધિમાં ધંધાઘોરી યાદ આવતાં રહેશે. તો તમારી વાત જાણે સાંભળશે નહીં. મહેનત છે. જેટલું-જેટલું મોત નજીક આવતું જશે - તમે યાદ માં ખુબ રહેશો. મરવાં સમયે બધાં કહે છે ભગવાન ને યાદ કરો. હવે બાપ સ્વયં કહે છે મને યાદ કરો. આપ સર્વની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. પાછાં જવાનું છે એટલે હવે મને યાદ કરો. બીજી કોઈ વાત નહીં સાંભળો. જન્મ-જન્માંતર નાં પાપનો બોજો તમારા માથા પર છે. શિવબાબા કહે છે આ સમયે બધાં અજામિલ છે. મૂળ વાત છે યાદ ની યાત્રા જેનાથી તમે પાવન બનશો પછી આ આપસ માં પ્રેમ પણ હોવો જોઈએ. એક-બીજાથી સલાહ લેવી જોઈએ. બાપ પ્રેમનાં સાગર છે ને. તો તમે પણ આપસ માં ખુબ પ્રેમાળ હોવા જોઈએ. દેહી-અભિમાની બની બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બહેન-ભાઈ નો સંબંધ પણ તોડવો પડે છે. ભાઈ-બહેન થી પણ યોગ નહીં રાખો. એક બાપ થી જ યોગ રાખો. બાપ આત્માઓને કહે છે - મને યાદ કરો તો તમારી વિકારી દૃષ્ટિ ખલાસ થઈ જાય. કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈ વિકર્મ ન કરવું જોઈએ. મન્સા માં તોફાન જરૂર આવશે. આ ઊંચી મંઝિલ છે. બાબા કહે છે જુઓ કર્મેન્દ્રિયો દગો આપે છે તો ખબરદાર થઈ જાઓ. જો ઊલટું કામ કરી લીધું તો ખલાસ. ચઢે તો ચાખે વૈકુંઠ કા માલિક.... મહેનત નાં સિવાય થોડી કંઈ થાય છે. ખુબ મહેનત છે. દેહ સહિત દેહ નાં.....કોઈ-કોઈ ને તો બંધન નથી તો પણ ફસાયેલાં રહે છે. બાપની શ્રીમત પર નથી ચાલતાં. લાખ બે છે, ભલે મોટું કુટુંબ છે તો પણ બાબા કહેશે વધારે ધંધા વગેરેમાં નહીં ફસાઓ. વાનપ્રસ્થી બની જાઓ. ખર્ચો વગેરે ઓછો કરી લો. ગરીબ લોકો કેટલું સાધારણ ચાલે છે. હમણાં શું-શું ચીજો નીકળી છે, વાત નહીં પૂછો. ખર્ચા જ ખર્ચા સાહુકારોનાં ચાલે છે. નહીં તો પેટ ને શું જોઈએ? એક પા લોટ. બસ. અચ્છ!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આપસ માં ખુબ-ખુબ પ્રેમાળ બનવાનું છે પરંતુ ભાઈ-બહેન થી યોગ નથી રાખવાનો. કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈપણ વિકર્મ નથી કરવાનાં.
2. એક ઈશ્વરીય મત પર ચાલી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. માયાની મત છોડી દેવાની છે. આપસમાં સંગઠન મજબૂત કરવાનું છે, એકબીજા નાં મદદગાર બનવાનું છે.

વરદાન :- અમૃતવેલા નું મહત્વ જાણી ખુલ્લા ભંડાર થી પોતાની જોલી ભરપૂર કરવાવાળા તકદીરવાન ભવ અમૃતવેલાએ વરદાતા, ભાગ્ય વિધાતા થી જે તકદીર ની રેખા ખેંચવા ઈચ્છો ખેંચી લો કારણ કે તે સમયે ભોળા ભગવાનનાં રૂપમાં લવકુલ (પ્રેમાળ) છે એટલે માલિક બનો અને અધિકાર લો. ખજાના પર કોઈ પણ તાળા-ચાવી નથી. તે સમયે ફક્ત માયાની બહાનાબાજી ને છોડી એક સંકલ્પ કરો કે જે પણ છું, જેવી પણ છું, તમારી છું. મન બુદ્ધિ બાપનાં હવાલે કરી તખ્તનશીન બની જાઓ તો બાપ નાં સર્વ ખજાના પોતાનાં ખજાના અનુભવ થશે.

સ્લોગન :- સેવામાં જો સ્વાર્થ મિક્સ છે તો સફળતા પણ મિક્સ થઈ જશે એટલે નિઃસ્વાર્થ સેવાધારી બનો.